

پوسوپ - زولہ یخا

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

ئاسسرىدىدىن بۇرھانىدىن ئوغلى رەبغۇزى

پۇسۇپ - زۇلپىخا

(قىسسەئى رەبغۇزىنىڭ 16 - بابى)

نەشىرگە تەييارلىغۇچى: نېمەتئىللا ئەبەيدۇللا
مەسئۇل مۇھەررىرلىرى: ئابدۇقادىر ھېمىت
توختى ئابمىخان

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

«قەسەسۇل ئەنېمىيا» (قىسسەئى رەببىغۇزى) نىڭ مىلادى
1699 - يىلى (ھىجرىيە 1109 - يىلى) كىچۇرۇلگەن قول يازما
نۇسخىسىغا ئاساسەن ئىشلەندى.

نەشىرگە تەييارلىغۇچىدىن.

يۇسۇپ - زۇلەيخا

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى نەشىر قىلدى
شىنجاڭ شىنخۇا كىتاپخانىسى تارققاتتى
«شىنجاڭ گېزىتى» باسما زاۋۇدىدا بېسىلدى
1982 - يىلى 1 - ئاي 1 - نەشرى
1982 - يىلى 10 - ئاي 1 - بېسىمى
ئولچىمى: 1092 × 787 م.م 32 كەسلەم. 5.5 باسما تاۋاق
سانى: 1 — 35.000
كىتاپ نومۇرى: M 10264.8
بىسباسى: 0.35 يۈەن

يۈسۈپ - زۇلەيخا

بۇ قىسسە - راست سۆزلىگۈچى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنىڭ
ۋاقلەردىدۇر، بۇ قىسسە - بارلىق قىسىملەرنىڭ ياخشىراغىدۇر.
بۇ قىسىمنى بارلىق قىسىملەرنىڭ ياخشىراغى دېيىشنىڭ

سەۋىيىسى نىمە؟

1. بۇ، باشتىن - ئاخىر يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنىڭ قىسىمىدۇر، شۇنىڭ ئۈچۈن قىسىملەرنىڭ ياخشىراغى دەپ ئاتالغان.
2. بۇ، بارلىق قىسىملەرنىڭ مەشھۇرراغىدۇر. 3. باشقا قىسىملەرنىڭ ھەر بىر ئايىتى باشقا - باشقا سۈرەلەردە كەلگەن بولسىمۇ، بۇ قىسسە باشتىن - ئاخىر بىر سۈرىدە كەلدى. 4. باشقا قىسىملەر يات كىشىلەر ئارىسىدا يۈز بەرگەن بولسا، بۇ قىسىمدىكى ۋەقەلەر ئاتا بىلەن ئوغۇل، ئاكا بىلەن ئۇكا ئوتتۇرىسىدا يۈز بەرگەن. 5. بۇ قىسىمدە 3 ھالەت بار: بىرىنچىسى، ھېق سۈبھانى ۋە تائالانىڭ ئىبادىتىنى قىلماقلىق؛ ئىككىنچىسى، خەلقلەر بىلەن ياخشى مۇئامىلە قىلماقلىق؛ ئۈچۈنچىسى، قولى ئوچۇق بولماقلىق. 6. باشقا قىسىملەردە يامانلىققا قىساس ئېلىش سۆزلەنگەن بولسىمۇ، بۇ قىسىمدە يامانلىق قىلغان قېرىنداشلىرىغا ياخشىلىق قىلغانلىق سۆزلەنگەن. 7. بۇ قىسىمنىڭ ئەۋۋىلىمۇ چۈش، ئوتتۇرىسىمۇ چۈش، ئاخىرىمۇ چۈشتۇر.

8. بۇ قىسىمنىڭ ئەۋۋىلىدىن - ئاخىرىغىچە ئاشىق - مەشۇق ۋە - قىسدۇر. 9. ھەزرىتى سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋە سەللەم: «كىم قاتتىق بالاغا مۇپتىلا بولسا، سۈرە يۈسۈپنى 7 مەرتىۋە ئوقۇسا، ھەممە مۈشكۈللىرى ئاسان بولغاي ۋە 21 سېھىر - جادۇدىن ئاھان قالغاي» دىگەن. 10. بۇ قىسىمنى ئوقۇشنىڭ ساۋابى كۆپتۇر.

ھىكايەتتە كەلتۈرۈلۈپتۇكى، ياقۇپ ئەلەيھىسالامنىڭ بىر راۋايەتتە 4، يەنە بىر راۋايەتتە 6 خوتۇنى بولۇپ، بۇ خوتۇنلاردىن 12 ئوغلى بولغان ئىدى. بۇلار: روبىل، لاۋىيە، دانە، شەمسون، يەھۇدا، جاداۋدان، نىقتال، يەشجەر، زىيالىۋن، قازورا، يۈسۈپ، بۇنىيەمىن. يۈسۈپ ئەلەيھىسالام 11 - ئوغلى ئىدى.

ھەقىقەتتە تائالا ھەزرىتى يۈسۈپ ئەلەيھىسالامغا 10 نەرسىنى كارامەت قىلغان: (1) ھوسنى - جامال؛ (2) خەتە قىلغىلىق؛ (3) خاتانى ئەفۇ قىلىش؛ (4) چۈشكە تەئىمىر ئېيىتىش؛ (5) ئىشنىڭ ئاقىۋىتىنى ئويلاش؛ (6) پەيغەمبەرلىك؛ (7) پادىشاھلىق؛ (8) شىجائەتلىك؛ (9) خۇشخۇيلىق؛ (10) پاكلىق. بۇلار يۈسۈپ ئەلەيھىسالامنىڭ خۇسۇسىيەتلىرى.

يۈسۈپ ئەلەيھىسالام شۇنداق چىرايلىق ئىدىكى، ھىكايەتتە كەلتۈرۈلۈشىچە: ھىسردا 7 يىل قەھەتچىلىك بولدى، ھەممە ئادەم مال - مۈلۈك، ئەسۋاپلىرىنى، قۇل - چۆرىلىرىنى يۈسۈپ ئەلەيھىسالامغا سېتىپ ئاشلىق ئېلىپ يەيتتى. يۈسۈپ ئەلەيھىسالامدىمۇ ئاشلىق قالمىغان ۋاقتىدا، كىشىلەر «ئايان - ئايان» دەپ جان بېرىشكە باشلىدى. ئەنە شۇ

چاغدا يۇسۇپ ئەلەيھىمۇسالام ئوزنىڭ پۇتۇن جاھاندا بىردىن-
بىر گۈزەل بولغان جامالىنى خەلققە كۆرسەتتى. ئاللاتائالا-
نىڭ قۇدرىتى بىلەن خەلق 4. ئايغىچە يۇسۇپ ئەلەيھىمۇسالام-
نىڭ ھوسنى - جامالىغا قاراپ، بېھۇش بولۇپ، تائام يېمىسىمۇ
تائام يېگەندەك قوسىغى تويۇپ يۇرۇشتى. 5 - ئايغا بارغاندا
زىرائەتكە ئۇلاشتى. يۇسۇپ ئەلەيھىمۇسالام شۇنداق چىرايلىق
ئىدىكى، ئەگەر يۈزىدىن نىقاپنى ئاچسا، ئاينىڭ نۇرى كورۇنمەيتە-
تى، كۈنمۇ خىمرە بولاتتى. كىمكى ئۇنىڭ يۈزىگە قارىسا، تاقەت
قىلىپ تۇرالمىتتى. ھەيلى ئاق ياكى قىزىل بولسۇن قايسى خىل
تائام يېسە بوغۇزىدىن ئوتكەندە بىلىنەتتى. نۇرانە يۈزلى-
رىدىن لالە گۈللەر ئۇيۇلاتتى. ئىككى چىكىمىدە 40 ئورۇم چې-
چى بار بولۇپ، ئىپار، ئەنبەرلەر ئۇنىڭ چاچلىرىدىن ھىد ئىلاتتى.
ئۇنىڭ خۇشبۇيى ھىدىدىن كىشىلەرنىڭ دىمىغى خۇشپۇراق بو-
لاتتى. 100 مىڭ تەرەپ بىلەنمۇ ئۇنىڭ سۈپەتلىرى ئادا بول-
مايتتى. پۇتۇن بىر شەھەر خەلقى ئۇنىڭ جامالىنى كورۇپ ئوز
ھاللىرىنى بىلمەي، تائام يېمەي ھەيران بولۇپ يۈرگەن بىر
زاتنى مەن قانداق تەرىپلەپ بولالايمەن؟

نەقىل كەلتۈرۈلۈشىچە، ئاللاتائالا بۇئالەمدىكى 5 نەرسىنى
10 ھەسسىدىن قىلىپ توققۇز ھەسسىنى بىر كىمەرسىگە نىسب
قىپتۇ؛ بىرىنچى، شەرىم ھاياتى ئون ھەسسە قىلىپ، بىر ھەس-
سىنى ئەرلەرگە، توققۇز ھەسسىنى ئاياللارغا بېرىپتۇ؛ ئىككىن-
چى، ئەقىلىنى 10 ھەسسە قىلىپ، توققۇز ھەسسىنى ئەر-
لەرگە، بىر ھەسسىنى ئاياللارغا بېرىپتۇ؛ ئۈچىنچى، خۇش
ئاۋازلىقىنى ئون ھەسسە قىلىپ، ھەسسىنى داۋۇت ئەلەيھىمۇسالام-

لامغا، بىر ھەسسىنى پۈتۈن ئالەمگە بېرىپتۇ؛ توتىنچى، خۇش-
خۇيلىقنى ئون ھەسسە قىلىپ، ۋ ھەسسىنى مۇھەممەت ئەلەي-
ھىسسالامغا، بىر ھەسسىنى پۈتۈن ئالەمگە بېرىپتۇ؛ بەشمىنچى،
ھوسنى - لەتاپەتنى يۈز ھەسسە قىلىپ، توقسان توققۇزىنى ھەزرىد-
تى ھاۋا ئانمىزغا، قالغان بىر ھەسسىنى يەنە ئون ھەسسە
قىلىپ، توققۇز ھەسسىنى يۈسۈپ ئەلەيھىسالامغا، بىر ھەسسە-
سىنى پۈتۈن ئالەمگە بېرىتۇ.

نەقىل كەلتۈرۈلۈشىچە، ئاللاتائالا ياقۇپ ئەلەيھىسالام-
نىڭ ھويلىسىدا بىر تۇپ دەرەخ ئۈندۈرگەن بولۇپ، ھىچبىر
شاخ - پۇتقى يوق ئىكەن. ھەر قېتىم خوتۇنى ئوغۇل تۇغسا،
بىر شاخ پەيدا بولىدىكەن، ئۇ ئوغۇل ئەنە شۇ شاخ بىلەن تەڭ
چوڭ بولىدىكەن. ئۇ شاخنى كېسىپ شۇ ئوغلغا ھاسا قىلىپ بېرىد-
كەن. يۈسۈپ ئەلەيھىسالام تۇغۇلغان ۋاقتىدىمۇ بۇ دەرەختە
بىر شاخ پەيدا بولدى، بۇلار تەڭ چوڭ بولۇشتى. كېيىن شاخنى
كېسىپ ھاسا قىلىپ بەردى. يۈسۈپ ئەلەيھىسالام قاينغا بارسا،
ھاسىنى ئېلىپ باراتتى. ئۇ ۋاقتىدا ئاكىلىرى يۈسۈپ ئە-
لەيھىسالامغا ناھايىتى مېھرىۋان ئىدى، ھەر تەرەپكە ئاپىرىپ
ئوينىتىپ كېلەتتى.

يۈسۈپ ئەلەيھىسالام 7 ياشقا كىرگەندە بىر چۈش كور-
دى. بۇ چۈشتە: ئۇ ئاكىلىرى بىلەن سەھراغا چىقىپ،
ھەر قايسىلىرى ھاسىلىرىنى يەرگە
سانجىغانىمىش، ئاكىلىرىنىڭ ھاسىلىرى كۆكەرگە نىمىش، لېكىن
يۇقۇرى ئورلىمەسىمىش. ئەمما، يۈسۈپ ئەلەيھىسالامنىڭ ھاس-
سى بىرىنچى ئاسمانغىچە ئورلەپ، ئاكىلىرىنىڭ ھاسىلىرىغا

سايە چۈشۈرگەنمىش ۋە ناھايىتى كۆپ، ھەددى - ھېسابسىز مەۋە بولغانمىش. ھەممىسى ئۇنىڭ مەۋىلىرىدىن ئېغىتىپ يىگەنمىش ۋە ھەممەيلىن تويغانمىش. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام بۇ چۈشنى ئاتىسىغا ئېيتتى.

— ئوغلۇم، تاۋۇشىڭىزنى چىقارماڭ، ئاكىلىرىڭىزنىڭ ئاچچىقى كېلىدۇ، - دېدى ئاتىسى.

يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام يەنە بىر كۈنى چۈش كۆرۈپ، قورقۇپ ئويغاندى ۋە چۈشنى ئاتىسىغا ئېيتتى:

— بىر چوڭ شەھەردە ئىشىمەن، بىر كاتتا تەختە ئولتۇرغانمىشەن. بېشىمدا گوھەرلەر بىلەن بىزەلگەن تاج، بىلىمدە كەمەر، قولۇمدا ئەنگۈشتەر بار ئىشىمىش. پۈتۈن خەلق مېنىڭ خىزمەتتىمگە قول باغلاپ تۇرغانمىش، ھەممەيلىن ئىسىل كىيىملەر كەيگەنمىش. شۇ ئەسنادا ئاسماننىڭ ئىشىكىلىرى ئېچىلىپ، نۇرلار چېچىلىپ، ھەممە يەر نۇرغا چۈمۈلگەنمىش. دەريالارنىڭ سۈيى راۋان بولۇپ، بېلىقلار ئوينۇشۇپ يۈرەرمىش. ئالدىدا بىر رىدا بولۇپ، پۈتۈن ئالەم ئەشۇ رىدانىڭ نۇرى بىلەن روشەن يورۇپ كەتكەنمىش. پۈتۈن ئالەمدىكى ھەممە غەزىنىلەرنىڭ ئاچقۇچلىرى مېنىڭ ئالدىمدا تۇرغانمىش. مەن ئۇ ئىشلارغا تەئەببۇپلىنىپ تۇرسام، تۇيۇقسىز 11 يۇلتۇز، ئاي ۋە كۈن ماڭا سالام بەردى، سەجدە قىلدى. سەجدە قىلغان ئۇ يۇلتۇزلار ئاتارود، مۇشتىرى، مىرىخ، زۇھەل، زوھرە، شەمس، قەمەر، مىزان، جەددە، دەلۋە، سەۋرى ۋە جەۋزا قاتارلىقلار. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام يەنە بىر كۈنى بىر چۈش كۆردى. چۈشئە: 10 بۆرە كېلىپ، يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامغا قەست قىلدى.

يەنە بىر بورە. كېلىپ، ئۇ بورىلەرنى قوغلىغان ئىدى، شۇ ھامان يەر يېرىلدى، يۇسۇپ ئەلەيھىم-الام يەرگە كىرىپ غايىپ بولۇپ ئويغاندى. يەنە بىر كۈنى بىر چۈش كوردى. چۈشىدە: 10 ئاكىسى بىر جايغا چىقىپ، ھەرقايسى بىردىن قۇدۇق قازدى. ئەمما ھېچقايسىسىدىن سۇ چىقمىدى. يۇسۇپ ئەلەيھىم-الام بىر قۇدۇق قازغان ئىدى، ئۇنىڭ قۇدۇغىدىن چىققان سۇ بىلەن ھەممە قۇدۇقلار تولدى. يەنە بىر كېچىسى بىر چۈش كوردى. چۈشىدە: ھەممە ئاكىلىرى بىلەن ئوتۇنغا باردى. باشقىلارنىڭ ئوتۇنى قارا، يۇسۇپ ئەلەيھىم-الامنىڭ ئوتۇنى ئاق ئىدى. بىر كىشى توروزا ئەكىلىپ، ئاكىلىرىنىڭ ئوتۇنىنى بىر پەللىسىگە، يۇسۇپ ئەلەيھىم-الامنىڭ ئوتۇنىنى بىر پەللىسىگە سالغان ئىدى. يۇسۇپ ئەلەيھىم-الامنىڭ ئوتۇنى ھەممە ئاكىسىنىڭكىدىن ئېغىر كەلدى.

يۇسۇپ ئەلەيھىم-الام كورگەن بۇ چۈشلىرىنى ئاتىسىغا ئېيتقان ئىدى، ئاتىسى دىدى:

— ئەي بالام، غايەت ياخشى چۈش كورۇپسىز. لېكىن، بۇ چۈشلەرنى ھەرگىز ئاكىلىرىڭىزغا ئېيتماڭ، ئېيتىڭىز ئۇلار سىزگە يامان قارايدۇ، چۈنكى، ئادەمگە شەيتان دۈشمەندۇر.

بۇ گەپلەرنى ئاكىلىرىمۇ ئاڭلاپ قالغان ئىدى. روبىل بۇنى باشقا تۇققانلىرىغا ئېيتتى. ھەممىسى بىرلىكتە: «راھىلە—

نىڭ ئوغلى ئاتىمىزغا ياخشى كورۇنەي دەپ، يالغان چۈشلەرنى ئېيتىپ يۇرۇيدۇ» دىيشتى ۋە رەشك قىلىشتى. ئەمما ھېچ ئىلاج تاپالمايتتى. ئۇلار دۈشمەنلىك قىلىچىنى چارقالاپ، بۇرادەرلىك كۈچىنى كېشىش ئۈچۈن بىر ھىلە — ئامال تاپالماي يۇرۇشتى. بىر كۈنى بىر ئاكىسى:

— يۇسۇپتىن زادى قانداق چۇش كزرگەنلىگىنى سوراپ باقايلى، - دىدى.

ئۇلار سورىغان ئىدى، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام ھىچ جاۋابىنى بەرمىدى. بۇنىڭدىن ئۇلار ئاتىلىرىنىڭ «چۇشىڭىزنى ھېچ كىمگە ئېيتماڭ» دىگەنلىگىنى، يۇسۇپنىڭ شۇڭا سوزلىمىگەنلىگىنى چۈشەندى.

ئاكىلىرى ئوزئارا غەيۋەت قىلىشقا باشلىدى: «ئاتىمىز قانداقلىكى نەرسە ياخشى، قىممەتلىك بولسا، ئۇنى بىزگە بەر- ھەي يۇسۇپكە بېرىدۇ. ھەزرىتى ئىبراھىم خېلىلا ئىنساننىڭ سەللىسىنى ئۇنىڭغا بەردى. بوۋىمىز ئىسھاق ئەلەيھىسسالامنىڭ كويى- نىڭىمىمۇ ئۇنىڭغا بەردى. بىز سەھرادا ياۋا توڭگۇز، بورە بىلەن تۇتۇشۇپ مال باقىمىز، يۇسۇپ بولسا ئويىدە ئولتۇرۇپ ھالاۋەت كوردۇ، دەپ رەشك بىلەن سوزلىشەتتى.

راۋايەت قىلىنىشىچە، ياقۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەرقايسى ئوغۇللىرىنىڭ بىردىن خاسىيىتى بار ئىدى: بىرىنىڭ ئاۋازىنى ھەركىم ئاڭلىسا قورقۇپ بېھۇش بولۇپ كېتەتتى؛ بىرىنىڭ يائۇقى تاشنى تېشىپ ئوتەتتى؛ بىرىنىڭ ئاچچىقى كەلسە، بەدىنىدىكى ھويى كىيىمىنى تېشىپ چىقاتتى؛ بىرى شەمشەر بىلەن بىر ئۇرۇپ تاشنى ئىككى پارچە قىلىۋېتەتتى؛ بىرى شەمشەرنى تاققا ئۇرسا، تاغ پارچە - پارچە بولۇپ كېتەتتى. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام شۇنداق چىرايلىق ئىدىكى، كۈندۈزى ئاپتاپ بىلەن رو - بىر بولسا، ئاپتاپنى يېڭىپ چىقاتتى.

بىر كۈنى لەندى شەيتان بىر قېبرى بوۋاينىڭ سۈرىتىمىدە بولۇپ كېلىپ، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاكىلىرىغا:

— يۇسۇپنى ئولتۇرۇۋېتىڭلار ياكى يىراق بىر جايغا ئاپىم
رىۋېتىڭلار — دىدى.

— ئولتۇرۇۋەتسەك، — دېيىشتى ئۇلار، — بىزدىن خۇدا
بىزار بولىدۇ، يىراق يەرگە ئەۋەتمەستە يىلى دىسەك، ئاتىمىز
ھەرگىزمۇ قوشۇپ بەرمەيدۇ.

— ھازىر قىش پەسلى، ھاۋا سوغاق، بۇ مەسىلەت
ئەمەلگە ئاشمايدۇ. بىرنەچچە مەھەل سەۋرى قىلىڭلار ۋە بىرەر
ئىش بىلەن يۇسۇپنى ئۈزەڭلەرگە رام قىلىڭلار، — دەپ يول
كۆرسەتتى شەيتان، — ياز كېلىپ گۈللەر ئېچىلسۇن، بۇلبۇللار
سايىرسۇن، قويلار قوزلىسۇن، تۈگىلەر بوتۇلاقلىسۇن، ھەرقايم
ئىشلار ھەر خىل ياخشى سوزلەر بىلەن يۇسۇپنى ئالداڭلار،
ئۇ، سىلەرگە ئەگىشىپ يىغلاپ تۇرۇۋالسا، ئاتاڭلار نائىسلاج
بولۇپ قوشۇپ ئەۋەتىدۇ. ئۇندىن كېيىن بىر ئىش قىلماق
ئاسان بولىدۇ.

ھەممىسى شەيتاننىڭ مەسلىھەتىنى ماقۇل كۆ-
رۈپ، بىرنەچچە ۋاقىت سەۋرى قىلىشتى. چېچەكسەر
ئېچىلىپ، بۇلبۇللار سايىرىغان ۋاقىت يېتەتتى
كەلگەندە، بىر كۈنى ئۇلار بىرلىشىپ ئاتىمىنىڭ قېشىغا كىرىپ
شۇنداق دېيىشتى:

— ئەي پۇتۇن جاھان ئەھلىنىڭ كوڭۇل خوشلىغى بولغان
ئاتا جاھان قۇياشى ھوت قىشلىغىدىن ھەمەل يايلىغىغا كوچۇپ
باردى، ئۇنىڭغا سۇيۇنگە نلىكىدىن باھار يامغۇرى يېغىپ، ئالەم
سەدەپلىرىگە جاۋاھىرلار چاچتى. جاڭگاللاردىكى يېشىل ئوت-
چوپلەر ئوز قەددى-قامەتىنى تۈزەكتە. پۇتۇن جاھاندىكى

ئۈسۈملۈكلەرنىڭ غۇنچە-گۈللىرىگە باھار ھىدى يەتكەنلىكتىن،
ئۇلار خۇددى گۈلگە ئوخشاش تەبەسسۇم قىلماقتا. چىمەنلەردىكى
بۈلبۈللەر يۈزىنىڭ تۇرلۇك نەغمە-ناۋالار بىلەن ساز چېلىشماقتا،
باشقا قۇشلارمۇ سەھرا چىمەنلىرىدە خوشال سايراشماقتا. تەقدىر
نەققاشى ئوز سەنئىتى بىلەن چىمەنلەرگە ئالتۇن-كۈمۈش چاچ
ماقتا. پەلەك بولسا، كۆك كىيىملەر كىيىپ ئۈسۈل ئوينىماقتا.
تۇتى قۇشلارگۈزەل تىللار بىلەن ئەنەشۈگۈزەللىكلەرنىڭ زىكرىنى
ئېيتىپ، مەجلىس تۈزۈمەكتە. دىمەك، ئولۇك يەرتىرىلىدى ۋە بەشىل
تون كەيدى. ئەي ئاتا، مۇشۇ كۈنلەردە ھاۋا ناھايىتى ياخشى
بولماقتىدۇ. سەھرالارنى ساياھەت قىلىشنىڭ تازا ئوبدان ۋاقتى
بولۇپتۇ. يۈسۈپنى بىزگە قوشۇپ بەرسىڭىز، ئېلىپ بارساق. ئۇ-
نىڭمۇ قەلبى يايىراپ، شادىمان بولۇپ، كوڭلى ئېچىلسۇن. قوين-
لارنىڭ قوزىسى، توگىلەرنىڭ بۇتىلىغىنى مەنىپ ئوينىسۇن.
ياقۇپ ئەلەيھىسسالام يۈسۈپنى ئەۋەتىشنى راۋا كۆرمىدى.
لېكىن، ئۇلار يۈزىنىڭ ھىلە-مەكىرلەرنى ئىشلىتىپ يۈرۈپ ئاتى-
سىنى رازى قىلىپ، يۈسۈپنى ئاخىر تىلمۇالدى.

ئەي پەرزەنتلىرىم، دىدى ياقۇپ ئەلەيھىسسالام، سىلەر
بىپەرۋالىق قىلماڭلار، يۈسۈپنى ئاچ-ئۇسسۇز قويماڭلار. ھاي
ئوغۇللىرىم، سىلەر ئوۋغا بارساڭلار يۈسۈپ قوش ① تا قەپقە-
لىپ، ناكا بوزە كېلىپ يەپ كەتسە، سىلەر كۆرەي قالارسىلەر-
ھەممىڭىز؟

بۇ نەسىھەتنى يات كىشىلەرگە ئېيتىش كېرەك، ئانا،-
دېيىشتى ئوغۇللىرى،- بىز ئوز قېرىنداشىمىزنى نەمىشقا باقماي-

① قوش-چۈشكەن ئورۇن دىگەن سۆز- مۇھەررىردىن.

دىكىلەشمىز؟ ئۇنى قوللىمىزدىن كېلىشىمچە ئاسراپ،
بويىنىمىزدا كوتۈرۈپ يۈرۈپ ئويىنىتىمىز. يۈسۈپنى سىز قانداق
سۆيىشىڭىز، بىز سىزدىنمۇ بەكرەك سۆيىمىز.
ئۇلار يۈسۈپ ئەلەيھىمسالامنى كوزدىن يوقىتىش ئۈچۈن
ئاتىسىنى ئەنە شۇنداق ئالداشتى.

— كۆڭلۈم تىنمايدۇ، دېدى ياقۇپ ئەلەيھىمسالام، مۇبادا
سىلەر ئويۇنغا بېرىلىپ كېتىپ، يۈسۈپنى بورىگە يىدۈرۈۋېتىپ،
كېيىن پۇشايمان قىلساڭلار بولمايدۇ. شۇڭا، ئەۋەتىشكە كۆڭلۈم
قويايدۇ.

ياقۇپ ئەلەيھىمسالامنىڭ «يۈسۈپنى بورىگە يىدۈرۈۋېتىمىز»
لە— دەپ ئەۋەتمەسلىكىدىكى سەۋەپ نېمە؟

بۇنىڭدىكى ھىكمەت شۇ ئىدىكى، ياقۇپ ئەلەيھىمسالام
بىر كۈنى چۈش كورۇپ قورقۇپ ئويغانغان ۋە كورگەن چۈش
نىڭ قورقۇنچىسىدىن قىرىق كېچە— كۈندۈز ئۇخلايمىغان ئىدى.
ئۇ، مۇنداق چۈش كورگەن:

ياقۇپ ئەلەيھىمسالام بىرتاغنىڭ ئۈستىدە ياتقان بولۇپ،
يۈسۈپ ئەلەيھىمسالام قۇچىغىدا ئىمىش. تۇيۇقسىز 10 بورە پەيدا
بولۇپ، يۈسۈپ ئەلەيھىمسالامنى ئۇنىڭ قۇچىغىدىن ئېلىپ ھالاك
قىلماق بولغاندا، يەنە بىر بورە كېلىپ قېلىپ، ئون بورىنى قوغ-
لارمىش. شۇئەسنادا يەر يېرىلىپ، يۈسۈپ يەرگە كىرىپ غايىپ
بولارمىش.

ياقۇپ ئەلەيھىمسالام قورقۇپ ئويغانغان ئىدى. ئۇ، مانا
شۇ ھىكمەتلىك چۈش سەۋەبىدىن ئۇلارغا يۇقۇرقىدەك سوزلەر—
نى ئېيتقان ئىدى. يۈسۈپ ئەلەيھىمسالامنى ئوزلىرىگە قوشۇپ

بەرەمە يىدىغانلىغىغا كۆزى يەتكەن ئاكىلىمىرى سوز بىلەن يۈسۈپ
ئەلە يەمەسسالامنىڭ كوڭلىنى ئوزلىرىگە رام قىلمۇۋالدى. يۈسۈپ
ئەلە يەمەسسالام يىغلاپ تۇرۇپ:

— ئاتا، ئاكىلىمىرىم بىلەن بىللە بارغۇم بار، قوشۇپ ئەۋەت-
سىڭىز، قوي - قوزىلارنى كورۇپ، كوڭلۇم ئېچىلىپ قالغان بولات-
تى، دەپ يالۋۇردى.

— ئەي بوتام!، دىدى ياقۇپ ئەلە يەمەسسالام، — كوزۇمنىڭ
نۇرى، كوڭلۇمنىڭ خوشلىغى، پۇت - قولۇمنىڭ مادارى سەن
تۇرساڭ، قېرىغىنىمدا سەننىز نېچكۈك تاقەت قىلالايمەن؟

يۈسۈپ ئەلە يەمەسسالام كوپ بىتاقەتلىك قىلىپ تۇرىۋالدى.
ياقۇپ ئەلە يەمەسسالام رۇخسەت بەرمەسلىكىنىڭ چارىسىنى تاپالمى-
دى. شۇڭا، ئائىلاچ:

— ئەتە ئاكىلىرىڭغا قوشۇپ ئەۋەتەي، — دىدى ۋە كېچىسى
يۈسۈپ ئەلە يەمەسسالامنى باغرىغا بېسىپ ياتتى.

نەقىل كەلتۈرۈلۈشىچە، ئىشقى-مۇھەببەتنىڭ ئىككى ئىپادى-
دىسى بار ئىكەن: بىرى، كېچىسى ئۇخلىماستىن؛ يەنە بىرى، كۈن-
دۈزى بىقارارلىق.

شۇنداق قىلىپ ئەتىسى ئاكىلىمىرى يەنە كىسىردى، ئۇلار
ئېيتىدىغان سوزلىرىنى ئېيتىشتى. ياقۇپ ئەلە يەمەسسالام يۈسۈپنى قو-
شۇپ بەردى ۋە:

— ئەي جىگەر بەندىلىرىم، يۈسۈپنى ئاللا تائالاغا تاپشۇر-
دۇم، ئوزىڭلاردىن بىراق قىلماڭلار، بوزرە، تۈلكىگە ئالدۇرماڭلار،
ياخشى خەۋەر ئېلىڭلار، — دىدى يىغلاپ تۇرۇپ.
— ئۇنچىلا دەپ كەتمىش ھاجەتسىز ئاتا، — دىيىشتى ئاكىلىمىرى، —

بىز ئۇنى ھەرگىز ئاچ قويمايىمىز، قاراپ تۇرۇپ زەرەر يەتكۈزۈپ
قويمايىمىز، ئۇنىڭدىن ئوبدان خەۋەر ئالىمىز.

ياقۇپ ئەلەيھىسسالام يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنى غۇسلە تاھارەت
قىلدۇرۇپ، كۈكۈللىرىنى تاراپ، ياخشى كىيىملەرنى كەيدۈرۈپ
قوشۇپ بەردى. ئوزى بولسا، بىر ئىگىز يەرگە چىقىپ قاراپ
ئولتۇردى ۋە كۆزىنى كۆك-كۆك تىك-تىك قىلىپ،
ھاجەتلەرنى راۋا قىلغۇچى تەڭرى تائالانىڭ دەرگاھىغا ئاتاپ
دۇئا قىلدى.

— ئىلاھا خۇداۋەندا، يۈسۈپنى ساڭا تاپشۇردۇم، ئۇنى ماڭا
ئەلۋەتتە تېزراق قوشقايسەن، مېنى يۈسۈپنىڭ پىراقىدا خاراپ
قىلمىغايسەن.

شۇنداق قىلىپ ئوغۇللار يۈسۈپنى ئېلىپ يولغا
راۋان بولدى. ياقۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىدا يۈسۈپ ئەلەي-
ھىسسالامنى رويىل بويىغا ئېلىپ كوتۈرۈپ ماڭدى، ئۇنىڭدىن كېيىن
يەھۇدا ئۇندىن كېيىن شەمۇن كوتۈرۈۋالدى، كېيىنمۇ قولىدىن-
قولغا ئېلىشتى. ياقۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ كۆزىدىن غايىپ بولغان-
دىن كېيىنلا ئۇنى يەرگە تاشلىدى ۋە:

— ئەي راھىلەنىڭ ئوغلى! نېمىشقا يالغان چۈشلەرنى ئېي-
تىپ، ئاتىمىزغا ياخشى كۆرۈنمەكچى بولۇپ يۈردۈڭ؟ يەنە بىز-
نىڭ بويىمىزغا نېمەسەن تېخى! — دەپ پىدادە ھالدا ئالدىغا سې-
لىپ قوغلىدى.

يوللار قۇملۇق، ھاۋا ئىسسىق ئىدى، بىچارە يۈسۈپ ئەلەي-
ھىسسالام يالاڭ ئاياق بولغاچقا، قايسى ئاكىسىنىڭ ئالدىغا يېلىنىپ
كەلسە ئۇرۇپ قوغلار ئىدى. شۇڭا ئۇ، ھاردى، ئاچتى، ئۇسىدى.

پەيدا بولىدىغان، ئىسسىقلىقنىڭ دەردى بىر تەرەپ بولسا، ئاكتىلەردە
نىڭ دەردى بىر تەرەپ بولدى. يۇسۇپ يالغۇز بولۇپ، ئاتىسىنى شە-
پى كەلتۈرۈپ يىغلىسىمۇ ئۇلار تىگىشىمەدى. سۇ سورىسا تەستەك
سالدى، نان سورىسا مۇش بىلەن ئۇردى. يەنە تېخى ئۇلار:
— يالغاندىن كۆرگەن چۈشلىرىڭدىن تىلىگىن، سەجدە قىل
غان يۇلتۇزلىرىڭدىن تىلىگىن، ساڭا شۇلار ئەسقاتسۇن، — دېيىشتى.
شۇ ئەسنادا روبىل ئۇنى تىكەنلەرگە ۋە تاشلارغا ئۇرۇن-
دۇرۇپ سورەپ يۇردى. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇبارەك پۈت-
لىمى يارا بولۇپ كەتتى، يۈز-كۆزلىرى قان ۋە تۇپراققا بۇل-
غاندى. شۇ چاغدا بىر جانىۋار پەيدا بولۇپ:

— ئەي ئەۋلادى ياقۇپ! ئاتاڭلارنىڭ نەسەبىنى ئۇنتۇپ
قالماڭلار، خۇدادىن قورقما، مەخلۇقتىن ئۇياتما، مەسلەر؟—
دېدى. دە، كۆزىدىن غايىپ بولدى. ئۇلار يۇسۇپنى ئۇ جايدىن
باشقا بىر يەرگە ئاپىرىپ ئولتۇرما كىچى بولدى. شەھەردىن پىچىقىنى
چىقىرىپ يۇسۇپنىڭ گېلىغا سۇرە كىچى بولغاندا يەر تەۋرىدى ۋە:
— ئەي ئەۋلادى ياقۇپ! يۇسۇپكە ئازار بەرمەڭلار،
رەھىم قىلىڭلار، دوزاق ئوتىغا سىز ئازاد بولماڭلار، دېگەن
ئاۋاز كەلدى. ئۇلار ئۇ سۆزگە پەرۋا قىلمىغان ئىدى، يەنە
يەردىن:

— سۆزۈمنى قوبۇل قىلىمىساڭلار ھەممىڭلارنى يىتسەن، —
دېگەن ئاۋاز كەلدى. ئۇلار يۇسۇپنى ئېلىپ يەنە بىر يەرگە
بارغان ئىدى، يەردىن:

— يۇسۇپنى خاپا قىلىۋاتمىساڭلار، خۇدادىن قورقۇڭلار،
مەخلۇقتىن ئۇيىمىڭلار، قېرىغان ئاتاڭلارنى يۇسۇپنىڭ پىراقىدا

كويدۇر مەڭلەر، دىگەن ئاۋاز كەلدى. بۇ سوزنى ئاڭلاپ ئاكام-
لىرىنىڭ غەزىۋى تېخىمۇ ئورلىدى-دە، «بۇنى زادى بىر ئادال
قىلىپ ئولتۇرمىسەك بولمىدى» دىگەن خىيالغا كەلدى. يۈسۈپ
ئەلەيھىسسالام بۇلارنىڭ ئولتۇرۇشكە مەسلىھەت قىلغانلىغىنى
بىلدى، شۇڭا بېرىپ يەھۇدا بىلەن روبىلىنىڭ ئايىغىغا باش
قويۇپ، زار-زار يىغلىغان ھالدا:

— ئەي قېرىنداشلىرىم، ھەممىنىڭ چوڭى سىلەر، بۇلار مېنى
ئولتۇرگىلى قەستلىدى، سىلەر ماڭا رەھىم قىلىساڭلارمۇ بىچارە
ئاتامغا رەھىم قىلىساڭلار، بۈگۈن ئاتامنىڭ ئورنىدا ئاتاسا
سىلەر، مېنى ئولۇمدىن قۇتقۇزۇڭلار، دىدى. ئۇنىڭ يىغىسىدىن
تاشلار ئېرىپ سۇ بولاتتى، لېكىن، ئاكاملىرىنىڭ كوڭلىگە بىۋ
سوزلەر ھەرگىز تەسىر قىلمىدى. ئەكسىچە روبىل:

— بېرىپ يالغان كورگەن چۈشلىرىڭگە ئېيتقىن، سېنى
قۇتقۇزۇۋالغۇن، - دەپ ئۇنىڭ يۈزىگە بىر شاپىلاق ئۇردى.
يۈسۈپنىڭ كوزلىرىگە قىزىللىق تىقىلدى. يەھۇدانىڭ ئۇنىڭغا
رەھىمى كەلدى، شۇڭا ئۇ، ھىچقانداق سوز قىلمىدى، يۈسۈپ
بېرىپ شەمۇنغا يالۋۇرغان ئىدى، ئۇ مۇش بىلەن بىرنى ئۇر-
دى، يۈسۈپ يىقىلىپ چۈشتى، يەنە ئورنىدىن تۇرۇپ، يەھۇدا-
نىڭ ئالدىغا بېرىپ ئايىغىغا باش قويۇپ تۇرۇپ:

— ئەي قېرىندىشىم! ئاتام مېنى سىزگە تاپشۇرغان
ئەمەسمۇ؟ رەھىمى قىلىشىڭىز نىمە بولىدۇ؟- دىدى.

— ھازىر مەن ساڭا رەھىم قىلىپ، ھەممىسى بىرلىشىپ
مېنى ئولتۇرىدۇ، سەۋرى قىلغىن، ئاللاتا ئاللا نىجاتلىق بېرەر،-
دىدى يەھۇدا. لېكىن ئۇ ئاجرىتىپ ئالدىدى، ئۇنىڭدىنمۇ نا
ئۇمىت بولغان يۈسۈپ كۈلدى.

— جېنىڭ تۇمشۇغۇڭغا كېلىپ تۇرۇپتۇ، نىمە ئۈچۈن كۈلسەن؟— دەپ سورىدى يەھۇدا.

— بىر كۈنى سىلەر ۋە مەن بىللە ئولتۇرغان ئىدىق، مەن ئاتامنىڭ قۇچىغىدا ئىدىم،— دېدى يۈسۈپ ئەلەيھىمسالام،— شۇ ۋاقىتتا مەن «ئەگەر مېنىڭ بېشىمغا بىرەر ئېغىر ئىش كەلسە ياكى بىر كىشى ماڭا زۇلۇم سالىسا، بۇ ئاكىلىرىم ئۇنى پارە-پارە قىلىۋېتىدۇ، كىم ئىكەن ئۇ، ماڭا دۈشمەنلىك قىلالايدىغان؟» دېگەننى كۆڭلۈمگە كەلتۈرگەن ئىدىم، ئاللاتائالا ئەشۇ سوزۇمنىڭ خاتاسى ئۈچۈن سىلەرنى ماڭا قوشۇپتۇ، ھېچقايسىڭلار ماڭا رەھىم قىلمايۋاتىسىلەر، بۇ ئەھۋال ئەشۇ بۇزۇق خىيالىمنىڭ شۇملىغىدىن كەلدى.

يەھۇدانىڭ دىلى ئېرىگەن ھالدا دېدى:

— ھەي يۈسۈپ، مەن سېنى ئولتۇرگىلى قويمايمەن، مۇبادا ئاتامنىڭ ئالدىغا بارساڭ مېنى رەسۋا قىلمىغىن.

ئۇ، شەمئۇن بىلەن روبىلنى بىر چەتكە ئېلىپ چىقىپ: — بۇنىڭ كوزىگە قاراپ تۇرۇپ قانداقمۇ ئولتۇرگىلى بولار؟ بۇنى ئولتۇرسەك، قىيامەتتە نىمە دەپ جاۋاب بېرەرمىز؟ پەيغەمبەر زادىنى ئولتۇرۇش گۇناھى كەبىرە ① غۇ؟

ئۇنى ئاڭلىغان شەمئۇن ئاچچىغلاپ:

— ئولتۇرمىسەڭ نىمە قىلساڭ قىل،— دېدى.

— سەن بىزنىڭ ئەھدىمىزنى بۇزماقچىمۇسەن؟— دېدى روبىل،— ئاتامنىڭ ئالدىدا قەدىرلىك بولاي دەمسەن؟ سېنىڭ سوزۇڭگە كىرمەيمىز، يۈسۈپنى ئولتۇرمايمىز.

① گۇناھى كەبىرە — چوڭ گۇناھ دېگەن سىز - م.

— بۇنى ئولتۇرۇش بىلەن بىزگە قانچىلىك يەر كېڭىيىپ كېتەر دەيمەن؟— دىدى يەھۇدا.

— ئۇنداق بولسا، بۇنىڭ قول - پۇتىنى باغلاپ سام ئېنى نوھنىڭ قۇدۇغىغا تاشلايلى، - دىدى شەممۇن.

ئۇلار يۇسۇپنى سوراپ قۇدۇق بېشىغا ئېلىپ كەلدى. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام قانچە يىغلاپ يالۋۇرغان بولسىمۇ، پاسىق ئاكىلىرى رەھىمى قىلىشىمىدى. ئەمما يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ھال ئەھۋالىنى كورۇپ ئاسماندىكى، يەردىكى، ئورماندىكى، قۇملۇقتىكى، دەريا ۋە دېڭىزلاردىكى بارلىق جانىۋار - جاندارلار ھەم يەرۇ - زىمىن ئالگە كەلدى. ئۇلار "يۇسۇپنى يالدا چىلايمىز" دەپ تۇرغاندا، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام:

— كويىنىڭىنى قالدۇرۇپ قويماڭلار، ھايات بولسام ئىۋرەت بېيىنچەم بولسۇن، ئولسەم كېيىنم بولسۇن، - دەپ، كوپ يىغلاپ زارلانغان بولسىمۇ ئۇلار ئۇنىماي، كويىنىڭىنى يەشتۇرۇپ قولىنى باغلىدى.

يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام يەنە:

— قورلۇم بوش تۇرسا، قۇدۇقنىڭ ئىلان چايسانلىرىدىن قورۇنغان بولاتتىم، - دىدى. ئۇلار قوبۇل قىلماي:

— ساڭا سەجدە قىلىنغان 11 يۇلتۇز بىلەن ئاي ۋە كۈن قولۇڭنى يىسەشسەن، ئۇن - دەپ تەنە قىلدى ۋە بېلىدىن تانا بىلەن باغلاپ قۇدۇققا سالدى، ئوتتۇرىسىغا يەتكەندە تانىنى كېسىۋەتتى. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام ئىككى تەرەپكە ئۇرۇنۇپ - سوقۇلۇپ، گاھى بېشى، گاھى

پۈتۈنچە چۈشۈپ كېتىۋاتقاندا، ئاللاتا ئالادىن جەبىرائىل ئەلەيھىمەسسالامغا: «يۈسۈپنى تۇتقىل» دەپ پەرمان بولدى. جەبىرائىل ئەلەيھىمەسسالام دەرھال يېتىپ كېلىپ، يۈسۈپ ئەلەيھىمەسسالامنى قۇدۇقنىڭ تېگىگە يەتكۈزۈپ، يىلا تۇتۇۋالدى ۋە قۇدۇق ئاستىدىكى بىر ئاق تاشنى سۇنىڭ ئۈستىگە چىقىرىپ قاننى بىلەن سىلىغان ئىدى، تاش يۇمشاق ھالەتكە ئۆزگەردى. يۈسۈپنى ئەشۇ تاش ئۈستىگە ئولتۇرغۇزدى. ئاللاتا ئالانىڭ ئەمرى بىلەن جەننەتتىن بىر كۆينەك كەلتۈرۈپ كەيدۈردى.

قۇدۇقنىڭ ئىچىدە ھەر بىرسى خۇددى دەريا-لاردىكى لەھەڭلەردەك يوغان قۇرۇتلار بار ئىدى، ئۇلارنىڭ ھەممىسى بېشىنى كوتۈرۈشتى، يۈسۈپ ئەلەيھىمەسسالام قورقۇنۇچتا قالدى. جەبىرائىل ئەلەيھىمەسسالام ئۇلارغا:

— ئەي ھاشاراتلار! بۇ، يۈسۈپ سىددىقتۇرۇلما، ئۇ بۇ يەردىن كەتمىگەچكە، ھېچقايسىڭلار بېشىڭلارنى كۆتۈرمەڭلار! — دەپ ۋاقىرىدى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى باشلىرىنى تۈۋەن سېلىشتى.

— ئەي يۈسۈپ، — دېدى جەبىرائىل ئەلەيھىمەسسالام، — پەر- ۋەردىگار ساڭا سالام ئېيتتى، پەرىشتىلەر ساڭا دۇرۇت ئېيتتى، ھەقتا ئاللا ساڭا پەيغەمبەرلىك بەردى ۋە يەنە ساڭا: «مېنىڭ ھۆكۈمىمگە رازى بولۇپ، بالالىرىمغا سەۋرى قىلسۇن، ئۇنىڭغا نىجاتلىق بېرىمەن، ئۇنى مەسىرغا پادىشا قىلىپ، ئاتىسى بىلەن ساق - سالامەت كورۇشتۇرىمەن» دەپ ئىدا قىلدى. سەن بۇ ئىسمى - ئەزەمنى ئوقۇغىن....

ئۇ ئىسمى - ئەزەمنى يۈسۈپ ئەلەيھىمەسسالامغا ئۈگەتتى.

ئۇ ئىسمى - ئەزەم ھەر قانداق مۇشكۈلسۈككە ئۇچرىغۇچى
ئوقۇسا مۇشكۈلى ھەل بولىدىغان، ھەر قانداق ئاغرىققا ئىزىپ
ئىچۈرسە ئاغرىقى شىپا تاپىدىغان دۇئاسىدى.

جەبرائىل ئەلەيھىسسالام نۇردىن ياسالغان تاۋاقلاردا
جەننەت تاۋاملىرىدىن كەلتۈرۈپ، يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنىڭ
ئالدىدا قويدى، قىز - پۇتلىرىنى يەشتى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام
تاۋاملارنى يەپ تويدى. جەبرائىل قۇدۇق ئىچىنى گۈل بىلەن
توشقۇزدى، قۇدۇق ئىچى خۇشبۇي، يورۇق، نۇرلۇق بولۇپ قال
دى. قۇدۇقنىڭ سۈيى ئاچچىق ئىدى، تاتلىق بولدى. بۇ قۇ -
دۇق كەنئان بىلەن مىسىر ئارىلىغىدا بولۇپ، نۇھ ئەلەيھىسسالام
لامنىڭ ئوغلى سام قازغان، قېزىلغىنىغا بىر مىڭ 200 يىل بول -
غان ئىدى.

*

يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاكىلىرى ئۇنى قۇدۇققا تاش -
لىغاندىن كېيىن ياندى ۋە بىر ئوغلاقنى ئولتۇرۇپ، ئۇنىڭ قېنى
بىلەن يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنىڭ كوينىگىنى بويدى - دە، ئاتە -
سىغا «يۈسۈپنى بورى يىدى» دېمەكچى بولدى.

— ئاتامنىڭ قېشىغا سىلەر بېرىڭلار، مەن بۈگۈن بۇ يەردە
تۇرۇپ، ئەتە باراي، - دىدى يەھۇدا، - يۈسۈپنى ساقلاپ
تۇراي، بىرەر كىشى ئۇنى قۇتقۇزۇپ ئېلىپ قاچمىسۇن، ئاتام
مېنى سورىسا، بورىنى قوغلاپ كەتكەن ئىدى، دەڭلار.
يەھۇدا شۇ يەردە قالدى، باشقىلىرى قايتىپ كەتتى.
لېكىن، ئۇلار قايتىپ كېتىۋېتىپ يەنە: «يەھۇدا يۈسۈپكە مە -
رىۋان ئىدى، بىر ھىلە بىلەن تارتىپ ئېلىپ، ئاتىمىزغا ئەكە -

لىپ بېرىپ، بىزنى شەرھەندە قىلمىشۇن» دەپ مەسلىھەت تىلىشىپ،
ھەممىسى قايتىپ كېلىپ، يەھۇدانى ئېلىپ يىماندى، شۇ كۈنى
كەچ بولغاندا ئويىگە يېقىن كەلدى.

يۈسۈپ ئەلەيھىمسالامنى سېغىنىپ، بىتاقەت بولغان ياقۇپ
ئەلەيھىمسالام نامازدىگەر ۋاقتى بىلەن يولغا چىقىپ ئولتۇرغان
ئىدى، يەھۇدا قانغا بويالغان كۆينەكنى بېشىغا يېپىپ، ئىككى
قولنى كوكسىگە ئۇرۇپ نەزە تارتىپ، ھەر قايسى باشقا -
باشقا ئاۋاز بىلەن «ئاھ يۈسۈپۇم!» دەپ قىچىرىشىپ، ياقىلىرىنى
يىرتىپ، باشلىرىغا توپا چېچىپ كېلىشتى.

ياقۇپ ئەلەيھىمسالام: «بۇقانداق غەۋغادۇ» دەپ قاراپ
تۇرۇشىغا ئۇلار يېتىپ كېلىپ:

— ئەي ئاتا، بىز باياۋاندا قويلارنى خەۋەر ئالغىلى كېتىپ،
يۈسۈپنى قوشتا قويۇپ قويغان ئىدۇق، بىز كەلگىچە يۈسۈپنى
بورە يەپتۇ، — دىشتى ۋە قانلىق كۆينەكنى ئاتىمىنىڭ ئالدىغا
قويۇشتى.

ياقۇپ ئەلەيھىمسالام بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاش بىلەن ھۇ -
شىدىن كېتىپ يىقىلدى، بىر ئازدىن كېيىن ھۇشىغا كېلىپ، يەنە
ھۇشىدىن كەتتى، شۇ يۈسۈندا پات - پات ھۇشىدىن كېتىپ،
يەنە ھۇشىغا كېلىپ يىغلايتتى.

ئۇنى كۆرگەن پەرزەنتلىرىنىڭ غەۋغالىرى تېخىمۇ زىيادە
بولۇپ يىغلاشتى. ياقۇپ ئەلەيھىمسالام يۈسۈپ ئەلەيھىمسالامنىڭ
قانلىق كۆينىكىنى قولىغا ئېلىپ قارىدى، كۆينەك پۈتۈن ئىدى.
— بۇ قانداق مەھرئان بوردۇ؟ كۆينەكنى يىرتماي يەپتۇ،
ئەگەر يۈسۈپنى بورە يىگەن بولسا، ئەلۋەتتە كۆينەكنى يىرت -

قان بولاتتى، بۇنى سورە يىگەن ئەمەس، - دېدى ياقۇپ
ئەلەيھىسسالام ۋە پىراق ئوتى تېخىمۇ زىيادە بولۇپ، كەندىن
ئەتراپىدىكى باياۋاندا 7 كېچە - كۈندۈز ئىككى قولى بىلەن
بېلىنى تۇتۇپ يىغلاپ كېزىپ يۈردى. بۇ 7 كېچە - كۈندۈز
ئىچىدە ياقۇپ ئەلەيھىسسالام 370 قېتىم ھۇشسىز كېتىپ، يەنە
ھۇشىغا كەلدى. ئۇ:

— ئەي دوستۇم، ئەي كوزۇمنىڭ نۇرى! سېنى قايسى قۇ-
دۇققا سالدى، قايسى دەرياغا غەرق قىلدى! قايسى قىلىچ بىلەن
چاپتى! قەيەرگە كىردى؟ كاشكى سېنى يىگەن بورىنى كورسەم
ئىدى، بۇتلەرنىڭ توپىسىنى كوزۇمگە سۈرەتتىم، ئالدىدىن
كەتكۈزمىگەن بولاتتىم، سېنى سېغىنىسام ئەشۇ بورىنى سويىگەن
بولاتتىم. ھەر نىمە بولغان بولسىمۇ سەن بىلەن بىللە بارغان
بولسامچۇ كاشكى، نىمە ئىش بولغانلىغىنى كوزۇم بىلەن كورگەن
بولاتتىم، - دەپ يىغلايتتى.

ياقۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ يىغىسى - زارىغا
قاراپ ھاۋادىكى قۇشلار، دەريادىكى بېلىقلارمۇ يىغلىشىپ
كېتەتتى. ئۇ 3 كېچە - كۈندۈزگىچە بىر لوقما تائام يىمىدى،
بىر قەترە سۇ ئىچمىدى. ئۇنىڭ بۇ ھالىغا تاقەت قىلالمىغان
مالىكىلەر تەڭرىنىڭ دەرىگاھىغا مۇناجات قىلىپ تىلدى:

— خۇدايە، بۇ دوستۇڭنىڭ ھۇنداق دەرىجىدىكى بىتاقەت -
لىكىگە، نالە - زارىغا بىزدە ھىچ تاقەت قالمىدى، بۇ ئەھۋالغا
ئوزۇك رەھىمى قىلغايىسەن.

شۇ ھالەتتە، جەبرائىل ئەلەيھىسسالامغا ئاللاتائۇلادىن:
— ياقۇبقا تەسەللى - خاتىر بەرگىن، - دەپ پەرمان بول-

دى. جەبرائىل ئەلەيھىسسالام ياقۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ:

— ئەي ياقۇپ، سەۋرى قىلغىن، ئوغلۇڭ بىلەن تېپىشىمەن، — دىدى.

— ھەي بۇرادەر جەبرائىل! ئوغلۇم يۈسۈپتىن خەۋىرىڭ بارمۇ؟ — دەپ سورىدى ياقۇپ ئەلەيھىسسالام.
جەبرائىل ئەلەيھىسسالام جاۋاپ بەرمىدى.

ئەمما يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاكىلىرى قىلغان ئىشقا يۈزىڭ پۇشمان ۋە نادامەت قىلىشقان ئىدى، شەرەندىلىكىدىن ئاتىسىنىڭ يۈزىگە ھەرگىزمۇ تىكىلىپ قارىيالمايتتى.

— بۇ، سىلەرنىڭ ھىلە — مىكرىڭلار، — دىدى ياقۇپ ئەلەيھىسسالام، — سىلەر ئوزنەپىنىڭلارنى كىزىلەپ، ئۇنىڭغا ھەسەت قىلىدىڭلار. ئەمدى سەۋرى قىلماقتىن باشقا چارە يوق.

— بورى يىدى دىسەك ئىشەنمەيۋاتىمىز، — دېيىشتى ئۆز-غۇللىرى، — ئەگەر كېيىنمىزنى يالغان دىسىڭىز، يۈسۈپنى يىگەن بورىنى تۇتۇپ ئەپكەلەيلى.

— تۇتۇپ كەلتۈرۈڭلار، — دەپ بۇيرىدى ياقۇپ ئەلەيھىسسالام. ھەممىسى چىقىپ، بىر بورىنى تۇتۇپ، چىشىنى چىقىپ، ئاغزىنى قان قىلىپ، «يۈسۈپنى يىگەن بورى مۇشۇ» دەپ ئەپكەلەشتى.

— ئىلاھا، بۇ تىلىمىز بورىگە تىل بەرسەڭ، بىرنەچچە ئېغىز گەپ سورىسام، جاۋاپ بەرسە ئىدى، — دەپ دۇئا قىلدى ياقۇپ ئەلەيھىسسالام.

ھەقىقەتەنلا شۇ ھامان بورىنىڭ تىلىنى راۋان قىلىدى. بورى دەرھال:

— خۇدا بىر دۇر، بۇ خۇدانىڭ ھېچبىر شىرىكى يوقتۇرە
ئەس— لامۇ ئەلەيكە يارەسۈلىللا، - دىدى.

— ئەي بۆرە! نىمە ئۇچۇن ئوغلۇم —ۈسۈپنى يىدىڭ؟ -
سورىدى ياقۇپ ئەلەيھىم— لام.

— يارەسۈلىللا، بىزگە ئەنئىمىيا ۋە ئەۋلىيىلارنىڭ كوشىنى
يېمىش ھارام، بىز ئۇلارنىڭ باياۋاندىكى ماللىرىغىمۇ تەگمە يىمىزۇ
پەرزەنتلىرىنى يېمىشكە ھەددىمىز بولامدۇ؟ بۇلارما! ئا تىسەھەت
قىلىشنىۋاتىدۇ، مەن بىر غېرىپ - مۇساپىر بۆرە ئىدىم، بۇيەرنىڭ
ئوت - سۈيىنىمۇ كورگەن ئەمەسمەن. تېخى تۇنۇگۇن كەلگەن
ئىدىم، بۇ يالغانچىلار مېنى تۇتۇپ، چىشلىرىمنى چىقىپ، بۇ يەرگە
ئېلىپ كەلدى، - دىدى بۆرە ۋە بۇسوزى بىلەن ئوغۇللارنى
خىجىل، شەرەمسار قىلدى.

بۆرىدىن سورىدى ياقۇپ ئەلەيھىم— لام:

— قەيەرلىكسەن؟

جاۋاپ بەردى بۆرە:

— ھىمىردىنمەن، بىر قېرىندىشىم بارئىدى، ئۇنىڭ بار -
لىغىغا كۆڭلۈمدە بەكمۇ خوشال بولۇپ يۈرەتتىم، نەچچە كۈندىن
بۇيان ئۇ يوقۇلۇپ كەتتى. بۇمەملىكەتتىن بىر خەۋىرى چىقىپ
قالارمىكىن، دەپ ئىزلەپ كەلگەن ئىدىم، خەۋىرىنى ئالدىم. بۇ
مەملىكەتنىڭ پادىشاھى ئوۋلاپ تۇتۇۋاپتىمىش، ھازىر تىرىك
بار ئىمىش. شۇنىڭ غېمىدە مانا 17 كۈندىن بۇيان تائام يىگە -
نىمۇ يوق.

— بىر بۆرە يەنە بىر بۆرىنىڭ ھەسرەتىدە شۇنچە ھالغا
قالسا، مېنىڭ ھالىم نىمە بولۇپ كېتەرە، - دىدى ياقۇپ ئەلەي -
ھىم— لام ۋە ئوغۇللىرىغا قاراپ:

— سىلەر يۇسۇپنى موشۇ بورە يېدى دىمىگەنمىدىڭلار؟ —

دەپ سورىدى.

— بۇنىڭدىن باشقا بىرى يىگەن ئوخشايدۇ، بىز بېرىپ تېپىپ كېلەيلى، — دەپ ئوغۇللار چىقىپ كېتىشى.

— ئەي بورە! يۇسۇپۇمدىن خەۋىرىڭ بارمۇ؟ — دەپ سورىدى ياقۇپ ئەلەيھىم-الام.

— يارەسۇللىلا، جەبرائىل ئەلەيھىم-الامدىن سورىمىدىڭىزمۇ؟ — سورىدۇم، جەۋاب بەرمىدى.

— جەبرائىل ئەلەيھىم-الام سىرنى ئاچمىغان بولسا، ئوغللىڭىزنى بورە يىمىگەن ئوخشايدۇ. بۇسىرنى مەنمۇ ئاشكارا قىلمايمەن. چۈنكى، بۇنى ئېيتسام چىقىمچىلاردىن بولۇپ قالسىمەن، چىقىمچىلارنىڭ ئورنى جەھەننەم. ئۇنىداقتا مەن نىچۇك قىلىمەن؟ — دىدى بورە.

— مەن شاپائەت قىلاي، قېرىندىشىڭ بىلەن تېپىشىۋالغىن، — دىدى ياقۇپ ئەلەيھىم-الام.

— ئەي پەيغەمبىرى خۇدا! مەنمۇ دۇئا قىلاي، يۇسۇپىڭىز تېپىلسۇن، ئۇنىڭ دىدارى — جەمالى بىلەن كۆزىڭىز روشەن بولسۇن، — دىدى بورە. ياقۇپ ئەلەيھىم-الام پادىشادىن بورىنىڭ ئىسمىنى تىلەپ بەردى. بورە:

— ئىلاھا خۇداۋەندا، ياقۇپ ئەلەيھىم-الامغا ئوغلى يۇسۇپ ئەلەيھىم-الامنى سالامەت يېتىشتۈرگەيسىن، — دەپ دۇئا قىلدى ۋە ئىسمىنى ئېلىپ خوشال — خوراملىق بىلەن مەسەرغا راۋان بولدى.

نەقىل قىلىنىشىچە، 5 ھايۋان جەننەتكە كىرىدىكەن. بۇلار:

ياقۇپ ئەلەيھىمۇسالامنىڭ بورىسى، ئەسەبىل كەھپنىڭ ئىتى، سالىم
ئەلەيھىمۇسالامنىڭ توگىسى، ئەيسا ئەلەيھىمۇسالامنىڭ ئېشىكى، ھەز-
رىتى ئەلنىڭ دۇلدۇلى.

ئەمدى مەقسەتكە كەلسەك، ياقۇپ ئەلەيھىمۇسالامنىڭ ئوغۇل-
لىرى ئوزئارا كېڭەشتى ۋە: «بۇ ئىش ئاشكارا بولۇپ قالدىغان-
دەك تۇرىدۇ، ھازىر بارايلى، ئەگەر يۈسۈپ قۇدۇقتا ئولگەن
بولسا خوپ، ئولمىگەن بولسا ئولتۇرۇۋېتەيلى» دەپ مەسلىھەت
لەشتى. بۇ يەردە يەھۇدا بۇ ئىشلاردىن بىخەۋەر ھالدا قۇدۇق-
نىڭ بېشىغا بارغان ئىدى. ئۇ، يۈسۈپ ئەلەيھىمۇسالامدىن ھال-
ئەھۋال سوراپ تائام بەردى. يۈسۈپ ئەلەيھىمۇسالام ئاتىسىنىڭ
ھال - ئەھۋالىنى سوردى. يەھۇدا قايتىپ كېلىپ، ئاكا - ئۇكا-
لىرىنىڭ ئالدىغا بېرىپ دىدىكى:

— بىز بېرىپ يۈسۈپنى چىقىرىۋېلىپ، ئاتىمىزنىڭ ئالدىغا
ئېلىپ بارايلى، بىزنىڭ سوزىمىزنى ئىپتىماي، ئوغرى ئالغان
ئىدى، دىسۇن. ئاتىمىزمۇ ئۇنىڭ دەرت - پىراقىدىن خالاس بول-
سۇن. ئۇ بىچارە ياشانغان ئاتىمىز ئاش - سۇدىن قېلىپ يامان
بىدئەت بولۇپ كەتتى. شۇنىڭ بىلەن قالغان تۇققانلارمۇ غەم-
كىن بولۇشتى. ئۇلار ئاخىرى قۇدۇق بېشىغا بارماقچى بولۇپ
سوزلۇشۇپ يولغا راۋان بولدى. دەل شۇ يەردە لەنتى شەيتان
بىر ياخشى كىشى سۈرىتىدە بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئۇدۇلىدىن چىقىپ
يولۇقتى ۋە سوردى:

— نەگە كېتمۇاتىسىلەر؟

— يۈسۈپنى قۇدۇقتىن چىقارغىلى كېتمۇاتىمىز، دىيىشتى

ئۇلار.

— ئاتاڭلارنىڭ ئالدىدا يالغانچى بولماڭلارمىسىلەر؟— دىدى شەيتان،— ئىلىڭىرى بورە يىدى دەپ، ئەمدى ئوغرى ئاپتۇ دەپ تىرىك ئېلىپ بار ساڭلار سوزۇڭلارنىڭ نىمە ئەتمۇۋارى بىرلىدۇ؟ ئاتاڭلار باشلىق ھەممە خەلق سىلەرگە دۇشمەن بولۇپ قالماڭلارمىسىلەر؟

بۇ سوز ئۇلارنىڭ ھەممىسىگە ماقۇل كەلدى.

ئەشۇ گۇناھى ئۇچۇن، يەنى ئاتىسىنى رەنچەتكەنلىك سەۋىيۇدىن ئۇلار پەيغەمبەر بولالمىغان ئىدىكى، بەزىلەرنىڭ ئېيتىشىچە، ئۇلارنىڭ ھەممىسى تېخى بالاغەتكە يەتمىگەنلىكى ئۇچۇن گۇناھكار بولمىغان ئىدى.

*

*

*

ھەكايە قىلىنىشىچە، ھالىك زىغىر خەزائى ئىسىملىك بىر سودىگەر بار بولۇپ، ئويى ھىسردا ئىدى. ئۇ، بىر كېچىسى چۇش كورسە تولۇن ئاي ئاسماندىن چۇشۇپ ئۇنىڭ قوينىسىغا كىرگەنمىش، ئارقىسىدىن يەنە بىر ئاق بۇلۇت كەلگەنمىش، ئۇنىڭدىن جاۋاھىرلار ياققانمىش. ھالىك زىغىر ئۇنى تېرىپ ئېلىپ، ساندۇققا سېلىۋېتىپ ئويغاندى، تاڭ ئاتقاندا ئۇ، تەبىرى-چىلەردىن چۇشىنىڭ تەبىرىنى سوردى.

— ھاڭا ياخشى توھپە، بەرسەڭ، چۇشۇڭنىڭ تەبىرىنى ئېيتىمەن. — دىدى تەبىرىچى.

ھالىك زىغىر ئۇنىڭغا يېتەرلىك توھپە تەقدىم قىلدى. — ئەي ھالىك، كەندىدىن قۇلۇڭغا بىر قۇل چۇشۇدىكەن، ئۇ، ئەسلىدە قۇل ئەمەس، سەن ئۇ قۇلنىڭ شاراپىتىدىن شۇنە داق زەردار بولىدىكەنەنكى، ھالۇ-دۇنيالىرىڭنىڭ ھەددى -

ھىساۋى بولمايدىكەن، ئەھلى-ئەۋلادىڭمۇ زەردار بولىدىكەن،—
دىدى تەبىرىچى.

مالىك خوشال-خورام بولۇپ، سەدىقە قىلىپ، شام تە-
رەپكە راۋان بولدى. ئۇ يەردىن كەنئانغا كېلىپ، بىر نەچچە
ۋاقىت كۈتۈپ ياتتى. لېكىن، ئۇنىڭ كورگەن چۈشىنىڭ تەبىرى
ھاسىل بولۇشتىن ھىچقانداق نشان كورۇلمىدى. ئۇ، يەنە شام-
غا باردى. ئۇ، شۇ قۇلنى تەلەپ قىلىپ يۈرەتتى. كەيىن ئۇ
شامدىن مەسىر تەرەپكە ياندى. ئۇ چاغدا يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام
تېخى قۇدۇقتا ئىدى. مالىك زىغىرنىڭ كارۋانلىرى يولىدىن
ئادىشىپ قالدى. جەبرائىل ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ توگىنىنىڭ
نوختىسىنى تۇتۇپ، بۇ قۇدۇق بار باياۋانغا ئېلىپ كەلدى.
تاڭ ئاتقاندا بۇ كارۋانلار يولىدىن ئېزىپ قالغانلىغىنى بىلدى.
بۇ چولنىڭ ھەددى-پايانى يوق ئىدى. ھىچپەرەدە سۇ يوق ئىدى.
مالىك ئىككى قۇلنى سۇ تېپىشقا بۇيرىدى. ئۇلار ھەر تەرەپنى
ئىزلەپ يۈرۈپ ئاخىرى بۇ قۇدۇقنى تاپتى. قۇللار قۇدۇققا
سوغا سالدى ۋە سۇ تارتىپ ئالدى، ئىككىنچى قېتىم يەنە سۇ
تارتىپ ئالدى، ۋە قېتىمدا جەبرائىل ئەلەيھىسسالام كېلىپ يۈسۈپ
ئەلەيھىسسالامغا: «الام ئېيتتى ۋە:

— ئەي يۈسۈپ، ئوزەڭنى سوغغا سالغىن، — دىدى.

يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام سوغغا چىقتى.

— ئەي يۈسۈپ، — دىدى جەبرائىل ئەلەيھىسسالام، — ئېسىڭدە
بارمىكىن، پالانى مەھەلدە ئوزەڭنى ئەينەكتە كورۇپ باھا
قويغان ئىدىڭ، ئەمدى ئۇز باھايىڭنى كورگىن.

قۇللار كۇچەپ تارتقان بولسىمۇ كۇچى يەتمىدى، يەنە بىرسىنى

چاقىردى. ئىككى ئادەم بولۇپ تارتىمۇ كۈچى يەتمىدى. ئۇلار ھالىكىنىمۇ چاقىردى. ئۇچۇر يىلەنمۇ تارتالماي بەك كۈچىدى جەبرائىلنىڭ ھەدىتى بىلەن ئۇلار تارتىپ ئالالدى. سوغا قۇ-دۇقنىڭ لىۋىگە يەتكەندە ئۇلار قارسا، ئاسماندىكى ئاي سوغىنىڭ ئىچىدە ئولتۇرۇپتۇ.

مالىك ئۆز قۇللىرىغا قاراپ دىدى:

— بۇ نىمە بىشارەتتۇر؟ نەچچە يىلدىن بۇيان بۇ قۇلنىڭ كويىدا يۈرەتتىم، بۈگۈن تاپقان بولساممۇ قورقۇۋاتىمەنغۇ؟ باشقا كارۋانلار بۇنى بىزدىن تارتىمۇلارمىكىن؟ ئەمدى بىز ئۇلارغا «كىشىلەر ئامانەت بەردى، مېمىرغا ئاپىرىپ ساتىمىز» دەيلى.

شۇنىڭ بىلەن ئۇ يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنى باشقا سودىگەر-لەرنىڭ قېشىغا ئېلىپ باردى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنى قۇدۇقتىن تارتىپ ئالغانلار بەشىرە ۋە ھۈبەششىمىر ئىدى، بۇ ئىككىسى ھۇسۇلمان بولدى. بۇلار ھەبەش ئىدى، يۈز - كۈزلىرىنى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنىڭ قۇللىرىغا سۈرتكەن ئىدى، يۈز - كۈز-لىرى ئاقاردى. ئاندىن ئۇلار سەجىدە قىلغىلى تۇرغان ئىدى، يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا:

— مېنى ۋە سىلەرنى ياراتقان ئىككىمىز بار، شۇنىڭغا سەج-دە قىلىڭلار، - دىدى.

ئۇلار سودىگەرلەرنىڭ قېشىغا بارغاندا سودىگەرلەر:

— ئەي مالىك، بۇ قۇلنى نەدىن ئالدىڭ؟ - دەپ سورىدى.

— بىر دوستۇم ئامانەت بەردى، مېمىرغا ئېلىپ بارىمەن، -

دىدى مالىك. سودىگەرلەر:

— بۇ ئوغۇل قۇل ئاماس ئىكەن، سەن بۇنى ئوغۇرلاپ قاچ-
قاندىك تۇرسەن، - دەپ تۇراتتى، دەل شۇنىڭ ئۈستىگە ياقۇپ
ئەلەيھىم-الامنىڭ ئوغۇللىرى يېتىپ كېلىشتى. ئۇلار كارۋانلارنىڭ
يۇسۇپنى قۇدۇقتىن چىقارغانلىغىنى كۆرۈپ، ھالىكىقا:

— بۇ، بىزنىڭ قۇلىمىز، قېچىپ كەتكەن ئىدى، - دىدى.
يەھۇدا يۈسۈپكە: سەن بۇلارنىڭ قولى ئەمەسمۇ؟ دەپ ئىشارەت
قىلغان ئىدى، يۈسۈپ ئەلەيھىم-الام: «راست، مەن بۇلارنىڭ قۇ-
لى ئىدىم» دەپ جاۋاب بەردى.

— بۇ قۇلنى ساتامسىلەر؟ - سورىدى ھالىك.

— ساتىمىز، - دېيىشتى ئوغۇللار.

ھالىك ئالماقچى بولدى.

— بۇ قۇلنىڭ ئۈچ ئېيىۋى بار. شۇ ئېيىۋى بىلەن ئالسىڭىز

ساتىمىز، - دېيىشتى ئوغۇللار.

ھالىك ئۇنىڭ ئېيىۋىنى سورىدى.

— بىرىنچى ئېيىۋى ئوغرى، ئىككىنچى ئېيىۋى قىچقا،

ئۈچىنچى ئېيىۋى يىغلاڭغۇ، - دەپ جاۋاب بېرىشتى ئوغۇللار.

ھالىك ھەر قانداق ئېيىۋى بولسا كۆتىرىپ ئالماقچى

بولدى ۋە ئۇنىڭ باھاسىغا بېرىش ئۈچۈن ئات - تۈگە تەرەپكە

ماڭغان ئىدى، ئوغۇللار:

— بىزگە ئۇنداق نەرسە كېرەك ئەمەس، بىز بۇنىڭدىن

بەكمۇ زېرىككەنمىز، بىزگە ئازراق نەرسە بېرىپ رازى قىلىشىڭىزلا

بولدۇ، - دېيىشتى.

ھالىك «قانچە سورىسام بولار؟» دەپ تۇرغاندا:

— 18 پۇچك يارماق بېرىپ ئېلىڭ، - دېيىشتى ئۇلار.

مالىك دەرھال 18 پۇچەك يارماق بەردى. بۇ پۇل شۇ ۋاقىتتا
 4 سەرلىك يارماقنىڭ باھاسى ئىدى.

يۈسۈپ ئەلەيھىم—الامنىڭ بۇنداق كەم باھادا سېتىلىشىغا
 نىمە سەۋەپ بولدى؟

جاۋابى شۇكى، يۈسۈپ ئەلەيھىم—لام بىر كۈنى ئەينەككە
 قاراپ: «ئەگەر مەن قۇل بولۇپ قالغان بولسام، مېنى ھىچكىم
 سېتىۋالمايدىكەن، مېنىڭ باھايىمغا يېتەلمەيدىكەن» دەپ پەخىر-
 لەنگەن ئىدى. شۇ سەۋەبتىن ئۇ 18 پۇچەك يارماققا سېتىلدى.

بىس! يۈسۈپ ئەلەيھىم—الامنىڭ ئاكىلىرى بەيىمى شەرىئى ①
 قىلىشتى، پۇلدىن ھەر قايسى ئىككى يارماقتىن ئېلىشتى، يە-
 ھۇدا ئالمىدى. بۇلار يەنە:

— ئەي مالىك، بۇنى ساڭا ساتتۇق، لېكىن، 3 شەرتىمىز
 بار: بىرىنچىسى، ئايىمىغا زەنجىر سالغىن؛ ئىككىنچىسى، قاتتىق
 ياغاچقا مېندۈرگىن؛ ئۈچىنچىسى، يىراق يەرگە ئاپىرىپ ساتقىن،—
 دېيىشتى.

مالىك قوبۇل قىلدى.

شەمۇن ھۆججەت يازدى:

«بىسىللاھەر رەھمانەر رەھىم. بىزكى ياقۇپ پەيغەمبەرنىڭ
 ئوغلىلىرى: بىرىنچى روبىل، ئىككىنچى شەمۇن، ئۈچىنچى يە-
 ھۇدا، تۆتىنچى لاۋىيە، بەشىنچى جاۋدان، ئالتىنچى يەشەجەر،
 يەتتىنچى زىيالىۋن، سەككىزىنچى قازورا، تىرققۇزىنچى نىقتال،
 ئونىنچى دانە، ئىسمىمىز يېزىلغان بۇ 10 كىشى يۈسۈپ ئاتىلىق
 قۇلىمىزنى مالىك زىغىر خەزائىمغا 18 پۇچەك يارماققا ساتتۇق.

① بەيىمى شەرىئى - شەرىئەت سودىسى ھەئىمىدە - م.

ئوغرى، قاچاق، يىغلاڭغۇ دىگەن بۇ 3 ئېمىۋىنى ئېمىتتۇق. 3 ئې-
يىۋى بىلەن قوبۇل قىلدى. ئايىغغا زەنجىر سالغاي، قاتتىق
ياغاچقا مىندۇرگەي، يىراق يەرگە ئاپىرىپ ساتقاي، دىگەن 3
شەرتىمىزنىمۇ قوبۇل قىلدى.»

ئۇلار بۇ خەتكە موھورىنى بېسىشتى ۋە يۇسۇپ ئەلەيھىس-
سالامنى مالىك زىغىر خەزائىغا تاپشۇردى.

*

ئەقىل كەلتۈرۈلۈشىچە: پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەت ئەلەيھىس-
سالام زامانىدا بىر قېتىم ھېيت بولدى. رەسۇلىللا ھېيتكەدىن
كېلىۋاتقاندا ئۇششاق بالىلار: «بىزگە ھېيتلىق ياڭاق ئېلىپ
بېرىڭ» دەپ تۇرۇۋالدى. رەسۇلىللا بەكمۇ تەڭلىكتە قالدى.
ئاخىرى: «ھېنى سېتىڭلار، بىر كىشى ياڭاق بېرىپ ئالىدۇ» دې-
دى. ئۇ گۈدەكلەر رەسۇلىللانىڭ ئېتىكىنى تۈتۈشۈپ تۇرغان
ئىدى، ھەزرىتى ئومەر كۆرۈپ قېلىپ، بالىلارغا ھەيۋە قىلدى.
رەسۇلىللا: «بۇ بالىلار مەندىن ياڭاق تىلدى، ھېنى ياڭاققا
ساتماقچى بولدى» دېدى. ھەزرىتى ئومەر 6 ياڭاق بېرىپ ئالدى.
رەسۇلىللا: «مىڭ رەھمەت بۇرادىرىم، يۇسۇپكە ئاكىلىرى يىگىرمە
دەرەم باھا قويۇپ، 18 دەرەمگە ساتقان ئىدى» دەپ شۈكرى قىلدى.

*

ئەمدى مەقسەتكە كېلىمىز: ئاكىلىرى يۇسۇپ ئەلەيھىس-
سالامنى مالىك زىغىرغا تاپشۇرۇپ قايتىدىغان بولدى. لېكىن،
يەنە: «مۇبادا يۇسۇپ قېچىپ ئاتىمىزنىڭ ئالدىغا بارسا، بىزنى
شەرمەندە قىلىپ قويمىسۇن» دەپ ۋەھىدە قىلىپ، كارۋان ئۇ-
زاپ بولغىچە ئويىگە قايتماي توختاپ تۇردى.

سەھەردە كارۋان ماڭىدىغان بولدى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام
 لام مالىكتىن رۇخسەت سورىدى:

— ئەي مالىك، بىر كىشى قوشالڭ، ئاكىلىرىم بىلەن
 خوشلۇشۇپ كەلسەم، كىچىكلىكىمدىن تارتىپ ئۇلار بىلەن بىللە
 چوڭ بولغان ئىدىم.

— ئۇلار سېنى قۇلىمىز، دەپ ساتتى، سەن ئۇلارنى ئا-
 كام دەيسەنغۇ؟ — دېدى مالىك ۋە بىرەيلەننى قوشۇپ ئەۋەتتى.
 يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ئايىغىغا زەنجىر سېلىنغان ھالدا
 يىقىلىپ — قوپۇپ، ئاكىلىرىنىڭ ئالدىغا باردى. يۈسۈپ ئەلەيھىس-
 سالامنى بۇ ھالدا كورگەن ئاكىلىرى ئۇيالغانلىقىدىن يۈزىگە
 قارىيالماي ئارقىسىنى قىلىپ تۇرۇشتى.

— ئەي قېرىنداشلىرىم، بۇ ئىشنى ھاڭا قىلىدىڭلار، باشقا
 كىشىلەرگە ھەرگىزمۇ قىلماڭلار. قېرى ئاتامدىن مېنى ئايرىۋەت-
 تىڭلار، قىيامەت كۈنى نىمە دەپ جاۋاب بېرەرسىلەر؟ تەقدىر
 ئىلاھى شۇنداق ئىكەن، ئەمدى رىزادىن باشقا چارە يوق، —
 دېدى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام، — ئاتامغا مەندىن سالام ئېيتىڭلار،
 ئاتام مەن ئۇچۇن كۆپ ھەسرەت — نادامەت چېكىدىغان بولدى —
 دە ئەمدى.

يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ھەر قايسى ئاكامى بىلەن ئايرىم-
 ئايرىم خوشلىشىپ، نوۋەت يەھۇداغا يەتكەندە، يەھۇدانىڭ
 بويىنى قۇچاڭلاپ تۇرۇپ، قاتتىق ئاۋاز بىلەن ھۇ تارتىپ يىغ-
 لىۋەتتى ۋە شۇنداق دېدى:

— ئەي، جاندىن ئېزىز قېرىنداشىم! ھاڭا ھەممىدىن
 ئارتۇق مېھرىۋان ئىدىڭىز، ئەمدى ياشىنىپ قالغان ئاتامغا

پەرزەنتلىك خىزمەتتىن يەتكۈزۈۋاتقان، ئىنىم بۇنىڭدىن ۋە زەينە
ئىسىملىك سىڭلىمىدىن قېرىنداشلىق مېھرىنى ئۈزۈۋەتتى، ئۇلارغا
ھەمىشە شەپقەت قىلىپ تۇرغايىمىز.

ئۇندىن كېيىن ھەممەيلەنگە قاراپ يەنە:

— سىلەر سالغان چاچا ياتلارنىڭ ۋاپاسىدىن ياخشىراق تۇرۇ،
غېرىپلىق يېرىگە بېرىپ قانداقمۇ جان ساقلايمەن؟ ھېلىمەن
رەھىم قىلىپ مېنى يات كىشىلەردىن ئايرىپ ئالساڭلار، —
دەپ نالە — پەريات قىلدى.

لېكىن، ئاكىلىرى قوبۇل قىلىشىمىدى. يۈسۈپ ئەلەيھىم-
لام ئۇلارغا قارىغان پېتى يولغا چۈشۈپ، مالىك زىمىنىنىڭ قې-
شىغا كەلدى، كارۋان قوزغالدى. مالىك يۈسۈپ ئەلەيھىم-
لامنى بىر قاتتىق ئىگەرگە مىندۈردى — دە، يولغا راۋان بولدى.
مالىك يۈسۈپ ئەلەيھىم-لامنى ئەپلىھ ئىسىملىك بىر قۇل
غا تاپشۇردى. ئۇلار يولدا كېتىۋېتىپ يۈسۈپ ئەلەيھىم-
لامنىڭ قەۋرىسى بار جايغا يېتىپ كەلدى. قەۋرىنى كۆرۈپ
يۈسۈپ ئەلەيھىم-لامدا شۇنداق بىر روھىي — ھالەت يۈز بەر-
دىكى، پۈتۈن ئەزالىرى سۇ بولۇپ، بەدەنلىرى قوغۇشۇندەك ئېرىپ،
سىمپتەك لىغىلداپ، تاقەتسىزلىك بىلەن: «ئاھ ئاتام،
ئاھ ئانام! دىگىنىچە ئوزۇننى توڭدىن تاشلىنىدى. ئانىمىنىڭ
قەۋرىسىنى قۇچاڭلاپ، ئاپتاپتەك يۈزىنى قارا تۇپراققا قويۇپ،
ئاھ دەردىڭ! دەپ يىغلاپ كەتتى. ئۇنىڭ يىغىشىدىن تەسىر-
لەنگەن ھاۋادىكى قۇش، دەريادىكى بېلىقلارمۇ پىغانغا چۈش-
تى. ئۇ، مۇبارەك يۈزىنى ئانىمىنىڭ مۇبارەك قەۋرىسىگە سۈر-
كەپ يىغلاپ:

— ئەي ئانا، سىزدىن ئايرىلىپ، يەنە ئاتاۋىدىن ئايرىلى-
 دىم، يەنە تېخى قۇل بولۇپ سېتىلدىم. نازۇك بەدىنىم ئورۇقلى-
 دى ۋە ياغاچ لىڭكىچاق ئۈستىدە يەنجىلدى، قۇل - ئاياللىرىم
 ئېغىر زەنجىردە جاراھەتلەندى. ئاھ، مېھرىۋان ئانا، كىشى
 تىرىك بولغان بولسىڭىز مۇشۇ ھالىمنى كۆرگەن بولاتتىڭىز، -
 دەپ، پەلەكنىڭ جەبىرى - جاپالىرىدىن شىكايەت قىلىشقا
 باشلىدى.

ئەپلەھ نېرىراق بېرىپ قارىسا، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام
 توڭدىن چۈشۈپ قېچىپتۇ. بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان مالىك:
 — ساتقان كىشىلەر مۇ قاچىق دىگەن ئىدى. ئىزدەپ تې-
 پىڭلار، - دەپ بۇيرىدى. ھەممىسى تەرەپ - تەرەپتە ئىز-
 دەشتى.

ئەپلەھ يېتىپ كېلىپ قارىسا، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام بىر
 قەۋرىنى قۇچاڭلاپ ياتقان ئىكەن. ئەپلەھ زالىم ھەبەش ئە-
 دى، ئۇ: «ھۇ، ئوغرى قۇل!» دەپ تىللاپ، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام-
 لامنى بىر كاچات ئۇردى. ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن ئوت چاقناپ
 كەتتى. ئەپلەھ ئۇنى پۇتىدىن سورەپ ئېلىپ باردى. يۇسۇپ
 ئەلەيھىسسالامنىڭ كۆزىگە ئالەم قاراڭغۇچىلىق بولۇپ كۆرۈندى،
 ئېغىز - بۇرۇنلىرىغا توپا كىردى، كوڭلىسى دەرت - ئەلەمگە
 تولدى. ئۇ، ھاجەتلەرنى راۋا قىلغۇچى قازى - تەڭرىنىڭ دەر-
 گاھىغا سېغىنىپ يىغلاپ تۇرۇپ مۇناجات قىلدى:

ئىلاھا قادىرا، بىچارىدۇرەن،
 ئاناۋىدىن ئايرىلىپ ئاۋاردۇرەن.

ھاڭا سەندىن بولەك پەريادىرەس ① يوق،
ھاڭا رەھىم ئەيلىمەككە ھىچكىشىم يوق.

بىلەلمەسەن ئوزۇم نەدۇر گۇناھىم،
پاناھىڭغا سېغىنارمەن ئىلاھىم.
بالالار كەلتۈرەرسەن ھەرنە قاتتىق،
قىلارسەن خەلق ئارىسىدا ئۇياتلىق.

ئۇنىڭ نالە - زارىنىڭ تەسىرىدىن ئاسماندىكى مال-
ئىككىلەر مۇ:

— خۇدايا - خۇداۋەندا، بۇ يىتىم بېچارىنىڭ ھالىغا يەت-
كىن. بۇنىڭ نالىسىگە قۇلاق سېلىشقا بىزدە تاقەت قالمايدى، -
دەپ مۇناجات قىلىشتى.
ئۇنىڭغا جاۋابەن تەڭرىدىن:

— ئەي پەرىشتىلەر، مەن سىددىقىم ②نى سىناپ كورۇۋا-
تىمەن، مېھنەت - مۇشەققەت بولمىغا سېلىپ ئېسىرتىپ، تازا-
ساپ قىلىپ چىقىمەن، - دەپ خىتاپ كەلدى.

شۇ ئەسنادا يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام يەنە مۇناجات قىلىپ:
— ئىلاھا خۇداۋەندا، مەن ئانامنىڭ پىراقىدا مېھنەت ۋە
مۇشەققەتتە كەلسەم، ئۇنىڭ ئۈستىگە سەرگەردان بولغان تۇر-
سام، مېنىڭ يۈزۈمگە كاچات ئۇرۇپ ئەپلەھ دىگەن قۇل ھاڭا

① پەريادىرەس - دەردى - ھالغا يەتكۈچى دىگەن مەنىدە -

② سىددىق - راست كىشى، راست سوزلىگۈچى مەنىسىدە -

كۆپ ئەلەم قىلدى، پىراق ئوتىدا كويگەن ۋۇجۇدۇمنى تېخىمۇ ئورتىدى. بىر بالا ئەۋەتىپ كارۋان خەلقىگە ئوز قۇدرىتىمنى كورسىتىپ قويساڭ نە بولغاي، دەپ دۇئا قىلدى.

ئۇنىڭ دۇئاسى ئىجاۋەت بولۇپ، دەرھال شامال چىقتى، ئالەمنى قارا بوران باستى، جىمى جاھاننى قاراڭغۇلۇق قاپلىدى. بوران ھەر سائەت سېرى كۈچەيدى. يۇرۇق كۇندۇز قاراڭغۇ كېچىگە ئايلىنىدى. بوران يەرنىڭ تاش - تۇپرىقىنى ئۇچۇرۇپ، كوزگە ئۇرۇپ، ھىچكىمنى كوز ئاچتۇرمىدى. كارۋان يولىنى يوقىتىپ قويدى. مالىك زىغىر كارۋانلارنى يىغدى ۋە شۇ جايغىلا چۇشۇردى. ھەممىسى مال ۋە جانىدىن ئۈمىت ئۈزگەن ئىدى. شۇڭا، ئۇلار چىق نەرسىلەرنى نەزىرىگە ئاتىدى.

— بۇ كارۋان ئىچىدە خۇداغا گۇنا قىلغان كىشى بولسا، توۋە قىلىۋىن، بىرەر ئادەمگە ئازار بەرگەن كىشى بولسا، ئوزىرە ئېيتىۋىن، خۇدا بۇ بالالارنى دەپتى قىلسا ئەجەپ ئەمەس، - دىدى مالىك.

ئەپلەھ مالىققا ئەھۋالنى بايان قىلدى. مالىك دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ، ئالاھىدە يۇسۇپ ئەلەيھىمۇسالامنىڭ ئالدىغا كېلىپ:

— ئەي يۇسۇپ، ئەپلەھ دىگەن قۇل سېنى بىلمەسلىكتىن بىئەدەپلىك، بەزىرە تىلىك قىلغان ئىكەن، سەن ئەپۇ قىلىپ، ئۇنىڭ گۇناھىدىن ئوتكىن. شۇندا بۇ بالا بىزدىن دەپتىمى بولسا ئەجەپ ئەمەس، - دىدى ۋە ئەپلەھنى ئېلىپ كېلىپ يۇسۇپ ئەلەيھىمۇسالامنىڭ ئايىغىغا يىقىتتى. يۇسۇپ ئەلەيھىمۇسالام ئەپلەھنىڭ گۇناھىنى ئەپۇ قىلدى ھەم كوڭلى ئېچىلىپ كۆلدى.

شۇ زامان بوران پەسلىدى، ھاۋا ئېچىلدى، ئاپتاپ چىقىپ ئال-
لەم روشەن بولدى. ھەممە كارۋان ئەھلى خوشاللاندى. مالىك
بۇ كارامەتنى كورۇپ، يۇسۇپ ئەلەيھىمسالامغا ئىززەت - ئىكرام
قىلىشقا باشلىدى. ئۇ، يۇسۇپ ئەلەيھىمسالامنىڭ قول - پۇتىدىن
كى زەنجىر - كىشەنلەرنى ئېلىپ، ئۈستىگە شاھانە كىيىملەر
كەيگۈزدى. كوپ ئىززەت - ھورمىتىنى قىلىپ كوڭلىنى ئالدى.
ئۇ، يۇسۇپ ئەلەيھىمسالامنى ئىززەتلەپ بىر سىمىز توڭگە مەن-
دۇردى ۋە:

— ئەي ئوغلۇم يۇسۇپ، سەن ھەممە كارۋانلارنىڭ ئال-
دىدا ماڭغىن، باشقىلار سېنىڭ كەينىڭدىن ماڭسۇن، - دىدى.
ئۇلار يولغا چىقىشتى. يۇسۇپ ئەلەيھىمسالام ماڭغان چېغى-
دا، ھەممە ئۇنىڭ ئۈستىدە بىر بولۇت سايە چۈشۈرۈپ بارا-
تى، كارۋانلار بۇ ئىشتىن ھەيران بولۇشاتتى. كارۋانلار
مالىكقا:

— ئەي مالىك، بۇ ئوغلۇل خۇداغا يېقىن ئىكەن، بۇنىڭ
كوڭلىنى ھەرگىز ئاغرىتمىغىن، - دىيىشتى.

مالىك يۇسۇپ ئەلەيھىمسالامدىن سورىدى:

— ئەي يۇسۇپ، قايسى كۈنى توڭگىدىن چۈشۈپ قېلىپ
قاچماقچىمىدىڭ؟

— نە ئۇز بىللا ① ھەرگىز قاچماقچىمىدىم، دىدى يۇسۇپ
ئەلەيھىمسالام، - يول ئۈستىدىكى گورىستاندا ئانامنىڭ قەۋرىسى
بار ئىدى، ئۇنىڭ بىلەن ۋىدالىشىش ئۈچۈن بارغان ئىدىم.

*

① نە ئۇز بىللا — پانا تىلەيمەن دىگەن مەنىدە - م.

شۇنداق قىلىپ مەسىرىغا بېرىشقا بىر كۈنلۈك يول قالدى.
ئۇ يەردە بىر بۇلاق بار ئىدى، كارۋانلار شۇ بۇلاقنىڭ لىۋىگە
چۈشتى. ھالىك:

— ئوغلۇم يۈسۈپ! سۇغا چۈشۈپ، يولنىڭ توپا - چاڭ-
لىرىنى يۇغىن، ساڭا شاھانە كىيىملەر كەيگۈزۈمەن، ئەتە ھەم-
مە ئادەم بىزنىڭ ئالدىمىزغا چىقىدۇ، - دىدى.

يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام بۇلاقنىڭ لىۋىگە كېلىپ كىيىملىرىنى
يەشكەن ئىدى، ئۇ بۇلاقتىن بىر ئەجدىھا چىقىپ ياتتى، ھەممەيە
لەننىڭ يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ئۇچۇن ئىچى ئاغرىدى، ھەممەيە
لىن ئەپسۇسلاندى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام سۇغا چۈشۈپ چىقىپ
كىيىملىرىنى كىيىپ بولغىچە ئۇ ئەجدىھا بۇلاق بويىدا ياتتى،
ئاندىن كېيىن غايىپ بولدى. ئۇ، ئەسلىدە بىر پەرىشتە ئىدى.
يەنە بىر راۋايەتتە ئېيتىلىشىچە، ھالىك خىزمەتكارلىرىغا:
يۈسۈپنى دەريا بويىغا ئاپىرىپ سۇغا چۈشۈرۈپ، كوكۇلىرىنى
تاراپ، يولنىڭ چاڭ - تۇزاڭلىرىدىن پاكلاڭلار، - دەپ بۇيرى-
دى. خىزمەتكارلار يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنى دەريا لىۋىگە ئېلىپ
كەلگەن ئىدى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام:

— ئىلاھا خۇداۋەندە، بىر پەردە بولسا ئىدى، بەدىنىمنى
ھىچكىشى كورمىسە بولاتتى، - دەپ مۇناجات قىلدى.

ئاللاتائۇللا ئىن مېچان ئاتلىق بىر بېلىققا ئەمىر قىلدى.
بېلىق كېلىپ دەريا لىۋىدە تۇرۇپ، قۇيرىغى بىلەن پەردە ھا-
سىل قىلىپ تۇردى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنىڭ بەدىنىنى ھىچكىم
كورمىدى. ئۇ بېلىق ئاللاتائۇللاغا مۇناجات قىلىپ دىدىكى:

— ئىلاھا، يۈسۈپنىڭ ھەقىقى - ھورمىتىدىن ماڭا بىر

نەرسە كارامات قىلغىن، جىمى بېلىقچىلار ئىچىدە ئەڭ ناھىدارى بولاي، تا قىيامەتكىچە نامم ئوچمىسۇن.

ئاللا تائالا ئۇ بېلىققا ئىككى پەرزەنت ئاتا قىلدى، ئۇنىڭ بىرىسى يونۇس ئەلەيھىسسالامنى 40 كۈن قوسمىدا ساقلىدى، بىرىسى سۇلايمان ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇزۇڭنى قىرىق كۈن قوسمىدا ساقلىدى.

شۇنداق قىلىپ يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام سۇدىن چىقىپ مالىكىنىڭ ئالدىغا كەلدى، ئۇنىڭ ھۈسنى تېخىمۇ چىرايلىق بولۇپ كەتكەن ئىدى. مالىك ئۇنى بۇ ھالدا كۆرۈپ، يەنە شاھانە تونلارنى كەيگۈزدى. بېشىغا ئالتۇن تاج كەيگۈزدى ۋە بىلىگە بېزەكلىك كەمەر باغلىتىپ، مەپىگە ئولتۇرغۇزغان ئىدى، بىر ھۈسنى مىڭ بولۇپ كەتتى. ھەممە خەلقنىڭ كوزى خىرە، ئېقىللىرى لال بولۇپ قالدى. شاملىقلار شام يولىنى ئۈستۈپ، ھەممىسى مېسىرغا كېلىشتى.

*

مالىك يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامغا ياخشى تونلارنى كەيگۈزۈپ، زىبۇ - زىننەتلەر بىلەن مەپىگە ئولتۇرغۇزۇپ، ھەممىنىڭ ئالدىدا ماڭدۇرۇپ، مېسىرغا ئۇزاتقان چاغدا، مېسىر خەلقىنىڭ قۇلغىغا: «مالىك زىننەت خەزائى ئاسماندىكى ئايىنى ئېلىپ كەلگەن ئىشى، ھەر كىم ئۇنىڭ يۈزىگە قارىسا، كوزى خىرە بولار ئىشى، ئۇنىڭ ھۈسنى - جامالىدىن ئاي بىلەن كۈننىڭ يۈزى قارىيىپ كېتەر ئىشى» دېگەن خەۋەر بېرىپ يەتكەن ئىدى. مېسىرنىڭ بارلىق چوڭ - كىچىك ۋە ئەر - خوتۇنلىرىنىڭ ھەممىسى تاماشا - كۆرۈش ئۈچۈن ئۇنىڭ ئالدىغا چىقتى، ھەممە كىشىنىڭ كوزى

يۇسۇپتە بولدى. بىر پارچە ئاق بۇلۇت يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ بېشىغا سايە چۈشۈرۈپ كېلىۋاتاتتى. ھەممە خەلق ئېنىتزار ۋە شەيدا بولۇشقان ئىدى. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنى بىر كورگەنلەر يەنە بىر كورۇشنى ئارزۇ قىلىشاتتى. ھەممىسى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامغا خىرىدار بولدى. ئۇلار ئالتۇن - كۈمۈش، ئۇنچە - مارجان، ئات - كالىمىرىنى، ھەتتا ئوز جانلىرىنى بېرىپ ئۇنى سېتىۋالغىسى كەلدى.

مالىك يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنى ئوز ئويىگە باشلاپ كىرىپ، پەردە ئىچىدە ئولتۇرغۇزدى.

نەقىل كەلتۈرۈلۈشىچە، ئۇ يىللاردا مىسىر خەلقىنىڭ ھالى تولىمۇ خاراپ ئىكەن؛ نىل دەرياسىنىڭ سۈيى كېمىدىپ كېتىپ، قۇرۇقلۇققا سۇ چىقىمغاچقا، دەل - دەرەخ ۋە زىرائەتلەرنىڭ كوپى قۇرۇپ كەتكەن ئىكەن. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام مىسىرغا بارغاندىن كېيىن، سۇلار چىقىتىپ، دەرەخلەر كوكۇرۇپ، ئاچىلار تويۇپتۇ، يالىڭاچلار كىمىنىپتۇ.

شۇنداق قىلىپ مالىك يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام ئولتۇرغان ساراينىڭ ئۈستىگە ئالتۇن قۇببە چىقاردى، بىر مەنزىرىلىك ئايۋاننى نەقىشلەپ شاھلارغا مۇناسىپ گىلەم - بىستاتىلارنى سالىدى. ئالدى تەرەپكە كەڭ مەيدان ياساپ، 4 تەرەپنى دائىرىگە ئالدى. جۈمە كۈنلىكى ھەممە خەلق شۇ يەرگە يىغىلدى. مىسىر پادىشاسى - رويان شاھ ئىدى، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ خەۋىرى ئۇنىڭغا ئاڭلانغاندىن كېيىن، ئۇ:

— بېرىپ كورۇپ كەلگىن، كىشىلەر ئېيتقانداك بولسا مەن ئالمەن، - دەپ بىر ئادەم ئەۋەتتى. ئۇ كىشى بىرىپ كورۇپ:

— كىشلەر ئېيتقاندىن يۈز چەندىن ئارتۇق ئىكەن، —
دەپ تەرىپلەپ كەلدى.

شاھ رويانىنىڭ بىر ۋەزىرى بولۇپ، ئىسمى ئېزىزى مەسىرى
دەپ ئاتىلاتتى. شاھ رويان ئېزىزى مەسىرىگە:

— بېرىپ، ئۇ قۇلنى كۆرۈپ كەلگىن، بىزدىن باشقا كى-
شىگە بەرمىسۇن، — دەپ بۇيرىدى.

ئېزىزى مەسىرى كېلىپ، يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنىڭ تەخت
ئۈستىدە ئىززەت - ھۆرمەت، تاجى - دولەت، شانۇ - شەۋكەت
ۋە ھوسنى - لەتاپەت بىلەن ئولتۇرغىنىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا
جان - دىلى بىلەن ئاشىقى - شەيدا بولدى، ئۇنىڭ كاللىسىدىن
ئەقلى - ھوشى ئۇچتى ۋە سۆزلىگۈدەك تاقىتى قالمىدى. ئۇ، مالىك
زىغىرغا رويانىنىڭ سۆزىنى ئېيتىپ قويۇپ قايتىپ كەلدى. ئە-
تىسى مالىك زىغىر يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامغا يەنە باشقا رەڭلىك
سەرىپا كەيدۇردى. ئۈستىكى كىيىمىنىڭ توپىسىگە گوھەر بىلەن
كوز قويۇپ تەييارلانغان شاھانە ئالتۇن كەمەرنى باغلاپ،
خۇددى مەست تاۋۇستەك ① جابدۇدى ۋە بازارغا ئېلىپ بېرىپ
قىممەت باھالىق بىساتلار ئۈستىگە ئالتۇن كۇرسى قويۇپ
ئولتۇرغۇزدى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ھوسنى - لەتاپىنى تې-
خىمۇ زىيادە بولۇپ كەتكەچكە، كىم كېلىپ كۆرسە بىچىلىنىدىل
خېرىدار بولاتتى. مالىك زىغىر ئىككى چاكاچى ئەپكەلىدۇرۇپ
چاكالاتتى. چاكاچىلار توۋلاپ تۇرۇپ دىيىشتى:

— قۇل ئالىدىغانلار بارمىدۇر؟ بۇ، شۇنداق بىر لەتاپەتلىك
ۋە خۇشچىراي قۇلىكى، ئادەم پەرزەنتى بۇنداق ساھىپ چامال

① تۈزدەك گۈزەل - چىرايلىق مەنىسىدە - م.

ۋە خۇشخۇي بولماس، باھاسىغا يېتىپ ئالدىنغان كىشى بارمە -
دۇر؟

ئۇنى ئاڭلىغان يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام مەرۋايىمەتكە كوز
ياشلىرىنى ئاققۇزۇپ تۇرۇپ:

- ھەي جاك! چىلار! ئۇنداق دىمەڭلار؛ دۇيۇمىتىم، غەرىپ،
ئاجىز، ئورۇق، مەسكىن قۇلنى ئالدىنغانلار بارمۇ؟ دەڭلار؛ ئۇ -
رۇق - تۇققان، ئاتا - ئانىسىدىن ئايرىلىپ ئەسىر بولغان قۇلنى
ئالدىنغانلار بارمۇ؟ دەڭلار - دىگەن ئىدى، جاك! چى دەللالار:

- بىز راس گەپنى قىلىمىز، - دىيىشتى.
- ئۇنداق بولسا، - دىدى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام، -
راستىنى ئېيتىدىغان بولساڭلار ئىبراھىم خېلىلانىڭ ئەۋرىسى،
ئىسھاق نەبىيۇللانىڭ ئەۋرىسى، ياقۇپ ئىسرائىلنىڭ ئوغلى
يۇسۇپ سىددىقۇللانى ئالدىنغانلار بارمۇ؟ - دەڭلار.

بۇ گەپنى ئاڭلىغان جاك! چىلار ھەيران بولۇپ تۇرۇشۇپ
قالدى. مەلىك زىغىرنىڭمۇ كالىسىدىن ھۇشى قاچتى. ئۇ، كېلىپ
يىغلاپ تۇرۇپ دىدى:

- ئاشۇ كۇنى بۇ سوزنى مەلۇم قىلغان بولسىڭىز، مەن
قۇل دەپ ئالمىغان بولاتتىم، قۇل دەپ شان - شوھرەت قىلى
مىغان بولاتتىم، ئەمدى ئىش بۇ يەرگە يەتكەندە
نېمە قىلماق كېرەك؟

- ئۇ چاغدا، مەن قۇل دىمىگەن بولسام ئۇلار مەپنى
ئولتۇرەتتى. ئوز ئېتىقادىدا خۇدانىڭ قۇلىمەن، دەپ شۇنداق
دىگەن ئىدىم، - دىدى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام.

— كەنئان يولىدىكى باياۋاندا خۇداغا نالە قىلىپ: كوزۇم —
ئىنىڭ يورۇغى كوكۇلۇمنىڭ ھىۋىسى ئىرغىلۇم يۇسۇپۇمنى ماخا
يە تىكۈزگىن دەپ يىغلاپ يۇرگەن قېرى كىشىنىڭ ئوغلى سىز —
مۇ؟ — دەپ سورىدى مالىك زىغىر.

— شۇنداق، ئەنە شۇ كوزى ياشلىق، ھىجران ۋە پىراق
ئوتىدا ئورتەنگەن، ھەسرەت دەرياسىغا غەرق بولغان، ئىوقتەك
قەددى يادەك ئىكىلگەن ياقۇپ ئىسرائىللىلانىڭ ئوغلى،
ئىسھاق نەبىيۇللانىڭ نەۋرىسى، ئىبراھىم خېلىمىلانىڭ نەۋرىسى
يۇسۇپ سىددىقۇللا مەن بولمىن.

مالىك زىغىر ئوزرە ئېيتىپ، ئۇنىڭ ئايىغىغا يىقىلدى.
شاھ رويان ئېزىزى ھىمىرىنى «يۇسۇپنى كىرۈپ كەل
گىن» دەپ ئەۋەتكەن كۈنى ئېزىزى ھىمىرى ئۇنى كورۇپ
قايتىپ بارغاندىن كېيىن: «ئادەم بالىسىنىڭ ئىچىدە بۇنداق
كىشى يوق» دەپ كىرپ تەرىپلىگەن، رويان ئۇنىڭغا: بېرىپ
باھاسىنى سوزلەشكىن، دەپ بۇيرىغان، ئېزىزى ھىمىرى كەلگەن
ئىدى. مالىك:

— كىلەركى بازاردا سوزلىشەيلى، — دەپ جاۋاب بەر —
دى ۋە ئەتىسى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامغا شاھانە تون، ئالتۇن
تاج كەيدۇرۇپ، ئېسىل كەمەر باغلىتىپ، ئاتقا ھىندۇرۇپ، شاھ
رويانىڭ قېشىغا ئېلىپ باردى.

شۇ ئەسنادا جەبرائىل ئەلەيھىسسالام كېلىپ، ئاللاتائۇلا —
نىڭ سالىمىنى يەتكۈزۈش بىلەن بىللە: «يۇسۇپ غەم يىمىسۇن،
بۇگۈن قۇل بولۇپ سېتىلسا، تاڭلا پىدادىشالىققا يەتكۈزۈپ،
ھىمىر خەلقىنىڭ ھەممىسىنى ئۇنىڭغا قۇل قىلىپ بېرىمەن. ئۇ،

بۈگۈننىڭ خارلىغىنى تارتسۇن، تاڭلىنىڭ ئىززىتىنى كورسۇن. بۈگۈن مەن ئالاي دىگەن خەرىدارلار تاڭلا مەن سېتىمى دەپ ئىنتىزار بولسۇن» دىگەن پەرماننى يەتكۈزدى.

*

شۇنداق قىلىپ، پادىشا يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنى كوردى ۋە: «يۇزۇڭدىن نىقايىنى ئالغىن، - دەپ بۇيرىدى، ئۇ نىقايىنى ئالغان ئىدى، پادىشا كورۇپ زوقلاندى.

زۈلەيخامۇ ئەشۇ جايدا بار ئىدى. ئۇنىڭ كوزى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامغا چۈشتى. ھىكايەتتە شۇنداق كەلتۈرۈلۈپتىكى، زۈلەيخا ئېزى مەسىرىنىڭ خوتۇنى بولۇپ، ئوزى يەمەن پادىشاىنىڭ قىزى ئىدى. ئۇ 7 ياش ۋاقتىدا بىر چۈش كور-دى، چۈشىدە: ئۇ ئەشۇ ھوسنى - لىتاپەت، سەرۇپا ۋە تىاج بىلەن تۇرغان يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنى كورۇپ، جان-دىلى بىلەن ئاشقى - شەيدا بولۇپ قالغان ئىدى. شۇندىن كېيىن ئۇ پىراق ئوتىغا چىدىماي، كىيىملىرىنى يىرتىپ، بەدىنىنى چىشلەۋالمايدىغان بولۇپ قالدى. قىزىنىڭ بۇنداق ھالغا چۈشۈپ قالغىنىنى كورگەن ئاتا - ئانىسى ھەيران قېلىشتى. ئۇلارنىڭ زۈلەيخادىن باشقا پەرزەنتى يوق ئىدى. ھوك-ۇمالارنى تىغىپ ئۇنىڭ تومۇرىنى تۇتتۇرغان ئىدى، ھىچقانداق دەرتنىڭ ئەسىرى بىلمىدى. ئەمما زۈلەيخانىڭ كۈندىن - كۈنگە چىرايى سارغىيىپ ھالىدىن كەتتە-ۋەردى. ئىككىنچى يىلى يەنە چۈشىدە يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنى كورۇپ: سىزنى ئىزدەيمەن دەپ تاپمەن مەن؟ دەپ سورىدى، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام: ھەي مەسىردە، ئېزى مەسىرىنىڭ ئويىدىن تاپمەن، دەپلا غايىپ بولدى. بىر

كۈنى ئانىسى گەپ سورىغان ئىدى، زۇلەيخا ئىلگىرى - كېيىن كۆرگەن چۈشلىرىنى ئانىسىغا بايان قىلدى. ئانىسى بۇ سۆزنى زۇلەيخاننىڭ ئاتىسىغا يەتكۈزدى. ئاتىسى ئېزىقى مەسىرىنى كۆيۈرۈپ قىلماقچى بولدى. ئۇ، ئېزىقى مەسىرىغا: «ئەپپەت پەردىسى ئىچىدە بىر ئاچمىزەمىز بار ئىدى، ھەممە ئالەم پادىشاھلىرى ئۇنى خالايدۇ، سىز نىمە دەيسىمىز؟ دىگەن ھەزمەت-ئۇندا خەت ئەۋەتتى. ئېزىقى مەسىرى ئۇلارنىڭ خەتتىكى كەسپ: «ئۇلار بىزنى تەن بىلەن قوبۇل قىلغان بولسا، بىز ئۇلارنى جان بىلەن قوبۇل قىلدۇق» دەپ پادىشاھلارنىڭ رەسمى يوسۇنىلىرىدا لازىم بولىدىغان ھەممە نەرسىنى تەييارلاپ ئەۋەتتى. ئاندىن كېيىن ئۆزى بېرىپ، زۇلەيخاننى مال ۋە كېنىزەكلەرنى بىلەن بىللە مەسىرىغا ئېلىپ كەلدى. زۇلەيخاننى تەخت ئۈستىدە ئولتۇرغۇزۇپ، ئۆزى يېنىدا ئولتۇردى. زۇلەيخا بىر كېنىزىگە دىدى:

— بۇ، كىم بولىدۇ؟ — دەپ سورىدى.

— ئېزىقى مەسىرى دىگەن شۇ، — دەپ جاۋاپ بەردى كېنىزەك.

بۇ سۆزنى ئاڭلىغان زۇلەيخا بىر ئاھ تارتىپ، بىسەۋش بولۇپ يىقىلدى ۋە بىر ھازادىن كېيىن ھوشىغا كېلىپ:

— مەن مۇشۇنداق زايى بولۇپ كېتەرەنمۇ؟ چۈشۈمىدە كۆرگەن كىشى بۇ ئەمەسقۇل، — دىدى.

— چۈشۈڭىزدە كۆرگەن، سىزنى مۇرادىڭىزغا يەتكۈزىدۇغان ئېزىقى مەسىرى دىگەن ئەشۇ، — دېيىشتى كېنىزەكلەر. زۇلەيخا:

— ئەمدى سەۋرى قىلماقتىن باشقا چارە يوق، ئىشىنا.

ئاللا مۇرادىغا يېتەرەن، - دەپ ئۈزىگە ئۈزى تەسەلىلى -
 خاتىر بەردى.

لېكىن ئېزى مېسىرى زۇلەيخاننى كورۇپلا ئۇنىڭغا پۇتۇن
 ۋۇجۇدى بىلەن ئاشىقى - شەيدا بولغان ئىدى. ئەمما، ئاللا-
 ئاللا ئېزى مېسىرىگە زۇلەيخا بىلەن بىللە يېتىشنى نىسپ قىل-
 ىدى. ھەر كېچىسى بىر جىننى نىسپ قىلدى. جىن زۇلەيخاننىڭ
 سۇرىتىدە بولۇپ، ئېزى مېسىرى بىلەن بىللە ياتاتتى، زۇلەيخا
 قىز پېتىچە يۇرۇدۇرتتى. ئاللا ئاللا زۇلەيخاننىڭ قىزلىقىنى
 يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامغا نىسپ قىلغان، ئۇلار ئەنە شۇنداق يۇ-
 رىۋەت كەن ئىدى.

يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنى پادىشانىڭ قېشىغا ئېلىپ بارغان
 ئۇ كۈنى مېسىر مەملىكىتىنىڭ ھەممە ئەمىر - ئومەرا، ۋەزىر-
 ۋۇزرا، ئاكا بىر - ئەشرەپ ۋە بارلىق ئەر - ئاياللىرى تاما-
 مەن يىغىلغان ئىدى. خەلقنىڭ ھەممىسى: «بۇ ئوغۇل ئادەم ئە-
 مەس، پەرىشتە ئىكەن» دېيىشەتتى. ئەمما، زۇلەيخا ئۇنى تۇنۇپ:
 «چۇشۇمدە كورگەن كىشىم ئەشۇ ئىكەن» دەپ ھوشىدىن كەتتى.
 بىللە بارغان كېنىزە كلىرى: يەنە نىسپە ئىش بولدى؟ - دەپ
 سورىغان ئىدى، ئۇ:

- ئەشۇ چۇشۇمدە كورگەن ساھىپ جامال يىگىت شۇ
 بۇگۇن مەقسىدىگە يەتتىم، - دىدى ۋە ئېزى مېسىرىگە:
 - ئۇ قۇلنى سىز ئېلىڭ، بىزنىڭ قۇلىمىز بولسۇن، -
 دىدى. لېكىن ئۈزىنىڭ قۇل بولۇشىدىن خەۋىرى يوق ئىدى.
 - ئۇنىڭ باھاسىغا يەتكۈدەك بىزنىڭ مېلىمىز يوق، -
 دىدى ئېزى مېسىرى.

— بىز ئىككىمىز بارلىق مېلىمىزنى يىغىپ بېرىلىمىز، — دىدى
دى زۇلەيخا، — قالغىنىغا مەن يەنە يەمەنگە ئادەم ئەۋەتىپ،
ئادەتتىن مال كەلتۈرۈپ بېرىمى.

ئۇنىڭدىن كېيىن زۇلەيخا شاھ رويان قېشىغا بېرىپ:
— ئىجازەت بەرسىڭىز، شۇ قۇلنى بىز ئالساق، — دەپ
ئىلتىماس قىلدى.

پادىشاھ ئۇنىڭ ئىلتىماسىنى قوبۇل قىلدى. پادىشاھنىڭ رۇخ-
سىتى بىلەن زۇلەيخا خوشال - خورام ھالدا ئويىگە يىلىندى ۋە
كېلىپلا ئېزىنى مەسىرىگە:

— ئەي ۋەزىر، مەن پادىشاھتىن رۇخسەت ئېلىپ كەلدىم،
ئەمدى بۇ قۇلنىڭ باھاسىغا تولەيدىغان نەرسىلەرنى يىغىش
كېرەك. ئۇنى ئالماي قولدىن چىقىرىۋەتسەك، ئات - نوھۇسىمىز
ئۇچۇن ياخشى ئەمەس، — دىدى ۋە پۇل - ماللىرىنى جەمئىيەت
مەكچى بولدى.

مالىك زىغىر يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەر زادە
ئىكەنلىكىنى ئاڭلاپ: بۇ زاتى پاك، سىددىقۇللا سۈپەتلىك ئۇلۇغ
كىشىنى قۇل دەپ ساتسام، تاڭلاقچىلىقتا نەمە دەپ جاۋاپ بېرىپ
رەرمەن، دەپ ئويلاپ، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامغا دىدى:

— ئەي يۇسۇپ، مەن سىزنى ساتمايمەن، خالىسىڭىز سىز-
نى ئۆزۈمگە پەرزەنت قىلىۋالاي، بۇنىڭغا ئۈنۈمىسىڭىز، بېرىپ
ئاتىڭىزغا تاپشۇراي.

— ئەي مالىك، — دىدى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام، — ئاللا تائالا
ئىرادە قىلسا، ئاتامغا ئوزى تاپشۇرىدۇ. ئەگەر ئېزىز قىلسا، قۇل
دەپ ساتقان بىلەن خار بولمايمەن. مېنى ئۇمىت بىلەن كەل-

تۇردۇك، بىرەر نەرسە بىلەن بەھرىمەن بولغىن، سېنى ئەپۇ قىلدىم.

— ئەي يۇسۇپ، دىدى مالىك زىغىر، زەردارلىقتا مېنىڭ ئەسلا كەمچىلىكىم يىق، ئەمما پەرزەنتىم يىق، شاخ - پۈتتىم يوق، تاپقان مېلىم دۈشمەنلىرىمگە قالمىسۇن. سىزدىن ئۈمىدىم شۇكى، بىر دۇئا قىلسىڭىز، ئاللاتائۇلا ماڭا پەرزەنت ئاتا قىلسا. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام ئۇۋاقتىدا تېخى دۇئا قىلىشنى بىلمەيتتى. شۇ زامان جەبرائىل ئەلەيھىسسالام كېلىپ، ئۇنىڭغا بىر دۇئانى تەلىم بەردى. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام مالىك زىغىرنىڭ پەرزەنت كورۇشى ئۈچۈن دۇئا قىلدى، دۇئا ئىجاۋەت بولدى. مالىك زىغىرنىڭ 12 چىرىسى بار ئىدى، شۇ كىچىسى ئۇ، ئۇلارنىڭ ھەممىسى بىلەن يېقىنچىلىق قىلدى، ھەممىسى ھامىلدار بولدى. ئاي-كۈنى توشقاندا ئۇ 12 قارا باشتىن 24 ئوغۇل تۇغۇلدى.

خوش، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ شۇنچە قۇربى-كارامىتى بار تۇرۇپ، نىمىشقا ئوزى بۇنچىۋالا مەنەت-مۇشەققەت تىزار-تىدۇ؟ بۇنىڭ جاۋابى شۇكى، ئەنبىيا-ئەۋلىيەلار يىڭنىگە ئوخشايدۇ، ھەممە كىيىم-كېچەكلەر يىڭنە بىلەن تىكىلىدۇ، ئەمما يىڭنىنىڭ ئوزى يالىڭاچ قالىدۇ. يەنە بىر جاۋابى شۇكى، ئەنە بىيا ۋە ئەۋلىيەلار چىراققا ئوخشايدۇ، چىراق ئىزى كۆرىسىدۇ، ئەمما باشقىلارغا يورۇقلۇق بېرىدۇ. ھەركىمگە ھەرقانداق مۇش كۈللۈك چۈشسە، بىر دۇئا بىلەن ئاسان قىلمۇۋېتىدۇ، لېكىن ئوزلىرىگە بالا كەلسە، رازى بولىدۇ.

ھىكايەتتە كەلتۈرۈلۈشىچە: يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ با-ھاسى 400 رەتلە ئالتۇن، 400 رەتلە كۈمۈش، 400 پاتمان

كاپۇر، 400 پاتمان ئىپار، 400 دانە يىگانە گوھەر، 400 توگە بۇغداي، 400 توگە گۈرۈچ، 400 توگە ئارپا، 400 توگە نو-خۇت، 400 توگە تېرىقنىن ئىبارەت بولۇپ توختالدى. ئۇچاغدا بىر توگە ئاشلىقنى مىڭ تەڭگىگە ئالاتتى، لېكىن، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەر بىر تال مويى 1000 تەڭگىگە ئەرزان ئىدى. مىسىرنىڭ ھەممە زەردارلىرى زەرۋ-ماللىرىنى، مۇشك-ئەنبەر، جاۋاھىرە ئۈنچە-مارجان، ياقۇت ۋە گوھەرلىرىنى يىغىپ ھىساپلاشقا باشلىدى، ھەركىم بۇ قۇلنى مەن ئالسام دەپ خېرىدار بولاتتى، كېلىپ مالنىڭ بىلەن سودىلىشاتتى. لېكىن، ھىچكىم باھاسىغا يېتەلمەيتتى. بولۇۋاتقان سودىنى كورگەن يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام:

— ئەۋۋەلقى بازاردا ئون سەككىز پۇچەك يارماققا ئالدى، بۇگۈنكى بازاردا بۇنچىلا قىممەت باھا بولۇپتىمەن. ئىنشا ئاللا بۇنىڭدىنمۇ ئىززەتلىك ۋە ھورمەتلىك بولىدىكەنمەن، دەيەتتى. ئەمما يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنى كورگەن ئېزىزى مىسىرى جان-تېنى بىلەن خېرىدار بولغان ئىدى. ئۇ: «ھەرقانچە بولسا ئالسىمەن» دەپ ئەشۇ توختام بولغان باھاغا ئالدى. مالنىڭ زىغرىمۇ ناھايىتى دانائى ئىدى، ئۇ ئېلىشتا قەدرىنى بىلىمەي ئالغان بولسىمۇ، سېتىشتا تازا باھاسىغا چىقىرىپ ساتتى.

*

*

*

شۇنداق قىلىپ، ئېزىزى مىسىرى خوجىدارىنى چاقىردى ۋە: «توروزا بىلەن تارتىڭلار، ھەممە توگىلەرنىڭ ئاشلىقى بار-راۋەر بولسۇن، دەپ بويىرىدى. توروزا تۇتۇپ تارتقان ئىدى، پەقەت توغرا كەلمىدى. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام دۇۋەت-قەلەم

سوراپ قەغەرگە: لائىلاھە ئىللاھە لائىلاھۇ ئىبراھىم خېلىلىللا دەپ
 يېزىپ تورۇزىغا سالغان ئىدى، قانچىلىك ئاشلىق سالىسا، ھەرگىز
 ئارتۇق-كەم كەلمىدى. بۇنى كورگەن ئېزىزى مەسەرى بەكمۇ
 خۇرسەن بولدى. پۈتۈن مېلىنى بېرىپ بولغاندىن كېيىن، ئېزىزى
 مەسەرى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنى توپىچاققا ھىندۇرۇپ، ئويىگە
 ئېلىپ باردى. ئېزىزى مەسەرى پۈتۈن مېلىنى بېرىپ بولغانلىقى
 ئۈچۈن، خېرىدارلار ئېزىزى مەسەرىگە: «ھەممە مال-دۇنيانى بۇ
 قۇلىنىڭ باھاسىغا بەردىگىز، ھازىر غەزىندە ھېچنەمە قالسىدى»
 دېگەن ئىدى. ئېزىزى مەسەرى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنى ئېلىپ غەز-
 نىگە كىرىپ قارىسا، ھېچنەرسە كاملىمىغان، بارلىق مال-دۇنيا-
 سى ئىلگىرى قانداق بولسا، ھېلىمۇ شۇنداق تۇرغان ئىكەن.
 بۇنى كورگەن ئېزىزى مەسەرى تېخىمۇ خوشال بولدى ۋە بۇ قۇل-
 نىڭ بەركىتى بىلەن ھېچبىر مېلىم كەملىمەپتە، دەپ يۇسۇپ
 ئەلەيھىسسالامنى جان-دېلى ۋە مەھرى-مۇھەببەتنى بىلەن ياخشى
 كوردى ۋە ئاسرىدى. ئۇ، زۇلەيخاغا تاپىلاپ دېدىكى:

— بۇ ئوغۇلنى ياخشى ئاسرىغىن، ساتساق كوپ پايدا كو-
 رىمىز، ئەگەر ساتماي ساقلىساق پەرزەنتىمىز بولىدۇ. بۇنىڭغا
 ياخشى سەرۇپالار كەيدۇرگىن، ياخشى نازۇ-نېمە تىلەرنى يىدۇر-
 گىن، ھەرگىز كوڭلىنى ئاغرىتىمىغىن.

بۇ سوزنى ئاڭلىغان زۇلەيخا بەكمۇ خوشال
 بولدى. ئۇ، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامغا شۇنداق مەھەربۇۋان
 بولۇپ كەتتىكى، كىمىم-كېچە كىلىرىگە ئۇنچە-مەرۋايىتىلار قانۇتتى.
 يىمەك - ئىچمە كىلىرىگە قەندۇ - قەندالە تىلەرنى بەردى. ئەمما يۇسۇپ
 ئەلەيھىسسالام زۇلەيخانىڭ يۈزىگە ھەرگىزمۇ قارىمايتتى. زۇلەيخا-
 نىڭ ئۇنىڭغا بولغان مەھرى كۈندىن-كۈنگە ئېشىۋەردى. ئۇ، چىرايلىق

كىمىندۇرۇلگەن 70 قۇلنى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ خىزمىتىگە سېپ-
 لىپ بەردى. ئۇ، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامغا شېرىن سوزلەرنى قىلاتتى،
 لېكىن، ئۇ سوزلەر يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامغا خوش ياقمايتتى.
 يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام ئىپتىزى مەسىرىنىڭ
 يېنىدا يۇرسىمۇ دائىم: مەن قۇل بولساممۇ مۇشۇنداق ياشا-
 ۋاتىمەن، ئەمما ئاتامنىڭ ھالى نىمە بولغاندۇر، قانداق جاپا -
 مۇشەققەتلەرنى تارتقاندىمۇ، دەپ ئويلايتتى ۋە داۋاملىق دۇئا
 قىلىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ: «ئىلاھا خۇداۋەندىدا، مېنىڭ ھال -
 ئەھۋالىمدىن ئاتامغا ئاگاھلىق بەرسەڭ» دىگەن دۇئاسى
 ئىجاۋەت بولدى. يەنە بىر ئەرەپ مەسىردىن كەنئانغا بارغان
 ئىدى، ئۇ، مەسىرغا كېلىپ شەھەرگە كىرگەندە توگىسى ئىپتىزى
 مەسىرىنىڭ ئويى تەرەپكە ماڭدى. ئۇ ئەرەپ قانچە كۈچەپ
 توگىنىڭ نۇقتىسىنى تارتقان بولسىمۇ، كۈچى يەتمىدى. شۇ كۈنى
 يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام كوچىغا چىقىپ ئولتۇرغان ئىدى، ئەرەپنىڭ
 توگىسى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كېلىپ، تىزلىنىپ تۇرۇپ
 سەجدە قىلدى ۋە كۆزلىرىدىن ياشلىرىنى ئاققۇزۇپ تۇرۇپ،
 يۈز - كۆزلىرىنى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ پۇتىغا سۈركىگىلى
 تۇردى. بۇ ھالنى كۆرگەن ئەرەپ ھەيران قالدى. يۇسۇپ
 ئەلەيھىسسالام ئەرەپتىن سورىدى:

— ئەي ئەرەپ، قەيەردىن كەلدىڭ؟

— كەنئاندىن كەلدىم.

— ياقۇپ ئەلەيھىسسالامنى بىلەمسەن؟

— ئەلۋەتتە بىلىمەن، ئۇ كىشى بىزنىڭ پەيسە مەبىرىمىز

بولدۇ.

— ئۇنىڭ ھالى قانداقراق؟ — يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام

يەنە سورىدى.

— ھالى بەكمۇ خاراپ، — دەپ جاۋاب بەردى ئەرەپ، —
ئۇ كىشىنىڭ يۇسۇپ ئىسىملىك بىر ئوغلىنى ئاكىلىرى سەيلىگە
ئېلىپ بېرىپ، بوزىگە يىدۇرۇپ قويغان ئىكەن، شۇنىدىن
بۇيان يىغلاۋېرىپ كوزلىرى كورمەس بولۇپ قالدى. ئۇ، ھازىر
چوڭ يول بويىدا، يەرنىڭ ئاستىدا بىر ئوي ياسىتىپ، ئۇنىڭغا
بەيتۇل ئەھزان (غەم ئويى) دەپ ئات قويۇپ، شۇ ئويىدە
تائەت — ئىبادەت قىلىپ ئولتۇرىدۇ.

بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام: «ئىھ،
بىچارە ئاتام» دەپ ۋاقىرىغىنىچە بىھۇش بولۇپ يىقىلدى
ۋە يەنە ھۇشقا كېلىپ، باش باھارنىڭ بۆلۈتىدەك زار —
زار يىغلاپ ئېيتتى:

— ئەي ئەرەپ، كەنئانغا بارساڭ، ياقۇپ ئەلەيھىسسالامغا:
ئوغلۇڭنى يۇسۇپنى كوردۇم، مەخلۇقنىڭ ئالدىدا ھېمىشە قول
باغلاپ تۇرىدۇ، سىزگە سالام دىدى، — دىگەن ۋە يەنە ھېسسى
ھېمىشە دۇئادا ياد ئېتىپ تۇرسۇن دىدى، — دىگەن.
ئوزىنىڭ ۋەقەسىنى ئېيتماقچى بولغان ئىدى، جەبرائىل
ئەلەيھىسسالام كېلىپ:

— بۇ سىرنى ھەرگىز ئاچمىغىن، — دىدى.

يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام ئەرەپنىڭ ھەققىدە دۇئا قىلدى.
ئەرەپ توگىنىنىڭ نۇقتىسىنى قانچە كۈچەپ تارتقان بولسىمۇ،
توگىسى ئورنىدىن تۇرغىلى ئۈنۈمىدى. ئاخىر توگىگە ئىسادەم
تىلى بىلەن «لائىلاھە ئىللە لىلاھۇ ئىبراھىم خېلىلىللا» دىدى ۋە

ئارقىدىن ئىككىگە قاراپ: «ئەسلىدە مەسىرىدىن ئوتۇپ كېتەتتىڭ، مەن سېنى بۇ جايغا ئېلىپ كەلدىم ۋە يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ جامالىنى كۆرۈش شەرىپىگە مۇيەسسەر قىلدىم. سەن دۇئا ئېلىپ ئىككى جاھاننىڭ ئېزىنى بۆلدۈڭ. بۇ گەپنى ياقۇپ ئەلەيھىسسالامغا ئېلىپ بارساڭ، ئۇمۇ دۇئا قىلىدۇ. ئەمدى مېنىڭمۇ ئۈمىدىم بار. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام دۇئا قىلسا، ھەممۇ توغلىرىنىڭ سائادەتىنى بولسا» دىدى.

يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام توگە ھەققىدە دۇئا قىلدى. ئۇ توگە يەلمايە بولۇپ تاقىما تىكچە ئۇنىڭ ئەۋلادى ئابىرۇي تاپتى. يەلمايە توگە ئەشۇ توگىنىڭ نەسلىدۇر. ئۇ ئەرەپ شۇندىن كېيىن 40 كۈنلۈك يولنى 4 كۈندە بېسىپ كەتتى. ئەلەيھىسسالام ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىشىك ئالدىغا كېلىپ: «كىشى بارمۇ؟» دەپ چاقىردى. ياقۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ زەينە ئىسىملىك بىر قىزى بار ئىدى، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامغا قېرىنداش ئىدى. چاقىرغان ئاۋازنى ئاڭلاپ ئۇ قىز يۈگۈرۈپ چىقتى.

— ياقۇپ ئەلەيھىسسالام بارمىكىن؟ — دەپ سورىدى ئەرەپ.

— ئاتام ئويىدە بار، ئەمما سېنىڭ قېشىڭغا چىقىمايدۇ،

ددى قىز ۋە يەنە:

— ئاتام ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ تونىنى كىيىپ، سالى ئە

لەيھىسسالامنىڭ ھاسسىنى ئوك يېنىغا قويۇپ، ئىھاق ئەلەيھىسسالام

نىڭ كەمىرىنى بېلىگە باغلاپ، ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامنىڭ قىچىرىنىڭ

مۇڭگۈزىنى سول يېنىدا قويۇپ، ئىبراھىم خېلىللىلانىڭ رىئاسىنى

مۇرىسىگە سېلىپ، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ قانلىق كۆيىنىكىنى

ئالدىدا قويۇپ، ئىدرىس ئەلەيھىسسالامنىڭ تەسۋىتىنى سېرىپ يىغلاپ تۇرۇپ:

— ئى بارا خۇدايا، يۇسۇپنىڭ ئولۇك - تىرىكلىكىگىدىن بۈگۈن ماڭا خەۋەر يەتكۈزگىن، دەپ مۇناجات بىلەن دۇئا - تەلەپ قىلىۋاتىدۇ، - دىدى.

— ئۇنداق بولسا، - دىدى ئەرەپ، - دۇئاسى ئىسجاۋەت بولۇپتۇ، مەن يۇسۇپتىن خەۋەر ئېلىپ كەلدىم.

زەينە كىرىپ ياقۇپ ئەلەيھىسسالامغا ئەرەپنىڭ سىزنى ئېيتقان ئىدى، «كىمىسىن» دەپ بۇيرىدى. زەينە چىقىپ، ئەرەپنى باشلاپ ئىچكىرىگە ئېلىپ كىردى. ئەرەپ ياقۇپ ئەلەيھىسسالامغا مۇلاقات بولدى ۋە سالامدىن كېيىن:

— ئەي خۇدانىڭ پەيغەمبىرى، يۇسۇپ سىددىقۇللا ئىسىملىك ئوغلۇڭىز سىزگە سالام ئېيتتى، تۈگىگە دۇئا قىلغان ئىدى، قىرىق كۈنلۈك يولنى 4 كۈندە بېسىپ كەلدىم، - دىدى. ياقۇپ ئەلەيھىسسالام يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ نامىنى ئاڭلاپ ھۇشسىز كەتتى، ھۇشقا كەلگەندىن كېيىن، خۇددى باش با- ھارنىڭ بۇلۇتىدەك زار - زار يىغلىدى. ئەرەپ ۋەقەنى باشتىن - ئاخىر سۆزلەپ بەردى. ئۇرۇق - تۇققانلىرىمۇ ئاڭلىدى. ئۇ- لارنىڭ بەزىسى خوشال بولدى، بەزىسى غەمكىن بولدى. ياقۇپ ئەلەيھىسسالام ئۇ ئەرەپنىڭ باش - كىزلىرىگە سۆيىدى، ئۇندىن كېيىن دۇئا قىلىپ:

— ئەي ئەرەپ، سەن مېنى خوشال قىلدىڭ، سېنىمۇ ئاللا تائالا دۇنيادا سات - خورام قىلسۇن، - دىدى.

— ئەي خۇدانىڭ پەيغەمبىرى، - دىدى ئەرەپ، - ئوتتۇز قىزم

بار، ئەسلا ئوغلۇم بوق، بىر دۇئا قىلىشىڭىز، ئاللا تائالا ماڭمۇ ئو-
غۇل پەرزەنت ئاتا قىلسا.

ياقۇپ ئەلەيھىسسالام دۇئا قىلدى، ئۇنىڭ دۇئاسىنىڭ بەر-
كاساتىدىن ئۇ ئەرەپ 60 ئوغۇلنىڭ ئاتىسى بولۇپ ئۆمرى تامام
بولدى.

ياقۇپ ئەلەيھىسسالام بۇ ۋەقەنى ئوغۇللىرىغا ئېيتىپ:

— يۈسۈپنى بىرە يىدى دىمە پەقەت ئۇلار؟ — دەپ سورىدى.
بۇ، ھەييار ئەرەپ ئىكەن، يۈسۈپنى مۇشۇ يەردە كۆرگەن
ئىدى، سىزگە خوشامەت قىلىپ، كۆڭلىڭىزگە تەسەككىن بەرگەنگە
ئوخشايدۇ. شۇنداق گەپكىمۇ ئالدىننامىز؟ — دېيىشتى ئوغۇللار
ۋە ئۇنىڭ كۆڭلىنىڭ خوشاللىغىنى ياندۇرۇشتى.

*

شۇ تەرىقىدە يىللار ئوتتۇپ، يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام بالاغەتكە
يەتتى. ئاللا تائالا ئۇنىڭغا ئىلمى - ھىكمەت ۋە ئىلمى تەبىر
ئاتا قىلدى.

ئېيتىلىشىچە، ئېزىزى ھىمىرى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنى
سېتىۋالغان ۋاقتىدا زۇلەيخا ئېزىزى ھىمىرىنىڭ نىكاھىدا ئىدى.
ھىكايەتتە كەلتۈرۈلۈشىچە، يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ئەرەپ
تىلىدا بىزى دۇئالارنى ئوقۇيتتى. ئۇنىڭ ئاۋازىنى ھەركىم ئاڭ-
لىسا ئاشقى شەيدا بولاتتى. زۇلەيخا ئۇنىڭغا:

— سېنىڭ ئاۋازىڭنىڭ ياخشىلىقى ۋۇجۇدۇمنى ئورتەۋاتىدۇ.
ماڭمۇ ئەرەپ تىلىنى ئۈگەتسەڭ، سېنىڭ ئوقۇغىنىڭنى مەنمۇ
بىلىم ئىدى، — دىدى.

— قۇلنى ئۆزىنىڭ قۇللۇق ھالىدا قويغىن، قۇل - ئۆزىنىڭ
قۇللىغىنى قىلغىنى ياخشى، — دىدى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام.

ھەر قېتىم يۈسۈپ ئەلەيھىمسالامنىڭ بېشىنى يۇماقچى ۋە كىرلىرىنى تازىلىماقچى بولسا، باشقا كىشىنى بۇيرىماي، ئۇ ئىشنى زۈلەيخا قىلاتتى. زۈلەيخا ئۇنى بىردەم كۆرمىسە تاقەت قىلالمايتتى. ئۇنىڭغا ھەمىشە شاھانە سەرۇپالارنى كەيدۈرەتتى ۋە تائام يېسە ئۇنى چاقىرىۋېلىپ ھەرا قىلىپ يەيتتى. يۈسۈپ ئەلەيھىمسالام بولمىسا، بىر لوقما تائام ياكى بىر قەتىرە سۇ ئۇنىڭ گېلىدىن ئۆتمەيتتى.

— ئەي يۈسۈپ، — دېدى بىر كۈنى زۈلەيخا، — بىر قانچە يىلدىن بۇيان سېنىڭ كويۇڭدا ھالىمىنىڭ قانداق زەئىپ بولغانلىغىنى زادى بىلمەسەن؟
 — سېنىڭ كويۇڭدىكى خىيالىڭنى مەن نىمە بىلسەي؟
 دېدى يۈسۈپ ئەلەيھىمسالام.

— مەندە سېنىڭ مۇھەببىتىڭدىن باشقا نەرسە يوق، 7 يېرىم شىمدا چۈشۈمگ، كىرگەن ئىدىڭ، شۇندىن بېرى ئوتۇڭدا كويىمەن. ساڭا ئەي مېھرىلىك يارىم، ئاشۇ كۈن ئاشىنا بولدۇم، بولۇپ بىكەنە ئالەمدىن، جىمى ئەلدىن جۇدا بولدۇم. كويۇڭدا بولمەن قۇربان، پىدا ئەيلەپ ساڭا يۈز جان، بولۇپ مەجنۇن كەبى ھەيران، بۇ يەڭلىغ مۇپتەلا بولدۇم. رەھىملىك يوق ئىكەن سەندە، ماچالىم قالدى تەندە، كىيىپ ئەڭنىمگە مەن جەندە، ئىشىكىلەردە گادا بولدۇم. مېنىڭكى سەنكى دىلخاھىم، ساڭا يەتەس مېنىڭ ئاھىم، قىيا باققىل ئايا شاھىم، ئەجەپ بەختى قارا بولدۇم. —
 دېدى زۈلەيخا.

— ماڭا مۇھەببەت قىلغىچە، — دېدى يۈسۈپ ئەلەيھىمسالام.

ئېرنىڭ ئېزىمى مەسىرىگە مۇھەببەت قىلغىنىنىڭ ياخشى، مانا
پاكلىق پايدا بېرىدۇ.

— ئەي يۇسۇپ، — دېدى زۇلەيخا، — مەن سېنى ئېزىمى
مەسىرىدىن يۈز ھەسسە ئارتۇق بىلىمەن.

— ئۇنداق قىلغىنىڭمۇ پايدىسىز، سوزلىرىڭمۇ بىھۇدە،
دېدى يۇسۇپ ئەلەيھىم. —

— ئەي يۇسۇپ، — يىغلاپ، نالە — زار قىلىپ تۇرۇپ
سوزلىدى زۇلەيخا، — ھاياتلىق بېغىنىڭ گۈلشىنى سەن — سەن،
ھالىمنىڭ خۇشلىقى، تىنىمنىڭ خۇپلىقى، كوزۇمنىڭ روشەنلىكى
ۋە گۆھرىمۇ سەن — سەن، مېنىڭ تېرىكلىكىم سېنىڭ دىدارىڭ
بىلەن.

شۇندىن ئېتىۋارەن يۇسۇپ ئەلەيھىم — لام زۇلەيخا دىن
ئوزىنى تارتىپ قېچىپ يۇرۇيدىغان بولدى. زۇلەيخا يۇسۇپ
ئەلەيھىم — لامغا 360 كۈننىڭ ھەر بىرى ئۈچۈن بىر تۇرلۇك ما-
تادىن كىيىم تەييارلىدى. بىر كۈندە 3 خىل كىيىم
كەيدۈرۈپ، زىبۇ — زىننەت بېرەتتى. زۇلەيخانىڭ بىر بوستانى
بار ئىدى، بىر كۈنى يۇسۇپ ئەلەيھىم — لامنى چاقىرتىپ كېلىپ:
— مۇشۇنداق بوستانلاردا تاماشا قىلساڭچۇ يۇسۇپ، —
دېدى.

— مېنىڭ باغۇ بوستانىم كەنئالدا قالدى، — دېدى يۇسۇپ
ئەلەيھىم — لام، — مانا باشقا باغۇ — بوستان، تەختۇ — بەخت
كېرەك ئەمەس.

— مەن سېنى ئوزۇن ۋەسالى بىلەن كۆڭلۈمنى خوش قىلار-
مىكى، چېنىم راھەت تاپارمىكى دەپ، زەر ۋە دوررى — جاۋا-

ھەرلارنى بېرىپ سېتىۋالدىمغۇ؟ دىدى زۇلەيخا، - سېنىڭ پىرا-
قىڭدا تولا يىغلاپ كوزلىرىم ئاجىزلاشتى، سېنى بىرەر قېتىم ئار-
زۇيۇمغا قانغىچە كورۇۋالالىسەممۇ كاشكى. سەن مېنىڭ ئالتۇنغا
سېتىۋالغان قۇلۇم تۇرۇقلۇق، نىمىشقا ماڭسا گەردەنسىتاپلىق
قىلمىسەن؟

- مەن قانداقچە سېنىڭ قۇلۇڭ بولىدىكەنمەن؟ - دىدى
يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام، - مەن ئالائىننىڭ قولى مەن.

- قۇلۇڭنى كۆكسۈمگە قويغىنا يۇسۇپ، سېنىڭ پىراقىڭدا
يۈرىكىمدە كۆيۈۋاتقان ئوتنىڭ ھارارىتىنى بىلگىن، مېنىڭ كۆڭ-
لۈمنى بىر خۇشال قىلىپ قويغىن، - دىدى زۇلەيخا.

- مەندىن ئۇنداق تاما قىلىمىغىن زۇلەيخا، - دىدى
يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام، - مەن زىنا قىلالمايمەن! سەن مەندىن
ئۈمىدىڭنى ئۈزگىن، مەن ئالائىننىڭ غەزەۋىدىن قورقىمەن،
ئېزى مەسىرىنىڭ ھەقىتىنى ساقلايمەن.

- ئەگەر بۇ ئىشنى قىلىشتا، - دىدى زۇلەيخا، - خۇدادىن
قورقساڭ، غەزەبىدىكى ماللىرىمنى سەن ئۈچۈن كەمپەغەل بى-
چارىلارغا سەدىقە قىلاي. خۇدا گۇناھىڭنى ئەپسۇسلا. ئەگەر
ئېزى مەسىرىدىن قورقساڭ، ئۇنىڭغا زەھەر بېرىي. يەنە تىزۈ
قىلىسام خۇدا ئەپسۇس قىلار.

- گۇناھ قىلىپ توۋىگە مۇھتاج بولغاندىن كۆرە، گۇناھ قىل-
مىغان ياخشى، - دىدى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام.

- ئەي يۇسۇپ، - دىدى زۇلەيخا ئاچچىقلىنىپ، - شۇنداق
چىلا ئىززەت - ھۆرمەت، نازۇ - نېمەت ۋە دولەت ساڭا ياراتى-
مىدى، دولەتنىڭ قەدىرىنى بىلمىدىڭ، يەنە سەرزۇمنى قىرغۇل
قىلىمىساڭ، باققا ئىشلىكىلى ئەۋەتمەن، ئۇ يەردە تازا مېھنەت -
مۇشەققەت تارتىسەن!

— ھەر نىمە قىلساڭ پەرھان بەر دارمەن، — دىدى
يۈسۈپ ئەلەيھىمسالام، — ئەھمما، سېنىڭ ئۇنداق ئىشنى قىل
مايمەن.

ئۇ چاغدا ئېزى مەسرى باغ ياستىپ، باغ ئىچىگە
نەپەس قۇرغىلى كىشىلەرنى ئىشلىتىۋاتاتتى. زۇلەيخا يۈسۈپ
ئەلەيھىمسالامنى شۇ ئىشقا بۇيرىدى. باغنىڭ ئىچىدە ھەك تۈر-
لۈك مەۋىلەر بۇلۇپ، رەڭگىگە رەڭ گۈللەر ئېچىلىپ، ئېرىقلاردا
سۇلار ئېقىپ تۇراتتى. يۈسۈپ ئەلەيھىمسالام ياخشى كىيىملىرىنى
تاشلاپ، مەدەكارچىلىق كىيىمىنى كىيىپ، كەتمەننى ئېلىپ، ئىشقا
مەشغۇل بولدى. باغۋەنلەر كېلىپ: «ئەجەپ شۇنداق كىشىگىمۇ
ئىش بۇيرۇپتىمىز، دىيىشىپ، قولىدىن كەتمەننى ئالغان ئىدى،
يۈسۈپ ئەلەيھىمسالام ھەرگىز ئۇنىۋەتمىدى.

— سىز تاماشا قىلىپ ئولتۇرۇڭ، — دىيىشى باغۋەنلەر، —
ئىشنى بىز قىلايلى.

شۇ كۈنى بىر كىشى ئون كىشىنىڭ ئىشنى قىلىپ تۈگەت-
تى. ھەممەيەن ئەشۇ ئوغۇلنىڭ كارامەتىدىن شۇنچىلا ئىش
قىلىنىپ بولغانلىغىنى چۈشەندى. ئەھمما، زۇلەيخا ئويىدە قالغان
ئىدى، ئۇ ھەرگىز تاقەت قىلالىدى، باققا بارماي ئىلاجى
بولمىدى. ئۇ بىر قانچە قىزلار بىلەن بىللە بېرىپ، باغنىڭ
تېمىنى تېشىپ قارىسا، يۈسۈپ ئەلەيھىمسالام ناماز ئوقۇپ تۇ-
رۇپتۇ. ئۇ، زۇلەيخاننىڭ كوزىگە تېخىمۇ چىرايلىق ۋە تېخىمۇ
يېقىملىق كورۇنۇپ كەتتى. زۇلەيخا تاقەت قىلالماي، باققا
يۈگۈرۈپ كىردى ۋە دىدى:

— ئەي يۈسۈپ، دولەت ۋە ئىززەتنى بىلىمىدىڭ، بۇنىڭ
دەنمۇ ئارتۇق جاپا - مۇشەققەتكە قالمىسەن تېخى!

— ماڭا قانداق جاپا سالساڭ، شۇ ماڭا دولەتتۇر.
 سېنىڭ بەھدە سوزلىرىڭدىن ماڭا مۇشۇنداق جاپا ياخشى، -
 دىدى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام. ئۇ، زۇلەيخاننى قىلچە كوزگە ئىلا -
 مىدى ۋە سوزىڭمۇ ئىلتىپات قىلىمىدى.
 زۇلەيخاننىڭ بىر ئىنىگى ئانىسى بار ئىدى، زۇلەيخا ئۇ -
 نىڭغا ئوز ھالىنى بايان قىلدى:
 نەزمە:

ئىشقى - دەردىن تارتىشۇرغا يارى - ھەمدەم مەندە يوق،
 ئەرزى - ھالىمنى دىمەككە ھىچبىر مەھرەم مەندە يوق.
 ئاھ ئۇرۇپ قان يىغلىسام ئالەمگە ئەئىيان بولغىدەك،
 گەر چىداش بېرەي دىمەمۇ سەبرۇ - تاقەت مەندە يوق.
 ئىشقى دەردى بىر بالا بولدى مېنى قىلدى زەبۇن،
 مەن ئولەر ھالەتكە يەتتىم، زادى دەردمان مەندە يوق.
 ھىچ ئىجاۋەت بولمىدى، قىلغان مۇناجاتىم مېنىڭ،
 دىل قېنى بىرلە ئېلىپ قىلغان تاھارەت مەندە يوق.
 مەن تېۋىپلاردىن بۇ دەردىمنىڭ داۋاسىم ئىزدىدىم،
 ئۇ بىلىپ ئەيتۇر: «بۇ دەردىڭنىڭ داۋاسى مەندە يوق».
 ئەي زۇلەيخا، ئۇشبۇ دەردىڭنىڭ داۋاسى يوق ئىكەن،
 دەرت ئۇچۇن دەردمان تىلەر، بۇ بەندىنىڭ دەردمانى يۇق.
 ئىنىڭمانا يۇسۇپ ئەلەيھىسالامغا كوپ نەسەھەت قىلغان بولسىمۇ،
 ھىچ تەسەر قىلمىدى.
 قەتئە: تاشقا يامغۇر كار قىلماس، مۇزغا سۇ، ئاشىققا پەنت.
 بەھدە سوزدۇر: «قويۇپ سالغاي ئايىاقلىرىغا بەنت».
 زۇلەيخا يۇسۇپ ئەلەيھىسالامنىڭ ئىشقىدا ھالاك بولغىدەك بول -
 دى. ئۇ ئىنىگى ئانىغا:

— ئەي ئانا، بۇ ئىش قىلغىلى بولىدىغان ئىش ئەمەس —
كەن، دەيسەن. مېنىڭ جېنىمغا دەرت، دەرت ئۈستىگە داغ قىز —
يۇۋاتسەن. ئىشقى دەردىنى مەن تارتىۋاتىمەن. جېنىمغا تۇتاش
قان ئوتنىڭ كويۇشىنى مەن بىلىمەن. ئەگەر قولۇڭدىن كەلسە،
بۇ ئىشتا ماڭا ياردەم قىلىپ، ھالىمغا باقساڭ، ياخشىلىغىڭ بول —
مىسا سېنىمۇ دۇشمەن دەپ بىلىمەن، — دىدى ۋە زار - زار
يىغلاپ كەتتى.

ئىنىڭ ئانىسىنىڭ ئۇنىڭغا رەھىمى كەلدى. ئۇ زۇلەيخادىن

سورسدى:

— ئەي زۇلەيخا، ئوز سىرتىڭنى يۈسۈپكە مەلۇم قىلىپ،
ئۇنى كوڭۇل ئىشىغا تەكلىپ قىلىدىڭمۇ؟

— مەن ئېيتىمىغان سوز، قىلىمىغان چارە قالمىدى، ھىچبىر
چارە بىلەن دامىمغا ئېلىندۇرۇپ، ئۈزۈمگە رام قىلالىمىدىم، ئۇ
يۈزۈمگىمۇ قارىمىدى، — دىدى زۇلەيخا.

— ئۇنداق بولسا، ماڭا بىر ئاز پۇل - مەل پەرگىدىن
زۇلەيخا، ئۇنى ساڭا شۇنداق قىلىپ قويمايكى، سەندىن بىر سا -
ئەت ئايرىلىشقا تاقەت قىلالمايدىغان بولسۇن، كېچە - كۈندۈز
سېنى ئويلايدىغان بولسۇن، — دىدى ئىنىڭ ئانا.

— ئەگەر شۇنداق قىلىدىغان بولساڭ ئانا، مەن سەندىن
جېنىمىمۇ ئايمىمايمەن، — دىدى زۇلەيخا ۋە ئىنىڭ ئانىسىغا مىڭ
مىسقال ئالتۇن، مىڭ مىسقال كۈمۈش، مىڭ مىسقال ئىپار، مىڭ
مىسقال كاپۇر بەردى.

ئىنىڭ ئانا بۇ پۇللارنى سەرپ قىلىپ، بىر ئىمارەت ياساتما -
تى. ئۇنىڭ ياساتقىنى بىرسى بىرسىنىڭ ئىچىگە ئورۇنلاشتۇرۇلغان

7 ئېغىز ئىرىي بىرلۇپ، ئەڭ ئىچكىرىكى ئويىنىڭ 4 تېمىغا يۈسۈپ ئەلەيھىم-الام بىلەن زۈلەيخاننىڭ سۈرىتىنى يانداشتۇرۇپ سىزدۇرغان ئىدى. قايسى تەرەپكە قارىسا شۇ ئىككى يەرنىڭ رەسمى كورنەتتى. ئۇلار گاھى قۇچا قلىشىپ، گاھى سۈيۈ-شۈپ تۇراتتى. ئىمارەت پۈتكەن كۈنى زۈلەيخا بۇرۇن كىمە-مىگەن كىمىلىرىنى كىيىپ، تازا زىبۇ - زىننەتلەرنى قىلىپ، خۇددى مەست تاۋۇستەك ياسىنىپ، ئىچكىرىكى ئويىگە كىرىپ ئولتۇردى. يۈسۈپ ئەلەيھىم-الامنى چىللاپ كەلتۈردى ۋە تاشقىرىدىن كىرىشى بىلەنلا 7 ئويىنىڭ ھەممە ئىشىكىگە قۇلپا سېلىۋالدى. يۈسۈپ ئەلەيھىم-الام زۈلەيخاغا قارىسا، ئۇ ھەددىدىن ئارتۇق ياسانغان ئىكەن. زۈلەيخا قوپۇپ يۈسۈپ ئەلەيھىم-الامغا سالام قىلغان ئىدى، يۈسۈپ ئەلەيھىم-الام يۈزىنى ئورۇپ باشقا تەرەپكە قارىۋالدى. زۈلەيخا ئۇ تەرەپكە ئوتتۇپ يەنە سالام قىلدى. يۈسۈپ ئەلەيھىم-الام تامغا قارىۋالدى. لېكىن، تامدىكى سۈرەتلەرنى كورۇپ، دەرھال كوزىنى تامدىن ئېلىپ بىراتلارغا قارىغان ئىدى، بىراتلاردىمۇ ئەشۇنداق سۈرەتلەر كورۇندى. ئالاھىزە لىقىياس، يۈسۈپ ئەلەيھىم-الام قەيەرگە قارىسا، كوزىگە ئەشۇنداق سۈرەتلەر كورۇنىۋەرگەچكە، ئىلاجىنىڭ يوقىدىن زۈلەيخاغا قارىماسلىققا چارىسىز قالدى.

— يۇزۇڭ شۇنداقمۇ چىرايلىق بولارمۇ؟ - دىدى زۈلەيخا.

— يۇزۇڭ ھەرقانچە چىرايلىق بولغان بىلەن گوردە سېمىدۇ، - دىدى يۈسۈپ ئەلەيھىم-الام.

— چاچلىرىڭ تولىمۇ گۈزەل - دە، سېنىڭ، - دىدى زۈلەيخا.

— چېچىم ھەر قانچە كۈزەل بولغىنى بىلەن ئاخىر گوردە تۈگەيدۇ، — دىدى يۈسۈپ ئەلەيھىمسالام.

— كوزلىرىڭ نىمە دىگەن چىرايلىق؟ دىدى زۇلەيخا.

— چىرايلىق كوزلىرىم ئاخىر گوردە سىزىپ كەتتىدۇ، — دىدى يۈسۈپ ئەلەيھىمسالام.

— ماڭا بىر قاراپ قوياڭچۇ يۈسۈپ، — دەپ يېلىندى زۇلەيخا.

— كوزۇم كور بولۇشىدىن قورقىمەن، — دىدى يۈسۈپ ئەلەيھىمسالام.

— ئەي يۈسۈپ، — دىدى زۇلەيخا، — مەن سېنىڭمەنە بۇ ياخشى ئويلىرىنى ساڭا ئىشرەتخانا بولسۇن دەپ بىنا قىلدۇردۇم. سەن بىلەن مەن ھەر كۈنى بۇ يەردە ئولتۇرۇپ ئەيشى — ئىشرەت بىلەن كوڭلىمىزنى خوش قىلىمىز.

— مېنىڭ سەيرى قىلىدىغان يېرىم كەنئاندا قالدى، ماڭا بۇنداق جايدا ئولتۇرماق راۋا ئەمەس، — دىدى يۈسۈپ ئەلەيھىمسالام.

— قولۇڭنى كوكۈمگە قويغىنا يۈسۈپ، چېشىم ئىارام ئالسۇن، — دىدى زۇلەيخا.

— دەۋزەخ ئوتىدىن قورقىمەن، — دىدى يۈسۈپ ئەلەيھىمسالام.

— مەندەك چىرايلىق رەناغا، — دىدى زۇلەيخا، — بىر-گىنە كوڭۇل بېرىپ قوياڭ نىمە بولىدۇ، يۈسۈپ؟

— ئاللاتا ئاللا ھەممىنى كورۇپ تۇرىدۇ، — دىدى يۈسۈپ ئەلەيھىمسالام.

— مەن سېنى يۇسۇپ، ئېزىز جېنىمدىنمۇ ياخشى كورمەن، - دىدى زۇلەيخا.

— مەن ھەممىدىن بەكرەك ئاللاتائالانى ياخشى كورمەن، - دىدى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام.

— سەنسىز مېنىڭ بىردەممۇ ئارامم ياكى قارارم يوق، - دىدى زۇلەيخا.

— ئاتاممۇ مېنى ھەممىدىن بەك ياخشى كۆرەتتى، - دىدى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام، - مەن بولسام بىردەممۇ كوڭمىسىنىڭ ئارامى بولمايتتى، شۇ سەۋەبتىن ئاكاڭلىرىم مېنى قۇدۇققا سالدى. سەنمۇ يەنە شۇنداق دەۋاتسەن. يەنە نىمە بالالارغا قالارمەنكىن، ئەمدى؟

— مەن بىلەن بىر قېتىم بولسۇمۇ بىر يوتقاندا يېتىپ قويغىنا يۇسۇپ، - دىدى زۇلەيخا.

— جەننەتتىكى ئويلىرىدىن مەھرۇم قالمىسەن، - دىدى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام.

— ئەگەر گۇناھتىن قورقماڭ، - دىدى زۇلەيخا، - خۇدا-رىزاسى ئۇچۇن سەدىقە قىلاي.

— پۈتۈن جاھاننىڭ مېلى سېنىڭ بولسا، - دىدى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام، - ھەممىنى سەدىقە قىلىۋەتسەڭمۇ بۇ گۇناھنىڭ بەدىلىدە بولمايدۇ، ئۇنداق ئىش شەيتاننىڭ ئىشى، بۇنداق ھىرادىڭ مەندىن ھاسىل بولمايدۇ.

— ئەمەس، سېنىڭ دىنىڭغا كىرسەم ئۇنامەن؟ - دىدى زۇلەيخا.

— سەن ئېزىزى مېمىرىنىڭ ھەققىسەن، - دىدى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام.

— يۈزۈمگە بىر قارىغىغا يۈسۈپ، ھەممە بەردازنى سەن
ئۇچۇن قىلدىم، بىر كۆرۈپ قويماڭ نىمە بولسىدۇ؟ — دىدى
زۇلەيخا.

— سېنى كۆرۈشكە، ئېزىزى ھەممىرى ھەقلىق، شۇنىڭغا
كۆرسەتكەن. ئۇ ماڭا كۆپ ياخشىلىق قىلغان تۇرسا، مەن قاندا
داقمۇ ئۇنىڭ ھەققىگە خىيانەت قىلىنمەن؟ — دىدى يۈسۈپ
ئەلەيھىم-الام.

— ئەگەر ئېزىزى ھەممىرىدىن قورقۇدىغان بولسا،
دىدى زۇلەيخا، — مەن ئۇنىڭ گېلىدىن ئوتۇشى بىلەنلا جېنى
چىتىدىغان زەھەر بىرەي، كۆڭلۈڭ خاتىرجەم بولسۇن.
— ئەگەر مەن ئۇچۇن ئۇنى ئولتۇرسەڭ، مەن ئۇنىڭ
جېنىغا زامىن بولغان بولۇپ قالسەن، — دىدى يۈسۈپ ئەلەي-
ھىم-الام ۋە ئاخىرى تەڭلىككە چىدىماي يىغلاپ تاشلىدى.

— يىغلىمىغىن يۈسۈپ، سېنىڭ يىغلىشىڭغا مېنىڭ ھەرگىز
تاقىتىم يوق، — دىدى زۇلەيخا. يۈسۈپ ئەلەيھىم-الام يىغىنىنى
توختاتتى. بۇنى كۆرۈپ زۇلەيخا: «يۈسۈپ مېنىڭ سوزۇمنى
قوبۇل قىلدى» دەپ شادىمان بولدى ۋە دەرھال ئورنىدىن
تۇرۇپ، يۈسۈپ ئەلەيھىم-الامنىڭ ئىشتان بېغىغا قول ئۇزاتتى.
يۈسۈپ ئەلەيھىم-الام ئىشتان بېغىنى 7 چىكىك قىلىپ چىكىۋەت-
كەن ئىدى.

— بۈگۈن مېنىڭ مىرادىمنى ھاسىل قىلىمەڭ، ساڭا
ئازاپ سالسەن، — دىدى زۇلەيخا.

— سەن مېنى ئازاپلىساڭ، مەن ئۇنى ئىككىلىرىدىن كۆ-
رىمەن، — دىدى يۈسۈپ ئەلەيھىم-الام.

— ئەي يۇسۇپ، — دېدى زۇلەيخا، — بىمەردەم قېشىمدا ئولتۇرغىن، جامالىڭدىن كوڭلۇم بىر ئاز ئارام تاپ-ۋن. زۇلەيخا يەنە يېقىن كېلىپ، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىشتان بېغىغا قول سالىدى.

— خۇدايا خۇداۋەندا، شەيتاننىڭ بۇ پاهىشە شەرىدىن ئامانلىق بەرگەيسەن، مېنى ئوز پاناھىڭدا ساقلىغايەن، — دەپ پانا تىلىدى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام ۋە زۇلەيخاغا قاراپ دېدى:

— ئەي زۇلەيخا، خۇدادىن قورققىن، مەن پەيغەمبەر زادىمەن، مېنى بۇلغاپ قويىمىغىن.

— ئەي يۇسۇپ، يۇرۇڭۇمنى كويىدۇرۇڭ، جىگىرىمنى كاۋاپ قىلىڭ، يەنە مېنى سەۋرى قىلغىن دەيسىنا تېخى. ئەگەر ھاجىتىمنى راۋا قىلمىساڭ، كوكۇمنى شۇنداق يارايكى، گۈلى سوسەننىڭ بەرگىدەك بولۇپ بىر يولى تۈگىشەي. ئۇندىن كېيىن ئېزى مېمىرى سېنى ئولتۇرسۇن، — دەپ قولغا خەنجەر-نى ئالدى زۇلەيخا ۋە بىر ئۇرۇپ كوكۇمنى يارماقچى بولۇپ، خەنجەرنى كوكۇنىگە قويدى — دە، باش باھارنىڭ بولۇتىدەك زار — زار يىغلىدى.

يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام قورقۇپ كېتىپ، زۇلەيخاننىڭ قولىنى تۇتۇۋالدى ۋە:

— قوي زۇلەيخا، ئۇنداق قىلما! سېنىڭ بۇ ئىشنىڭ شەيتاننىڭ ئىشى، — دەپ، ئۇنىڭ قولىدىن خەنجەرنى ئالدى.

— ئەي يۇسۇپ، يۇزۇمگە بىرگىنە باقساڭ، چىرەمنى بىر كورسەك، ئەھۋالىمنى بىلسەڭ، ھالىمغا يەتسەڭ، مېرادىمنى

بەرسەك نىمە بولۇپ كېتەر، - دېدى زۇلەيخا ۋە ناھايىتى
مۇغلۇق ئاۋاز بىلەن نالە - زار قىلغان ئىدى، كوز يېشى
زادىلا توختىمىدى. ئۇنى كورۇپ يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ رەھ
مى كەلدى.

زۇلەيخا مۇ ئاياللار ئارىسىدا يەنە بىرسى تېپىلمىغىدەك
دەرىجىدە گۈزەل بىر ساھىبجامال ئىدى. شۇ چاغدا يۇسۇپ
ئەلەيھىسسالام ئوز كوڭلىدە «ئېزىزى مېمىرى ئولسە، ئاندىن مەن
ئوز نىكاھىغا ئالام بولاتتى» - دەپ ئويلاپ قالدى - دە،
كوڭلى ئۇنىڭغا بىر ئاز مايىل بولدى. شۇ ئان زۇلەيخا يەنە
يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامغا ئېسىلغان ئىدى، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام
قاچقىلى جاي ئىزدىدى. لېكىن، زۇلەيخا ھەممە ئىشىكلەرنى
قولۇپلىتىپ قويغان ئىدى. شۇ پەيتتە لەنىستى شەيتان كېلىپ
زۇلەيخاغا: «كىشى يۇسۇپتەك گۈزەل جۇپنى تاپسا ئوينىماي
ۋاقتىنى ئوتىكۇزۇۋېتەمدۇ؟ تازا قۇچاڭلاپ، جېنىنى يايىراتما-
دۇ؟» دېيىشكە باشلىدى. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامغا بولسا: «ئەي
يۇسۇپ، كىشى زۇلەيخادەك ساھىبجامالنى تاپسا، ۋاقتىنى ئوت-
كۈزمەي بىر يۇتقاندا يېتىپ، كوكرەك بېغىنى سەيلە قىلماي
قالامدۇ؟ خۇدايىتائالانىڭ بىر ئىسمى رەھىم، يەنى توۋە قىلسا،
گۇناھىدىن ئوتىكۇچى ئەمەسمۇ؟» دەپ ۋەسۋە قىلىشقا
باشلىدى. بۇ دېلىللار بىلەن يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ سەل چى-
رايى ئېچىلدى ۋە ئىشتان بېغىغا قول ئۇزاتتى. بۇنى كورۇپ
زۇلەيخانىڭ دىلىدا ھېچقانداق بىر مەخلۇقاتتا يۈز بەرمىگەن
دەرىجىدىكى بىر خىل خوشاللىق پەيدا بولدى. شۇنىڭ بىلەن
زۇلەيخا دەرھال ئىشىنىنى سالىدى. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالاممۇ

ئىشتىمىنىڭ بېغىنى يەشكىلى باشلىدى. شۇ چاغدا ئاللاتا ئالادىن بىر نېدا ئاڭلاندى. زۇلەيخا يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىستان بېغىنى يەشكىلى تۇرغانلىغىنى كورۇپ، خۇددى بۇۋاقلار سۈتكە تەلپۈنگەندەك ئۇمىت قىلىپ تۇرغان ئىدى، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام يەنە ئىككىنچى قېتىملىق نېدا ئاڭلىدى. ئۈچىنچى چىگىكىنى يەشكىچە يەنە بىر نېدا ئاڭلاندى. تۆتىنچى چىگىكىنى يېشىپ بولغىچە: «ئەي يۇسۇپ! پەرۋەردىكارنىڭ ھازىردۇر» دىگەن نېدا ئاڭلاندى. بەشىنچى چىگىكىنى يەشكىچە: «ئەي يۇسۇپ! ئوزەڭنى تارتقىن، زىنا قىلساڭ ئوزەڭنى مەئىيەتكە سالغانلاردىن بولۇپ قالسىن!» دىگەن نېدا كەلدى. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغىمۇ قۇلاق سالمىدى. ئالتىنچى چىگىكىنى يەشكىچە ئاڭلانغان نېداغىمۇ قۇلاق سالمىدى. يەتتىنچى چىگىكىنى يەشكىچە يەنە: «ئەي يۇسۇپ! سەن كىم؟ زىنا قانداق نىمە؟ زىنا قىلماق كىمىنىڭ ئىشى؟» دىگەن نېدا ئاڭلاندى. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام لام يالغۇز ئىدى، زۇلەيخا شەيتان بىلەن بىللە بولۇۋالغان ئىدى. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەۋەس نەپسى ھەركەتكە كېلىپ، كوزىگە ئاق ياكى قىزىل ھىچنىمە كورۇنمەي قالدى ۋە ھىلىقى بولمىغۇر ئىشقا قەدەم قويغىدەك ھالەتكە كېلىپ قالدى. شۇ ئەسنادا زۇلەيخا بۇتنىڭ يۈزىنى يېپىپ قويۇپ، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كېلىپ، يوتقان ئۇستىمىدە بەرەھنە ① بولۇپ ياتتى.

— ئۇ يەردە نىمىنى يېپىپ قويدۇڭ؟ — سورىدى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام.

① بەرەھنە — يالنىڭ دىگەن سۆز - م.

— چوقۇنىدىغان بۇتۇم بار ئىدى، ئۇ، قاراپ تۇرسا
ئۇيىتىدىكەنمەن، — دىدى زۇلەيخا.

— ئەجىبا، زۇلەيخا ئالتۇن — كۈمۈشتىن ياسالغان بۇتۇم
دىن ھايا قىلىدىكەنۇ، مەن ئاللاتائالادىن ئىچۈك قورقمايدىم
كەنمەن، — دەپ يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام ئەشۇنداق مۇھەببىتى
كامالەتكە يەتكەن چاغدا ئۇ كاساپەت ئىشتىن يېنىپ ئورنىدىن
قوپتى.

يەنە بىر راۋايەتتە ئېيتىلىشىچە: ئاللاتائالادىن جەبرا-
ئىل ئەلەيھىسسالامغا: «يا جەبرا ئىل، دەرھال بېرىپ، يۇسۇپنى
گۇناھدىن ياندۇرغىن، زۇلەيخا شەيتان بىلەن بىر بولۇۋالدى،
يۇسۇپۇم يالغۇزدۇر» دەپ خىتاپ بولدى. جەبرا ئىل ئەلەيھىس-
سالام ياقۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈرىتىدە بولۇپ كەلدى. يۇسۇپ
ئەلەيھىسسالام قارىسا تام يېرىلدى. كوزىگە ياقۇپ ئەلەيھىسسا-
لامنىڭ سۈرىتى كورۇندى. شۇنىڭ بىلەن شەھۋانە نەپىسنىڭ
ھەركىتى پەسەيدى. شۇ چاغدا ياقۇپ ئەلەيھىسسالام:

— ئەي ئوغلۇم يۇسۇپ! سەن كىم، زىنا قانداق نىمە؟
زىنا قىلماق كىمنىڭ ئىشى؟ سەن مۇنداق گۇناھلارنى قىلماق
پەيغەمبەرلىك قاتارىدىن چىقسەن، قىيامەتنىڭ ئازاب — ئوقۇ-
بەتلىرىگە گىرىپتار بولسەن، — دىدى.

يەنە بىر راۋايەتتە: جەبرا ئىل ئەلەيھىسسالام ئالاقىنىدا
3 پارچە خەت كورسەتكەن ئىشى، ھەممىسى زىنانىڭ كاساپى-
تىنىڭ بايانى بولغانلىغىدىن يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام ئۇ ئىشتىن
ياندى دىيىلگەن.

شۇنداق قىلىپ زۇلەيخاننىڭ كوڭلى خوش بولۇپ «مۇرادىم

ھاسىل بولىدىغان بولدى. دەپ تۇرغان چېغىدا يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى. زۇلەيخاننىڭ كالىمىدا ھوش، تېشىدە ھەركەت قالمىدى. ئۇ، خۇددى چېشى تېشىدىن چىققانداك بىر ھالەتكە چۈشۈپ قالدى. ئۇ، ھەسرەت - نادانلىق مەت بىلەن ئورنىدىن تۇرۇپ، قېپ - يالىڭاچ ھالدا يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنى قۇچاڭلاش ئۈچۈن يۈگۈردى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام قاچقان ئىدى، زۇلەيخان قوغلاپ كېلىپ، ئۇنىڭ كۆيىنىگە كە قولى سالىدى. نېمىز كۆيىنەك يىرتىلىپ كەتتى. زۇلەيخان ئۆزىنى توختىتالماي يۈزى پەسكە بولغان ھالدا يەەرگە يىپىقىلىپ، ئاغزىغا تۇپراق تېقىلدى ۋە ئىككى ئىتتۇر چىشى سۈندى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام قېچىپ كەتتى. زۇلەيخان ئورنىدىن قوپۇپ، چىشىدىن بىخەۋەر ھالدا بېھۇشلارچە، باشتىن - ئاخىر بەرەھنە، رەڭگى سارغايغان، ئاغزى - بۇرنى قانسىغان ھالدا يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنى قوغلاپ چىقتى.

*

بۇ چاغدا ئېزى مەسىرى تاشقىرىدا نۇرغۇن كىشىلەر بىلەن تۇرغان ئىدى. ئۇ بۇ ۋەقەلەرنى كۆرۈپ، ھاڭ-ۋېقىپ ھەيران بولۇپ قالدى. ئۇنىڭدا كەپ قىلغىدەك ماجال قالمىدى. شۇ چاغدا زۇلەيخان يېتىپ كېلىپ ئۇنىڭغا:

— ئەي ئېزى مەسىرى! سېنىڭ ھەددى - ھىساپىمىز جاۋاھىراتلارنى بېرىپ ئالغان قۇلۇڭنىڭ ئىشىنى كۆرگىنە، مەن ئىسىمىڭلاپ كېتىپ كىرىپ ياتقان ئىدىم، ئەمدى ئۇخلىغان ۋاقىتتىمدا بۇ قۇل مەندىن بىخەۋەر كىرىپ، مېنى ئويغىتىپ، نامەھ-رەم قولىنى سۈندى، مەن قوبۇل قىلمىسام، ئۇرۇپ ئىككى چېم

شەمىنى سۇندۇردى. خەنجەر سالاي دىگەن ئىسىمدىم، ئىككىدىن
قاچتى. مەن ئۇنى قوغلاپ سېنىڭ قېشىڭغا ئېلىپ چىقتىم، ئەمە-
دى بۇنىڭ جازاسى ئۇچۇن ئۇنى زىندانغا سالغايىسەن ياكى
پۇتۇن جاھان ئەھلى ئىبرەت ئالغىدەك قاتتىق ئوقۇبەتكە
گېرىپتار قىلغايىسەن، - دىدى.

— ئەي يۇسۇپ، - دىدى ئېزىزى مەسىرى، - مەن سېنى
شۇنداق قىلسۇن، مېنىڭ ھەرىمىمگە قول سۇنۇشۇن دىگەن ئۇ-
مەت بىلەن مالىك خەزائىغا پۇتۇن مەسىرىنىڭ جەمئى خەزىنى-
سىنى بېرىپ سېتىۋالغانىدىم؟ مەن سېنى پەرزەندىم دىمىگەن-
مىدىم؟ سېنىڭ ماڭا قىلغان ئىشنىڭ مۇشۇ بولدىمۇ؟

— مەن ئۇنداق ئىشنى قىلغان ئەمەسمەن، - دىدى يۇ-
سۇپ ئەلەيھىسسالام، - زۇلەيخا ماڭا توھمەت قىلىپ يالغان
ئېيتىۋاتىدۇ.

بۇنى ئاڭلىغان زۇلەيخا قەسەم قىلدى. ئېزىزى مەسىرى
ئۇنىڭ سوزىگە ئىشەندى ۋە شۇ ھامان بىر قۇلغا: «يۇسۇپنى
چارمىخ قىلىپ قاتتىق ئازاپلىغىن، ئولۇپ كەتسىمۇ مەيلى»
دەپ بۇيرىدى.

— ئەي ئېزىزى مەسىرى، مېنى ئازاپلاشقا بۇيرىمىغىن،
كېيىن پۇشايمان قىلساڭ پايدا بەرمەيدۇ. بۇ ئىشنىڭ راستىنى
ئاڭلاپ، مېنىڭ گۇناھىم بولسا، ئاندىن ئازاپلاشقا بۇيرىغىن، -
دىدى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام، - مەن پاك، گۇناھى زۇلەيخا قىل-
غان، مەن قاچتىم، ئۇ قوغلىدى.

— پاكلىغىڭغا گۇناھىڭ بارمۇ؟ - سورىدى ئېزىزى

مەسىرى.

تېلھام دىگەن كېنئزە كىنىڭ بوشۇكتە 4 ئايىلىق بالىسى بار ئىدى، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام «ئەشۇنمىڭدىن سوردىمىن» دىدى.

— ئەي يۇسۇپ، سەن ساراڭمۇ ياكى ئاخىراقمۇ، - دىدى
 ئېزى مېسىرى، - 4 ئايلىق بالىمۇ سوزلىيەلەمدىكەن؟
 — ئەگەر ئىنايەت ئىلاھى بولسا سوزلىيىدۇ، - دىدى
 يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام.

شۇ زامان بالىنى ئېلىپ چىقىشتى، ئېزى مېسىرى بالىدىن سوردى:

— ئەي پەرزەنت، بۇ ناماقۇللۇق كىمدىن ئوتتى؟
 — ئەي ئېزى مېسىرى، - دىدى بوۋاق بالى، - سەن قاراپ باققىن، يۇسۇپنىڭ كوينىڭى ئالدىدىن يىرتىلغان بولسا، كۇنا يۇسۇپتە، ئەگەر ئارقىمىدىن يىرتىلغان بولسا، كۇنا زۇلەيخادا.

ئېزى مېسىرى قارىسا كوينەك ئارقىمىدىن يىرتىلىپتۇ.
 — دىمەك، يۇسۇپ پاك ئىكەن، - دىدى ئېزى مېسىرى.
 — بۇ ئىش خوتۇنلارنىڭ ھىلە - مەكسەتلىرى ئىكەن. ئەي زۇلەيخا، سەن ئوز كۇناھىڭنى نىمىشقا كىشىگە ئارتىسەن؟

يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ پاكلىقى مەلۇم بولدى، كۇنا زۇلەيخاغا ئارتىلدى. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام بولغان ۋەقەنى باشتىن - ئاخىرىغىچە سوزلىمەكچى بولغان ئىدى، جەبرائىل ئەلەيھىسسالام ھازىر بولۇپ:

— ئەي يۇسۇپ، ئانداق سوزلەرنى ئېيتىمىغىن، سەۋرى قىلغىن، زۇلەيخاننىڭ سىرنى ئاشكارىلاپ، شەرھىسار قىلمىغىن، - دىدى.

— ئەي يۇسۇپ، — دىدى ئېزى مېسىرى، — بۇ سىرنى سەلمۇ
كوڭلۇڭدە ساقلىغىن، مەنمۇ كوڭلۇمدە بىلەي. ئۇ، زۇلەيخاغا
قاراپ:

— سەن شەرمى — ھايا قىلماي شۇنداق ئىشلارنى قىلىپ —
سەن — ھە زۇلەيخا، ئوز قولۇڭ بىلەن شۇنداق ھەركەتلەرنى
قىلىپسىنا؟ نىمە دىگەن نومۇس — بۇ؟ مەن بۇ بېشىمنى قانداق
كوتىرىپ يۇرىمەن ئەمدى؟ — دىدى — دە، ئاچچىغلاپ چىقىپ
كەتتى.

— مانا نىمە ئىشلارنى قىلدىڭ يۇسۇپ؟ — دىدى زۇ —
لەيخا، — مېنى ئەلنىڭ مالاىتىگە قويدىڭ؟ سەن مەندىن قاچ —
مىسالىق، مەن شۇ ھالغا قالارمىدىم؟ مەن ئەمدى ساڭا شۇنداق
ئازاپلارنى قىلايىكى، ئۇنىڭ ھەددى — ھىساۋى بولمىسۇن.

— سەنمۇ ھەرگىز ھايا قىلمىدىڭ زۇلەيخا، مانا ئېيتقان
ھەممە سوزنى سەنمۇ ئاڭلىدىڭمۇ؟ يا خۇدادىن قورقمايسەن، يا
مەخلۇقتىن ئۇياتمايسەن، قانداق قىلماقچى بولساڭ شۇنداق
قىل، مەن ئۇنىڭغا رازى، — دىدى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام.

— خەپ، مانا تېتىتقان زەھرىڭنى ئوزەڭگە ئىچكىۈزمەي
قويمايەن، — دىدى زۇلەيخا.

ئەمما، زۇلەيخانىڭ ھالى كۈندىن — كۈنگە خاراپلاشتى:
كېچىلىرى ئۇيقۇ يوق، كۈندۈزلىرى بىر لۇقسا ئائىم يىمىمەي
ياكى بىر قەترە سۇ ئىچمەي بىئارام ۋە بىسقارار بولاتتى.
ئۇ كۈندىن — كۈنگە ساغرىپ، پىراق دەردى ۋە ئىشتىياق ئوتى
بارغانسېرى زىيادە بولۇپ كەتتى. بۇ ۋەقە مېسىرنىڭ 5 — 6
خوتۇنلىرىغا ئاڭلاندى. ئۇلار غايىۋانە زۇلەيخانى ئېيىپلىگىلى

ۋە مالاھەت قىلغىلى باشلىدى: «زۇلەيخا ئوزىنىڭ قۇلىغا ئاشىقە
مىش، ئۇنى ھەمىشە قوغلىشارمىش، قولى قاچارمىش. بۇ خۇ -
تۇنلار زۇلەيخاغا ھەسەت قىلىشاتتى. ئۇلاردىن بىرىسى ۋەزىرنىڭ
خوتۇنى ئىدى؛ بىرى ساقىنىڭ، بىرى باقاۋۇلنىڭ، بىرى
ياساۋۇلنىڭ، بىرى پادىشاھزادە بولغان خەزىنىدارنىڭ، بىرى
ھىراخورنىڭ خوتۇنى ئىدى. بۇ ئەلدە ئېزى مىسىردىن قالسىلا
ئابىرۇيلۇق ئادەملەر ئەشۇ ئاياللارنىڭ ئەرلىرى ئىدى. ئۇلار
ھەمىشە پادىشانىڭ دەرگاھىدا بولۇشاتتى. بۇ ئالىتە خوتۇن
زۇلەيخاننى ئېيىپلەپ: «زۇلەيخا يەمەن پادىشاسىنىڭ قىزى، ئېزى
مىسىرنىڭ خوتۇنى بولغايدۇ، ئوزىنىڭ قۇلىغا ئاشىق بولۇپ،
ئىگىلىپ، مالاھەت ئوقىغا نىشانە بولۇپتۇ - دە! بۇ، بىز قاتارلىق
خەققە ئار - نومۇس ئەمەسمۇ؟» دېيىشەتتى. بۇ سوزلەر زۇلەيخا -
خاغا ئاڭلاندى. زۇلەيخا بەكمۇ تەڭلىكىستە قېلىپ، ئوزىنى
پارە - پارە قىلمۇ تەكىسى كەلدى. ئۇ بىر زىياپەت بەرمەكچى
بولدى ۋە يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنى چاقىرىپ دىدى:

— ئەي يۇسۇپ، ئەجەپ بىر تەنە - مالاھەتكە قالدۇم.
بىر نەچچە خوتۇن مېنى ئېيىپ، مالاھەت قىلارمىش. مەن بۈگۈن
شۇ خوتۇنلارنى نېمەن قىلماقچى. سېنىمۇ شۇ ۋاقتىدا چاقىر -
سام، ئاپتۇۋا - چىلاپچى ئېلىپ كىرسەڭ ئىدى.
يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام قوبۇل قىلدى. زۇلەيخا ئۇ خوتۇن -
لارنى چىلاشقا بىر نەچچە چۈرىلەرنى بۇيرىدى. ئۇ خوتۇنلار
كەلگەندە زۇلەيخا ئۇلارنىڭ ئالدىدا بىردىن تەخىمە، بىردىن
پىچاق قويۇپ، بىر قاچىدىن پىياز كەلتۈرۈپ: «قىنى ئاغىچىلار
پىياز توغراڭلار دىدى. ئۇلار پىياز توغراشقا باشلىغاندا

زۇلەيخا يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنى چاقىرتتى. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام
ئاپتۇۋا - چىلاپچى ئېلىپ كەلدى.

— نىقاۋىتىنى ئالغىن يۇسۇپ، - دىدى زۇلەيخا.

يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام يۈزىدىن نىقاۋىتىنى كۈتەرگەن ئىدى،
بىر يورۇقلۇق بولغاندەك بولۇپ كەتتى. بۇ ئاغىچىلارنىڭ ھەم -
مىسى ئۇنى كورۇپ، ئەقلى - ھۇشىدىن كەتتى. زۇلەيخا پەيىاز
توغراۋاتقانلارغا قارىسا، ھەممىسى ئوز قولىنى توغراپتۇ. تەخ -
سىلەرنىڭ ھەممىسى قانغا تولۇپتۇ. كەيگەن سەرۋېسالىرى ۋە
دەستىمخانىلارمۇ قانغا بۇلغۇنۇپتۇ. زۇلەيخا بۇ خوتۇنلارنىڭ ئىش -
لىرىغا كۈلۈپ، مەسخىرە قىلىپ قولىنى توغراتتى، بۇ خوتۇنلار
يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ كامالەتكە يەتكەن جامالىنىڭ بېھۇش -
لىغىدا ئوز قوللىرىنى قەلەم قىلغانلىغىدىن بەخسەۋەر ئىدى.
ئۇلار بىر چاغلاردا ھوشىغا كېلىپ قارىسا، قوللىرىنى توغراپ
تەخسە بىلەن دەستىمخان ۋە كىيىم - كېچەكلىرىنى قانغا بۇلغاپ
بولۇپتۇ. ئۇلارنىڭ ھەممىسى خىجالەتچىلىكتىن باش كۈتمەي
«بۇ ئادەم ئەمەس، بەلكى خۇدايەتائالا ئوز جامالىنى ئەلگە
كورسىتىش ئۈچۈن ئەۋەتكەن پەرىشتە ئىكەن» دىيىشتى.

— ئىپتىڭلارچۇ ئاغىچىلار، ھەممە ئادەم مېنى مالامەت قە -
لىشىدۇ، زادى مالامەت ئوقىغا نىشانە بولغۇچىلىكى بارمىكەن -
يوقمۇ؟ - دەپ سورىدى زۇلەيخا.

— بىز بىر كورمەك بىلەن بۇ ھالغا قالدۇق، - دىيىشتى
ئاغىچىلار، - سىز ھەمىشە ئۇنىڭ قېشىدا تۇرۇپ ئولمەي تىرىك
يۈرگەنلىڭىزگە ئاپىرىن.

ئۇلار ئارقا - ئارقىدىن ئوزرە قويۇشقا باشلىدى. ئەمما

ھەممىسى ئوز ئىچىدە: «بىر سائەتمۇ بولسا يېنىدىن ئىچىمىز،
 ئۇنىڭ جامالى بىلەن شاد - خۇرام بولساق، قاراڭغۇ كوزىمىزنى
 روشەن، غۇنچە كوڭلىمىزنى گۈلشەن قىلساق» دەپ نالە قىلسە -
 شاتتى. ئەمما زۇلەيخاننىڭ سوزىگە جاۋاپ بەرگىدەك ئەس-ھۇ -
 شى يوق ئىدى.

— ئەي مەزلۇملار، ئوزەڭلەرگە قاراڭلار، - دىدى يۇسۇپ
 ئەلەيھىسسالام تەبەسسۇم قىلىپ.
 ئۇلار يەنە ئوزلىرىگە قارىسا، ھەممە بىساتىنىمۇ قانىغا
 بويىۋېتىپتۇ. ئۇلار خىجالەت بولۇپ:

— ئەي زۇلەيخا، بارلىق تەھمىن-ئاپىرىن سىزگە بولسۇنكى،
 ئەجەپ بەرداشلىق بېرەلەپسىز، - دىيىشتى. زۇلەيخا بۇلارنىڭ
 ئالدىدا ئوز ئىشلىرىنى سوزلەپ بەردى:

— مەن ئۇنى ئوز نەپسىمگە تەرغىپ قىلسام، ئۇ ھەر-
 گىز قوبۇل قىلمىدى. ئەگەر قوبۇل قىلمىساڭ، تۇرلۇك ئازاپلار
 بىلەن قىيىنچىلەن دىسەم: «مېنى خۇدايىم ئۇنىڭ شەرىدىن ساق-
 لايدۇ» دەيدۇ. ئەمدى ئۇنى زىندانغا سالدۇرىمەن.

زىندانغا سالدۇرماي تۇرغىن، - دىيىشتى ئۇ خوتۇنلار، -
 — بىز ئۇنى زىندان جاپاسىدىن قورقمايلى، سەن تەرەپكە ما-
 يىل بولۇشى مۇمكىن.

— ئەي يۇسۇپ، - دىيىشتى خوتۇنلار يۇسۇپ ئەلەيھىس-
 سالامنى قورقۇتۇپ، - زۇلەيخاننىڭ سوزىنى نىمىشقا قوبۇل قىل-
 مىدىڭ؟ ئۇ، سېنى ناھايىتى كوپ مال بېرىپ سېتىۋالدى، سېنى
 ھەرقانداق ئازاپلىسا، ھەتتا ئولتۇرسىمۇ ھەقىلىق ئەمەسمۇ؟

لېكىن، ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئوز كۆڭلىدە: «بۇنىڭدىن مەن ياخشى، بۇنى تاشلاپ، مەن بىلەن بولغىن» دېيىشەتتى.
شۇ ئەستادا يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام خۇداغا مۇناجات قىلىپ:

— ئىلاھا، بالدۇر زۇلەيخا يالغۇز ئىدى، شەيستان بىلەن بىر بولۇپ مېنى دەرگاھىڭدا ئاسىي ۋە شەرەندە قىلىشقا باشلىدى، ئەمدى ئۇنىڭغا 6 خوتۇن قوشۇلدى، ئەمدى ھالىم نىسەمە بولار، - دىدى.

خوتۇنلار بىرلىشىپ: «بۇنىڭدىن كېيىن زۇلەيخا بۇ قۇلىنى بىزگە كۆرسەتمەيدۇ، بىز دەۋەت قىلىپ بۇنى زىندانغا سالدۇرساق، شۇندىلا كۆرەلەيمىز» دەپ مەسلىھەتلىشىپتۇ ۋە: — ئەگەر سوزۇڭنى قوبۇل قىلمىسا، زىندانغا سالدۇرغىن، - دىدى زۇلەيخاغا.

يۈسۈپ ئەلەيھىسسالاممۇ:

— خۇداياپەرۋەردىگار، ماڭا زۇلەيخاننىڭ مۇھەببىتىدىن زىنداننىڭ مۇھەببىتى ياخشىراق، - دەپ مۇناجات قىلدى.

شۇنداق قىلىپ، بۇ 6 خوتۇن ئارقا - ئارقىدىن: «يۈسۈپنى زىندانغا سالدۇرغىن، بۇنىڭ بەدىئىيلىكى سەندىن كۆتۈرۈلۈپ كەتسۇن» دەپ دەۋەت قىلىۋەردى. زۇلەيخامۇ: «ئېزى مەسىرى يۈسۈپنىڭ پاكلىغىنى بىلدى، لېكىن بۇ توغرىدا ھېچنەمە دىيەلمەي تەڭلىكتە قالدى. ئاخىرى ئۈزۈم رەسۋا بولىدىغان ئوخشاشمەن، ئەمدى يۈسۈپنى زىندانغا ئەۋەتىشىم كېرەك. خالايممۇ قۇلى بىئەدەپلىك قىلغان ئىكەن دەپ قالسۇن، دەپ ئويلىدى - دە، يۈسۈپنى زىندانغا سالدۇرۇشنى قارار قىلىپ، يەنە بىر قېتىم سورىدى:

— ئەي يۇسۇپ، مېنىڭ مۇرادىمنى ھاسىل قىلامسەن
ياكى زىندانغا كىرمەسەن؟
يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ مۇرادىنى ھاسىل قىلىشقا
ھەرگىز ئۈنۈمدى.

ئۇندىن كېيىن زۇلەيخا ئېزىنى مىسىرگە دالالەت قىلىپ،
يۇسۇپنى زىندانغا سېلىشقا ھاقۇل كەلتۈردى. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ تىنىنى سالدۇرۇۋېلىپ، ئەسكى چاپان كەيدۈرۈپ،
بويىغا تاقاق، قولغا زەنجىر، پۇتغا كىشەن سالدۇرۇپ زىندانغا تاشلىدى.

يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام زىندانغا كىرىشتە: «بىسمىللاھىررەھمانىررەھىم» دەپ قەدەم تاشلىدى. ئاندىن كېيىن: «ئەسالامۇ ئەلەيكۇم ئەي زىندان ئەھلى!» دەپ سالام بەردى. زىنداندىكىلەر بولسا: «ۋەئەلەيكۇم ئەسالام» دەپ جاۋاب بېرىشتى.
يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام بېرىپ بىر بۇلۇڭدا ئولتۇردى، بىر ئازدىن كېيىن نامازدىگەر بولدى، نامازدىگەر ئوقۇدى.

ئاللاتائىالا زىنداندا ئىككى تۈپ دەرەخ ئۈندۈردى، بىرىدىن يىگىلى تائام، ئىككىنچىسىدىن ئىچىشكە شەرۋەت چىقاتتى. زىنداندىكىلەر بەكمۇ خوشال بولۇشتى. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامغا زىنداندىكىلەر بەكمۇ ئىززەت - ئىكرام قىلىشتى. زىنداننىڭ بىساتىنى بەكمۇ پاكىز تۇتۇپ تازىلاپ تۇرۇشتى.

يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام كۈندۈزنى روزى بىلەن، كېچىنى ناھاز بىلەن ئۆتكۈزەتتى. ھېلىقى قولى كېسىملىگەن خوتۇنلار تۇرلۇك - تۇرلۇك تائاملارنى تەييارلاپ، زىندانغا ئەۋەتىشتە ئى. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام ئۇ تائاملارنى زىنداندىكىلەرگە بېرىتتى.

— ئەي يۇسۇپ، — دېيىشتى زىنداندىكىلەر، — بىز سىزنى
ئىچىدىن ئېزىۋاتىمىز.

— ئاتام مېنى چىقىرىۋېتىڭ، قۇل بولۇپ سېزىم
تېلىم، — دېدى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام، — زۇلەيخا چىقىرىۋېتىڭ
دەپ بىلەتتى، زىندانغا چۈشتۈم، ئەمدى سىلەر مۇ بۇنداق
دەۋاتىسىلەر، يەنە نېمە جاپالارغا قالارمەنكى ئەمدى.

زۇلەيخا بولسا، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنى زىندانغا سالدۇر-
غىنىغا ھەددى — ھىساپسىز پۇشايمان قىلدى، ئەمما پۇشايمان
پايدا بەرمىدى، ئۇ، ھەرگىز ئارام ئالالمىدى، كۆزىدىن ياش
قۇرىمىدى. كۈننى تۈنسىگە ئۇلاپ، ئاتام يېمەي، سۇ ئىچمەي
يىغلاۋېرىپ، گۈلدەك يۈزى سارغىيىپ زەپىرەك بولدى. ئۇ،
يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنى بىر دەقىقىمۇ ئۇنتۇۋالماستى. پىراق
دەردى ۋە ئىشتىياق ئوتى ئۇنىڭ جىگىرىنى كاۋاپ، ھالىنى
خاراپ قىلدى. ئۇ، تاقەت قىلالماي ئەرەنچە كىيىم كىيىپ،
بىرنەچچە كېنىزىگىنى بىلە ئېلىپ، زىندان ئىشىكىگە كەلدى.
زىندان قاراۋۇلى «ئېزىمىز مەننى كەلدى» دەپ ئويلاپ، ئال-
دىغا چىقىپ، تازىم بىجا كەلتۈرگەن ھالدا يەرنى سويدى.

— يۇسۇپنىڭ قول — پۈتمىدىكى زەنجىر — كىشەنلەرنى
ئىشىقا ئالدىڭ؟ — دەپ سورىدى زۇلەيخا.

— يالغان سۆزلەپتۇ، ئالغىنىمىز يوق، — دېدى زىندان
قاراۋۇلى.

— قېنى بۇياققا ئېلىپ چىق، — دېدى زۇلەيخا، — مەن
كۆرىمەن.

قاراۋۇل ئۇنى تاقاق ۋە زەنجىر — كىشەنلەر بىلەن

ئېلىپ چىقتى. زۇلەيخاننىڭ غەرىزى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنى بىر كورۇش ئىدى. ئۇ، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنى كورگەندىن كېيىن، «ئىناھ ئۇرۇپ، پەريات قىلىپ يۇرۇگۈمنى بىر بوشىتمەۋالاي» دەپ ئويلىدى - يۇ، يەنە ئەندىشە قىلىپ ئوزىنى توختىمىتىۋېلىپ، سەۋرى - تاقەت بىلەن قايتىپ كەتتى. زۇلەيخان ئويىگە قايىتىپ كەلگەندىن كېيىن، بېشىنى تامغا ئۇرۇپ شۇنداق يىغلىدىكى، ھەممە كېنىزەكلىرى ئالدىغا كېلىپ نالە - پەريات قىلىشىپ كەتتى. ئۇ بىتاقەتلىكىدىن زىندان قاراۋۇلغا:

— يۇسۇپنى كۈندە ئون تاياق ئۇرغىن، تاياققا چىدىماي ۋاقىرىسۇن! - دەپ بۇيرىدى.

زىندان قاراۋۇلى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنى بىگۇنا ئۇراتتى. ئۇنىڭ نالە - زارىنى ئاڭلاپ زۇلەيخاننىڭ كوڭلى بىر ئاز تەسكىن تاپاتتى. زۇلەيخاننىڭ كېنىزەكلىرى:

— بىر بىگۇنا مەسۇمغا بۇنداق جەۋرى - جاپا قىلىماقنىڭ سەۋىۋى نىمە؟ - دەپ سورىدى.

— قانداق قىلاي ئەمدى؟ ئوزىنى كورەلمىگەچكە، ئاۋا-زىنى بولسىمۇ ئاڭلاي دەپ، كوڭلۈم بىر ئاز تەسكىن تاپارمىكىن دەپ شۇنداق قىلىمەن، - دىدى زۇلەيخان.

شۇندىن كېيىن زۇلەيخان زىندان قاراۋۇلىنى يەنە چاقىرىتىپ كېلىپ دىدى:

— ئەمدى ئۇرمىغىن، ئەمما كۈندە بىر قېتىم ئوزى قىچىقىرىپ - توۋلاپ قويىسۇن!

*

ئەنە شۇ ھال داۋام قىلىپ يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام ئىلتىماس قىلىپ زىنداندا ياتتى. بىر كۈنى ئۇ: «ئىسلاھا، ئەمدى ھالى -

ئىمكانىم قالمدى، خەيرلىك بەرگەيسەن» دەپ مۇناجات قىلغان ئىدى، شۇ ھامان جەبرائىل ئەلەيھىسسالام ھازىر بولدى ۋە ئاللا تائالانىڭ سالىمىنى يەتكۈزۈپ: «ئەي يۈسۈپ، شەيتاننى مەغلۇپ قىلدىڭ، ئاللاتائالانى ئۇستۇمىدىڭ، ئاللاتائالاساڭما ساىبر (سەۋرى قىلغۇچى - م) ۋە سىدىق (راست سۆزلىگۈچى، سادىق - م) دىگەن ئۇنۋاننى ئاتا قىلدى» دىدى.

— ئاتام سالامەت بارمۇ؟ — دەپ سورىدى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام.

— سالامەت بار، — دىدى جەبرائىل ئەلەيھىسسالام، — ئاللاتائالا ئۇنىڭغا سەۋرى قىلىشنى بۇيرىدى. بىسەۋرىلىك قىلىشقا ئىلاجى يوقتۇر. ئەي يۈسۈپ، سەنمۇ سەۋرى قىلغىن. شۇنداق بىر كۈن بولىدۇكى، بارلىق ھىمسىر خەلقى ساڭا قۇل، چاكار بولىدۇ. بۇرۇن بىر چۈش كورگەن ئىدىڭ، ئەمدى ئۇنىڭ ئەسىرىنى كورۈسەن. سېنىڭ بەنتلىكتىن ئازاتلىققا يېتىش ۋاقتىڭ يېقىندۇر. ساڭا زۇلۇم قىلغان ئۇ كىشىلەر نادامەت قىلغىن. سەن ھىمسىرغا پادىشا بولىسەن. ساڭا چۈش تەبىرىنى ئۈگىتەي.

ئۇ، يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاغزىغا مەرۋايەتتەك بىر نەرسىنى سالغان ئىدى، ئۇ نەرسىنىڭ تەمى بارلىق تومۇرلىرىغا تارقاپ، چۈش تەبىرى ئەنە شۇنىڭدىن ھاسىل بولدى. بۇ، ئىلمىي ھىكمەت ۋە ئىلمىي تەبىر ئىدى.

يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام يەنە بىرنەچچە ۋاقىت زىنداندا ياتتى. زەنجىر - تاقاقلارنىڭ ئىشىنىشىمۇ خۇدا ئاسان قىلغان ئىدى. ھەرقاچان خالىسا ئېلىپ قويۇپ، يەنە خالىسا سېلىپ

قۇربانلىقى. زىنداننىڭ بىر چېتىدىن كۆچمىغا قاراپ ئولتۇراتتى،
 بىر مۇساپىرنىڭ ئوتتۇپ كېتىۋاتقانلىغىنى كوردى. ئۇ مۇساپىرنى
 چاقىرىپ سوزىدى:

— نەدىن كەلدىڭ؟

— شامدىن كەلگەن غەرىپمەن، - جاۋاب بەردى مۇساپىر.

— ياقۇپ ئەلەيھىسسالامنى بىلەمسەن؟

— ئوزىنى ۋە ئەھۋالىنىمۇ بىلمەن.

— ئۇنىڭ ئەھۋالى قانداق؟

— بىر توپىلىكتە ئولتۇرۇپ، يولغا قاراپ: «ئايەت يۇسۇپۇم!»

دەپ يىغلايدۇ، - دىدى مۇساپىر.

— مېنىڭ سالىمىنى يەتكۈزەلمەسەن؟

— يەتكۈزەلەيمەن.

— تەن - ساقلىغى قانداقراق دىدىڭ؟ - يەنە سورىدى

يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام.

— رەڭگى سارغىيىپ، بېلى دۈمچەك، كوزى كورمەس

بولۇپ قاپتۇ، - دىدى مۇساپىر.

يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام تاپىلاپ دىدىكى:

— ئەگەر بارساڭ مىسىر زىندانىدا بىر يىگىت بىلەن

كورۇشتۇم، باغرى ئېزىك، كوزى گىريان، ئوزى ھەيران، بوي-

نىدا تاقاق، قولدا زەنجىر، پۇتىدا كىشەن، 7 يىلدىن بۇيان

زىنداندا ياتىدۇ، دەپ سالىمىنى ئەلۋەتتە يەتكۈزگىم.

ئۇ مۇساپىر يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىسمى - شەرىپىنى

سورىغان ئىدى، «ئېيتىشقا ئاللاتا ئالادىن ئىجازەت يوق» دەپ

ئېيتىپ بەرمىدى.

*

ئۇ كىشى شامغا قايتىپ باردى. كېيىن كەنئانغا بېرىپ،
ياقۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كىرىپ سالام قىلدى. ياقۇپ
ئەلەيھىسسالام: «قەيەردىن كەلدىڭ؟» دەپ سورىدى. مۇساپىر:
«مىسىرغا بارغان ئىدىم، ئۇ يەردە بىر يىگىت سىزگە سالام
ئېيتتى» دەپ خەۋەر يەتكۈزدى ۋە كۆرگەن - ئاڭلىغانلىرىنىڭ
ھەممىسىنى بايان قىلدى.

— ئىسمى نىمە ئىكەن؟— دەپ سورىدى ياقۇپ ئەلەيھىس-

سالام.

— سورسام «ئىسمىنى ئېيتىشقا پەرمان يوق» دىدى،—

دەپ جاۋاب بەردى مۇساپىر.

— سەن سۈپەتلىگەن بۇ گەپلەردىن قارىغاندا، ئۇ يىگىت

مېنىڭ يۇسۇپۇم ئوخشايدۇ. ئۇنىڭغىمۇ نامىنى ئېيتىش مەننى

قىلىنىپتۇ،— دىدى ياقۇپ ئەلەيھىسسالام ۋە بىر نەرسە تارتىپ

ھۇشىدىن كەتتى. ھەممە ئوغۇللىرى كېلىپ، ئۇ كىشىگە ئاچ

چىغلاپ:

— ئاتىمىز كېسەل ئىدى، ھەر قىسما ئادەملەر كېلىپ،

ھەر خىل گەپلەرنى قىلىپ، كېسىلنى تېخىمۇ زىيادە قىلىشىدۇ،—

دېيىشتى. ياقۇپ ئەلەيھىسسالام ھۇشىغا كېلىپ، ئورنىدىن تۇر-

غاندىن كېيىن، ئۇ خەۋەرچىمۇ قايتىپ كەتتى. ياقۇپ ئەلەيھىس-

سالامدا يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ دەردى - پىراقى تېخىمۇ

زىيادە بولدى.

*

ئارىدىن بىرنەچچە يىل ئوتتى. ھىلىقى قولنى توغرىغان

خوتۇتلار يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ جامالىنى بىر كۆرسەك، دەپ

ئارزۇ قىلىپ يۇرۇشتى، ھەمىشە زىندانغا دۇئاىيى سالام ئەۋە-
 تىپ تۇرۇشاتتى. ئۇلار: «زۇلەيخا بىزنىڭ سوزىمىز بىلەن سىزنى
 زىندانغا سالدى. ئەگەر بىزنىڭ مۇرادىمىزنى ھاسىل قىلىشىڭىز،
 ھېلىھەم بولسا، زىنداندىن خالاس قىلىمىز» دىيىشتى.

— مەندىن ئۇنداق تاما قىلماڭلار، دىدى يۇسۇپ ئەلەي-
 ھىسالام، — ئەگەر مەن ئۇ ئىشقا رازى بولىدىغان بولسام،
 زۇلەيخاننىڭ سوزىنى قوبۇل قىلغان بولاتتىم. ئەمدى مەن ئۇ-
 نداق ئىشنى ھەرگىز قىلمايمەن!

ھەممە خوتۇنلارنىڭ ئۈمىدى ئۈزۈلدى. زۇلەيخا-
 يۇسۇپ ئەلەيھىسالامنى ھېچقانداق قىلىپ كۆرەلمىدى. ئۇ،
 يۇسۇپ ئەلەيھىسالامنىڭ زىنداندا كۆرگەن جاپالىرىدىن ئار-
 تۇغراق جاپا - مۇشەققەت تارتاتتى.

زۇلەيخا بىر نەچچە يىل بۇرۇن يۇسۇپ ئەلەيھىسالامنى
 چۈشىدە كۆرۈپ، ئىش ئوتىدا ئورتىنىپ يۈرەتتى، ئاخىرى
 ئۇنىڭ جامالىنى كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولدى. لېكىن كوڭلىدىكى
 مۇرادىنى ھاسىل قىلالمىغاچقا، قورقۇتۇش ئۇچۇن زىندانغا
 سالغان ئىدى، ئەمما بۇ ئىشۇ پايدا بەرمىگەندىن كېيىن، سەل
 ھۇشىغا كەلگەندەك بولدى ۋە: «مەن خېلى ياشقا كىرىپ قال-
 دىم، بىراق بىر ياش بالىغا مۇپتىلا بولۇپ، بىر مۇنچە مال-
 ھەتكە قالدىم. ھازىر ئەمدى سەۋرى قىلىشىم لازىم بولۇپ
 قالدى» دەپ ئويلىدى ھەم قىلىشىغا پۇشايمان يىدى. «ئەمدى
 يۇسۇپنى زىنداندىن چىقىرىپ قويسام خەلقلەر سوز - چۈچەك
 تارقىتىپ، تەنە قىلىپ يۈرمىگىدى» دەپ ئېھتىيات قىلىپ،
 زىندانغا تائام، سۇ ۋە كىيىم - كېچەك ئەۋەتىپ تۇردى.

*

شۇ يىل ئىچىدە پادىشا رويان ساقى بىلەن باقاۋۇلنى
زىندانغا سالدى. بۇنىڭ سەۋەبى مۇنداق ئىدى: رويان بىلەن
مەغرەپ پادىشاسىنىڭ دۈشمەنلىكى بار ئىدى. مەغرەپ پادىشا-
سى بىر كۈنى ئوز ۋەزىرلىرى بىلەن: «قانداق قىلساق رويان-
نىڭ تەختىنى تازىلىقىغا تارتالايمىز» دىگەن ئىش ئۈستىدە مە-
لمە تەلەشتى.

— روياننىڭ ئالدىدا ئىككى ھۆتىۋەر كىشى بار: بىرى،
باقاۋۇل، بىرى ساقى، - دىدى مەغرەپ پادىشاسىنىڭ ۋەزىرى
ھەسلىھەت كۆرسىتىپ، - بۇلارغا كۆپ مال ئەۋەتسەك - ساقى
شاراپ بىلەن، باقاۋۇل تا ئام بىلەن زەھەر بېرىدۇ. رويان
ئولگەندىن كېيىن مۇرادىمىز ھاسىل بولىدۇ.

بۇ سۆز مەغرەپ پادىشاسىغا ماقۇل كەلدى. ئىككى
كىشىنى چاقىرىپ، ناھايىتى كۆپ زەرۇ - زىۋەر ھەم كۆپ ۋە-
دىلەرنى بېرىپ مەغرەپ ئەۋەتتى. ئۇلار مەغرەپقا كېلىپ بىر
خوتۇنغا ئاشنا بولۋالدى ۋە ئۇنىڭغا بىر بولۇك ئالتۇن بەردى.
بۇلارنى ئۇ خوتۇن ساقى بىلەن ئۇچراشتۇردى. بۇلار ياخشى
دوست بولۇشۇپ بېرىش - كېلىش قىلىشتى، ئاخىرى مەغرەپ
پادىشاسىنىڭ خەت ھەم ۋەدىسىنى يەتكۈزدى. بۇلارمۇ بىچاندىل
قوبۇل قىلدى. قايتقاندىن كېيىن، ساقى پىكىمىر يۈرگۈزۈپ:
«شاھ رويان بىزگە ئىشىنىپ، ئوزىگە يېقىن قىلدى. ئۇنىڭ بىلەن
ساپ دولتىنى كوردۇق، مەن بۇنداق ئىشنى قىلىمايمەن» دەپ
ئويلاپ ئەندىشە قىلىپ تۇرۇشىغا ھىلىقى خوتۇنمۇ ئۇنى يوقلاپ
كەلدى ۋە ساقىغا:

— شاھ روپان ساڭا ئىشىنىپ ئۆزىگە دوست قىلدى، ياخشى ئاتقا مىندۇردى، ياخشى تون كەيدۇردى. ئۇنىڭ نۇر-غۇن دولىتىنى كۆرگەن تۇرۇغلۇق ئەمدى كورەلمەسلىك قىلىپ، بىر دۇشمەننىڭ يالغان ۋەدىسىگە ئىشىنىپ، ئۇنىڭغا خىيانەتكار-لىق قىلامسەن؟ - دېدى. ساقمۇ:

— مەنمۇ شۇنى ئويلاپ يۈرەتتىم، سىزنىڭ سوزىڭىز مېنىڭ ئەندىشەمگە قۇۋۋەت بولدى، - دېدى - دە، بېرىپ پادىشاغا:

— ئەي پادىشاھى ئالەم! بىزنىڭ پاناھىمىز سەن، پاقا-ۋۇلنىڭ باشقىچىرەك بىر سىرى بارلىقىنى سېزىپ قالدىم، مۇپا-دا خىيانەت قىلىپ قالسا، بىرەر ئىش بولۇپ قالمىسۇن، خە-ۋەردار بولغايلا، - دېدى.

پادىشا باقاۋۇلنى چاقىرتتى:

— سەن بىلەن ساقىنى ماڭا خىيانەت قىلمايدۇ، دېگەن ئۈمىدىم ئۇزۇلدى، - دېدى.

بۇنى ئاڭلىغان باقاۋۇل:

— مەندە گۇمان قىلىدىغان ھېچقانداق ئىش يوق، لېكىن مەن ساقىدىن گۇمان قىلاتتىم، - دېدى.

پادىشا بۇلارنىڭ ھەر ئىككىسىدىن بەد گۈم-ان بولۇپ: «بۇلارنى نىمە قىلىش كېرەك؟» دەپ ئېزى مەسىرىگە مەسلى-ھەت سالىدى.

— ئادەم ئولتۇرۇش ئاسان، لېكىن تىرىلدۈرۈش تەس، بۇلارنى زىندانغا سالماق كېرەك، - دەپ مەسلىھەت بەردى ئېزى مەسىرى.

شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئىككىسى زىندانغا تاشلاندى.
ساقىنىڭ ئىسمى بەھلىس، باقاۋۇلنىڭ ئىسمى يونا ئىدى.

*

زىنداندىكىلەرنىڭ ھەممىسى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنى بەك
مۇ دوست تۇتۇشاتتى، قانداق چۈش كورسە ئېيتىمىشاتتى. بىر
كۈنى كېچىسى ساقى چۈش كوردى. چۈشىدە ئۇ، بىر گۈزەل
باغدا تۇرغانمىش. باغدا رەڭگا - رەڭ ھىۋىلەر پىشىپ تۇرغان
مىش. باغدا يەنە بىر تۈپ تال ئۈزۈم بار ئىمىش، ئۇنىڭدا
3 ساپ ئۈزۈم پىشىپ تۇرغانمىش. ساقى ئۈزۈمنى ئېلىپ ساقاي
دەپ تۇرغاندا ئۇيغۇنۇپ كەتكەنمىش. ساقى خوشال بولۇپ،
باقاۋۇل بىلەن بىللە كېلىپ، چۈشنى ئېيتىپ، يۇسۇپ ئەلەيھىس
سالامنىڭ تەبىرى بېرىشىنى سورىدى. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ
ئۈنتۈپ قالغانلىرىنىمۇ ئېيتىپ بەردى. ساقى ھەيران قالدى ۋە:
— چۈشۈمنى مەندىن ياخشىراق بىلىمىدىكەنمىز، ئەمدى
تەبىرىنى ئېيتىمىڭىز، - دىدى.

— 3 كۈندىن كېيىن، - دىدى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام، -
سېنى زىنداندىن چىقىرىپ، سوزۇڭنىڭ راستلىقىنى ئىسپاتلاپ،
ئۈزرە قويۇپ، سەرۇپا كەيگۈزۈپ، مەنىمۇنىڭنى ئۈستۈرىدۇ.
ئىززەت - ھۆرمەتنىڭ ئاۋالىقىدىن زىيادە بولىدۇ.
ئۇندىن كېيىن باقاۋۇلمۇ چۈشنى سوزلىدى:

— مەنمۇ بىر چۈش كوردۇم. پادىشا ئۈز ھوجرىسىدا ئى
مىش. مەن 3 تۈنۈر نان پۇشۇرغانمىشمەن. بۇ تۈنۈرلارنىڭ
بىرىسى قىزىل، بىرىسى ئاق، بىرىسى سېرىقمىش. بۇ نانلارنى 3
تەۋەڭگە سالغانمىشمەن، بېشىمغا قويۇپ پادىشاغا ئاپىراي دى

كەن چاغدا ھاۋادىن قۇشلار كېلىپ، تالىشىپ ئېلىپ كېتەرمىش. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام جاۋاپ بەرمىدى. باقاۋۇل كوپ جىدەل قىلدى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام: «كۆرمىگەن چۈشنىڭ تەبىرى يوق» دىگەن ئىدى، باقاۋۇل: «مەن بۇ چۈشنى كوردۇم» دەپ تۇرىۋالدى. ئاخىرى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام دىدىكى:

— 3 كۈندىن كېيىن، سېنى زىنداندىن چىقىرىدۇ. پادىشا سېنى چارسۇدا دارغا ئېشىقا بۇيرىشى مۇمكىن، كوشۇڭنى قۇرۇت - قوڭغۇزلار يەيدىكەن.

بۇ تەبىرىنى ئاڭلىغان باقاۋۇل:

— مەن يالغاندىن ئېيتقان ئىدىم، مەن چۈش كۆرگىنىم يوق، - دىدى.

— كۆرگەن بولساڭ - بولمىساڭمۇ شۇنداق بولسەن، - دىدى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام، - تەقدىر - قازا كەلگەن، قەلەم شۇنداق پۈتكەن، ئەشۇنداق بولسەن!

3 كۈندىن كېيىن كىشى كېلىپ، بۇلارنى پادىشانىڭ دەرىگاھىغا ئېلىپ بارىدىغان بولدى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ساقىغا شۇنداق دىدى:

— بۇ قېتىم سەن پادىشاغا ئاۋالقىدىنمۇ يېقىن بولۇپ كېتىسەن، سەن مېنى ئۇنتۇپ قالمى، پادىشاغا ئېيتىپ قويغىن. مېنى بېرىۋەتسۇن. مەن زىنداندىن قۇتۇلۇشنى خالايمەن. شۇ ئۇنىڭ بۇ سۆزى ئاللاتائالاغا! ما قۇل كەلمىدى. شۇ زامان تەڭرىدىن جەبرائىلغا: «بېرىپ يۈسۈپكە ئېيتقىن، مەخ-لۇقتىن پانا تىلىگەنلىكى ئۈچۈن، زىنداندا يەنە 6 يىل ياتقۇ-مەن» دىگەن پەرمان كەلدى.

جەبرائىل ئەلەيھىسسالام بۇ پەرھانىنى يەتكۈزۈپ بولغان
دىن كېيىن سورىدى:

— ئەي يۇسۇپ، سېنى كىم ياراتقان؟

— ئاللاتائالا ياراتقان.

— قۇدۇقتىن، ئاكىلىرىڭنىڭ دۇشمەنلىكى ۋە توھمەتتىن،

ئېزىمى مەسىرىنىڭ غەزەبىدىن، زۇلەيخاننىڭ مەككەدىن، شەي-

تاننىڭ شەرىپىدىن كىم خالاس قىلغان، كىم پانا بولغان، كىم

قۇتقازغان؟

— ئاللاتائالا، - دەپ جاۋاب بەردى يۇسۇپ ئەلەي-

ھىسسالام.

— ئۇنداق بولسا، - دېدى جەبرائىل ئەلەيھىسسالام، - نىمە

ئۈچۈن ساقىنى ۋاستە قىلىپ روياندىن پانا تىلىدىڭ؟ زىندانغا

كىرگىنىڭگە 6 يىل بولغان ئىدى، بەندىدىن پانا تىلىگەن سو-

زۇڭنىڭ مۇكاپاتى ئۈچۈن يەنە 6 يىل ياتىدىغان بولدۇڭ.

*

ساقى، باقاۋۇل پادىشانىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىلدى. سا-

قىنىڭ شارابىدىن گۇمان قىلىنغان ئىدى، ساقى ئېلىپ ئىچتى،

ھىچنەمە بولمىدى. باقاۋۇلنىڭ ئالدىغا ئەشۇ كۈنى ئەتكەن

تائامنى قويغان ئىدى، ئىچكىلى ئۈنۈمسىدى. پادىشا ساقىغا

ياخشى ئورۇن بەردى، باقاۋۇلنى ئېسىپ ئولتۇردى، گوشنى

قۇشلار يىدى، ئۇنىڭ كورگەن چۇشنىڭ كارامىتى شۇ بولدى.

*

زۇلەيخا ھەر كۈنى كېچىسى زىندانغا كېلىپ ئولتۇراتتى،

يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام ئىبادەت قىلىش بىلەنلا بولاتتى، زۇلەيخا

بىلەن ئۇچراشمايتتى ۋە ئۇنىڭغا پەرۋا ۋە قىلمايتتى. ئۇ، ئول تۇرۇپ - ئولتۇرۇپ، تاڭ ئاتقاندا ساراغا كېتەتتى.

بىر كۈنى جەبرائىل ئەلەيھىسسالام كېلىپ:

— ئەي يۇسۇپ، بۇ دۇئانى ئوقۇغىن، ئاللاتائالا سېنى

زىنداندىن خالاس قىلغاي، - دىدى ۋە بىر دۇئا ئۆگەتتى.

يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام ئۇ دۇئانى ئوقۇۋەردى. بىر ۋاقىتتا

تا، بىر پەرىشتە كېلىپ، ئۇنىڭغا دىدى:

— ئەي يۇسۇپ، شاھ رويان چۈش كورگەن، سەن ئۇنىڭ

تەبىرىنى ئېيتسەن، شۇ سەۋەپ بىلەن زىنداندىن خالاس بول

مايسەن.

*

راۋايەت قىلىنىشىچە، بىر كۈنى رويان شاھ تائامنى كۆپ

يەپ، ئۇزاققىچە ئولتۇرۇپ ھىكايە ئاڭلىدى ۋە ئۇيىقىمى كەل

گەندە ئۇخلاپ بىر چۈش كوردى. ئەتىسى بارلىق تەبىرىچىلەر-

نى يىغدۇرۇپ سوزلىدى:

— بۈگۈن كېچە بىر چۈش كوردۇم. مەن نىسل دەرياسى-

نىڭ قىرغىقىدا ئولتۇرغانمىشەن، دەريادىن 7 ئىنىك چىقار-

مىش، ھەممىسى سېرىق قاشقىلىق، سېمىز بولۇپ، ئەمچەكلىرىدىن

سۈت ئېقىپ تۇرارمىش، بىردەمدىن كېيىن دەريادىن يەنە 7

ئىنىك چىقارمىش، ئوزى ئورۇق، چىشلىرى چوچقىنىڭكىدەك،

پىلغا ئوخشاش تۇمشىقى بار ئىنىكلەر مەش. بۇ 7 ئورۇق ئى-

نىك 7 سېمىز ئىنىكنى يەپ بولسىمۇ قارنى تويمايمىش. يەنە

7 تۇپ دانلىق بۇغداينى كوردۇم، ھىلقى ئورۇق ئىنىكلەر بۇ

بۇغداينى يەيشكە قەستلىدى، تېخى يېمىگەن ئىدى، يەنە 7 تۇپ

قۇرۇق ۋە دانسىز بۇغداي ئۇنۇپ چىقىپ، دانلىق بۇغدايغا يامىشپلا دانلىق بۇغداينى قۇرۇتۇۋەتتى. شۇ چاغدا بىر قاتتىق شامال چىقتى - دە، ئۇ 7 ئورۇق ئىنەك ۋە كەم ھەسۇل بۇغداينى ئۇچۇرۇپ يوقاتتى، مەن قورقۇپ ئويغاندىم. ئەمدى سىلەر بۇ چۈشۈمنىڭ تەبىرىنى ئېيتىڭلار. تەبىرىچىلەر بۇ چۈشكە تەبىر ئېيتالماي، 3 كۈنلۈك مۇھلەت سورىدى.

3 كۈندىن كېيىن ئۇلار قورقۇشقان ھالدا دېيىشتىكى: - بۇ، يامان چۈش ئىكەن، بىز ئۇنىڭ تەبىرىنى بىلمەيمىز.

ئۇ كۈنى كېچىسى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالاممۇ چۈش كورگەن ئىدى. چۈشە: ئاسماندىن چۈشكەن ئاجايىپ بىر خىل نەرسىلەر مىسىر خەلقىنىڭ مال - دۇنياسىنى ئەكىلىپ يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ قوينىغا تىقارمىش، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام ئۇنى قوينىدىن ئېلىپ ئىگىلىرىگە قايتۇرۇپ بېرەرەمىش. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام ئۇيغىنىپ، ئوز چۈشكە ئوزى تەبىر ئېيتتى:

- ئەي يارانلار! ھەممىڭلارغا سۆيۈنچى بولۇڭلار، ھەممىڭلار زىنداندىن قۇتۇلسىزلەر. مىسىر خەلقى قەھەتچىلىك، ئاچلىق سەۋەبىدىن سىلەرگە قۇل بولىدىكەن.

ئۇ كېچىسى زۇلەيخامۇ چۈش كورگەن ئىدى. زۇلەيخا - ئىنىڭ چۈشە: يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام بېشىغا تاج كىيىپ، تەخت ئۈستىدە ئولتۇرۇرەمىش، زۇلەيخا ئۇنىڭ ئايىغىغا يىقىلارەمىش. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام زۇلەيخانى پۇتى بىلەن ئىستىسەرەمىش.

زۈلەيغا ھەيرانلىقتا ئويغاندى ۋە ئاھ ئۇرۇپ: «ئۇ، ئوڭۇمدىمۇ، چۈشۈمدىمۇ مېنى خارلايدۇ، ھاڭا پەقەت بىرىسۇنمايدۇ» دىدى.

شۇنداق قىلىپ تەبىرىچىلەر پادىشانىڭ چۈشىنىڭ تەبىرىنى بىلمىدى. پادىشا غەزەپلىنىپ:

— شۇنچە يىلدىن بېرى مېنىڭ نىمىتىمنى يىدىڭلار، ھالا بۇ كۈنلۈكتە چۈشۈمنىڭ تەبىرىنى ئىپتىئالماي، يامان چۈشكەن دەيسىلەر! — دەپ چوڭ ئەر باپلارنى ئولتۇردى. شۇ چاغدا، ساقىنىڭ ئېسىگە كەلدى.

— ئەي پادىشاھم، سىزنىڭ كورگەن چۈشىڭىزنىڭ تەبىرىنى ئىپتىدىغان كىشى بار، مېنى ئۇنىڭ قېشىغا ئەۋەتىڭ، — دىدى ساقى.

— ئۇ قايرەدە؟ — سورىدى رويان شاھ.

— ئۇ، زىنداندا، — دىدى ساقى.

پادىشا ساقىنى ئەۋەتتى. ساقى زىندانغا كېلىپ يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنى پادىشاغا مەلۇم قىلمىغانلىغىغا ئوزرە ئىپتىتى:

— سىزنى پەقەت ئۇنتۇپ كېتىپتەمەن، گۇناھىمدىن ئو-تۇڭ، — دىدى ئۇ ۋە ئاخىرىدا:

— ئەي سىددىق، سىزدىن بىر مۇشكۈل چۈشىنىڭ تەبىرىنى سوراپ كەلدىم. پادىشا چۈش كورسە، 7 ئورۇق ئىسنەك 7 سېمىز ئىنەكنى يەپتۇ؛ 7 تۇپ قۇرۇق، ئۇرۇق بۇغداي 7 تۇپ سېمىز - دانلىق بۇغداينى چىرماپ - يامىشىپ قۇرۇتۇپتەتتۇ. بۇلارنىڭ تەبىرىنى ئىپتىقايسىز. پادىشا بۇ چۈشتىن بەك غەم-كىن بولۇپ، مېنى سىزگە ئەۋەتتى، جاۋابىڭىزغا مەن ئىنتەزىر دۇر-ھەن، — دىدى.

7 - سېمىز ئىنەك 7 يىل مەھمۇرچىلىق بولىدىغانلىغى،
7 باش دانلىق بۇغداي ئاشلىقنىڭ ئوبدان ئوخشايدىغانلىغى،
7 ئورۇق ئىنەك 7 يىل قەھەتچىلىك بولىدىغانلىغى، 7 تۇپ ئو-
رۇق بۇغداي ئاسماندىن يامغۇر ياغماي، تېرىقچىلىق ھوسۇل
بەرمەي، نۇرغۇن ئادەملەر ھالاك بولۇپ، ئاتا ئوغۇلدىن، ئانا
قىزىدىن قاچىدىغانلىغىنى كورسىتىدۇ.

ساقى قايتىپ بېرىپ، پادىشاغا يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ
ئېيتقان تەدبىرلىرىنى بايان قىلدى. پادىشا ھەيران قالدى ۋە:
- يەنە بېرىپ، بۇنىڭ تەدبىرلىرىنى سورىغىن، - دەپ
بۇيرىدى.

- بۇنىڭ تەدبىرى نېمە؟ - سورىدى ساقى يۇسۇپ ئە-
لەيھىسسالامنىڭ قېشىغا بېرىپ.

يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام دىدىكى:

- 7 يىلغىچە تېرىلغۇنى كوپ قىلسۇن، ئاشلىق جۇغلى-
سۇن، بۇ 7 يىلدىن كېيىن يەنە بىر 7 يىل كېلىسدۇكى، يامغۇر
ياغمايدۇ، گىيا ئۆنمەيدۇ. ئالدىنقى 7 يىلدا جۇغلىغان ئاشلىقنى
كېيىنكى 7 يىلدا يىسۇن!

ساقى بېرىپ بۇ سوزلەرنى رويان شاھقا بايان قىلدى.
رويان شاھ بۇ سوزنى ئاڭلىغاندىن كېيىن: «ياخشى تەدبىر ئى-
كەن، دەپ ئويلاپ، ساقىنى بۇيرىدى:

- ئەشۇ تەدبىرنى ئېيتقان يىگىتنى بۇ جايغا ئېلىپ

كەلگىن!

ساقى بېرىپ، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامغا روياننىڭ سوزىنى
يەتكۈزدى.

— مېنى ئېزىۋاتقان مەسىرى زۇلەيخاننىڭ سۆزى بىلەن زۇلەيخانغا سالغان ئىدى، — دېدى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام، — 12 يىلدىن بۇيان زىنداندا ياتتىم. بېرىپ پادىشاھقا ئېيتتىم، ئېزىۋاتقان مەسىرى بىلەن زۇلەيخاننى دەرقەمەتە قىلىپ، ھىلىقى خوتۇنلاردىن نىمە ئۈچۈن قولىنى توغرىغانلىغىنى سوراپ باقسۇن!

يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇنداق دېيىشىمىكى مەقسىدى: مېنى زىندانغا تاشلاشتا كۈنلۈك بار — يوقلىنىش پادىشاھ بىلەن، «زىندانغا نىمەشقا چۈشتۈڭ؟» دەپ مەندىن سورىسا، خوتۇنلار — نىڭ ھىلە — مەكىرلىرىنى سۆزلىسەم، بەزى پادىشاھقا ياقمايدۇ، ئۇندىن كۆرە ئۆزى سوراپ بىلسۇن، بولغان ئىش روي-ئانىنىڭ كۆڭلىگە ئايان بولسۇن، دېيىش ئىدى.

ساقى كېلىپ، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزىنى شاھ روي-ئانىغا يەتكۈزدى.

پادىشاھ دەرھال زۇلەيخاننى ۋە ئۇ خوتۇنلارنى چاقىرتىپ كېلىپ، بىر — بىردىن سوراپ، زۇلەيخان بىلەن يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەممە ۋەقەلىرىنى، ئۇ خوتۇنلارنىڭ قىلمىشلىرىنى، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەھۋالى توغرىسىدىكى قىسسىلەرنى ئاڭلاپ، كۆپ ئەپسۇسلاندى. زۇلەيخان باشلىق ھەممە يىلدىن يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ پاك ۋە بىگۇنا ئىكەنلىكىگە ئىقرار قىلدى. شۇ چاغدا زۇلەيخان ساقىدىن:

— يۇسۇپ مېنىڭ ھەققىمدە شىكايەت قىلىپ سۆزلىدىمۇ؟ —

دەپ سورىدى.

— سىز توغرىلىق ھېچقاچان يامان دەپ ئېغىزىڭىزغا ئالمىدى، —

دېدى ساقى.

— ياخشىلىق شۇنچىلىك بولار، ئالەملىق شۇنچىلىك بولار،
ئىبادەت شۇنچىلىك بولار، تەقۋادارلىق شۇنچىلىك بولار، - دىدى
زۇلەيخا، - ئۇ مېنىڭ توھمىتىم بىلەن 12 يىل زىنداندا ياشىغان
بولسىمۇ، يەنىلا مېنىڭ سىرىمنى پاش قىلماپتۇ.

ئۇ، ئورنىدىن تۇرۇپ پادىشانىڭ ئۇدۇلىغا كەلدى:

— ئەي پادىشاھ، - دىدى زۇلەيخا، - تاھازىرغىچە مېنىڭ

ئىشقىم ھاجازى ① ئىشقى ئىدى، ئەمدى ھەقىقى ئىشقى بولدى.

ھەر كىمگە راست سوزلەشنىڭ ۋاقتى بولدى. ھەممە گۇناھەندە،

ئاشىق بولغان كىشى مەن، ئويىگە چاقىرغان، ئارقىسىدىن قوغلاپ

كويىڭىنى يىرتىغان كىشى مەن. ئۇنىڭغا مەن گۇناھكار تىپ توھمەت

چاپلىدىم. مەن گۇناكار، يۇسۇپ راستچىل كىشىدۇر. ئەي پادى

شاھى ئالەم، ئەگەر يۇسۇپ ھازىرغىچە زىنداندا تۇرمىغان بولسا،

ئۇنىڭ ئىشىدا ئۈزۈمنى ھالاك قىلغان بولاتتىم. بۇ يەردە زۇ-

لەيخا پادىشاھ بىلەن ئېزىزى مېمىرىنىڭ ئالدىدا تۇرۇپ، 3 ئې-

غىز راست گەپ قىلدى: بىرىنچىدىن، ئۇنىڭغا مېنىڭ ئاشىق

بولغانلىغىم راست، دىدى: ئىككىنچىدىن، گۇناھەندە، مەن

ئۇنىڭغا توھمەت قىلدىم، دىدى: ئۈچىنچى، يۇسۇپ راستچىل -

سادىق كىشى، دىدى. بۇ راست گەپلەرنىڭ شاراپىتىدىن ئۇ،

ئۈچ كارامەت تاپتى. يەنى ئۇ كاپىر ئىدى، مۇسۇلمان بولدى،

ئىمان تاپتى؛ ياشانغان ئىدى، ياش بولدى؛ ئەڭ ئاخىرىدا يەنە

يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ چۈپتى بولدى.

پادىشاھ يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامغا خەۋەر بېرىشكە ساقىنى

ئەۋەتىپ شۇنداق دىدى:

① ھاجازى - ھەقىقى ئەمەس، شەكلىن - م.

— خوتۇنلار ئوز گۇناھلىرىغا ئىقرار قىلىشتى. يۇسۇپ
 كەلسۇن! مەن ئۇنىڭ كوز ئالدىدا بۇ تىرىمە تەخۇرلارغا ئازاپ
 قىلغايچەن.

ساقى بېرىپ، پادىشاھنىڭ ئەمرىنى بايان قىلدى.
 — مېنىڭ بۇ سوزلەرنى سوراتقىنىم، — دىدى — يۇسۇپ ئە-
 لەيھەسسالام، — ئۇلارنى ئازاپقا قالدۇرۇش ئۇچۇن ئەمەس،
 بەلكى، مېنىڭ زۇلەيخاغا خىيانەت قىلمىغانلىغىمنى ئېزى
 مەسرى بىلسۇن، دىگەنلىكىم ئىدى. خىيانەتچىلەرنىڭ جازاسىنى
 ئاللا ئوزى بېرىدۇ.

يۇسۇپ ئەلەيھەسسالام ئوزىنىڭ خىيانەتچى ئەمەسلىكىنى
 ئىسپاتلاپ ياخشى قىلغان ئىدى. شۇ چاغدا جەبرائىل ئەلەيھەسسالام
 يېتىپ كېلىپ:

— ئەي يۇسۇپ! تېخى زۇلەيخاغا مائىل بولمىدىڭمۇ؟
 ئوز نەپسىڭنى ياخشىلىققا چىقىرىۋاتمىسەنغۇ؟ — دىدى.
 — كوڭلۇم ياخشى، — دىدى يۇسۇپ ئەلەيھەسسالام، — لېكىن،
 نەپسىمنى ياخشى دىمەيمەن. چۈنكى بۇ نەپسىمنىڭ مېنى يامان
 ئىشلارغا بۇيرۇشى ۋە ئىككىلا ئالەمدە شەرمەندە — رەسۋا قىلىشى
 يىراق ئەمەس.

ساقى بېرىپ، يۇسۇپ ئەلەيھەسالامنىڭ سوزىنى رويان
 شاھقا يەتكۈزدى. شاھنىڭ كوڭلى ئېرىپ، ئىشتىياقى تېخىمۇ
 زىيادە بولۇپ، مەملىكەتنىڭ ئاكا بىر — ئەشرەپلىرىدىن ئۇنىڭغا
 شاھانە كىيىملەر ئەۋەتتى. «يۇسۇپنى ماڭا چاقىرىپ بېرىڭلار،
 مەملىكەت ئىشىنى ئۇنىڭغا تاپشۇراي» دەپ خەۋەر بەردى.
 بۇ بىشارەتتىن خۇرسەن بولغان يۇسۇپ ئەلەيھەسالام

زىنداندىن چىقىپ، باشلىرىنى يۇيۇپ، چاچلىرىنى تاراپ، شاھانە
كىيىملەر كىيىپ، تاجنى بېشىغا قويدى. ئۇنى كۆرگەن زىندان -
دىكىلەرنىڭ ھەممىسى يىغلىشىپ:

— ئەي يۇسۇپ، كۆپ يىلدىن بۇيان بىزگە ئاش - تانام
بېرىپ، نۇرغۇن ياخشىلىق قىلغان ئىدىڭىز، ئەمدى سىزدىن
ئايرىلىپ بۇ زىنداندا قانداق تۇرالايمىز؟ - دەپ نالە
قىلىشتى.

يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇلارغا ئىچى ئاغرىدى. ئۇ،
ساققا دىدى:

— پادىشاغا بېرىپ ئېيتقىن. كۆپ يىللاردىن بۇيان مەن
بۇ زىندان ئەھلى بىلەن ھەمرا بولۇپ ياتتىم، مەن بۇلار بىلەن
ھەممەنەپس بولۇپ كەتكەن. ئەمدى مەن چىقىپ كېتىدىغان بولسام،
بۇلارنىڭ كوزى ياشقا تولۇپ، يۈرەك - باغرى ئېزىلىپ كېتىدۇ.
مەرھەمەت قىلىپ، سېخىلىق قىلىپ، بۇلارنىڭمۇ گۇناھىنى كەچۈر -
سۇن، بولسا، بىزنى ئايرىۋەتمەسۇن!

ساقى بېرىپ بۇ سۆزلەرنى شاھ رويانغا ئېيتقان ئىدى.
ئۇ، ھەممەيلەننى ئازات قىلدى. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام زىندان -
دىكىلەر بىلەن بىللە زىنداندىن چىقتى. پادىشاھ ئەۋەتكەن
مەپە ئۇنى كۈتۈپ تۇرغان ئىدى، شۇ زاماندىكى رەسمى - قائىدە
بويىچە پادىشاھ بىر كىمىنى ئىززەت قىلسا، ئۇنى ئالتۇن مەپىگە
ئولتۇرغۇزاتتى.

شۇنداق قىلىپ يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامغا شاھانە لىباس،
تاج كەيدۈرۈپ، ئالتۇن مەپىگە ئولتۇرغۇزۇپ، شاھ ئوردىسىغا
ئېلىپ باردى. ئۇنىڭ شۇنداق ئىززەت - ئىكرامغا ئېرىشكەنلىكىنى

كەزەرگەن مەسىر خەلقى «12 يىمىل بۇرۇن بۇ يىگەتنىڭ قولىغا زەنجىر، پۇتغا كىشەن سېلىپ زىندانغا ئېلىپ بارغان ئىدى، بۈگۈن مۇشۇنداق دولەتكە ئېرىشىپتۇ» دېيىشىپ كەتتى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام رويانىنىڭ قېشىغا كىرىپ سالام قىلدى. پادىشاھ يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامغا ئۆز يېنىدىن ئورۇن بەردى. پادىشاھ يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام بىلەن 72 خىل تىلدا سۆزلىشىپ باقتى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ھەممىسىگە تولۇق جاۋاپ بەردى. رويان شاھ ئۇنىڭغا تەھىمىن، ئاپىسىدىن ئوقىدى. ئۇندىن كېيىن يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ئىبرانى تىلىدا دۇئا قىلدى.

— بۇ قايسى تىل؟ — سورىدى رويان شاھ.
— ئاتا - بوۋىلىرىمىزنىڭ تىلى، — جاۋاپ بەردى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام.

— ئىقلىم يۈزىدە، ئادەم پەرزەنتى ئىچىدە بۇنىڭدىن مۇۋاپىقراق كىشى يوق ئىكەن، — دېدى رويان شاھ.
شۇنداق قىلىپ پادىشاھ چۈشلىرىنىڭ تەبىرىنى سورىدى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام جاۋاپ بەردى. جاۋابتىن خۇرسەن بولغان پادىشاھ:

— بۈگۈن سىزنىڭ قەدرى - قىممىتىڭىز بىلىندى، سىزگە ئىشەندىم، ۋەزىرلىكنى سىزگە بېرىمەن، — دېدى.
— ۋەزىرلىك ئېزىزى مەسىرىنىڭ ھەقىقى، — دېدى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام، — مېنىڭ زىممىدە ئۇنىڭ ھەقىقى بەكمۇ كۆپ. ئۇ، ھايات تۇرۇپ مەن ۋەزىرلىكنى ئىختىيار قىلمايمەن.
— ئەي يۈسۈپ! سەنغۇ پادىشاھلىققا لايىقەن، شۇڭىمۇ مەن ساڭا ھەممە بەگلەردىن يۇقۇرى قىلىپ ياخشى ئورۇن بەر - سەم دەيمەن، — دېدى پادىشاھ.

يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام رەھمەت نېھىتى ۋە:

— ئەي پادىشاھ، ماڭا يەر غەزىسىنى تاپشۇرۇڭ، دىخانچىلىق مەھ-ۇلاتىنى ياخشى يىغايلى، ئەگەر مېنى بۇ ئىشقا خەزىنىچى قىلىڭىز، ماڭا باشقا مەنسەپ كىرەك ئەمەس، دىخانچىلىقنى ياخشى بىلىمەن، - دىدى.

پادىشاھ خوشال بولۇپ، بۇ ئىشنى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامغا تاپشۇردى ۋە شۇنداق دىدى:

— ئەي يۈسۈپ، مېنىڭ مۈلكۈمنى قانداق باشقۇرساڭ بۇلۇپ بىرىدۇ، لېكىن، ئىككى ئىشتىن ئۈزەڭنى ساقلىغىن: بىرىنچىسى، مېنىڭ پەردە ئىچىدىكى خوتۇنلىرىم ۋە كېتىمىزەكلىرىم بىلەن سۆزلەشمىگەن.

— بۇ ئىش بىزنىڭ شەرىئەتىمىزدە ھارامدۇر، - دىدى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام.

— ئىككىنچى، مەن بىلەن بىللە تائام يىمىگەن، مەنمۇ سەن بىلەن بىللە تائام يىمەيمەن، - دىدى پادىشاھ.

يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام «ئوبدان بولىدۇ» دىدى - يۈ، كوڭ-لىدە: «سەن بىلەن ھەرگىزمۇ بىر قاچىدا تائام يىمەيمەن، چۈنكى، سەن شەددات ئۇرغىدىن سەن، مەن بولسام ياقۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى، ئەھق ئەلەيھىسسالامنىڭ نەۋرىسى، ئەبىراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ چەۋرىسى بولمەن. سەن بىلەن بىر قاچىدا تائام يىمىش مەن ئۈچۈن نۇمۇس» دېگەنلەرنى ئويلىدى.

*

رويان شاھ يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ئۈچۈن قەسىر بىنا قىل-دوردى. لېكىن، ئۇ: «يۈسۈپ مېنى ئىمان نېھىتىشقا دەۋەت قىلىپ

قالسا، نىمە دەپ جاۋاپ بەرسەم بولار؟» دەپ ئەنسىرەپ، يۈ-
 سۇپ ئەلەيھىسسالامغا: «ئېكەن - تىكەن ئىشىنى سىزگە تاپشۇردۇم،
 مەملىكەتتىمۇ سىزگە تاپشۇردۇم، مەن قېرىدىم، يېشىم چوڭۇيۇپ
 قالدى» دەپ قويدى.

يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام 7 يىل تېرىقچىلىق قىلدى، ئاشلىقلار
 نى بەشى ۋە سامىنى بىلەنلا ئامبارلارغا قاچىلىدى. تاغ باغ-
 رىلىرىدا ئامبار ياسىتىپ ئاشلىق ساقلىدى. 7 يىلدىن كېيىن مە-
 م-ۈرچىلىق ئاخىرلىشىپ، قەھەتچىلىك يىللىرى يېتىپ كەلدى.
 بىر پاتمان ئارپىنى بىر ئالتۇنغا ئالدىغان بولدى. قەھەتچى-
 لىك يېتىپ كېلىدىغان كېچىسى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام خىزمەتكار-
 لارغا:

— دەرھال ئارپانېنى يېقىپ، سەھەردە ماڭا تاپشۇرۇڭلار،
 دەپ بۇيىرىدى. ئۇلار دەرھال تەييارلاشتى. ئەتىسى تاڭ ئاتار-
 دا رويان شاھ: «قوسۇغۇم ناھايىتى بەك ئېچىپ كەتتى» دىگە-
 نچە ئورنىدىن تۇردى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا ئارپانېنى
 ئەكەلدۈرۈپ بەردى.

— مەن ئومۇمەدە مۇنداق تاتلىق نان يىمىگەن ئىدىم، -
 دىدى پادىشاھ نانىنى يەپ كورۇپ.

— بۇ ئارپانېنى، يەنى ئات - كالىلارنىڭ تەمىناتى. ئەمە-
 ما ئۇنىڭ بۇنداق تاتلىق تېتىپ كېتىشى - قەھەتچىلىكنىڭ ئە-
 سىرىدۇر، - دىدى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام.

شۇندىن كېيىن يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام خەلققە ئولچەم بويى-
 چە ئاشلىق بەردى، كەمبەغەل بىچارىلارغا ئاشلىق سەدىقە قىلدى.
 پۇلدار بايلارغا پۇلغا سېتىپ بەردى، پۇللارنى پادىشاھ غەز-

ئىككىگە سالدى. كېيىنكى 7 يىل ئىچىدە غەزىنە ئويلىمىرى پۇلغا ئۆتۈپ
لۇپ كەتتى.

*

پادىشاھ يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامغا مەنسەپ تاپشۇرىدىغان
چاغدا: «5 يىللىق دىخانىچىلىق مەھسۇلاتىنى پادىشاھلىققا ئېلىش،
ئىككى يىللىق ھوسۇلنى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامغا بېرىش» توغرىدا
سېدا ۋەدە بەرگەن ئىدى. ھوسۇلنى ئېلىش نوۋىتى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامغا
كەلگەندە، يەردىن ئون ھەسسە ئارتۇق ھوسۇل چىقتى.
قاچقا، ھەددى - ھېساپسىز بۇغداينى تاغارلىرى بىلەن ئامبار -
لارغا قاچىلىغان ئىدى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنىڭ قۇل ئاستىدا
40 نەپەر ھاجىپ ① بار بولۇپ، بۇ مىسىرنىڭ كاتتىلىرى ھەر -
كۈنى ئۇنىڭ مۇلازىمىتىگە بېرىپ تۇراتتى. بىرىنچى يىلى خەلق -
لەر ئالتۇن - كۈمۈشلىرىنى بېرىپ ئاشلىق سېتىۋالدى. ئىككىنچى
چى يىلى توگە، كالىلىرىنى سېتىپ ئاشلىق سېتىۋالدى. ئۈچىنچى
يىلى قۇل، چۆرىلىرىنى سېتىپ ئاشلىق سېتىۋالدى. تۆتىنچى يىلى
زىمىن - جايلىرىنى سېتىپ ئاشلىق سېتىۋالدى. بەشىنچى يىلى ئوي
مۈلۈكلىرىنى سېتىپ ئاشلىق سېتىۋالدى. ئالتىنچى يىلى كىشىلەر
ئسوغۇل - قىزلىرىنى سېتىپ ئاشلىق سېتىۋالدى. يەتتىنچى يىلى
بولسا، ئوزلىرىنى قۇللۇققا سېتىپ ئاشلىق ئېلىشتى. ئاخىرقى
4 ئاي ۋاقىت قالغاندا پۈتۈن ئامبارلارنىڭ ئاشلىقى مۇتلەق
تۈگىدى.

ئاخىرى شۇنداق بولدىكى، مىسىر مەملىكىتىنىڭ بارلىق
باي، كەمبەغەل، چوڭ - كىچىك، ئەر - ئايال، ھور ۋە قۇل

① ھاجىپ - خاس، يېقىن كىشىلىرى - م.

لىرىنىڭ ئىچىدە يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامغا سېتىلمىغان كىشى قالماي-
 دى. لېكىن، ئامبارلارمۇ پاك - پاكىز قۇرۇغدۇلۇپ قالغان ئىدى.
 شۇچاغدا جەبرائىل ئەلەيھىسسالام كېلىپ:

— ئەي يۈسۈپ، ئەمدى سەھراغا چىقىپ، خەلقلەرگە ئاش-
 لىلىق بېرىمەن دەپ يۈزۈڭنى كورسەتكىن، - دىدى.

يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام شەھەر تېشىغا چىقىپ، تەخت قو-
 يۇپ ئولتۇردى ۋە «ئاشلىق بېرىمەن» دەپ خەلقنى يىغدۇردى
 پۈتۈن خەلق يىغلىشىپ، يالۋۇرۇپ كېلىشتى. يۈسۈپ ئەلەيھى-
 سالام خەلقنى جەم قىلىپ، يۈزىدىن نېقاپنى كۆتەردى. خۇدا-
 نىڭ قۇدرىتى بىلەن خەلق يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنىڭ جامالىغا
 ھەيران بولۇپ، 10-15 كۈن بېھۇش بولۇپ يېتىپ كېتىشتى. ھۇ-
 شىغا كەلگەندە يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام يەنە شۇنداق قىلدى.
 شۇيوسۇندا 4 ئاي تامام بولدى. 7 يىللىق قەھەتچىلىكنىڭ ۋاق-
 تىمۇ تولدى.

بىر راۋايەتتە، ئۇچاغدا يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام تېخى پا-
 دىشاھ ئەمەس ئىدى، رويان بىلەن شىرك ئىدى، دىيىلمەتۇ. يە-
 نە بىر راۋايەتتە، ئۇۋاقتىدا يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام رويانغا ۋە-
 زىر ئىدى. رويان ئۇنىڭدا:

— ئەمدى، پۈتۈن مىسىر سىزنىڭ مۈلكىڭىز بولدى، بارلىق
 مىسىر خەلقى سىزنىڭ قۇلىڭىز بولدى، پادىشالىق سىزگە يارىد-
 شىدۇ، - دەپ، يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنى قۇللۇق ئورنىدىن پادى-
 شالىق سەلتەنەتتىگە كۆتەردى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالاممۇ قوبۇل
 قىلدى.

*

ھىكايەتتە شۇنداق كەلتۈرۈلۈپتۇكى، قەھەتچىلىك بالا-
سى يۈزبەرگەن ۋاقتىدا، يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام زۈلەيخاننىڭ قىلى
خان يامانلىقلىرىنى ئاللىقاچان كۆرگەندىن چىقىرىۋەتكەن ئىدى.
زۈلەيخان قەھەتچىلىكتە زەرۇ - زىۋەر، قۇل ۋە كېنىزەكلەرنى بىر-
رىپ ئاشلىق ئېلىپ يىگەن ئىدى. كېيىن ئۆزىنىمۇ قۇللۇققا ئىخ-
تىيار قىلغان ئىدى. بۇنىڭدىن يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام بىخەۋەر ئى-
دى. بىر كۈنى زۈلەيخان يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كىرىپ
سالام قىلدى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ئېلىك ئالدى.

— خۇداغا ھەمدۇ سانالار بولسۇنكى، - دەپ يىغلىدى
زۈلەيخان، - ئۇ، ئېزىلارنى خار، خارلارنى ئېزى قىلىدۇ. پادى-
شاھلارنى قۇل، قۇللارنى پادىشاھ قىلىدۇ. ئۇ خۇداغا ھەمدۇ سا-
نالار بولسۇنكى، پادىشاھلىق تاجىنى سېنىڭ بېشىڭغا كەيگۈزۈپ،
مېنى ساڭا كېنىزەك قىلىپ بەردى.

— سەن كىمەن، نېمىشقا كەلدىڭ؟ - دەپ سورىدى يۈ-
سۈپ ئەلەيھىسسالام.

— مەن زۈلەيخان، سېنىڭ قېشىڭغا كەلدىم. خۇدايىڭنىڭ
ھەقىقى - ھورمىتىدىن مېنى ئازات قىلىپ، قۇللۇق نۇمۇسىنى
مەندىن كۆتىرىۋەتكەن، - دېدى زۈلەيخان. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام:
— سېنىڭ بۇنداق ھالغا چۈشۈپ قالغانلىغىڭدىن مېنىڭ
خەۋىرىم يۇق ئىكەن، مەن سېنى ئازات قىلدىم، - دېدى ۋە ئۇ-
نىڭغا بىر مۇنچە ئوزۇن ئېيتىپ، نۇرغۇن ئاشلىق، پۇل - مال
بەردى ۋە:

— بۈكىشى ھەر قاچان ئادەم ئەۋەتسە لازىملىق نەرسە-
لەردىن ئالدىرۇپ بېرىڭلار، - دەپ بۇيرىدى.

زۇلەيخا ئويىگە قايتتى. ئۇ، يەنە يۈسۈپ ئەلەيھىمسالامنى كورۇشنى ئارزۇ قىلىپ يىغلاشقا باشلىدى ۋە «مۇبادا يولدىن ئوتۇپ كېتىۋاتقاندا بىرەر ئېغىز سوز قىلسا ئاڭلاپ كوڭلۇم سەل پەل ئارام تاپار» دەپ ئويلاپ، يۈسۈپ ئەلەيھىمسالامنىڭ ئوتتۇرىغا بىر ئوي ياسىتىپ ئولتۇردى. يۈسۈپ ئەلەيھىمسالام يۇرت ئىشلىرىنىڭ كوپلىكى تۈپەيلىدىن زۇلەيخاننى ئۇنتۇپ قالدى. زۇلەيخاننىڭ بولسا يىغلاۋېرىپ كوزى ئاقىرىپ كىرىمىس بولۇپ قالدى. بۇچاغدا ھىجران ئازاۋىدا زۇلەيخاننىڭ گۈلدەك چىھرىسى زەپىرەگىدەك ساغىرىپ، ئىلمىتەك قەددى يادەك ئىگىلىپ، چولپان دەك كوزلىرى، پاختىدەك ئاقىرىپ، ئاش - سۇدىن قىلىپ، بەك - مۇھالىملىنىپ كەتكەن ئىدى. ئۇقولىغا بىر ھاسا ئېلىپ، بىر - سىگە يۇتۇلۇتۇپ، دائىم يۈسۈپ ئەلەيھىمسالامنىڭ بارىكىغا ھىچ باراتتى. ئەمما ياساۋۇللار كىرگۈزمەيتتى ۋە كىرىپ خەۋەر قىلمىشىمۇ قويمايتتى. ئۇ، ھەممەشە:

بېيىت: ئىشىكىگە بارغانىم، تاما قىلىپ ۋەسلىنى،
قايتىپ كەلدىم كېرەلىمى، قالدىم يەنە نائۇمىت.

دەپ يىغلايتتى.

يۈسۈپ ئەلەيھىمسالام ھەر ئايدا بىرەر قېتىم چىقىپ، پۇتۇن شەھەرنى ئايلىنىپ، ئەرزى بارلار بولسا ئەرزىنى سوزاشنى ئادەت قىلغان ئىدى. بۇنداق چاغلاردا ئۇ خەلققە ئەمىرى - مەرۇپ قىلاتتى. يۈسۈپ ئەلەيھىمسالامنىڭ تۇمۇچ ئىسمىلىك بىر ئېتى بار بولۇپ، ھەر قېتىمدا ئاتلانماقچى بولسا، ئىگەر توقۇلۇشى بىلەنلا بىر قېتىم كىشەيتتى. بۇنى ئاڭلىغان خەلق يىغىلىپ تۇرۇشاتتى. بۇ ئىشنى بىلىگەن زۇلەيخا: «پادىشاھ

يۇسۇپ ئاتلىنىپتۇ. دەپ بىلىپ، يولنى توسۇپ ئولتۇراتتى. بۇ
چاغدا ياساۋۇللار ئۇنى قوغلاپ يىراقلاشتۇراتتى.
نەزم:

يېقىم دىلخەستىگە نەھەدە، ئۈمىت ئەتمەك ۋەسالىكى،
ماڭا بەستۇر كوڭۇل ئىچرە، نەقىش قىلسام خىيالىكى.

لېكىن، زۇلەيخا شۇنچىلىك بىر ئىشتىمۇ «پادىشاھ يۇسۇپ
ئوتكەن يولنىڭ توپا - چاڭلىرى يۈزۈمگە ئورنىدى» دەپ خۇ-
شال بولاتتى. ئۇ، شۇنچە مېھنەت - مۇشەققەتلەرنى تارتقىنى
بىلەن يەنىلا بۇتپەرەس ئىدى. ئۇ، بىر كۈنى يول توسۇپ
ئولتۇردى ۋە نا ئۈمىت بولۇپ ياندى. ئۇ، ئويىگە قايتقاندىن
كېيىن، بۇتنى ئالدىغا قويۇپ:

— ئەي مەئبۇدۇم! مەن شۇنچە يىلدىن بۇيان ساڭا چو-
قۇنۇۋاتقان بولساممۇ ھاياتىڭ لەززىتى ۋە ئومۇرنىڭ ھالاۋ-
تىنى كورمىدىم. ئېرىمنىڭ تەختۇ - تاجىنى ساڭا پىدا قىلغان
بولساممۇ، بىرەر ياخشىلىغىڭنى كورمىدىم. بۈگۈن سەن-
دىن يۇسۇپنىڭ جامالىنى بىر كورۇش ئۈچۈن كوزۇمىنى رو-
شەن قىلىشىڭنى تىلەيمەن، - دەپ بۇتنى كوزىگە سۇرتۇپ قان-
چە يالۋۇرسىمۇ، بۇتنىڭ ئۇنى چىقىمىدى. زۇلەيخاننىڭ ئاچچى-
قى كېلىپ، بۇتنى تاش بىلەن ئۇرۇپ يەنچىپ تاشلىدى ۋە:

— ئىست! شۇنچە ئومۇرنى مۇشۇنىڭ ئىبادىتى بىلەن زايلا-
قلىۋېتىمتەن، مەن بۇ بۇتتىن نىمە پايدا كوردۇم، قېنى؟ - دەپ،
يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ قائىدىسى بىرىچە تاھارەت ئېلىپ، بى-
لىپ - بىلىمەي ئىككى رەكئەت شۇكرانە نامىزىنى تەقلىت قىلىپ

ئوقىدى ۋە يۈزىنى ئاسمانغا قارىتىپ تۇرۇپ، مۇنداق مۇناجات قىلدى:

— ئەي ئىلاھا خۇداۋەندا، تا ھازىرغىچە سېنى بىلمەيتتىم، ئەمدى بىلدىم. ساڭا ئىمان كەلتۈردۈم. سېنى بىلمەسلىكىم تىن بۇتقا باش ئۇرغان ئىكەنمەن. ئەمدى ساڭا قىياپەتتىم. مېنىڭ تىلىڭنىمىنى بەرگىمەن، يۇسۇپنىڭ كۆڭلىنى ماڭا مېھرىۋان قىلغىن، يۇسۇپنى ماڭا ئېزىز قىلغاندەك، مېنىمۇ يۇسۇپكە ئېزىز قىلغىن.

ئەتىسى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام بارلىق لەشكەرلىرى بىلەن ئوۋغا ئاتلاندى. زۇلەيخايولغا كېلىپ توسۇپ ئولتۇردى. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام ئوۋدىن يانغاندا، لەشكەرلىرىمۇ گۇرۇھ - گۇرۇھ بولۇپ كېلىۋاتاتتى. ھەر بىر قىسىم لەشكەر ئوتكەندە، زۇلەيخانى يىتىلەپ كەلگەن كىشى «مانا يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام ئەمدى كېلىدۇ» دەيتتى، ئەمما زۇلەيخا «يۇسۇپ تېخى يىراقتا» دەيتتى. چۈنكى زۇلەيخاغا يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ھىدى مەلۇم ئىدى. ئاخىرى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام بېقىنلاشتى. ئۇنى سەزگەن زۇلەيخا:

— ئاھ يۇسۇپ! مېنىڭ قېشىمغا بىر كېلىپ ھالىمنى سۆزلىساڭ، سوزۇمگە قۇلاق سالىساڭ نىمە بولغاي؟ - دەپ پەريات قىلدى. شۇنچە غەلۋە - غەۋغا بولمۇنغان بولسىمۇ، ئاللاتا ئالا زۇلەيخاننىڭ ئۇنىنى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ قۇلىغىغا يەتكۈزدى. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام كېلىپ قارىسا، بىچارە زۇلەيخا تۈرۈپتۇ؛ ئۈستىگە قارا چەكمەن كىيىم كىيىپتۇ؛ خورما يوپۇرمىغىدا بېلىنى باغلاپتۇ؛ قولىغا ھاسا تۇتۇپتۇ، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام

ئېتىمى زۇلەيخا تەرەپكە تارتتى.

— ئەي يۇسۇپ، — دىدى زۇلەيخا، — ھەزرىتى ھەق سۇبھانى ۋە تائالا پۈتۈن ئالەمگە رىزىق بەرگۈچىدۇر. ئۇنىڭ ھەق قى - ھورمەتتىن مېنىڭ زەئىپ بېچارىلىقىمغا بىر قاراپ قويماڭ. ئەي يۇسۇپ! مەن سېنىڭ پىراق ئوتۇڭدا مۇشۇ ھالغا قالغىلى قىرىق يىل بوپتۇ، مېنىڭ ھالىمغا رەھىم قىلماڭ نىمە بولىدۇ؟ ماڭا ئىسسىيارمىكەن، دەپ خامان - خامان ئالتۇن - كۈمۈشلىرىمىنى، ئېتەك - ئېتەك جاۋاھىرلىرىمنى بېرىپ ئالغان ئىدىم، سەن بۇ مەرتىۋىگە يەتتىڭ، مەن بۇ ھالدا خار ۋە زەئىپ بولۇپ قالدىم. ئەي يۇسۇپ! مەن ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولدۇم. گۈ-ۋالىق بېرىمەنكى، بىر ئاللادىن بولەك ئىلاھ يوقتۇر. مەن ئۇنىڭغا قايىل بولدۇمكى، ئۇ، پۈتۈن بەندىلەرگە رىزىق بەرگۈچىدۇر، ھىچ شىرنى يوقتۇر، تىلىدىم ئىللاتى ئاللادىن، تاپتىم مۇرادىمنى، ھەر نەرسىنى خالىسا بەرگۈچى، خالىسا ئالغۇچى ئاللانىلا ئوزىدۇر.

يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ ئىسلامغا كىرگىنىگە خوشال بولۇپ تەبەسسۇم قىلدى. ئاللانىلا ئۇنىڭ مېھرىنى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ كۈڭلىگە سالدى. جەبرائىل ئەلەيھىسسالام كېلىپ:

— ئەي يۇسۇپ، زۇلەيخاغا ئىلتىپات قىلغىن، ھەر نىمە دېسە ئۇنى قوبۇل قىلغىن، ئۇ ھەق سۇبھانى ۋە تائالانىڭ دەرىگاھىغا ئاشىنا بولدى، — دىدى.

— ئەي زۇلەيخا، قانداق سوزۇڭ بولسا ئېيتقىن، — دىدى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام.

زۇلەيخا ئوتكەن ۋە قەلەر ئەھۋالىدىن شىكايەت قىلدى.
 — سەن بۇ خۇسۇمەتلىك تەنە سوزلەرنى بىھۇدە سوزلە-
 ۋاتسەن، — دىدى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام.

زۇلەيخا چىن كوڭلىدىن بىر دەرتلىك ئاھ تارتتى.
 — ئەي يۇسۇپ، نىچۇك تەنە — خۇسۇمەت قىلماي؟ — دى-
 دى زۇلەيخا، — پىراق ئوتى ۋە ئىشتىياق دەردىدىن ھەم بۇ
 ئىككى يۈزلىمە ئالەم ۋە تەتۇر ئايلانغۇچى پەلەكنىڭ بىۋاپالى-
 غىدىن شىكايەت قىلىمەن ئەمەسمۇ؟ ئەي يۇسۇپ، مېنىڭ كوڭ-
 لۇمدىكى سېنىڭ ئىشقى — مۇھەببىتىڭنىڭ ئوتى ئەگەر تاساققا
 چۈشسە تاغۇمۇ ئېرىپ سۇ بولۇپ كەتكەن بولاتتى. ئەي يۇسۇپ،
 قولۇڭنى ئاغزىمغا تۇتۇپ باقساڭ، يۈرەك باغرىمدىكى كويكەن
 ئوتى بىلگەن بولاتتىڭ.

لېكىن، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام ئۈچۈن زۇلەيخا نامەھرەم
 بولغانلىقتىن، قولىنى تەككۈزمىدى.

— ئەي يۇسۇپ، سېنى ياراتقان تەڭرىنىڭ ھەقىقى -
 ھورمىتىدىن قامچاڭنى ماڭا سۇنغىن، — دىدى زۇلەيخا.

يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ دەستىسى لەئلى ياقۇتتىن ياسال-
 غان، باشقا جايلىرى ئالتۇن بىلەن زىننەتلەنگەن بىر قامچىسى
 بار ئىدى، شۇنى ئۇزاتتى. زۇلەيخا قامچىنىڭ ئۇچىنى تۇتۇپ
 تۇرۇپ جان — دىلى بىلەن بىر ئاھ تارتقان ئىدى، ئاغزىدىن
 بىر پارچە ئوت يالقۇنى چىقىپ قامچىغا تۇتاشتى. ئوت يۇسۇپ
 ئەلەيھىسسالامنىڭ قولىغا تۇتۇشۇپ بولغىچە قامچىنى سىلكىپ
 تاشلىۋەتتى. ئەمما، ئۇ ئوتنىڭ ھارارىتى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ
 قول ئۇچىغا تېگىپ قالدى. شۇنچىلىك بىر ئىش بىلەن ئۇ ئىشقى

ئوتى زۇلەيخادىن پەسىمىپ، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ جان ۋە تېنىدە شۇنلا ئۇرۇشقا باشلىدى. زۇلەيخانى بىر كىشىگە تاپىپلاپ، ئوزى بارىگاھقا بېرىپ چۈشتى. زۇلەيخا:

— ئەي يۇسۇپ،

سورار بولساڭ مېنىڭ ھالىم، كوڭۇل دەردىمنى بىلگەيسەن، بۇ ئىش ئوتى ساڭا كەتتى، مېنىڭ ھالىمنى بىلگەيسەن.

مەندىكى ئوت ئەمدى سەندە كويسە، مېنىڭ ھال-ئەھۋال-ئىمنى بىلەرسەن، — دەپ ئويىگە قايتتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ كوڭلى ئارام تاپتى، ئىلگىرىكى پىراق ۋە ئىشتىياق ئوتىنىڭ مىڭدىن بىرسىمۇ قالمايدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ خاتىرجەم بولۇپ قالدى. ئەمما، ئۇ چاغدا يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام بىقارار ۋە بىئارام بولۇپ قالغان ئىدى. شۇڭا، زۇلەيخاننى قېشىغا چاقىرىپ كېلىپ، ئۇز ئەھۋالىنى ئەرز قىلدى.

ئۇ، زۇلەيخاغا:

جېنىم ئىچرە قويدۇڭ داغ، ئىي گۈزەل قەددى زىبە، نىسىپ بولماي ۋىسالنىڭ، قالدىمەن زۇلمەت ئارا. مېنى ئورتىدى پىراق، قالمايدى سەۋرۇ - تاقەت، سوزۇم يالغان بولسا گەر، بولغۇسى تەڭرىم گۇۋا.

دىگەن بولسىمۇ زۇلەيخا ھەرگىز پەرۋا قىلمىدى. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنى پىراق دەردى ۋە ئىشتىياق ئوتى قىزىق كېچە - كۈندۈز زار ۋە زەبۇن قىلدى. زۇلەيخاننىڭ 40 يىل

تارتقان مەھنەت - مۇشەققەتتىن يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام 40 كۈن تارتتى. ئۇ، زۇلەيخاغا قانچە مۇلايىملىق قىلسىمۇ، زۇلەيخا قوباللىق بىلەن:

— ئەي يۇسۇپ، ئەشۇ ئوت مەندە ئىدى، مەن ئۇنى 40 يىل تارتتىم، سەن ئۇنى تېخى ئەمدى بىلمىسەن، - دىدى.

يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇبارەك چىھرىسى زەپىرە گىدەك - ارغايدى، ئىملىپتەك قەددى يادەك ئىككىلىدى. ئۇ، تولا نالە - زار قىلىپ، ئاش-تائامدىن قالدى. ئۇنىڭ نالە - زاردىن باشقا ئىشى يوق ئىدى، ھەمىشە پەريات - پىغان چېكەتتى. ئۇنىڭ تائەت - ئىبادەت ۋە ئەدلى - ئادالىتى كوككە پەرۋاز قىلدى.

— ئەي يۇسۇپ، - دىدى زۇلەيخا، - مېنىڭ بىرنەچچە تەلۈم بار، ئۇنى تىلەي، سېنىڭ دۇئايىڭ بىلەن مېنىڭ تەلۈم ئىجاۋەت بولسۇن، ئۇندىن كېيىن مەن ساڭا ئىلتىپات قىلاي.

يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام تاھارەت ئېلىپ، ئىككى رەكئەت شۇكرانە نامىزى ئوقۇپ، قىزىل كوتۇرۇپ تەڭرىگە مۇناجات قىلدى. زۇلەيخا:

— ئىلاھاخۇدا ۋەندا، مەن بۇتتىن ياندىم، يۇسۇپ سىد - دىقۇللانىڭ قىلغان دۇئاسىنىڭ ھەقىقى - ھورەمىتىدىن ھاڭا - 14 ياش ۋاقتىمىدىكىدەك چىرايى ۋە ھوسنى - جامال بەرگەن، قېرىلىقتىن ياشلىغىمغا ياندۇرغىن، كوزۇمنى كورىدىغان قىلغىن، مېنى يۇسۇپنىڭ نىكاھىغا كىرگۈزگەن، - دىدى.

بۇ تىلەكلەر دۇئا ئىجاۋەت بولىدىغان مەھەلدە تىلەنگەن ئىدى، ھەممىسى قوبۇل بولدى؛ قېرىلىقى ياشلىققا ئالە - اشتى،

64 ياش ئىدى، 14 ياشقا كەلدى. چىرايى سەتلىشىپ كەتكەن ئىدى، ئىلگىرىكىدىن يۈز ھەسسە چىرايلىق بولدى. كورمەس كوز-لىرى ئېچىلدى. بۇنى كورۇپ يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىشتىياق ئوتىنىڭ بىرسى مەڭ بولۇپ كەتتى. شۇڭا يۈزلەپ نالە - زار بىلەن بىتاقەتلىك قىلاتتى. بۇ ھالىنى كورگەن زۇلەيخاننىڭ خوشاللىقىدىن بىر غۇنچىسى ئون گۈل بولۇپ ئېچىلدى.

بۇ ھالغا 35 كۈن بولغاندا، جەبرائىل ئەلەيھىسسالام نۇردىن يارالغان تاۋاقلاردا جاۋاھىرلار كەلتۈردى ۋە:

— ئەي يۇسۇپ، ئولا بى سەۋرىلىك قىلىمىز، يەنە 5 كۈن تاقەت قىلغىن، پەرىشتىلەر زۇلەيخان بىلەن سېنى ئەرشى ئەلادا نىكا قىلىپ بولدى، يەنە 5 كۈندىن كېيىن زىمىن ئۈستىدىمۇ نىكاھ قىلدۇ. شۇندا مۇرادنىڭ ھاسىل بولغۇسى. مانا بۇلار ئەرشى ئەلادا نىسار قىلىنغان جاۋاھىراتلاردۇر. سىلەرنىڭ نىكاھىڭلار بولغان كۈنى بېشىڭلاردىن چاچىمىز، - دىدى.

زۇلەيخاننىڭ تىلىگى ئىچاۋەت بولۇپ، 14 ياشلىق ساھىپ جامال قىز ھالىغا قايىتىپ، ھەقىقى كىمالىغا يەتكەن غۇنچىدەك بىر پەرىگە ئايلىنغان ئىدىكى، ھەركىم ئۇنى بىر كورسە، جان-دىلى بىلەن ئاشىغى بىقارار بولاتتى. زۇلەيخان ئوزىنىڭ بۇ ھوس-نى - لەتاپىتىنى كورۇپ، ھەق سۇبھانى ۋە تائالاغا ھەمدۇسانا يۈزىسىدىن سەجدە بىجا كەلتۈردى ۋە «كاشكى بىلدۈرراق ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغان بولسا، چۇدا يەتتا ئالانىڭ بۇنداق لۇتپى - مەرھەمەتلىرىنى كورەر ئىكەنمەن» دەپ قان - چە ھەسرەت، نادامەتلەر قىلدى ۋە «ئىلاھە ئىللەلا، يۇسۇپ

سەددىقۇللا، دەپ ھەق سۇبھانى ۋە تائالاغا جان - دىلى بە -
لەن ئىمان كەلتۈردى.

قىرىق كۈن توشقاندىن كېيىن، شەھەر پاك - پاكىز قىلىپ،
ئىپ، مەھەللە - مەھەللە، كوچا - كوچا ۋە ھەممە بازار، گۈ-
زەرلەر ياسالدى ۋە جابدۇلدى. خەلقى ئوي - ئويلەردە ئىي-
ش - ئىشەت قىلىشقا باشلىدى. شاھ روپانمۇ ئوردىغا چىلاپ
كېلىندى. تويغا 200 مىڭ قوي، ئەللىك مىڭ توگە، يۈز-مىڭ
كالا ئولتۇرۇلدى. سەرۇپا كەيىمگەن ئادەم، ئاشقا توي-مىغان
گاداي قالمىدى. ھېلىقى جاۋاھىراتلار يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام بە-
لەن زۇلەيخاننىڭ بېشىدىن چېچىلدى. مەسىر خەلقىنىڭ بارلىق
كەمبەغەل - نامراتلىرى باي بولۇپ قېلىشتى.

شۇنداق قىلىپ يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام زۇلەيخاننى نىكاھىغا
ئالدى، ئۇلار بىر ئورۇندا يېتىشتى.

— ئەي زۇلەيخا، قانداق ئىش بۇ؟ ئەجەپ سەن قىز تۇرۇپ -
سەنغۇ؟ - دەپ سورىدى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام.

— ئېزى مەسىرى بىلەن بىر ئورۇندا بولساق، ئىككىمىز
مىزنىڭ ئوتتۇرىسىدا بىر سۈرەت پەيدا بولاتتى، ئېزى مەسىرى
شۇنىڭ بىلەن ئۇخلايتتى. مەن ئوز ھالىم بويىچە قېلىۋېرەتتىم، -
دىدى زۇلەيخا ۋە ئوزنىڭ مەغرەپ زىمىنىدا كورگەن خۇشىنى
بايان قىلدى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام تەئەججۈپلىنىپ قالدى.
شۇندىن تارتىپ، بۇ ئىككىمىزنىڭ ئارىسىغا شۇنداق مەرى-
مۇھەببەت چۈشمىكى، بىر پەس ۋە بىر دەم بىر - بىرىنى كور-
مىسە چىدىشالمايتتى. ئەمما يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام قاچانكى زۇ-
لەيخاغا مەيلى قىلىپ كەلسە، زۇلەيخاننىڭ ئەمادەتكە مەشغۇل

بولۇپ تۇرغانلىغىنى كورەتتى. شۇڭا ئۇ، ئىمپادەتنى تۈگەتكەندەن كېيىن چاقىرىۋالاتتى. بۇنداق چاغلاردا زۇلەيخا دەيتتى:

— ئىلگىرى خۇدايىماتا ئالانى ئاڭلىمىغان - بىلىمىگە ئىلگىمدىن كوڭلۇمدە سىزنىڭ مۇھەببىتىڭىزدىن بولەك نەرسە يوق ئىدى. ئەمدى خۇدانىڭ مۇھەببىتىدىن غەيرى نەرسە كوڭلۇمدە يوق.

— زۇلەيخا، ئىلگىرى سەن مەن بىلەن ئەيشى - ئىشرەت قىلىش مەقسىدىدە بىر ئىمارەت ياسىتىپ، ئۇنىڭغا «بەيتىل ئەكرەم» دەپ ئىسىم قويغان ئىدىڭ، ئەمدى مەن سەن ئۈچۈن بىر ئىمارەت بىنا قىلىپ ئىسىمىنى «بەيتىل ئىمپاد» دەپ ئاتايكى، يەر يۈزىدە ئۇنىڭدىن ياخشىراق ۋە خوپراق ئوي بولمىغان بولسۇن، - دىدى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام ۋە ئىمارەت قۇرۇشقا بۇيرىدى، ئىمارەت تەييار بولدى. بۇ، شۇنداق ئالى ئىمارەت بولدىكى، قەندىلىمىرى زەنجىر بىلەن ئېسىغلىق، تەختلەر قۇرۇغلۇق ئىدى.

— ئەي زۇلەيخا! - دىدى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام، - سەن «بەيتىل ئەكرەم» نى ماڭا كاساپەتخانا قىلدۇرغان ئىدىڭ، مەن بۇ «بەيتىل ئىمپاد» نى ساڭا ئىمپادەتخانا قىلدۇردۇم.

بۇ ئىمارەت ئىچىدە ئىككى ئاشق - مەشۇق بىر - بىر - سىنىڭ ھوسنى ۋە كامالەتكە يەتكەن جامالىلىرىغا قارىشىپ، گا - ھى ئەيشى - ئىشرەت قىلىشىپ كۈلۈشەتتى، گاھى تارتقان رىيازەتلىرىگە يىغلىشاتتى. بۇ شادىمانلىق بىلەن بىر نەچچە يىل ئوتتى. زۇلەيخا ئىككى ئوغۇل، بىر قىز تۇغدى. ئوغۇللارنىڭ بىرىنىڭ ئىسمىنى ئىبراھىم، بىرىنىڭ ئىسمىنى مەسئۇن قويدى. قىزغا ۋەسىمە دەپ ئات قويدى.

*

7 يىللىق قەھەتچىلىك ۋاقتلىرىدا خەلق ئىززىتىنىڭ مال-
مۈلۈك، يەر - سۇ، بالىچاقلىرى بىلەن ئاشلىققا سېتىلىپ كەت-
كەن ئىدى. بىر كۈنى بارلىق دولەت ئەرگانلىرى، مەملىكەت
ئەيوانلىرى ۋە مەسىر ئەھلى جەم بولۇپ كېلىپ:
— ئەي پادىشاھى يۈسۈپ سەددىدەقۇللا، بىزنى قەھەتچىلىك
بالاسىدىن خالاس قىلىپ ئالدىڭىز، ئەمدى بىز سىزنىڭ قۇلس-
كىمىز، كۆڭلىمىزدە ئازاتلىقتىن بۆلەك ئارزۇيىمىز - ھوقتۇر، -
دەيشتى.

— بىر مەھەل سەۋرى قىلىڭلار، - دىدى يۈسۈپ ئەلەي-
ھىسسالام، - ھەممەڭلەرنى ئازات قىلىمەن. مال - مۈلكىڭلار-
نى سەرپ قىلغىنىم يىرق، ھەممىنى قولۇڭلارغا بېرىمەن.
ھەممە خەلق خوشال - خورام بولۇشۇپ، شۇكرى قىلىشىپ،
يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامغا دۇئا قىلىپ يۈرۈشتى.

*

شۇنداق كەلتۈرۈلۈپتۇكى، ھەزرىتى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام
پادىشاھلىق تەختىگە چىقىپ ئولتۇرغاندىن كېيىن، مېھمانخانلار-
نى ياساتقۇزۇپ، كەلگەن مېھمانلارنى ئەشۇ مېھمانخانلارغا چۈ-
شۈرۈپ، خىزمەت قىلىشقا مەخسۇس كىشىلەرنى قىزغان ئىدى.
ھەرقانداق يەر ۋە قايسىبىر شەھەردىن ئاشلىق ئاشلىقى كىشى
كەلسە، بىر كىشىگە بىر تۈگۈدىن ئارتۇق ئاشلىق بەرمەيتتى.
ھەر بىر مېھمانغا بۆلەك ئامباردىن ئاشلىق بېرىتتى. ھەر كى-
مگە ئاشلىق بەرسە، ئامبار ھەرگىز يېرىم چۈشمەيتتى. يەنە شە-
ھەرگە كىرىدىغان ھەر بىر يولغۇمۇ مەخسۇس ئادەم قويغان ئى-

دى. بۇ كىشىلەر چەت شەھەرلەردىن كەلگەن كىشىلەرنىڭ ئىسمى
ھى زاتى بىلەن خەت يېزىپ ئەۋەتەتتى. بىر كۈنى 40 ھەمرا-
مى بار، خۇشخۇي ۋە سەۋلەتلىك بىر كىشى كەلسە كەنگەن ئىدى.
يول توسقۇچىلار بۇ بوۋاينىڭ نام - نەسىمىنى سورىدى. ئۇ: «مەن
ئىبراھىم خېلىللىلاننىڭ ئەۋرىسى بولمەن» دىدى. يولغا مەسئۇل
بولغۇچىلار شۇ بويىچە خەت قىلىپ بەردى. بۇ خەتنى كورگەن
يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام: «بۇ، مېنىڭ ئاغام ئىكەن، دەرھال كەل-
-مۇن» دىدى. بۇ، قىزار ئىدى. ئۇنىڭ 40 ئوغلى بار ئىدى. ئۇ،
يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ بارگاھىغا يېقىن كېلىپ، پادىشاھلارغا
ھۇناسىپ دۇئالار بىلەن تازىم قىلدى.

— قەيەردىن بولسىز، نامى - نەسىمىز كىم؟ - سورىدى
يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام.

— ئىسىم قىزار، ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەۋرىسى
بولمەن، - دەپ جاۋاب بەردى قىزار.

يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام دەرھال تەختتىن چۈشۈپ، قىزارنى
تەختكە چىقىرىپ ئولتۇرغۇزدى ۋە كۆپ ئىززەت - ھۆرمەتسىنى
قىلدى. قىزار ھەيران قالدى.

— بۇ 40 يىگىت كىملىرى بولمىدۇ؟ - سورىدى يۇسۇپ ئە-
لەيھىسسالام.

— مېنىڭ ئوغۇللىرىم، - جاۋاب بەردى قىزار.
يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام ئۇلارغىمۇ ئىززەت - ھۆرمەت كورسەتتى.
— بۇزاماندا پەيغەمبەرلەردىن كىم بار؟ - سورىدى يۇ-
سۇپ ئەلەيھىسسالام.

— بۇزاماندا، - دىدى قىزار سوزلەپ بېرىپ، - مېنىڭ تا-

غام ھەزرىتى ياقۇپ ئەلەيھىسسالام بار. كوزلىرى ئاقىرىپ كور-
 مەس بولۇپ قالدى. ئون بىر ئوغلى، ئىككى قىزى بار. ئۇلار-
 دن ياخشىراق كورىدىغان يۇسۇپ ئىسىملىك بىر ئوغلى بار
 ئىدى، ئاكىلىرى دالىنى سەپىر قىلدۇرۇپ كېلىمىز دەپ ئېلىپ
 كېتىپ، بورە يىدى دەپ كەپتۇ. ئۇ بورىنىمۇ تاپقان ئىكەن، بورە:
 «بىزگە پەيغەمبەر زادىلارنىڭ گۈشى ھارام، يىمەكلىكىمىز راۋا
 ئەمەس» دەپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئاخىرى يوقۇلۇپ كەتتى. ئۇ،
 ھەممە ئوغلانلىرىدىنمۇ ياخشىراق ۋە چىرايلىق ئىدى. تا ھازىر-
 غىچە ئۇ تۇققۇنۇم يىغلاپ يول ئۈستىدە ئولتۇرىدۇ. كىم كورسە
 «يۇسۇپنىڭ ئاتىسى شۇ» دېيىشىدۇ. يۇسۇپ دەپ ئاتاشنىمۇ مەنى
 قىلىپتۇ، خۇدانىڭ غەزەبىدىن قورقۇپ «يۇسۇپۇم» دەپ ئۇن
 چىقىرالمىدۇ.

يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام بۇ سوزنى ئاڭلاپ ھالى تولىمۇ پەرىز-
 شان بولدى. ئۇ، قىزارنىڭ ئېلىشىچە بۇغداي بەردى. قىزار يان-
 دى ۋە ياقۇپ ئەلەيھىسسالام بىلەن ئۇچراشماي شامغا ئوتۇپ
 كەتتى.

*

ئۇچاغلاردا كەنئاندىمۇ قەھەتچىلىك بولغان ئىدى. ھېچ-
 قەيەردىن ئاشلىق تېپىلمىدى. ئاخىرى تەڭلىك يۈزىدىن بې-
 رىپ قىزاردىن خەۋەر ئۇقۇشتى.

— مېسىر پادىشاھى تولىمۇ ياخشى كىشى ئىكەن، — ماختاپ
 بەردى قىزار، — بىزنى بەك ئوبدان كۈتمەۋېلىپ مەھەلە قىلىپ،
 سەرۋ پالار كەيگۈزۈپ، ئېلىپ بارغان مېلىمىزنى ئالمايلا ئاش-
 لىق بەردى. ئۇنىڭدىن بولەك قىلغان ئىنئام — ئەمە. — ئانلىرىنىڭ
 ھەددى — ھەۋى يوق.

بۇ كەينى ئاڭلاپ ياقۇپ ئەلەيھىمۇسالامنىڭ كۆڭلىگە: «ئە-
شۇ مېنىڭ يۈسۈپۈم بولۇپ قالغىمەن، ئۈزۈم بېرىپ خەۋەر ئال-
سام بولاتتى، ئۈزۈمنىڭ قولۇمدىن كەلمەيدۇ» دېگەن گۇمان كەلدى.
بۇ ۋاقتدا ياقۇپ ئەلەيھىمۇسالامنىڭ بالىلىرىنى قەھەتچە-
لىك پالاسى تەڭلىككە سالغان ئىدى. ئاخىرى بولالمىدى ئۇلار
ھەممە، ئۇشاق. بالىلىرىنى ئاتىسىنىڭ قېشىغا ئېلىپ كەلدى ۋە
مىڭلاپ خىجىلچىلىق، شەرمەندىچىلىك بىلەن ئاتىسىنىڭ ئالدىغا
كىرىپ:

«ئەي ئاتا، سىز بىزگە گەپ قىلمىغىلى بىر نەچچە يىل
بولدى. ئەگەر گۇنا قىلغان بولماقچۇ. بىز قىلغاندۇرمىز، بۇ ئۇش-
شاق - نارىسىدە بالدۇر مەسۇم. بىزگە رەھىم قىلمىسىلمۇ مۇشۇ
نارىسىدىلەرگە رەھىم - شەپقەت قىلىپ، پەريادىغا يەتسىلە. بىزدىن
بۇ بالالاردەپى بولۇپ كەتسە ئەجەپ ئەمەس ئىدى، - دەپ
يېلىندى.

ئۇلارنىڭ گېپىگە ئاتىسىنىڭ رەھىم كەلدى ۋە شۇنداق دېدى:
- بۇ يەردە بۇ ئىشنىڭ ئىلاجى يوق. مەن سىلەرنى ئۈزى
گۈزەل، سوزى شىرىن، دىنى توغرا بولغان بىرىكىشىگە دالالەت
قەلاي. ئۇنىڭ قېشىغا بارساڭلار قۇرۇق ياندىۇرماي.
- ئۇ كىشى كىم ئىكەن، - سوراشتى ئوغۇللار.
- ئۇ كىشى مەمىرنىڭ پادىشاسى، - دېدى ياقۇپ ئەلەيھىمۇ-

سالام، - مەن ئۇنى كەلگەنلاردىن ئاڭلىغان ئىدىم، تولىمۇ تەئە-
رىپ قىلىشىدۇ. بارغان كىشىلەردىن مېنى سورارمىش. مېنىڭ
دۇئا ۋە سالامىمنى ئېلىپ بارساڭلار ئۇشاق ئېلىپ كېلىسىلەر.

— ھىچقايسىمىزدا ئۇنىڭغا ئېلىپ بارغىدەك بىر نەرسە يوق، - دېمىشى ئۇلار.

— ئۇ، سېخى كىشى ئىمىش، كۆپكەمىنە تدار بولۇپ، ئازغا نارازى بولماشمىش، - دېدى ياقۇپ ئەلەيھىسسالام.

. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار كىشى بېشىغا ئىككى نارتوگىدىن ياغ-لىق قۇرۇت ۋە ئاق - قارا يۈك تېپىپ ئېلىشتى ھەم ئاتىسىدىن سورىدى:

— بۇ قۇرۇت، يۇڭلارنىڭ لازىمى يوق دېسە قانداق قىلىمىز؟

— ئەۋلادى - ئەژدادىڭلارنى شەپى كەلتۈرۈڭلار، - دېدى ياقۇپ ئەلەيھىسسالام، - ئۇنىڭغا ئۇنىمىسا، نامرات بېقىرچىلىغىڭلارنى ئەرز قىلىڭلار. لېكىن، بېرىپ بى ئىزدەت، بېھۇرەمە تىلك قىلماڭلار. پادىشاھنىڭ يېنىدا ئولتۇرغىنىڭلاردا ھەرتەرەپكە قارىماڭلار، كوزۇڭلارنى كوزىدىن ئالماڭلار، ھەر قېتىم كورگىنىڭلاردا دۇئا ۋە سانا ئېيتىڭلار. رۇخسەت بەرمىگىچە ئولتۇرماڭلار، سوزلىمىگىچە سوزلىمەڭلار، تاشتمى چىققىنىڭلاردا ئىچكىرىدە بولغان ئەھۋاللارنى ھىكايە قىلماڭلار، پادىشاھلارنىڭ سىرىنى ئېيتماق ناھايىتى يامان.

ياقۇپ ئەلەيھىسسالام نەسەتتىنى تاماملىغاندىن كېيىن، ئوغۇللار مىسىر تەرەپكە يۈزلەندى. يول توسىدىغانلارنىڭ قېشىغا بارغاندا، ئۇلار ئوغۇللارنى قوندۇرۇپ، ئەتىسى نامى - نەسەپ-لىمىرىنى سوراپ، خەت قىلىپ، يوسۇپ ئەلەيھىسسالامغا ئەۋەتتى. بۇ خەتتىن ئوزۇن ئاكىملىرىنىڭ ئىسمىنى كورگەن يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ھۇشىدىن كەتتى ۋە ھۇشىغا كەلگەندىن كېيىن كۆپ يىغلىدى. بۇنىڭدىن تەئەججۈپلەنگەن ئەمىرلەر:

— نىمە ئۈچۈن يىغلايدىلا؟ — دەپ سورىدى.
— بۇ كەلگەنلەر مېنىڭ ئاكىلىرىم. مېنى قۇدۇققا تاشلاپ،
قۇلىمىز دەپ ساتقانلار ئەشۇلار، — دىدى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام
خاس كىشىلىرىگە.

— ئۇنداقتا يىغلىماقلىرىنىڭ سەۋەبى نىمە؟ — دەپ سورىدى
دى ئۇلار.

— ئۇلارنىڭ گۇناھكار بولۇپ قالغانلىغىغا يىغلايمەن، —
دىدى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام.

— ئۇلارغا قانداق جازا بەرمەكچى بولىۋاتىدىلا؟ — دەپ
سورىدى ئۇلار يەنە.

— سېخىلار دەرۋىشلەرگە قانداق مۇئامىلە قىلىدىغان بولسا،
ھەممۇ ئۇلارغا شۇنداق مۇئامىلە قىلىمەن، — دەپ جاۋاپ بەردى
يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام.

بارلىق خەدىم ۋە ئەيىبلانلار يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنىڭ سېپ-
خىلىغى، ھىممىتى ۋە مەرتلىكىگە ھەيران قېلىشتى. يۈسۈپ ئە-
لەيھىسسالام شەھەرنى تازىلاش ۋە ئوردىنى بېزەشكە بۇيرىدى.
نۇرغۇن چىرايلىق ياسانغان يىمگەتلەرنى يىغىپ، ئوتتۇرىلارغا
ياساۋۇل، قاراۋۇللىرىنى قويدى. 500 ئالتۇن تايىقلىق، 500
كۈمۈش تايىقلىق ياساۋۇل تۇرغۇزدى. ھەممەيلىن ئېسىل تون-
لار كېيىشتى. تەخت قويدۇرۇلدى. مىڭ كىشى يولنىڭ ئىككى چېپ-
تىدە شەمشەر تۇتۇپ تۇردى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام بېشىغا بېزەل-
گەن تاج، ئۈستىگە شاھانە كىيىملەر كېيىپ، بېلىنى ئالتۇن كە-
مىرى بىلەن باغلىدى. ئۇندىن كېيىن ئاكىلىرىنى چاقىرىشقا كىشى
ئەۋەتتى. ھەممەيلىن شەھەرگە كىرىشتى ۋە شەھەرنىڭ شۇنداق

چىرايلىق جابدۇلغانلىغىنى كورۇپ، ھەممە خەلق، قۇللار، خا-
 دىملار ۋە لەشكەرلەرنىڭ ھەشەمەتلىكىگە ھەيران قالغانلىغىدىن باش-
 لىرىنى تۇتۇپ قېلىشتى. ئۇلار ئوردىغا كىرىپ بولغىچە يەنىمۇ
 ئاجايىپ - غارايىمپلارنى كوردى. ئەمما يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام يۇ-
 زىگە نىقاپ تارتىۋالغان ئىدى. ئۇلار كېلىپ سالام ۋە تازىم
 بىجا كەلتۈرگەندە ئانچە ئىلتىپات قىلىپ قويمىدى. كەچ كىر-
 گەندە يېنىدىكىلىرىنى چاقىرىپ:

— مەن يەيدىغان تائاملاردىن ئۇلارغىمۇ بېرىڭلار، ياخشى
 ئىززەت - ھۆرمەتنى قىلىپ، ئوبدان خىزمەت قىلىڭلار، - دەپ
 بۇيرىدى.

ئۇلار يېمىگەن نېمەتلەرنى يىدى، كورمىگەن ئىززەتلەرنى
 كوردى. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام بىر رۇجەكتىن ئۇلارغا قاراپ،
 ئۇلارنىڭ ھەممە سوزلىرىنى ئاڭلاپ ئولتۇردى. ئاندىن كېيىن
 ئوغلى ئىبراھىمنى چاقىرىپ، ئۇنىڭغا:

— ئۇلار سىزنىڭ تاغىڭىز بولىدۇ. ئۇلار ياتقىچە ئوبدان
 خىزمەتنى قىلىپ، ھەرقانداق سوز قىلسا، ئاڭلاپ ئولتۇرۇڭ. لې-
 كىن، بىلىمگەن بولۇپ ئولتۇرۇڭ، ھەرگىز ئىبرانى تىلىدا سوز-
 لىمەڭ، - دەپ بۇيرۇدى.

ئىبراھىم شاھانە كىيىملەر كىيىپ، بېشىغا تاج قويۇپ،
 بېلىگە كەمەر باغلاپ، ئوزىنى تۈزەشتۈرۈپ، قولىغا ئاپتۇۋا -
 چىلاپچى ئېلىپ، بۇلارنىڭ قېشىغا كىردى ۋە قوللىرىغا سۇ قۇ-
 يۇپ بەردى. بۇلارنىڭ بېشى كوككە يەتتى. ئۇلار ئىبرانى تى-
 لىدا سوزلەشتى، ئىبراھىم بىلىمگەن بولۇپ ئولتۇردى. ئۇلار:
 «بىزگە توققۇز تاۋاقتىن ئاش قويۇپتۇ، باشقىلارغا ئۇنداق قىل-

ھاپتۇ، باشقىلارغا بىر تاۋاقتىن قويۇپتۇ، بىزنى غىرىپ - مۇسا -
پىر، پەيغەمبەر زادە دەپ مۇشۇنداق ھورمەت قىلىۋاتىدۇ دەپ
خوشال بولۇشاتتى. بۇچاغدا يۇسۇپ ئەلەيھىمۇسالام قېرىندىشى
بۇنىيەمنى يادلىنىپ تولا يىغلايتتى.

شۇنداق قىلىپ، يۇسۇپ ئەلەيھىمۇسالام كۈندۈزى مەدەلىمە
كەت ئىشى بىلەن مەشغۇل بولغان بولسا، كېچىسى ئاكىلىرىنى
كۈتۈش بىلەن بولدى. ئۈچىنچى ئاخشىمى ئاكىلىرى:

— پادىشاھ مەملىكەت ئىشى بىلەن شۇغۇللانسا، بىزنىڭ ئىم
شىمىز كېيىن قېلىپ، ئۈيەردە ئىچ - زار قالغان بالىلارنىمىز نىمە
يەپ ئولتۇرار؟ تولا ھايال بولساق، ھەممىسى ئولۇپ قالىدۇ
بىكار، پادىشاھ ئۇنى بىلمەيدۇ، - دىيىشكىلى تۇردى.

— پادىشاھ ماڭا تولا قارايدۇ، - دىدى يەھۇدا، - بۇ، بىز -
نىڭ پەيغەمبەر زادە ئىكەنلىكىمىزنى بىلىپ، مۇھەببەت نەزىرى
بىلەن قارىغانلىغى، ئەرزمىزنى يەتكۈزسەك، سوزىمىزگە قۇلاق
سېلىپ، ئىشىمىزنى ھەل قىلىپ قويار.

ئۇلار ئەتىسى تاڭ يورۇشى بىلەنلا بېرىپ، يوسۇپ ئەلەيھىمۇسالامغا تازىم بىجا كەلتۈردى.

يۇسۇپ ئەلەيھىمۇسالام ئۇلاردىن سورىدى:

— سىلەرنىڭ ئەسلى نەسەبىڭلار كىم بولىدۇ؟ مەن سىلەردە
پەيغەمبەر زادىلىكىڭىزنىڭ ئەسرىنى كۆرمەيۋاتىمەنغۇ؟ ھەممىڭلار
ئېلىپ قاچار جاسوسلارغا ئوخشايسىلەر، بۇياققا بىر نەرسە ئاڭ -
لىغىلى كەلگەن بولماڭلار يەنە؟

— بىز ئۇنداق ئادەملەر ئەمەس، بىزگە ئۇنداق ئىشنى

قىلىش نۇمۇس، - دىيىشتى ئۇلار.

— سىلەر قانچە ئوغۇل ؟ - دەپ سورىدى يۈسۈپ ئەلە يەھىيە —

— الام .

— بىز 12 ئوغۇل ئىدۇق، بىرىمىزنى بۆرە يىدى، بىرىمىزنىمىز ئاتىمىزنىڭ قېشىدا قالدى، باشقىلىرىمىزنىڭ ھەممىمىز بار، - دىدى ئۇلار .

— قانداق بولۇپ بۆرە يىگەن ؟

— بىز سەھراغا بارغان ئىدۇق، شۇ يەردە يىدى .

— ئۇ، ئوزى يالغۇزمىدى ؟

— بىز ھەمرا ئىدۇق، شۇ يەردە يىدى .

— سىلەر 10 ئاكا - ئۇكا ئىكەنسىلەر، بىر بۆرىگە كۆ -

چۇڭلار يېتىپ ئاجرىتىپ ئالامدىڭلارمۇ ؟

— قوماچ ھەم ئوزۇق تالغانلىرىمىز بار ئىدى، ئۇنى

شۇنىڭ قېشىدا قويغان ئىدۇق، شۇ يەردە يىپتۇ .

— پەيغەمبەر زادىنىڭ گۆشىنى بۆرە يىمەيدۇ . ئۇگۆش بىر -

رىگە ھارام . سىلەر ئېيتقان سوزنىڭ تولىسى يالغاندەك تۇر -

دۇ . مەن سىلەرنىڭ بۇنداق يالغان سوزلىگەنلىكىڭلار ئۇچۇن قۇل -

پۇتۇڭلارغا زەنجىر - كىشەن سېلىپ، زىندانغا تاشلىسام قانداق

قىلىسىلەر ؟ - دىدى يۈسۈپ ئەلە يەھىيە - الام ۋە زىندانۋەننى چاقىردى .

ئۇلار نالە - پەريات قىلىشقا باشلىدى :

— ئەي پادىشاھى ئالەم ! بىزنى ئۇنداق قىلىمىغا يىمىز .

ئۇنداق قىلىشىڭىز، ئاتىمىز بىزنىڭ دەردى - پىراقىمىزغا مەۋپ -

تىلا بولۇپ قالدۇ، بالىمۇ ئاقىمىزمۇ ئولۇپ كېتىدۇ . ئاتىمىزنىڭ

ھالىغا رەھىمى قىلمايىمىز، ھىلىغىچە، ئۇلارنىڭ ھالى نەمە بولۇپ

كەتكەندۇر !

ئۇلارنىڭ نالە - پەريادىنى ئاڭلاپ، يۈسۈپ ئەلەيھىمسا -
لامنىڭ يەنە رەھىمى كەلدى:

- ئاتاڭلارنى شەپى كەلتۈرمەكەن بولساڭلار سىلەرنى
زىندانغا تاشلىغان بولاتتىم. ھىلىمەم بىرىڭلار بۇ يەردە قېلىپ،
باشقىلىرىڭلار بېرىپ، يەنە تېزدىن كېلىڭلار. بولمىسا يالغانچىلىق
خىڭلار مەلۇم بولىدۇ، ئاشلىقمۇ بۇ بەرمەيچەن، دىدى ئۇ ۋە
شەمئۇنى ئېلىپ قالماقچى بولدى.
بۇلارنىڭ ئۇيەردىن ئېلىپ كەلگەن نەرسىنىڭ ھەممىسى
بىر توگە ئاشلىققىمۇ ئەرزانەيتتى. يۈسۈپ ئەلەيھىمسا - الام ئۇلار -
نىڭ ئېلىپ كەلگەن نەرسىنىڭ ھەممىسىنى ئوز قولىغا ياندۇ -
رۇپ بېرىپ، ھەرقايسىسىنىڭ ئىككىدىن توگەسىگە ئاشلىق يۈكلۈ -
تۇپ بەردى. ئاتىغىمۇ ئىككى توگە ئاشلىق يۈكلەپ بەردى
ۋە يوللۇق ئوزۇق - تالقانىنى يەتكۈچە بەردى ھەم:
- ئۇيەردە قالغان ئىنىڭلارنىمۇ تېز ئېلىپ كېلىڭلار،
ئۇنىڭمۇ ئاشلىق بېرەي. ئەگەر ئۇ ئىنىڭلارنى ئېلىپ كەلمەسەڭ -
لار يالغانچىلىقنىڭلار مەلۇم بولىدۇ - دە، ئۇندىن كېيىن ئاشلىق
بەرمەيچەن، - دىدى. ئۇندىن كېيىن مىڭلاپ لەشكەر بىلەن چىقىپ
ئۇزۇتۇپ قويدى.

*

- مەن بۇ پادىشاھنى يۈسۈپچىكىن دەيمەن، - دىدى يەھۇدا.
- نە دىكى يۈسۈپنى دەيسەن؟ ئۇ، تىرىك بولغان بولسا،
خەۋىرى چىققان بولاتتى، - دىيىشى باشقىلىرى، - ئۇنىڭغا
ھۇنداق شانۇ - شەۋكەت نەدە بولسۇن؟ ئەگەر راستىنلا يۈسۈپ
بولغان بولسا، بىزگە بۇنچىلا ئىززەت قىلىمايتتى، بەلكىم
ئىنتىقام ئالاتتى.

— ئەگەر يۈسۈپ بولمىسا، بۇنىيەمنى ئەكىلىپ نىمە ئىش قىلدۇم؟ ئۇنىڭ بىلەن نىمە كارى بار؟ — دىدى يەھۇدا.
 ئۇلار ئەنە شۇنداق تالاش — تارتىشلار بىلەن يول —ۇ—
 رۇپ كەنئانغا يېتىپ كېلىشتى ۋە ياقۇپ ئەلەيھىم—الامغا ئەۋە—
 تىلگەن ئىككى توگە بۇغداينى «مىسىر پادىشاھىنىڭ سۇغىتى»
 دەپ تاپشۇرۇپ بەردى. شەمۇنىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىمىغان ياقۇپ
 ئەلەيھىم—الام «شەمۇن قېنى؟» دەپ سورىدى.

يۈسۈپ ئەلەيھىم—الام ئۇ يەردە بولغان ۋەقەنى خەت بىلەن
 يېزىپ ئەۋەتكەن ئىدى. ئوغۇللار بولغان ۋەقەنى سوزلەپ خەت—
 نى تاپشۇردى. خەتنىڭ مەزمۇنى مۇنداق ئىدى:

«مىسىر شەھرىگە 10 كىشى كەلدى. بىز ياقۇپ پەيغەم—
 بەرنىڭ پەرزەنتلىرى دەيدۇ. بىز ئۇلارنى جاسۇس—مىكىن، دەپ
 خىيال قىلدۇق. شەمۇن دىگەننى ئىسپىل قالدۇق،
 سوزىنى ھەررەڭدە سوزلەيدۇ. ئۇنىڭ راست —
 يالغانلىغىنى بىلىش ئۇچۇن بۇ مەكتۈپنى يازدىم. ئەگەر سىز—
 نىڭ ئوغلانلىرىڭىز ئىكەنلىكى راست بولسا، بۇ نامنىڭ جاۋا—
 بىغا نامە پۈتۈپ ئەۋەتىڭ. سىزنىڭ نامىڭىز يۈزىدىن ئۇلارغا
 كۆپ ئىززەت — ھۆرمەت قىلىپ قايتۇراي. بىر ئوغللىڭىزنى
 بورە يىگەن ئىكەن، ئۇنىڭ پىراق ئوتىدا تولا پەرىشان ئىمىشىز،
 ئۇنىڭ غايىپ بولغانلىقى ۋە قەسنىمۇ نامىگە پۈتۈپ قوي—
 ھايسىز. مەن ھەر تەرەپكە لەشكەر بۇيرۇپ ئاخشۇراي، ئۇنىڭ
 خەۋىرىنى ئالسام سىزگە يەتكۈزۈپ، غەم ئوتىنى سىزدىن دەپمى
 قىلغايچەن. ئەمما ئوغلانلىرىڭىزنىڭ سوزىگە ئىشەنمىدىم، چۈنكى،
 سوزلىرى بىر — بىرىگە مۇخالپ كېلىدۇ. ئۇ يەردە يەنە بىر

ئوغللىڭىز بار ئىشىش، شۇنى ئەۋەتمەڭ، جىق ئاشلىق بېرىي،
ئېلىپ بارسۇن».

ياقۇپ ئەلەيھىمسالام خەتنىڭ مەزمۇنىنى ئاڭلىدى ۋە
ئوغللىرىغا:

— خاتىرجەم بولۇڭلاركى، بۇنىيەمنى سىلەرگە بەرمەي-
مەن، ئاكىمنى ئاپىزىپ يوق قىلىپ كەلدىڭلار، ئەمدى بۇنى
سىلەرگە بېرىشكە ھەرگىز بولمايدۇ، - دىدى.

بۇلارنىڭ بېشىغا 7 قات ئاسمان يىقىلغاندەك بولدى.
ئۇلار يۈكلىرىنى ئاچقان ئىدى، مىسىر پادىشاھىغا ئېلىپ بار-
غان نەرسىلىرى چىقتى. ئۇلار ئاتىسى قېشىغا كېرىپ:

— مىسىر پادىشاھى بىزنىڭ نامراتلىقىمىزنى كورۇپ،
ئېلىپ بارغان نەرسىلىرىمىزنى ئالماي ياندىرۇپ
بەردى، - دىيىشتى.

— ئەگەر مىسىر پادىشاھىنىڭ ئالدىدا قەدرىڭلار بولغان
بولسىنى، - دىدى ياقۇپ ئەلەيھىمسالام، - ئېلىپ بار-
غان نەرسەڭلارنى تەۋەرۈك بىلىپ ئالغان بولاتتى. ئەگەر ئۇ
سىلەرگە ئاشلىق بەرمەي تەڭلىكتە قويسا، ئاتا - بوۋىمىزنى
ياد قىلىپ ۋەدە بەرسەڭلار ئاندىن بۇنىيەمنى قوشۇپ بېرىمەن.
— سىزنىڭ خاھىشىڭىز قانداق بولسا، بىز شۇنى قىلىمىز، -
دەپ ۋەدە بېرىشتى ئۇلارنىڭ ھەممىسى.

ياقۇپ ئەلەيھىمسالاممۇ بىر نامە پۈتتۈپ، سەللىسى بىلەن
قوشۇپ بۇنىيەمىزغا بەردى. ئۇ سەللىنى كىمگە بەرسە ئۇ كىشى
پادىشاھ ھەم پەيغەمبەر بولاتتى.

— مىسىرغا بارغاندا ھەرگىز ھەممىڭلار بىر دەرۋازىدىن

كىرىمە ئىللار، ھەر ئىككى ئىللار بىر دەۋرۋازىدىن كىرىم ئىللار، - دەپ تاپىلاپ بۇنىيەمنى قوشۇپ بەردى ياقۇپ ئەلەيھىسسالام. ئۇلار يولغا چۈشۈپ، ئاخىر مەسغرا يېتىپ باردى ۋە ھەر ئىككى بىر تۇققان بىر دەۋرۋازىدىن كىردى. بۇنىيەمنى يالغۇز بىر دەۋرۋازىدىن كىردى. ئۇ، ھىچكىمنى بىلمەيدىغان، ھىچبىر يەرگە بېرىپ باقمىغان بولغاچقا، ماخالماي تۇرۇپ قالدى. بۇ چاغدا جەبرائىل ئەلەيھىسسالام يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ:

- ئەي يۈسۈپ، بۇنىيەمنى كېلىپ، . . . دەۋرۋازىدا ھەيران بولۇپ تۇرۇپتۇ، تېپىپ ئېلىڭ، - دەپ خەۋەر بەردى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام دەرھال تىگىگە مەنىپ بارسا، بۇنىيەمنى ھەيران بولۇپ تۇرۇپتۇ، قېشىغا نۇرغۇن كىشىلەر ئولتۇرۇپتۇ.

- نەدىن كەلدىڭ؟ - سورىدى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ئىب-رانى تىلى بىلەن.

- كەنئاندىن كەلدىم، - جاۋاب بەردى بۇنىيەمنى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ئۇنى باشلاپ ئوردىنىڭ دەرۋازىسىغا ئەكەلدى ۋە بىر قىزىل ياقۇتتىن ياسالغان بىلە يۈزۈكىنى بېرىپ ئوزى ئوردىغا كىرىپ كەتتى. شۇ ئەسنادا ئىككىلىرىمۇ يېتىپ كېلىشتى. بۇنىيەمنى بىلە يۈزۈككە ئىگە بولغانلىقى ئۈچۈن تولىمۇ خوشال بولغان ئىدى.

- نىمە ئانچە خوشال بولۇپ كەتتىڭ؟ - دەپ سورىدى يەھۇدا.

بۇنىيەمنى بىلە يۈزۈكىنى كورسەتتى. يەھۇدا قارىسا، بىر

مەملىكەتنىڭ خىراجەتىگە يارايدىغان ئېسىل بىلەن بۈك ئىكەن.
— بۇنى سەن يۇتتۇرۇپ قويەسەن، — دېدى يەھۇدا ۋە
بىلەيزۇكنى ئېلىۋېلىپ، ئوز بىلىكىگە سېلىۋالدى. ئەمما ئۇ
بىلەيزۇك شۇ زامان غايىپ بولۇپ كېتىپ، بۇنىيەمىنىڭ
قولدا پەيدا بولۇپ قالدى. يەھۇدا بىلەيزۇكنىڭ غايىپ بول-
غىنىغا ھەيران بولۇپ قارىسا بۇنىيەمىنىڭ قولىدا پەيدا
بولۇپ قالغان ئىكەن. بىلەيزۇكنى قايسى ئاكا-سى قولىغا
سېلىپ باقمىمۇ غايىپ بولۇپلا بېرىپ بۇنىيەمىنىڭ قولىغا
چۇشۇپ قېلىۋەردى.

*

بۇ قېتىم يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام ئاكىلىرىنى ئىلىكىرىك
دىنمۇ ياخشىراق ئىززەت-ھۆرمەت قىلىپ ئوردىسىغا ئېلىپ
كىردى. بۇلار كىرىپ سالام-تازىلىرىنى بىجا كەلتۈرۈشتى.
شەمئۇن ئۇلارنىڭ قېشىغا ئېلىپ كېلىندى. ئۇلار ياقۇپ ئەلەي-
ھىسسالامنىڭ مۇبارەك مەكتۇپلىرىنى تۇتۇپ بەردى. يۇسۇپ
ئەلەيھىسسالام نىقاپنىڭ ئىچىدە تۇرۇپ مۇبارەك مەكتۇپنى
كوزىگە سۇرتتى ۋە خۇددى باش باھارنىڭ بۇلۇتسىدەك
زار-زار يىغلىدى. ئەمما كوزى بۇنىيەمىنىڭ ئىدى. 6 تاۋاق
تاۋاق كەلتۈردى. ئون ئاكا-ئىنىسىنىڭ ھەر ئىككىسىگە بىر-
دىن جەمى بەش تاۋاق ئاش قويۇلدى. بۇنىيەمىنىڭ يالغۇز
ئاش كەلدى. باشقىلىرى ئاش يىگىلى تۇرغان بولسىمۇ بۇنى-
يەمىن ئاش يىمەي يىغلاپ قاراپ ئولتۇردى.
— ئاۋۇ ئىنىڭلار نىمىشقا ئاش يىمەي يىغلاپ قاراپ
ئولتۇرىدۇ؟ — سورىدى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام.

— بۇلارنىڭ ھەممىسى ئاكا - ئىنى بىلەن ئاش يەۋاتىدۇ، مېنىڭمۇ ئاكام بولغان بولسا، بىلەن ئاش يىگەن بىرلاتتىم، - دەپ جاۋاپ بەردى بۇنىيەمنى.

— ئۇ ئىشىڭلارنى مېنىڭ قېشىمغا ئەۋەتىڭلار، - دېدى يۇسۇپ ئەلەيھىم-سالام، - مەن بىلەن ئاش يىمەن! ھەممىسى ئىززەت - ھۆرمەت بىلەن تازىم قىلىشىپ: «ئوبدان بولىدۇ» دېيىشتى.

يۇسۇپ ئەلەيھىم-سالام بۇنىيەمنى پەردىنىڭ ئىچىگە ئە- كىرىپ، تەختكە ئولتۇرغۇزۇدى ۋە ئاكا - ئىنى ئىككىسى بىر تاۋاقتا ئاش يىدى.

تاۋامدىن كېيىن يۇسۇپ ئەلەيھىم-سالام بۇلارغا 6 ئوي راسلاتتى ۋە ھەر ئىككى تۇقتىنىنى بىردىن ئويگە چۈشۈردى. بۇنىيەمنىغا يالغۇز بىر ئوي قالدى. ئۇ بولسا، يەنە يىغلاپ: — مېنىڭمۇ ئاكام بولسا ئىككىمىز بىر ئويگە چۈشكەن بولاتتۇق، - دېدى.

— نىمىشقا يىغلايمىز؟ - سورىدى يۇسۇپ ئەلەيھىم-سالام. — يالغۇزلىقىمغا يىغلايمەن، - دېدى بۇنىيەمنى، - مېنىڭمۇ ئاكام بولغان بولسا بىر ھوچرىغا چۈشكەن بولاتتۇق. — سىزنىڭ ئاكاڭىز نەگە كەتكەن؟

— بىر كۈنى ئاكاڭىزىم سوراپ ئېلىپ كەتكەن ئىدى، ئاخشىمى «بۇرە يىدى» دەپ كەلدى. شۇندىن بېرى خوشاللىقنى ئۈزەمگە ھارام قىلغانمەن، - دەپ جاۋاپ بەردى بۇنىيەمنى. — مەن سىزگە ئاكا بولسام قانداق؟ - دەپ ئۇنىڭ كوڭلىنى ياسىدى يۇسۇپ ئەلەيھىم-سالام.

— پەرمانىڭىزغا تەييارمەن، سىز نىمىنى خالىسىڭىز شۇنى
قىلالايسىز، — دىدى بۇنىيىمەن.

يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ئىنىسىنىڭ قېشىدا ئولتۇرۇپ
بىر تاۋاقتا تائام يىدى. ئۇ، بۇنىيىمەنغا ئوز قولى بىلەن
تائام يىدۇرۇپ قويدى. تائام يىمىلىپ بولغاندىن كېيىن
بۇنىيىمەن يىغلاپ تۇرۇپ:

— ئەي پادىشاھى ئېزىزا سىزنىڭ قىللىرىڭىز ئاكام—
نىڭ قوللىرىغا ئوخشايدىكەن، سوزلىرىڭىز ۋە پۇرمىڭىزمۇ
ئاكامغا ئوخشايدىكەن، — دىدى.

— خاتىرجەم بولۇڭ، پات ئاردا ئاكىڭىزنى سىزگە
كورسەتەي، — دىدى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ۋە تەختكە چىقىپ
ئولتۇرۇپ ئاكىلىرىنى چاقىرتتى ھەم بۇنىيىمەنغا ئالەتۈن
چام بىلەن شەربەت تۇتتى، باشقىلارغا ھىس جامدا بەردى.
ئاكىلىرى ئۇنى كورۇپ:

— زادى راھىلەنىڭ بالىلىرى بەختلىك بولىدىكەن، —
دىيىشتى.

يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ئۇلاردىن سورىدى:

— ئاتاڭلار قايسىڭلارغا بەكرەك مېھرئوان ئىدى؟

— ھەممىمىزدىن بەكرەك يۈسۈپ دىگەن ئوغلىغا مېھ—

رئوان ئىدى. ھازىر بۇنىيىمەنغا بەكرەك مېھرئوان، — دەپ
جاۋاپ بېرىشتى.

يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام بۇنىيىمەندىن سورىدى:

— ئويلەندىڭىزمۇ، پەرزەندىڭىز بارمۇ؟

— ئۈچ ئوغلۇم، 7 قىزىم بار، ئەي مېسىر پادىشاھى!
 — بەرزەنتلىرىڭىزگە نىمە ئىسىم قويدىڭىز؟
 — چوڭ ئوغلۇمغا يۈسۈپ دەپ ئىسىم قويدۇم. ھەر قا-
 چان يۈسۈپ دىسەم ئەشۇ قېرىندىشىم يادىمغا كېلىدۇ. ئىك-
 كىنچى ئوغلۇمغا قان دەپ ئىسىم قويدۇم. ھەر قاچان قان
 دىسەم ئەشۇ قانلىق كوينەك يادىمغا كېلىدۇ. ئۈچۈنچىسىگە
 بورە دەپ ئات قويدۇم. ھەر قاچان بورە دىسەم، ئۇنى بورە
 يىگەنلىكى يادىمغا كېلىدۇ، — دەپ جاۋاپ بەردى بۇنىيەمەن.
 — ئاتىڭىزنىڭ ھالى نېمە؟ — سورىدى يۈسۈپ ئەلەي-
 ھى-سالام.

— ئاتىڭىزنىڭ ھالى خارا، — جاۋاپ بەردى بۇنىيەمەن، —
 تولىمۇ پەرىشان، بەكمۇ ئىزتىراپلىق ① ئەھۋالدا.
 — ئاكاڭىزنىڭ ھېچ خەۋىرى بولمىدىمۇ؟
 — ئىككى قېتىم خەۋىرى بولدى. ئاكاڭىز «يالغان»
 ئېيتىدۇ، دېيىشتى.

— ئاكاڭىزنىڭ خەۋىرىنى سىزگە ھەم ئاتىڭىزغا مەن
 ئېيتىمەن، — دىدى يۈسۈپ ئەلەيھى-سالام.
 — ئاكاڭىنى بورە يىدى دىگىلى 40 يىل بىرلەشتۈ. قەيەر-
 دىن خەۋىرى بولارگەن، — دىدى بۇنىيەمەن. شۇ ئەسنادا
 ئاكاڭىزنىڭ:

— بىزگە بۇنداق ياخشى ئىلتىپات بىلەن ئىنتىم - ئىھسان
 قىلىۋاتىسىز شاھىم، ئەمما بىزنىڭ ئەھلى - ئايالىمىزنىڭ
 قەھەتچىلىك بالاسى بىلەن ھالى خارا. بىزگە پاتراق رۇخسەت
 بولسا ئىدى، چۈنكى، بىزنىڭ كوڭلىمىز ھەمىشە ئۇلارنىڭ غەم -

① ئىزتىراپ - تەشۋىش دىگەن سۆز - م.

غۇسسەمگە ھەۋپتەملا دۇر، - دېيىشتى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام
ئۇلارغا:

- سىلەرنىڭ ئىشىڭلارنى ئەتە پۈتكۈزۈپ بېرەي، - دەپ
جاۋاب بەردى.

يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ئۇ يەردە چوڭ بىر ئوي ياستىپ،
ئوينىڭ تاملىرىغا ئۈزىگە ئاڭلىرى جاپا قىلغان ئىشلارنىڭ
سۈرىتىنى سىزدۇرۇپ قويغان ئەدى، ئاڭلىرىنى ئەشۇ ئويىگە
باشلاپ مېھمان قىلدى. ئاڭلىرى بۇ سۈرەتلىرىنى كورۇپ، ھە -
ھىسى شەرەندىلىك ۋە خىجالەتچىلىكتىن تائام يىگۈچىلىك
ئەقلى - ھۇشى قالمىدى. تائامدىن كېيىن باشقا ئويىگە چۈشۈر -
دى. بۇنىيەمەن:

- بۇ ئويىدە قېرىندىشىم يۈسۈپنىڭ سۈرەتلىرى بار
ئىكەن، شۇنى يەنە بىر كورسەم، يۈرەك باغرىمەنىڭ دەردىگە
مەلھەم قويسام دەپ رۇخسەت سورىدى.

يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام رۇخسەت بەردى ۋە ئوغلىنى
چاقىرىپ:

- بۇنىيەمەننىڭ قېشىغا كىرىپ ئىبرانى تىلىدا سۆزلەڭ.
سىزكىمەننىڭ ئوغلى؟ دەپ سورىسا، ئاڭلىرى يۈسۈپ سىددىقۇللانىڭ ئوغلى
دەڭ، - دەپ تاپىلدى. ئىبراھىم كېلىپ ئولتۇرۇپ ئىبرانى
تىلىدا سۆزلىدى.

- ئەي شاھزادە، ئىبرانى تىلىنى كىمدىن ئۈگەندىڭىز؟ -
دەپ سورىدى بۇنىيەمەن.

- ئاتامدىن ئۈگەندىم.

- ئاتىڭىز كىم؟

— مېنىڭ ئاتام سىزنىڭ ئاكىڭىز يۇسۇپ سەددىقۇللا، دەپ جاۋاپ بەردى ئىبراھىم. بۇنىڭدىن شۇھامان ئىبراھىمنى قۇچىغىغا ئېلىپ، يۈز - كوزلىرىگە سۇيۇپ، خۇددى باش باھارنىڭ بۇلۇتىدەك ياش توكۇپ، زار - زار يىغلىدى. ئىبراھىم ئۇنى ئاتىسىنىڭ قېشىغا باشلاپ كەلدى. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام يۈز - دىن نىقاپىنى ئالدى ۋە:

— ئەي بۇنىڭدىن! ئاكىڭىز يۇسۇپ مەن بولمەن، - دىدى.

— ئەي قېرىندىشىم، شۇنچە ۋاقىتىلاردىن بۇيان نەدە ئىدىڭىز؟ سىزنى بۇرە يېدى دىگەن ئەھمەتتىمى؟ - دەپ سورىدى بۇنىڭدىن.

يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام: «مېنى ئاپىرىپ قۇدۇققا تاشلىدى، قۇدۇقتىن چىقىرىپ قۇلىمىز دەپ ئاپىرىپ ساتتى» دەپ بېشىغا كەلگەن كۈنلەرنى بىر - بىرلەپ سۆزلەپ بەردى ۋە بۇنىڭدىن بىلەن تونۇشۇپ، يىغلىشىپ، سۇيۇشۇپ، بەھۇش بولۇپ، يەنە ھۇشىغا كېلىشتى.

— بىزنىڭ تونۇشقىنىمىزنى، - دىدى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام، - ئۇلار ئاڭلىمىدۇن. ئاللاتا ئالادىن ئاتام بىلەن كىررۇشۇشكە رۇخسەت بولغىچە، مەن ئۇلاردىن يوشۇرۇپ تۇرىمەن.

— ئەي قېرىندىشىم، مەن ئەمدى سىزدىن ئايرىلىپ قان - داق تاقەت قىلمەن؟ - دىدى بۇنىڭدىن.

— بىر تەدبىر بىلەن سىزنى ئېلىپ قالمەن، - دىدى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام ۋە ئاھبار باشقۇرغۇچىغا:

— كەنئاندىن كەلگەنلەرگە ئاشلىق بېرىڭلار، - دەپ

بۇيرىدى ھەم ئاھىبار باشقۇرغۇچىنىڭ ئۆزىگە: «ئاشلىقنى ئالتۇن كەمچەن بىلەن بېرىپ، بىر ئىلاج قىلىپ كەمچەن قاچىنى بۇنىيەمنىڭ تاغرىغا سېلىپ قويۇڭ، باشقىلار كورمىسۇن» دەپ تاپىلاپ قويدى. ئاھىبار باشقۇرغۇچى قاچىنى بۇنىيەمنىڭ قېيىغا سېلىپ بەردى. ھەممىسىگە رۇخسەت بېرىپ، شەھەردىن چىقار-دى. ئۇلار يول يۇرۇپ بىر كۈنلۈك يەرگە كەلگەندە ئارقىسى-دىن بىر مۇنچە كىشى قوغلاپ كەلدى ۋە ئۇلارنى توختىتىپ:

— سىلەر ھەممىڭلار ئوغرى ئىكەنسىلەر، پادىشاھنىڭ ئالتۇن قاچىسىنى ئوغرىلاپسىلەر، ياخشىلىقچە بىرىڭلار، بولمىسا، سىلەر-نىڭ ھەممە يۈكۈڭلارنى ئاقتۇرىمىز، شەرمەندە بولىسىلەر، - دەپ توۋلاشتى.

— بىزنىڭ ئۇنداق ئىشتىن خەۋىرىمىز يوق، بىز پەيغەم-بەر زادىلار، بىزدىن ئۇنداق ئىش ئوتۇلمەيدۇ، - دىيىشى ئوغۇللار. كەلگەنلەر ئۇنى ئاڭلاپ:

— ئاقتۇرساق، مۇبادا سىلەردىن چىقىپ قالسا، قانداق قىلىسىلەر؟ - دىدى.

— ئاقتۇرۇڭ، ئەگەر بىزنىڭ ئارىمىزدا كىمىنىڭ يۈكلى-رىدىن چىقسا، بىزنىڭ رەسمىمىزچە شۇ ئادەم مەسئۇلىمىزگە قۇل بولىدۇ، - دىدى يەھۇدا.

— بىزنىڭ شەرىئىتىمىزدە ئوغرىنىڭ قولىنى كىسمىز ۋە زىندانغا سالغىمىز، - دىدى كەلگەنلەر. ئوغۇللار:

— ئىختىيار سىزدە، خالىسىڭىز بىزنىڭ يولىمىزچە ھوكۇم قىلىڭ، خالىسىڭىز ئۆز شەرىئىتىمىز بويىچە ھوكۇم قىلىسىڭىزمۇ قوبۇل قىلىمىز، - دەپ رازىلىق بىلدۈردى. ئۇلار ئاقتۇرغان

ئىدى، كەمچەن بۇنىيەتلىك تاغىرىدىن چىقتى. ئاكاملىرى خىجرا -
 لەتتىن سۆزلىيەلمەي قالدى ۋە ھەممىسى بۇنىيەتلىك مالاھەت
 قىلىشقا باشلىدى.

— ھەرقايسى ئۆز ئىشلىرىنى بىلىملىك، مەن ئۆزۈمنىڭ
 ھوددەمدىن ئۆزۈم چىقمەن، دىدى بۇنىيەتلىك كۈلۈپ.
 كەلگەنلەر بۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئېلىپ قايتتى ۋە يۈسۈپ
 ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كىرىپ، بولغان ۋەقەنى ئېيتىپ
 بېرىشتى.

— ھەممۇ بۇلار دەسلەپ كەلگەندە ئوغرىغا ئوخشاش
 كىشىلەر ئىكەن، - دىگەن ئىدىم، - دىدى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام.
 — بۇ ۋەقە بۇنىيەتلىك سادىر بوپتۇ، بۇنىڭ بىرە يىگەن
 ئاكىسى يۈسۈپمۇ ئوغرى ئىدى، ئانىسى ھەم يامان خوتۇن
 ئىدى، - دىيىشتى ئۇلار.

بۇ سۆزنى ئاڭلىغان يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام دەرغەزەپ
 بولدى، لېكىن ئۆزىنى مەلۇم قىلمىدى.

*

يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ھەرگىزمۇ ئوغرىلىق قىلمىغان ئىدى.
 ئاكاملىرى نىمىشقا ئوغرى دەيدۇ؟ بۇ، مۇنداق ئىش ئىدى:
 يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئانىسى راھىلە بۇنىيەتلىك تۇغە -
 دىغان چاغدا ۋاپات بولدى. شۇڭا بۇنىيەتلىك ئىكەنلىكىنىڭ
 بېقىمىغا بەرگەن ئىدى. ئۇ چاغدا يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام تېخى
 كىچىك ئىدى. ياقۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ بىر ھەمىشىسى
 بار ئىدى. ئۇ، يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامغا بەكمۇ مەھرەۋان ئىدى.
 يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنى ئەشۇ ھەممىسى بېقىپ چۆك قىلغان

ئىدى. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام 5 ياشقا كىرگەندە، بىر كۈنى ياقۇپ ئەلەيھىسسالام ئۇنى قايتۇرۇپ كېلىشكە باردى. لېكىن، ھاممىنىڭ ئۇنى قايتۇرۇپ بېرىشكە تاقىتى يوق ئىدى. ئۇ، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنى ئېلىپ قېلىش ئۈچۈن تەدبىر ئىشلىتىپ، ئىسھاق ئەلەيھىسسالامدىن قالغان بىر كەمەرنى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ كويىنىكى ئىچىدىن باغلاپ قويدى ۋە ياقۇپ ئەلەيھىسسالامغا قوشۇپ ئەۋەتتى. لېكىن، ئارقىدىن كەمەر يوق تۇرىدۇ، دەپ ئىزدەپ كېلىپ، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ بېلىدىن تېپىۋالدى ۋە يۇسۇپ ئوغرى بولدى دەپ ئۇنى ياندۇرۇپ ئېلىپ كەتتى. ياقۇپ ئەلەيھىسسالام ھېچ ئىلاج قىلالماي قالدى. ئاكىلىرى يۇسۇپ ئوغرى ئىدى دىگەننىڭ سەۋبى شۇ ئىدى.

*

يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام ئاكىلىرىنىڭ سۆزىگە غەزەپلەنگەنلىكى ئۈچۈن ئوغلى ئىبراھىمغا بۇيرىدى. ئوغلى بىر تاش ۋە بىر مەل ① ئېلىپ كەلدى. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام تاشنى مەل بىلەن ئۇردى ۋە سورىدى:

— تاش نەمە دەۋاتىدۇ؟

— بىلىمدۇق، — دىيىشى ئاكىلىرى.

— بۇ تاش، — دىدى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام، — ئاكىلىرى يۇسۇپنى نۇرغۇن ھەلە - ھەكەرلەر بىلەن ئاتىسىدىن تەلەپ ئېلىپ بېرىپ، تۈرلۈك - تۈرلۈك ئازاپلار بىلەن قىيىناپ قۇدۇققا تاشلاپ، قۇدۇقتىن ئېلىپ قۇلىمىز دەپ ساتتى. ئالغۇ - چىغا: ئۇچ ئېيىمۇ بار، بىرىنچىسى، ئوغرى؛ ئىككىنچىسى قاچقاق؛

① مەل — ئاغرا چوكىسىغا ئوخشاش تايماقچە — م.

ئۈچىنچىسى يىغلاڭغۇ، دىگەن ۋ شەرت بىلەن ساتتى. بورە يىدى
 دىگىنى يالغان دەيدۇ.

ئاكىلىرى ھەيران قالدى. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام تاشنى
 يەنە ئۇرۇپ سورىدى:

— تاش نىمە دەۋاتىدۇ؟

— بىلىمدۇق، - دىيىشتى ئۇلار يەنە.

— تاش: ئىنسى يۇسۇپ تىرىك بار، ئەمما يىراق يەردە،

يېقىندا ئۇچرىشىدۇ. ئاكىلىرى پادىشاھقا راست سوزنى

ئېيتىدۇ، ئاتىسى بىلەن تىپىشىدۇ دەۋاتىدۇ، - دىدى يۇسۇپ
 ئەلەيھىسسالام.

يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام تاشنى يەنە ئۇرۇپ سورىدى:

— بۇ تاش نىمە دەۋاتىدۇ؟

— بىلىمدۇق، - دىيىشتى ئۇلار يەنە.

— بۇ تاش: يۇسۇپنى قۇدۇققا تاشلاپ، كويىنىگىنى ئوغلاق

ئىكك قېنىغا بۇلاپ، ئاتىسىغا ئاپىرىپ، بورە يىندى دەپ يالغان

ئېيتتى. ئەتىسى يەنە بېرىپ، يۇسۇپنى 18 پۈچەك يارماققا

سېتىپ، ئىجرانى تىلىدا تىلخەت يېزىپ، موھۇر بېسىپ، قۇلدارغا

بەرگەن دەيدۇ. راستمۇ؟ دەپ سورىدى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام.

— بورە يىگەنلىكى راست، ساتتى دىگىنى يالغان، - دەپ

تائىدى ئۇلار.

— بۇ تاش ھەرگىز يالغان سوزلىمەيدۇ، - دىدى يۇسۇپ

ئەلەيھىسسالام، - تاشقا يەنە ئۇرۇپ قۇلاق سالدى ۋە:

— بۇ تاش يۇسۇپنى ئالغان كىشىگە بەرگەن تىلخەت

پادىشانىڭ غەزىنىدە بار دەيدىغۇ؟ - دەپ، ئىبراھىمنى «ئۇ

خەتنى تېپىپ كەلتۈرگىن» دەپ بۇيرىدى.

ئېبراهىم خەتنى ئېلىپ كېلىپ ئاكىلىرىغا بەردى. ھەممە
سى خىجالەتتىن باش كۆتۈرۈشەلمىدى ۋە:
— بۇ خەتتەن بىزنىڭ خەۋىرىمىز يىراق، - دەپ
تۇرۇۋالدى.

يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام بۇنىڭدىن سورىدى:
— بۇ خەت يالغانمۇ؟ ياكى ئاكىلىرىڭنىڭ سوزى
يالغانمۇ؟

— ئاكىلىرىمنىڭ سوزى يالغان، بۇ تاشنىڭ ھەممە سوزى
راست، - دىدى بۇنىڭدىن.

يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام تاشنى يەنە ئۇردى ۋە سورىدى:
— بۇ تاش نىمە دەۋاتىدۇ؟
— بىلىمدۇق، - دىيىشى ئۇلار.
— بۇ تاش بۇلارنىڭ ئىچىدە بىر ئەر بار، ئاچچىقى كەل-
سە بەدىنىدىكى مويى كىيىمىدىن تىشىپ چىقىدۇ، دەيدىغۇ؟ - دە-
دى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ۋە يەھۇداغا قاراپ:
— ئۇ يالغانمۇ؟ شۇنچە باھادىر تۇرۇپ، يۈسۈپنى
بورىگە يىگۈزۈپمىزغۇ يىگىت؟ - دىدى.

يەھۇدا ئورنىدىن تۇرغىچە خىجالەتچىلىكتە خۇدى يۇقالدى.
يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام تاشنى ئۇردى ۋە سورىدى:
— تاش نىمە دەۋاتىدۇ؟
— بىلىمدۇق، - دىيىشى ئۇلار.

— بۇ تاش بۇلارنىڭ ئىچىدە بىر ئەر بار، غەزىۋى كەلسە
تاشنى ئالغىنىدا ئىزىپ تالقان قىلىۋېتىدۇ، دەيدىغۇ؟ ئۇ كىشى
قايسىلار؟ - دىدى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام.

— مەن بولمەن، — دەپ روبىل ئورنىدىن تۇردى.
 — شۇنچە كۈچ — قۇۋىتىڭ بار تۇرسا، ئۇكاڭ يۈسۈپنى
 نىمىشقا بورىگە يىمدۈردۈڭ، — دىدى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ۋە
 تاشنى ئۇرۇپ قويۇپ سورىدى:

— بۇ تاش نىمە دەۋاتىدۇ؟

— بىلىمدۇق.

— بۇ تاش: بۇلارنىڭ ئارىسىدا بىر ئەر بار، ئاچچىقى
 كەلسە ھەر قانداق چوڭ دەرەخنى يىلتىزى بىلەن قورۇرۇپ
 تاشلايدۇ، دەيدىغۇ؟ ئۇ قايسىڭلار؟

يەشەجەر ئورنىدىن تۇرۇپ، «مەن» دىدى.

— شۇنچە كۈچۈڭ بىلەن نىمىشقا ئىنىڭنى بورىگە يىمدۈردۈڭ؟—

دىدى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ۋە تاشنى يەنە ئۇرۇپ قويۇپ سورىدى:

— بۇ تاش نىمە دەۋاتىدۇ؟

— بىلىمدۇق.

— بۇ تاش: بۇلارنىڭ ئارىسىدا بىر ئەر بار، ئۇ ئوق

ئاتسا ئوقى ئالسى يىغاچلىق يەرگە بارىدۇ، دەيدىغۇ؟ ئۇ،

قايسىڭلار؟

شەمئۇن ئورنىدىن تۇرۇپ «مەن» دىدى.

— شۇنچە كۈچۈڭ بار تۇرۇپ، نىمىشقا بۇرادىرىڭ يۈسۈپنى

بورىگە يىگۈزدۈڭ، — دىدى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ۋە تاشنى يەنە

ئۇرۇپ سورىدى:

— بۇ تاش نىمە دەۋاتىدۇ؟

— بىلىمدۇق، — دىيىشتى ئۇلار.

— بۇ تاش: بۇلارنىڭ ئارىسىدا بىر ئەر بار، ئەگەر شىرغا

تاقابىل تۇرسا، شىرنى تۇتۇپ ئاغزىنى يىمىرىدۇ، دەيدىغۇ؟ ئۇ،
قايسىڭلار؟

— مەن، - دىدى قازورا ئورنىدىن تۇرۇپ.

— شۇنى يەڭگەن قۇۋىتىڭ بىلەن بىر بورىگە تاقابىل تۇ-
رالمىدىڭمۇ؟ - دىدى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇلارنىڭ مالىك
زىغىرىغا بەرگەن ھېلىقى تىل خېتىنى كۆرسەتتى:

— بۇ خەت يالغانمىكەن؟

— يۈسۈپنىڭ ئانىسى كېنىزە كىنىڭ قىزى ئىدى، شۇ سەۋەپ-
تىن ئونى ساتقانلىغىمىز راست، - دەپ ئىقرار قىلىشتى ئاكىلار.
— ئەي پادىشاھىم، - دىدى بۇنىيەمىن، - بۇ تاش يۈسۈپ تىرىك،
تېز پۇرسەتتە ئاتىسى بىلەن ئۇچرىشىدۇ، - دەۋاتىدۇ. شۇڭا بىر
ھەكتۇپ پۈتۈپ، ئاتىمىزغا ئەۋەتىلىمە، ئاتىمىزنىڭ كوڭلى شۇنچە
خوش بولاتتى.

بۈگۈنكى ئىشلىتىلغان ئاكىلارنىڭ ئاچچىقى كەلدى ۋە:
ئاتىمىزنىڭ شۇ چاقىچە تارتقان دەرت - ئەلەم، ھەسرەت -
نادامەتلىرى ئازمۇ؟ يەنە خەت ئەۋەتپ، دەرت - پىراقىنى
زىيادە قىلىپ، دىلغا يېڭىۋاشتىن ئوت ياقاي دەمەن؟ خۇدا
خالسا، سەندىنمۇ قۇتۇلارمىز، شۇ يۈزۈك بىلەن پادىشاھنىڭ ئال-
تۇن كەمپىمىنى ئوغرىلاپ، بىزنى خىجالەتكە قويدۇڭ. يەنە نىمە
قىلاي دەيسەن؟ - دېيىشتى. ئەسلىدە يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ئاتى-
سىغا بىر ھەكتۇپ يېزىپ بۇنىيەمىننىڭ قولىغا بەرگەن ئىدى.
بۇنىيەمىن ئۇنى ئوز يۈكىنىڭ ئىچىگە يوشۇرۇپ قويغان ئىدى.
ئاكىللىرىنىڭ سوزىنى ئاڭلاپ، يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنىڭ چەكسىز
غەزىۋى كەلدى. ئەھمما ئاكىللىرى:

— ئەي پادىشاھى ئالەم، بىزگە بۇنىڭدىن ئارتۇق ئازار بەرمەڭ، - دەپ تۇرۇۋالدى.

— بۇ ئىشلىرىڭلارغا جازا بېرەتتىم، ئەمما سىلەر پەيغەمبەر زادە ئىكەنسىلەر، ئاتاڭلارنىڭ ھۆرمىتىنى ساقلىدىم، نىمىلەرنى قىلىدۇ ۋە تىكۈم كېلىدۇ، بۇ زاتنى ئۇنۇتقانلارنى، - دېدى يۇسۇپ ئەلەيھىم-سالام، ئارقىدىن بۇنىيەمنى زىندانغا سېلىشقا بۇيرىدى، يۇسۇپ ئەلەيھىم-سالام بىر باھانە بىلەن ئىسمى بۇنىيەمنى ئېلىپ قالماقچى ئىدى. ئاكىلىرى كۆپ ئۆزى بىلدۈرۈپ، تاما قىلىپ، ئاتىسىنى شەپى كەلتۈرۈپ يالۋۇردى:

— ئەي پادىشاھى ئېزىز! ئۇنىڭ ئاتىسى ياشانغان، زەئىپ ۋە بىچارە كىشى. ئۇنى بىزگە بەرگەن بولسىڭىز، ئاتىسىغا سالاھەت يەتسە كۈزسەك ياخشى بولاتتى. ئۇنىڭ سىزدىن كۆڭلى خوش بولسا ياخشى بولاتتى. سىزنىڭمۇ ياخشى نامىڭىز پۈتۈن ئالەمگە تارقىغان بولاتتى. ئاتىسى دۇنيايى خەير قىلغان بولاتتى. سىزنىڭ بۇ دۇنيالىق دولتىڭىز مەئسۇم، ئاخىرەتلىكىڭىز ئاتات بولغان بولاتتى. بۇنىيەمنىڭ ئورنىغا قايسى بىرىمىزنى خالىسىڭىز شۇنى ئېلىپ قالغان بولسىڭىزمۇ مەيلىدى، - دەپ زار-لاندى ئۇلار.

— ئەي ئەھلى ياقۇپ، بىلىڭلاركى، بىزنىڭ رەسمىمىزدە ھالنى ئوغۇرلىغان كىشىنى تۇتىدىغان ئىش بار، ئۇنىڭ ئورنىغا باشقا بىرىمىنى تۇتۇپ چەبەر قىلىدىغان قائىدە يوق، - دېدى يۇسۇپ ئەلەيھىم-سالام.

ئاكىلىرى نا ئۇمىت بولۇپ ياندى، لېكىن، ئۇلار: «ئاتىمىزنىڭ ئالدىغا قايسى يۈزىمىز بىلەن بارىمىز؟ يۇسۇپ ئۇچۇن

بىر يۈزسىزلىك قىلدۇق، ئەمدى بۇنى بىر ئىش قىلىپ قۇتقۇ-
زۇۋالماساق بولمايدۇ دەپ كېڭەشتى.

— ئىملاقنىڭ لەشكىرىنى مەسخىرە قىلغان ئادەم مانا مەن،—
دىدى. يەھۇدا،— مەن ئۈزۈم يالغۇز بېرىپ زىندان ياقىمىدا
ئولتۇراي، بۇنى يامىنىنى ئېلىپ كەلگەن چاغدا بىر نەرە تارتاي،
سىلەر يىغىلىپ كېلىڭلار. شەمشەر تارتىپ، مەسىر خەلقىنىڭ گو-
شىنى پوستىدىن ئايرىپ بىر ئىش چىقىرايلى!
ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئۈز كۈچىگە ئىشىنىپ، ئۇنىڭ مەسىلە
ھەتتىگە قوشۇلدى.

*

يۈسۈپ ئەلەيھىمسالام ئۇلارنىڭ مەسىلەتتىن بىلىپ قېلىپ،
بېشىغا ئىبراھىم ئەلەيھىمسالامنىڭ سەللىسىنى كەيدى. ئۇنىڭ
ئاكىلىسىرى ھەممىسى ھەرتەرەپكە قاراپ تۇرۇشقان ئىدى.
يەھۇدا ئۈزى يالغۇز زىنداننىڭ ئالدىغا بېرىپ تۇردى. ئۇنىڭ
ئادىتى شۇ ئىدىكى، غەزىۋى كەلگەندە كوزىدىن قان تېمىپ،
بەدىنىدىكى ھويى كىيىمىنى تىشىپ چىقاتتى. لېكىن ئىبراھىم
ئەلەيھىمسالامنىڭ ئۇرغىدىن كىم بولمىسۇن بىرسى ئۇنىڭ ئۈچى-
سىنى سىلىم، غەزىۋى پەسىلەيتتى. شۇنىڭ بىلەن ھېچ ئىش
قىلالماي قالاتتى. يۈسۈپ ئەلەيھىمسالام ئوغلغا:

— يەھۇدا نەرە تارتسا، ھامىلدار ئاياللارنىڭ بويىدىن
ئاجراپ كېتىدۇ. سىز ئاستا بېرىپ ئۇنىڭ ئۈچىسىنى سىسلاپ
قويۇڭ، لېكىن ئۇ سىزگە گەپ قىلمىمۇ سىز ئۇنىڭغا گەپ قىلماڭ،—
دىدى.

يەھۇدا نەرە تارتاي دەپ تۇرغان ئىدى، ئىبراھىم كېلىپ

ئۇچىسىنى سىلاپ كەتتى. يەھۇدانىڭ ئاچچىقى پەسىمىپ قېلىپ نەرە تارتالمىدى. ئۇنىڭ تۇققانلىرى «يەھودا نەرە تارتقاندا بارىمىز» دەپ كۈتۈپ تۇرۇشقان ئىدى، ھىچ ئاۋاز چىقىمغاچقا خېلى ئۇزاق ۋاقىتتىن كېيىن يىغىلىپ كەلدى ۋە:

— بىز سەن نەرە تارتقان ۋاقىتدا بارىمىز دەپ تۇردۇق، لېكىن، ھىچ ئاۋاز چىقىمىدىغۇ؟— دېيىشتى.
 — بۇ يەردە بىزنىڭ ئۇرغىمىزدىن بار ئىكەن،— دېدى يەھودا،— بىر ئوغلان كېلىپ ئۇچامنى سىلدى، غەزىۋىم پەسىمىپ كېتىپ نەرە تارتالمىدىم.
 ئۇلار ئىشەنمىدى.

— ئەي بۇرادەرلەر، بولغان ۋەقەنى ھەم بۇنىيەمنىڭ زىن دانغا تاشلانغىنىنى بېرىپ ئاتامغا ئېيتىڭلار، تاكى ئاتام ماڭا ئىجازەت بەرمىگەچە مەن بۇ يەردىن قىمىرلىمايمەن،— دېدى يەھۇدا. شۇنىڭ بىلەن يەھۇدا ئەشۇ يەردە تۇرۇپ قالدى. باشقىلىرى قايتىپ كېتىپ، يۇللارنى بېسىپ، مەنزىلەردىن ئۆتۈپ، كەنئانغا يېتىپ كەلدى. ئۇلار بۇنىيەمنىڭ يۈك - تاقلىرىنى ئېچىپ بىر خەتنى تېپىۋالدى ۋە: «ئاتىمىزنىڭ ئالدىغا كىرىپ، مېمىر پادىشاھىمىزنىڭ خەتمىنى كۆرسەتسەك، بىزگە ئاچچىغلانماس» دېگەن غەزەز بىلەن ئۇ خەتنى ئېلىپ كىرىپ، ھەممىسى بىر-بىر-لەپ ئاتىسى بىلەن كۆرۈشتى. ياقۇپ ئەلەيھىسسالام يەھۇدا بىلەن بۇنىيەمنى سۆزلىدى. ئۇلار خەتنى بېرىش بىلەن بىللە:

— ھەرقانداق ئىش بولسا، ھۇشۇ خەتنىڭ ئىچىمىدە بارە يەھۇدا سىزدىن قورقۇپ مېمىردا تۇرۇپ قالدى،— دېدى.

ياقۇپ ئەلەيھىمسالامنىڭ كوڭلى بەكمۇ پەرىشان بولدى ۋە:
 — سىلەر دائىم م—ۈش—ۈنداق گەپ ياساپ، مېنى ئالداپ،
 داغ قىلىسىلەر، ئەمدى قىلمىغان شۇ ئىشىڭلار قالغانىمىدى؟—
 دەپ بالىلىرىنى سېغىنىپ يىغلاشقا باشلىدى. كېيىن، ئۇ باشقا
 كارۋانلاردىنمۇ سۇرۇشتۇرۇپ باقتى، ئۇلارمۇ ۋەقەنى خەتتە
 يېزىلغانغا ئوخشاشلا مۇتەييەنلەشتۈردى. ياقۇپ ئەلەيھىمسالام:
 — مېنىڭ ئوغلۇم ئوغۇرلۇق قىلمايتتى، نىمىشقا بۇنداق
 ئىشلار بولۇپ قالغاندۇ؟— دەپ ئاھ ئۇرۇپ ھوشىدىن كەتتى.
 ئۇنىڭ ئاھ ئۇرغان ئاۋازىنى ئاڭلىغان پۈتۈن كەنىئانلىقلار
 يىغىلىپ كېلىپ:

— يەنە نىمە بولدى، ئەي خۇدانىڭ پەيغەمبىرى، نىمىشقا
 پەرىشان بولۇپ ئاھ ئۇرسىز؟— دەپ سوراشتى.

— مەن نېمىشقا پەرىشان بولماي،— دېدى ياقۇپ ئەلەيھىم
 —الام،— ئىككى ئوغلۇم بىراقلا يوقالغان تۇرسا، بىر يۈسۈپنىڭ
 غېمى مېنى نىمە كۈنگە سالدىغان؟ ئەمدى ئۇچىنىڭ ئوتى ۋە
 غېمى نىمە كۈننى كورسىتەر؟

تەپسىردە كەلتۈرۈلۈشىچە، ياقۇپ ئەلەيھىمسالام ئاللاتائى-
 لاغا مۇناجات قىلىپ: «ئىلاھا، مائىمانىشقا شۇنچىمۇالا غەم-
 قاينۇ بەردىڭ؟»— دېدى. شۇھامان ئاللاتائى-الادىن: «بىر ۋاقىتتا
 سەن ياخشى تائام قىلىپ يىدىڭ، ھەممايلىرىڭ ئۇمۇنۇپ قال-
 دى، لېكىن، سەن ئۇلارغا بەرمىدىڭ، شۇنىڭ مۇكاپاتى ئۇچۇن
 ساڭا ئەشۇنچىمۇالا دەردۇ-غەم كەلدى» دەپ خىتاپ بولدى.
 ياقۇپ ئەلەيھىمسالام: «ئىلاھا، بىلمەپتىمەن، بۇندىن كېيىن ئۇن-
 داق قىلمايمەن» دەپ تۈۋە قىلدى. شۇندىن تارتىپ تائام-نى
 يالغۇز يىمىدى، ئاللاتائى-الارەھى قىلدى، دېيىلىپتۇ.

ياقۇپ ئەلەيھىسسالام: «سەۋرە قىلىش ياخشى ئىش، بەرى يوق دىسەم يەنە ئىككىنى يېنىغا تارتتى، پات پۇرسەتتە ئاللا- تا ئاللا ئۈچۈن...»نى ماڭا يەتكۈزۈپ بەرگەي. دىدى ۋە ئوغۇللىرىغا قاراپ:

— بېرىڭلار ئوغۇللىرىم، ئۇلارنى ئىزدەڭلار، - دىدى.
 — يۈسۈپكە 40 يىل بولغان تۇرسا، ئۇنى نەدىن تاپىمىز، - دىشتى ئوغۇللار.
 — ئۇنداق بولسا، خۇداغا شۇكرى، سىلەردىن مەن ياخشى راق ئىكەنمەن، مەن ھەممە ئوغۇللىرىمنى مېمىردىن تاپمەن، - دىدى ۋە ئاخىر مېمىر پادىشاھقا خەت ئەۋەتمەكچى بولۇپ ھەسلىمەت قىلدى. خەتنىڭ مەزمۇنى مۇنداق ئىدى:

«بەھلاھىررەھمانىررەھىم،

ئەي ئادىنىڭ ئوغلى، شەدداتنىڭ نەۋرىسى پادىشاھى مېمىر، سىزگە نامە شۇكى، مەنكى ياقۇپ ئىسرائىللىلا، ئىسپىنى ئىبراھىم خېلىمىللا دۇرمەن، بىلىڭ ۋە ئاگاھ بولۇڭكى، بوۋام ئىبراھىم خېلىمىللا نەمىرۇدنىڭ ئوتىغا سەۋرى قىلدى، كۆيىمەي خېلىمىللا دەپ نام ئالدى، بىز ئەنە شۇنداق بالالارنىڭ قازىنىدا قايناپ پىشقانلارمىز، مەنمۇ 40 يىلدىن بۇيان بىر بالامنىڭ پىراقىدا يىغلاپ، كوزۇمدىن ئايرىلدىم، قەدەم يادەك ئىگىلىپ، چىرايىم زەپىرەڭدەك سارغايىدى. كۈلبەئى ئەھزان ① دا ئول - تۇرماقتىمەن، سۇبھىدىن شامغىچە توختىماي بىتاقەتلىك قىلار ئىدىم، بىر كۈنى جە برائىل ئەلەيھىسسالام كېلىپ مەننى قىلىپ ئېيتتىكى: «يۈسۈپنىڭ نامىنى ئېغىزغا ئالمىغىن، ئاللا تا ئاللا ساڭا يۈسۈپ دەپ مەكنى ھارام قىلدى، ئەگەر يۈسۈپنى ئېغىزغا ئالساڭ، پەيغەم -

① كۈلبەئى ئەھزان - غەم - قايغۇ ئويى دېگەن سۆز - م

بەرلىك دىۋان ① دىن نامىڭ ئۈچەرە دىدى. شۇندىن كېيىن دىمىنى ئىچىمگە يۇتۇپ، يۇسۇپنىڭ ئىسمىنى ئېيتالماي يۈرگەن ئىدىم. ناگاھ بىر كېچىسى ئۇ يۇشۇپ دىگەن ئوغلۇمنى چۈشۈمدە كورۇپ، «قەيەردە ئىدىڭ» دەپ سورىغىنىمدا، جەبرائىل ئەلەيەھىسسالام كېلىپ، ئۇنىمۇ مەنىنى قىلدى، قورقۇپ تۇرۇپ تىۋە قىلىپ خالاس بولدۇم. ئەمدى يەنە ئاللاتائالادىن «ئەمدى يۇسۇپنى ياد قىلساڭ بولۇر» دەپ خىتاب بولدى. سىز بولسىڭىز مۇنچە غەم - ئەندىشە ئۈستىگە جاراھەتتىگە تۈز سېپىپ، بۇنىيەمىن دىگەن ئوغلۇمنى ئوغرى دەپ تۇتۇپسىز، بىزنىڭ ئۇرۇغىمىزدىن ئوغرىلىق چىقماس، بىلىمىدىم، نېچۈك ھىلە بىلەن تۇتتىڭىزكىن؟ ھېنىڭ پەرزەنت ئەرچىمەندىم ② گە ئوغرى دەپ نام قويۇپسىز، بىز ئۇنداق خانىداندىن ئەمەسمىز، سىز ئوغلانلىرىمغا ئەۋۋەل كوپ ياخشىلىق قىلىپ، ئاخىرى ئەنە شۇنداق ئىش بىلەن يۈرەك باغرىمنى جاراھەت قىلىدىڭىز.

ئەي پادىشاھ! بۇ نامە يېتىپ بارغان ھامان ھېنىڭ پەرزەنتلىرىمنى ئەۋەتكەيسىز، مەن زەئىپ ۋە بىر قايغۇلۇق بىچارىمەن، ساقىلىم ئاقاردى، ئىلىپتەك قەددىم يادەك ئىگىلدى. چىراقدەك كوزۇم قاردەك ئاقاردى، ئەمدى ماڭا رەھىم قىلىپ، ئۇ كوزۇمنىڭ كورەرى، ئىلىكىمنىڭ تۇتارى، كوڭلۇمنىڭ ئارامى، تىزىمنىڭ مادارى پەرزەنتلىرىمنى ئەۋەتىپ، بېرىشىڭىز كېرەك. مەن ياخشى دۇئا قىلسام بۇ جاھاندا ياخشىلىق كورەرسىز.

① دىۋان - دەپتەر.

② ئەرچىمەندىم - گۈزىلىم - چىرايلىغىم - سۈيۈملۈگۈم

دىگەن سۆز - م.

ئاخىرەتتە ئازاپتىن ئازات بولارسىز، بىز پىراقكەشلىرىمىز -
 دىنىمىز، بىزنىڭ دۇئايىمىز زايىدا بولماس، ئەگەر ئوغلانلىرىمىزنى
 ئەۋەتمەسلىكىمىز، سەھەرلەردە دۇئا ئوقىمىنى ئاتارمەن، لاۋى - لەش
 كەرلىرىڭىز بىلەن زايە بولۇپ كېتىمىز. يەنە تىپىخى ئوغلۇم
 يۈسۈپنىڭ خەۋىرىنى پات - پۇرسەتتە ئەۋەتكەيسىز، خۇدايىتا -
 ئاللاھ قەيىدىڭىزگە يەتكۈزگەي. توھپە تەرىقىسىدە بىر پارە مېشىك
 ۋە بىر دانە ئۈزۈك ئەۋەتتىم - قوبۇل قىلغايىمىز ۋە تەۋەرۈك
 قىلىپ ساقلىغايىمىز.

مېنىڭ ھاجەتلىرىمنى تامامەن راۋا قىلغايىمىز، نەسە
 تامام ۋە سالام.

ياقۇپ ئەلەيھىسسالام بۇ خەتنى روبىلغا بەردى. روبىل
 مېنىڭ راۋان بولدى ۋە يوللارنى بېسىپ ئوتتۇپ، يۈسۈپ
 ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا بېرىپ خەتنى ئوز قولىغا بەردى.

*

يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ئاتىسىنىڭ ئەۋەتكەن خەتنى كورۇپ
 3 كۈن يىغلىدى، ئۇندىن كېيىن، خەتنىڭ جاۋابىنى يېزىپ
 ئەۋەتتى. جاۋاب خەتنىڭ مەزمۇنى مۇنداق ئىدى:

«ھەزرىتى ئەھد ئەبىيۇللانىڭ ئوغلى ياقۇپ ئىسرائىللىلا
 لاغا. پادىشاھى مېنىڭ سوز بۇكى، ئەي تېپىنى زەئىپ ۋە
 كوزى كورمەس بولۇپ قالغان ياشانغان كىشى، سىز ماڭا ئۇلۇغ
 ئاتام ئىبراھىم خېلىلىلا نەم - رۇدىنىڭ ئوتىغا سەۋرى - تاقەت
 قىلىپ خېلىلىلا ئاتالدى، قېزىندىم ئىسمائىل ھەق رىزاسى
 ئۈچۈن قويدەك بوغۇزلىنىشقا رىزالىق بېرىپ، زەبەھۇللا ئاتالدى
 دەپسىز ۋە يەنە مەنمۇ پەرزەنت پىراقىغا مەۋپۇتلا دۇرەمەن،

ئوغلۇمنى ئەۋەتمەسەڭ دۇئا ئوقىنى ئاتىمەن دەپسىز. بۇ سۆز-
لىرىڭىزنىڭ جاۋابى بۇكى، ئاتىلىرىڭىز بالاغا نېچۈك سەۋرى -
تاقەت قىلغان بولسا، سىز ھەم شۇنداق سەۋرى قىلغايسىز، ئۇلار
قانداق نىجات تاپقان بولسا، سىزمۇ شۇنداق نىجات تاپقايىسىز.
پەيغەمبەرلەرگە سەۋرى قىلماق ھىراستۇر، زىنھار بىزگە دۇئايى
بەد قىلمىغايىسىز، كوڭلۇڭىزدىكى ئوغلۇڭىزنى پۇرسەتتە سىز بىلەن
دىدار كورۇشۇپ قالسا ئەجەپ ئەمەس.

يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام بۇ خەتنى تازىلاپ ئەۋەتتى. بۇ
خەت ياقۇپ ئەلەيھىسسالامغا تەسەددى. خەت ھەزەمۇنى بىلگەن -
دىن كېيىن ياقۇپ ئەلەيھىسسالام: «بۇ خەت غەيرىدىن ئەمەس،
بەلكى پەيغەمبەرلەر ۋە سىددىقلارنىڭ خەتلىرىدىندۇر، بۇ خەت
يۇسۇپنىڭ خەتنى بولۇپ قالماي» دەپ ئۇمىتتۇر بولۇپ قالدى.
بۇ ۋاقىتتا ياقۇپ ئەلەيھىسسالامنى ئۇيغۇ باسى، ئۇ، ئۇخلاپ
بىر چۈش كوردى، چۈشىدە ئۇ ئەزرائىل ئەلەيھىسسالامدىن سو -
ردى: «ئەي ئەجەل پەرىشتىسى، يۇسۇپنىڭ جېنىنى ئالدىڭىز -
مۇ؟» «ئالدىم، يېقىن پۇرسەتتە ئۇ سىزگە قوشۇلسۇن» دەپ
جاۋاب بەردى ئەزرائىل. ياقۇپ ئەلەيھىسسالام ئويغۇنۇپ، بەكمۇ
بىتاقەت بولۇپ يىغلىدى، شۇ ئان جەبرائىل ئەلەيھىسسالام كېلىپ:
«ئەي ياقۇپ، يۇسۇپ ئۇچۇن كۆپ پەرىشان بولمىدىن، تىز
پۇرسەتتە ئاللاتائۇلا پەرزەنتىڭنى ساڭا قوشقاي، سەن ھىسراغا
بارىسەن ۋە ئوغلۇڭنى تاپىسەن» دىدى. ئادەم ئەلەيھىسسالام
300 يىل يىغلىغان بولسىمۇ نىمە ئۇچۇن كۆزى كورمەس بول -
مىدى، ياقۇپ ئەلەيھىسسالام قىزىق يىل يىغلىسا نىمە ئۇچۇن
كۆزى كورمەس بولۇپ قالدى؟ بۇنىڭ جاۋابى شۇكى، ئادەم ئەلەيھىسسالام

ھەسسالام ئاللاتا ئالادىن قورقۇپ يىغلىدى، ئامما يا قۇپ ئەلە يەھسسالام
 ئوغۇللىرى ئۈچۈن يىغلىدى، شۇڭا كوزى كورمەس بولۇپ قالدى.
 ھەكايەتتە كەلتۈرۈلۈشىچە، داۋۇت ئەلە يەھسسالام 40 يىل
 يىغلىدى، ئۇنىڭ كوز يېشى بىلەن ئۇنىڭ ئەتراپىدىن 40 قەدەم
 جايغىچە گىيا ئۇنۇپ، ئۇ گىيالارنىڭ ئارىسىدا داۋۇت ئەلە يە -
 ھەسسالام كورۇنمەي قالدى. بىر كۈنى ھاۋادىن بىر قۇش كېلىپ
 ئۇنىڭ كوز يېشىدىن ئىچتى ۋە: «ئەجەپ تەملىك سۇ ئىكەن»
 دىدى. بۇنى ئاڭلىغان داۋۇت ئەلە يەھسسالام: «ماڭا قۇشلارمۇ
 تەنە قىلىۋاتىدۇ» دەپ ئاغرىنىپ تېخىمۇ قاتتىق يىغلاپ كەتتى.
 شۇ ئان ئاللاتا ئالادىن: «ئەي داۋۇت، ئۇ جانىۋارلار راست
 ئېيتىدۇ، گۇناھى ئۈچۈن يىغلىغانلارنىڭ يېشى شىردىن بولىدۇ»
 دەپ خىتاب كەلدى. ئۇ سوزدىن داۋۇت ئەلە يەھسسالامنىڭ كوڭلى
 خەش بولدى، دىيىلىپتۇ.

شۇڭا، ھەر مۇشەققەتنىڭ ئاخىرى راھەتتۇر، ھەر غەم -
 نىڭ ئاخىرى شاتلىقتۇر.

يۈسۈپ ئەلە يەھسسالام ئاكىلىرى بىلەن تېپىشقاندىن كېيىن، بىر
 كۈنى ئاكىلىرى: «بۇ پادىشاھلىقنى نەدىن تاپتىڭمۇ؟» دەپ
 سورىغاندا، يۈسۈپ ئەلە يەھسسالام: «پادىشاھلىقنى قۇللۇقتىن،
 ئېزىقلىقنى خىزارلىقتىن تاپتىم» دەپ جاۋاب بەرگەن ئىدى.
 ھەر كىم ئوزىنى گۇنادىن ساقلىسا، ئاللاتا ئالادىن قورقسا،
 بالاغا سەۋرى قىلسا، ھەرقانداق ئىشى ئاسان ۋە رىزقى پارا -
 ۋان بولغاي.

يۈسۈپ ئەلە يەھسسالام يەنە: «ئاللاتا ئالانىڭ بىلاسىغا
 سەۋرى قىلدىم، ھەممىنىڭ خوتۇنلىرىدىن ئوزەمنى ساقلىدىم،
 ئۇنىڭ بەركاتىدىن پادىشاھلىققا يەتتىم» دىگەن ئىدى.

*

شۇنداق قىلىپ يۈسۈپ ئەلەيھىمسالام ئاتىسىغا خەت ئەۋەتتى. ئاتىسى مەزمۇنىدىن ۋاقىپ بولۇپ، ئۈمىدسىزلىق بىلەن ئوغۇللىرىغا:

— سىلەر مەسىرىغا بېرىپ، يۈسۈپ بىلەن بۇنىيەمنى ئىزدەڭلار، — دىدى.

— ئەي ئاتا، — دىيىشى ئوغۇللىرى، — بىرەر يىگەن يۈسۈپنى نەدىن تاپمىز؟

— ئاللاتا ئانىنىڭ مەرھەمەتىدىن نا ئۈمىت بولماڭلار، نا ئۈمىتلەر كاپىرلاردۇر، — دىدى ياقۇپ ئەلەيھىمسالام.

*

ئوغۇللار مەسىرىغا باردى. يۈسۈپ ئەلەيھىمسالام ئۇلارنىڭ كەلگەنلىكىدىن خەۋەر تېپىپ: «بۇ يەرگە ئېلىپ كېلىڭلار» دەپ بۇيرىدى، ئۇلارنى ئېلىپ كېلىشتى، ئۇلارنىڭ ھەر بىرىنى بىردىن كۆرسىغا ئولتۇرغۇزدى. ئۇلار بۇ نوۋەت كەلگەندە بىر تاغار ئاشلىقنى 4 مەغرىپ ئالتۇنىغا ئالاتتى، ئاكىلىرى ئېلىپ كەلگەن نەرسىلەر قىممىتى توۋەن نەرسىلەر ئىدى.

— ئەي ئېزىم، بىز ھەم ئوغۇل-قىزلىرىمىز ئېغىر ئەھۋالدا قالدۇق، غەزىنىگە مۇناسىپ بىرنەرسە ئېلىپ كېلىۋالسىمۇ، ئەرزىمەس نەرسىلەر بولسىمۇ ئېلىپ بۇغداي بەرسىڭىز، ياشنىپ قالغان ۋە زەئىپ بىر ئاتىمىز بار، بىزگە رەھىم قىلىۋالسىڭىزمۇ ئەشۇ ئاتىمىزغا رەھىم قىلىشىڭىز، — دىيىشتى.

— سىلەر نىمە ئىشلارنى قىلىدىڭلار، بىلەمسىلەر؟ سىلەر ئۇكاڭلار يۈسۈپكە قانداق قىلىدىڭلار؟ ئۇچاغدىغۇ نادان ئىدىڭلار، ھازىرمۇ ئۇكاڭلار بۇنىيەمنىڭ نىمە ئىش قىلىۋاتىمىلەر؟

يۇسۇپ ئەلەيھىمۇسالامغا ئاكىلىرىنىڭ ئۆزىگە قىلغان ئىشلىرى ئايان ئىدى. ئۇلار بۇنىيەمىنىمۇ خىرلايتتى ۋە ئېتىمىۋارىسىز قارايتتى. شۇ دەرىجىدە ئىدىكى، بۇنىيەمىن ئۇلارغا سۆزلىسە، ئاجىزلىق بىلەن يالۋۇرغان ھالەتتە سۆزلىمەيەلەيتتى. يۇسۇپ ئەلەيھىمۇسالام ئاكىلىرىغا يۇقۇرقىدەك ئېيتقان بولسىمۇ، ئاچچىق-لىنىپ ۋە كايىپ تۇرۇپ ئەمەس، بەلكى، ئارزۇ ۋە نەسىھەت تەلەپپۇزىدا سۆزلىدى. ئۇ، سۆزلەۋېتىپ بېشىدىن تاجىنى ۋە يۈزىدىن نىقاپىنى ئالدى، ھەممىسى قاراشتى، ئاكىلىرىنىڭ كۆزى يۇسۇپ ئەلەيھىمۇسالامغا چۈشتى ۋە ھەممىسى بىر ئېغىزدىن: - ئەي پادىشاھ، سىز ئەجەپ يۇسۇپكە ئوخشايدىكەنسىزغۇ؟ - دىيىشى.

- شۇنداق، مەن يۇسۇپ بولمەن، بۇنىيەمىن مېنىڭ ئۇكام بولىدۇ، - دىدى يۇسۇپ ئەلەيھىمۇسالام ۋە ئورنىدىن تۇرۇپ ھەممەيلەنگە سالام قىلدى.

يۇسۇپ ئەلەيھىمۇسالام بۇنىيەمىننى زىندانغا تاشلاشقا ھۆكۈم قىلغان ھېلىقى كۈنى ئۇنى ئاكىلىرىنىڭ كۆز ئالدىدا زىندانغا ئەۋەتىپ، ئاكىلىرى كەتكەندىن كېيىن زىنداندىن چىقىرىپ ئۆز يېنىدا ئولتۇرغۇزغان ئىدى. يۇسۇپ ئەلەيھىمۇسالام يۈزىدىن نىقاپىنى ئالغاندىن كېيىن، ئاكىلىرى تونۇپ خىجالەتتىن باشلىرىنى تۆۋەن سالغان ھالدا:

- ئەي يۇسۇپ، بىزنىڭ بۇرۇنقى گۇناھىمىزنى كەچۈر-گەيسىز، سىزگە ئاللاتا ئاللا مۇنداق مەرتىۋە ئاتا قىپتۇ، سىزنى بىزدىن ئېزىپ قىپتۇ، بىز خاتا قىلغۇچىلاردىمىز، - دىيىشى ۋە يېنىشلاپ ئۆزى ئېيتقانچ ھەممىسى يىغلىشىپ تۇرۇپ يۇسۇپ ئەلەيھىمۇسالام بىلەن كۆرۈشتى.

— ئەي ئاكىلىرىم، مېنىڭ سىلەرگە يى-ام-انلىغىم يى-وق.
ئاللاتا ئۇللا سىلەرنى مەغپىرەت قىلغاي، - دىدى يۈسۈپ ئەلەي-
ھى-الام، مەن سىلەر تۇغۇرۇلۇق ھېچ كىشىگە شىكايەت قىلمىدىم،
بۇندىن كېيىنمۇ قىلمەيمەن، ھەق تادا ئۇلادىن سىلەرنىڭ كۇنا-
يىڭلارنى تىلەيمەن، ئاللاتا ئۇللا رەھىملىكتۇر.
— ئەي ئېزىز! بىز سىزنىڭ ئالدىڭىزدا شەرمەندىمىز،
سىزنىڭ يۈزىڭىزگە قارىيالمايمىز، - دېيىشتى ئاكىلىرى. يۈسۈپ
ئەلەيھى-الام:

— ئۇنداق ئىشلار مېنىڭ كوڭلۇمدە يوق، مانا شۇنداق
ئالى دەرىجىگە يەتتىم، قۇدۇققا چۈشكەن بولسام مانا تەختكە
چىقتىم، زىندانغا چۈشكەن بولسام مانا پادىشاھلىق تاپتىم. ئەل
ئىشلىرىنىڭ زىيانلىرىدىن خالاس بولۇپ، خارلىقنىڭ بەدىلىگە
خوشلۇققا يېتىشتىم، - دەپ ئاكىلىرىنى خىجالەتچىلىكتىن
چىقاردى ۋە ھەممىسىگە شاھانە سەرۇپ-الار كەيى-گۈزدى.
ئوتكەندە ئوزىگە ئاكىلىرى ئاھانەت قىلىشقان ئىدى، ئى-مىدى
ئوزى ئاكىلىرىغا ئىززەت قىلدى.

— بىزدىن بىرەيلەننى ئەۋەتسىڭىز، بۇ خىرىشخە ۋەرنى
بېرىپ ئاتىمىزغا يەتكۈزسە، - دىدى يەھۇدا.
— ئۇنداق بولسا، - دىدى يۈسۈپ ئەلەيھى-الام، -
مېنىڭ بىر كۆيىنىكىمنى ئالغاي بارسۇن! ئاتامغا خۇشخەۋەر
بولسۇن! ئاتام ئۇنى كۆزلىرىگە سۇرسە كۆزلىرى ئېچىلغاي.
يەنە سىلەر ھەممە ئەھلى - ئاياللىرىڭلارنى ئېلىپ كېلىڭلار.
— ئىلگىرى قانلىق كۆيىنكىنى ئاتامغا مەن ئاپىرىپ، داغى
بالا بىلەن كوڭلىمنى غەش قىلغان كىشى مەن ئىدىم. ھېلىمۇ

بۇ كرىيەنى ئاپىرىپ، ئاتاىنى خوشال - خورام قىلىپ، غۇن-
چەكەك توكۇلگەن كۆڭلىنى گۈلدەك ئېچىلدۇرماق، پاخىتىدەك
ئۇقراغۇن كۆزلىرىنى چىراغدەك روشەن قىلماق، زەپىرەگىدەك
يۇزلىرىنى ماھى تاپاندىدەك نۇرنا قىلماق مېنىڭ ئىشىم، بۇ
ئىشىم ئىلگىرىكى شەرەندىلەكنىڭ كاپارىتى بىرلەشكەن، ئەشۇ
كۈندىكى شەرەندىلەك ۋە خىجىلەتچىلىكتىن بۇگۈنكى كۈنلۈك-
تىكى پاراغەت تۈپەيلى خالاس بولۇپ كېتەرەن، - دىدى يەھۇدا
ۋە تەييار بولۇپ، كېچە - كۈندۈز تېز مېڭىپ، خوشال ھالدا
كەنئانغا يۈرۈپ كەتتى.

*

ياقۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ جىگەر پارىسى بولغان مېھرىۋان
ئۇرغىلىدىن جۇدا بولۇشنىڭ سەۋبى نىمە ئىدى؟
ياقۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇبەششەرە دىگەن بىر قولى بار
ئىدى، ئۇنىڭ بەشەرە ئىسىملىك بىر ئوغلى بار ئىدى. ئۇنىڭ
كۆزلىرى چىقىمى، چىشىلىرى ئەگرى - بۇگىرى (تاماق) ئىدى.
ئۇ، يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە مەكتەپكە باراتتى.
بىر كۈنى ئۇ، يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنى بىر شاپىلاق ئۇردى، ياقۇپ
ئەلەيھىسسالام بۇ ئەھۋالنى بىلىپ قېلىپ، ئۇنى سېتىۋېتىشكە
نەيەت قىلدى. يەنە بىر راۋايەتتە، ياقۇپ ئەلەيھىسسالام مۇبەششەرنى
ھەمرا قىلىپ مەكتەپ ئىشىكى ئالدىدىن ئوتۇپ كېتىۋېتىپ،
قولىدىكى بىر ئالىمنى مۇبەششەرگە بەردى ۋە:
- بۇ ئالىمنى ئېلىپ كىرىپ مەكتەپ ئىچىدىكى بالىلار-
دىن كىم چىرايلىق بولسا، شۇنىڭغا بەرگىن، - دىدى.
مۇبەششەرە مەكتەپكە كىرىپ قارىسا، ئۆزىنىڭ ئوغلى

بەشەرە ھەممىدىن چىرايلىق كورۇندى، ئالەمنى ئوز ئوغل-مىغا بەردى. شۇ چاغدا يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام مەكتەپتىن يۈگۈرۈپ چىقىپ:

— ئاتا ماڭمۇ ئالما بېرىڭ، دىگەن ئىدى، ياقۇپ ئەلەي-

ھىسسالام:

— مۇبەششەرەدىن كىرگۈزدۈم.

— ئۇ، ئوزىنىڭ ئوغل-مىغا بەردى، - دىدى يۇسۇپ

ئەلەيھىسسالام.

ياقۇپ ئەلەيھىسسالام مۇبەششەرەدىن: يەن ساڭا ئالەمنى

نەم دەپ بەرگەن؟ - دەپ سورىغان ئىدى، مۇبەششەرە:

— مەكتەپتە كىم چىرايلىق بولسا، شۇنىڭغا بەرگەن دىگەن

ئىدىڭىز، قارىسام كوزۇمگە ھەممىدىن ئوغلۇم چىرايلىق كورۇنگەن

ئىدى، شۇڭا ئۇنىڭغا بەردىم، - دىدى.

شۇندىن كېيىن ياقۇپ ئەلەيھىسسالام بەششەرنى سېتىش

نىيىتىگە كەلدى ۋە شۇنداق قىلىپ بەششەرنى ساتتى. مۇبەششەرە

يىغلاپ تۇرۇپ: «ئىلاھا، ياقۇپنىڭ ئوغلى يۇسۇپنى سەن يارات-

قان، يۇسۇپنىڭ سەۋسۇسىدىن بەششەرنى ساتتى، مېنى

دەرت ۋە پىراقتا قويدى، ئۇنىڭمۇ پەرزەنتىنى ساتتۇرۇپ، ئۇنىمۇ

پىراقتا قويغايىمەن» دەپ دۇئا قىلدى، ئۇنىڭ دۇئاسى ئىجاۋەت

بولدى. يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاتىسىدىن ئايرىلىشىغا سەۋەپ

بولغان ئىش مۇشۇ ئىدى.

*

ئېيتىلىشىچە، مۇبەششەرە ئوغلى بەششەرە ئۈچۈن تولا يىغلاپ

كوزى كور بولدى. ئومرى قايىغۇلۇق ئوتتتى. يۇسۇپ

ئەلەيھىسسالام ئاكىلىرى بىلەن سالامەت تېپىشىپ، كورۇشۇپ، ئۇنىڭ ئىشلىرى پۈتۈن مەسىرىخە لىقەغە مەشھۇر بولغان ۋاقتىدا، بەشىرىنى ئالغان كىشى مەسىردا بار ئىدى. كېيىن خوجا ئايمىن ئولۇپ، بەشىرى خوجا ئايمىنلىق ئورۇنغا چىقىپ قالدى. ئۇ، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىشلىرىدىن ۋاقىت بولۇپ، بۇ خوشاللىق خەۋىرىنى يەنە يەنە ئەلەيھىسسالامغا ئۈزۈپ، دۇئاسىنى ئالماقچى بولدى ۋە يەھۇدادىن تېزراق بېرىشقا ھەرىكەت قىلىپ كېتىپ بارا تى. بىر كۈنى مۇبەششەرە ياقۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا يىغلاپ كېلىپ، سالام بېرىپ تۇرۇپ:

— ئەي خۇدانىڭ پەيغەمبىرى، ئوغلۇم بىلەن تېپىشلار- مەنمۇ؟ - دەپ سورىغان ئىدى.

ياقۇپ ئەلەيھىسسالام ئاللاتا ئاللاغا مۇناجات قىلىپ: «ئىلاھ، بۇ بىچارە ئوغلى بىلەن قاچان تېپىشتاي» دەپ يىغلىغان، ھەق تائالادىن: «ئەي ياقۇپ، ئىۋال مۇبەششەرەنىڭ ئوغلىنى يەتكۈزۈپ بېرىپ، ئۇندىن كېيىن سېنىڭ ئوغلۇڭنى يەتكۈزۈپمەن.» دەپ خىتاب بولغان ئىدى. ياقۇپ ئەلەيھىسسالام بۇ خەۋەرنى مۇبەششەرەگە ئېيتقان، مۇبەششەرە قايتىپ بېرىپ سۇيۇنۇپ ئولتۇرغان ئىدى.

بەشىرى يەھۇدادىن بىر كۈن بۇرۇن كېلىپ، مۇبەششەرە ئولتۇرغان يەرگە كەلدى ۋە سۇ سورىدى. مۇبەششەرە دەرھال سۇ بەردى ھەم «ئەدىن كەلدىڭ؟» دەپ سورىدى.

— مەسىردىن كېلىۋاتىمەن، ياقۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى يۇسۇپنىڭ خەۋىرىنى ئېلىپ كەلدىم، - دىدى بەشىرى. — بۇ سوزۇڭ يالغان، ماڭا ياقۇپ ئەلەيھىسسالام: «سەن

ئوغلۇڭ بىلەن تېپىشىمىزچە، مەن ئوغلۇم يۇسۇپ بىلەن تېپىشال
«ئايىمەن» دەپ خەۋەر بەرگەن، - دىدى مۇبەششەرە.

— سېنىڭ ئىسمىڭ نېمە؟ - سورىدى بەشەرە.

— مۇبەششەرە.

— ئوغلۇڭنىڭ ئىسمى نېمە؟

— بەشەرە.

بەشەرە بۇ سوزنى ئاڭلاپ، ئوزىنى توڭدىن تاشلىدى
ۋە ئاتىسىنىڭ بويىنى قۇچاڭلاپ:

— ئاھ ئاتا، سالامەت بار ئىكەنسىز، - دەپ يىغلىدى. ئاتا -

بالا يىغلىشىپ ھۇشىدىن كېتىپ يەنە ھۇشىغا كەلدى، مۇبەششەرەنىڭ
كوزى ئېچىلىپ ئوغلنى كوردى.

مۇبەششەرە قول كوتىرىپ ئاللا تائالانىڭ: «ئىلاھا خۇداۋەندە،
ئوغلۇمنى ماڭا قوشقاندىكى، ياقۇپ ئەلەيھىسسالاممۇ ئوغلنى
قوشقايسىن، بۇ شادىمانلىق مېنىڭ كوزۇمنى روشەن قىلغاندىكى،
ياقۇپنىڭمۇ كوزىنى روشەن قىلغاندىكى» دەپ مۇناجات قىلدى.

*

بۇ چاغدا يەھۇدا تېخى يېرىم يولدا كېلىۋاتاتتى. ياقۇپ
ئەلەيھىسسالامنىڭ دېمىشىغا يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ خۇشبو
ھىدى پۇرىدى، ئۇ ئوچقورسىدىكىمىلەرگە:

— ئەي يارانلار! ھازىر ماڭا يۇسۇپنىڭ ھىدى پۇراۋاتىدۇ،
ئۇھىد دېمىشىمنى خۇشبوھى قىلىۋەتتى، - دىدى.

ياقۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ بەكمۇ خۇرسەنلىك ھىس قىلىپ
ۋاتقانلىقىنى كورگەن ئالدىدىكى قىزلىرى ۋە نەۋرىلىرى:

— تېخىچە بۇرۇنقى يۇسۇپنىڭ مۇھەببەتىنى ئىزھار قىلىپ
ۋاتىسىز، ئۇنى تېخى ئۇنۇتماپسىز، - دېيىشتى.

شۇ ئەسنادا ھۇبەششەرە بىلەن ئوغلى بەشەرە ئىككىسى ياقۇپ ئەلەيھىمسالامنىڭ ئالدىغا كىرىپ ھال سوراپ، كېيىن يۈسۈپ ئەلەيھىمسالامنىڭ خەۋىرىنى بەردى ۋە بەشەرە: — مېنى ئاتامدىن ئايرىپ ساتقان ئىدىڭىز، شۇ چاققىچە ھىندىدا ئىدىم، بۈگۈن ئاتام بىلەن دىدار كورۇشتۇم، يۈسۈپ ئەلەيھىمسالامنىڭ خەۋىرىنى يەتكۈزۈپ، دۇئا ئىلاي دەپ كەلدىم، - دىدى.

ياقۇپ ئەلەيھىمسالام بۇ خۇشخەۋەرنى ئاڭلاپ كۆپ خۇر-سەن بولدى ۋە يىغلاپ كەتتى. كېيىن ئۇلارغا قاراپ: — نىمە تىلىگىڭلار بار، دۇئا قىلاي، - دىدى. — جان بەرمىگم ئاسان بولسۇن، گور قساراڭغۇلۇغىدىن ئەمەن بولاي، - دىدى بەشەرە.

ياقۇپ ئەلەيھىمسالام دۇئا قىلدى، تېخى دۇئا قىلىپ بولماي تۇرۇپلا، ئوغلى يەھۇدا يىتىپ كەلدى ۋە يۈسۈپ ئەلەيھىمسالام ئەۋەتكەن كويىنەكنى ئالدىدا قويدى. ياقۇپ ئەلەيھىمسالام يۈسۈپ ئەلەيھىمسالامنىڭ خەۋىرىنى ئاڭلاپ، ھەددىدىن زىيادە خۇرسەن بولدى. ئۇندىن كېيىن كويىنەكنى ئېلىپ كوزلىرىگە سۈرگەن ئىدى، ھەق سۇبھانى ۋە تائالا كوزىگە رۇشەنلىك ئاتا قىلدى، كوزلىرى ئېچىلىپ ھەممە ئەھلى بەيتى، بالىچاقا، نەۋرىلىرىگىچە كوردى.

ياقۇپ ئەلەيھىمسالام يەھۇدادىن يۈسۈپ ئەلەيھىمسالامنىڭ ئەھۋالىنى سورىدى. يەھۇدا بەكمۇ تەئرىپلەپ بايان قىلىپ بەردى. ياقۇپ ئەلەيھىمسالام خوشاللىغىدىن تىرىسگە سىغماي كەتتى. ئۇ كۈنى ناھايىتى خوشال - خورام ئوتتسى.

يۈسۈپ ئەلەيھىمسالام كويىنىڭنى ئەۋەتىپ ئەتىسى ئىككى

لىرىغا:

— سىلەر مۇ بېرىپ ئەھلى ئىسايال، بىلىمچى قىلغىلىرىڭلارنى
ئېلىپ كېلىڭلار، — دەپ رۇخسەت قىلغان ئىدى. ئۇلار يۈسۈپ
ئەلەيھىمسالامنىڭ بۇقەدەر ياخشى مۇئامىلىسىگە بەكمۇ ئىختىلاس
قىلىشتى. يۈسۈپ ئەلەيھىمسالام بۇنى ئاممىدىن سورىدى:

— كەنئاندىن كېلىدىغانلار قانچە كىشى؟

بىر راۋايەتتە چوڭ - كىچىك 70 كىشى، يەنە بىر راۋايەتتە
400 كىشى ئىدى. يۈسۈپ ئەلەيھىمسالام سوۋغا ئۈچۈن
كىشى بېشىغا 400 مىسقال ئالتۇن، 400 مىسقال كۈمۈش، 100
مىسقال مىشك، 100 مىسقال ئەنپەر، 100 مىسقال ئۇد بېرىپ
يولغا سالدى. يۈك - تاقلىرىنى توشۇشقا ھەددى ھىساپسىز
تۈگە، ئات، قېچىم بېردى. بۇ نەرسىلەرنى بۇنى ئاممىغا تاپشۇرۇپ،
بىر پارچە مەكتۇپ يازدى، مەزمۇنى مۇنداق ئىدى:

«ئەي ئاتا، خىزمەتلىرىگە ئۈزۈم باراي دىگەن ئىدىم،
پەرمانى ئىلاھى بويىچە ئۈزلىرى بىزگە مېھمان بولۇپ كەلگەن يىلا.
سوۋغا قىلىپ بىر بۈلۈك نەرسىلەرنى ئەۋەتتىم، كېرەك بولغاندا
سەرپ - خىراجەت قىلىپ، يول چايدۇغى ۋە سەرۋىپلار قىلىپ
كەلگەن يىلا. ئىنشا ئاللا بىز ياخشى ئىستىقبال قىلىپ زىيارەتلىرىگە
ھازىرلىق قىلىۋرمىز.»

بۇنى ئاممىنى كارۋان بېشى قىلىپ، ئاكتىللىرىنى كەنئانغا

يولغا سالدى. ئاكتىللىرى كەنئانغا يېتىپ كېلىپ ئاتىسىغا:

— ئەي ئاتا، بىز يامانلىق قىلغۇچى بولۇپ قالدۇق،
ئاللاتا ئالادىن بىزنىڭ گۇناھىمىزنىڭ مەغپىرەتلىگىنى تىلىسىڭىز،
خۇدايىم گۇناھىمىزدىن ئۆتسە، دېيىشتى.

— گۇناھىڭلارنى پەرۋەردىگارىدىن تىلەيمەن، — دىدى
ياقۇپ ئەلەيھىمسالام، — لېكىن شۇ ھامان تىلىدى، ئۇلارنى
قايتۇرۇۋەتتى. ئۇلار يۈسۈپ ئەلەيھىمسالامغا ئوزرە قويغاندا،
شۇ ھامان كەچۈرگەن ئىدى، چۈنكى، يۈسۈپ ئەلەيھىمسالام ياش
ئىدى، ياش كىشىنىڭ كوڭلى كەڭ بولىدۇ، ياقۇپ ئەلەيھىمسالام
قېرى ئىدى، قېرى كىشىنىڭ كوڭلى تارراق بولىدۇ. بەزىلەرنىڭ
ئېيتىشىچە، سەھەر ۋاقتىدا دۇئا ئىجاۋەت بولىدۇ دەپ، ياقۇپ
ئەلەيھىمسالام سەھەردە دۇئا قىلماقچى بولغان ئىكەن. ياقۇپ
ئەلەيھىمسالام يۈسۈپ ئەلەيھىمسالامنىڭ خەۋىرىنى ئاڭلىغان چاغدا،
شۇكرانە ئۈچۈن ناماز ئوقۇدى ۋە بارلىق نەۋرە — چەۋرىلەرنى
يىغىپ ھەممىسىگە كەلگەن ھەدىيە — توھپىلەرنى ئۈلەشتۈرۈپ
بەردى. شۇندىن كېيىن ھەممەيلىسەن سەپەرگە چىقىشنىڭ كويىدا
بولدى ۋە ئوزلىرىگە كېرەكلىك زىبۇ — زىننەت ئەسۋاپلىرى،
سەرۋىيا ۋە باشقا لازىمەتلىكلەرنى تەييارلاپ، مەسىرغا قاراپ
راۋان بولدى. روبىلىنى ئوزلىرىدىن بۇرۇنراق خەۋەر قىلىشقا
ئەۋەتتى. روبىل بېرىپ يۈسۈپ ئەلەيھىمسالامغا خوشخەۋەر
يەتسكۈزدى.

*

يۈسۈپ ئەلەيھىمسالام مەسىرنىڭ بارلىق ئەمىر — ئۆمەرا،
ۋەزىر — ۋۇزرا، ئىلىم — ئولىما، پازىل — پۇزۇلا، ئىكاكىبىر —
ئەشرەپ، قازى — مۇپتىلىرىنى: «ھەممىڭلار چىرايلىق كېيىنىپ —
جابدۇنۇپ، كەنئان يولىغا چىقىڭلار» دەپ بۇيرىدى.
ئۇلارنىڭ ھەممىسى توپ — توپ، گورۇھ — گورۇھ، جامائە —
جامائە بولۇشۇپ كەنئان يولىغا — ياقۇپ ئەلەيھىمسالامنىڭ

ئىستىقبالغا چىقتى. ياقۇپ ئەلەيھىسسالام دەسلەپكى جامائەتكە يېتەپ كەلگەندە، 4 مىڭ كىشى چىققانلىقىنى چاغلىدى.

يۈسۈپۇم بۇلارنىڭ قىسمىدا بارمۇ؟ - دەپ سورىدى ياقۇپ ئەلەيھىسسالام بۇنىيەمىندىن.

- بۇلار يۈسۈپ ئاكىلىنىڭ سىپاھلىرى، - دەپ جاۋاپ بەردى بۇنىيەمىن ئۇلارنىڭ ھەممىسى پىيادە بولۇشۇپ، ھۆرمەت تازىسى بىجا كەلتۈردى.

يەنە جاھازلانغان 4 مىڭ توگە كەلدى، ھەر بىر توگەدە ئىككىدىن كېنىزەك ئولتۇرغان ئىدى.

- بۇلار كىم؟ - سورىدى ياقۇپ ئەلەيھىسسالام.

- بۇلار يۈسۈپ ئاكىلىنىڭ كېنىزەكلىرى، - جاۋاپ بەردى بۇنىيەمىن.

يەنە 10 قارا ئەلەملىك 10 مىڭ كىشى كېلىپ، ياقۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۈزەڭگىسىنى بۇسە ① قىلدى. «بۇلار كىملىرى؟» -

دەپ سورىغان ئىدى، بۇنىيەمىن:

- بۇلار يۈسۈپ ئاكىلىنىڭ ئوردا سارىيىدا كېچە - كۈن - دۈز خىزمىتىدە بولغان قۇللىرىدۇر، - دەپ جاۋاپ بەردى.

ئۇندىن كېيىن 4 مىڭ ئات تونلۇق، ئات دەستارلىق (سەل لىلىك) ئات ئاتلىقلار كەلدى. ياقۇپ ئەلەيھىسسالام سورىغان

ئىدى، بۇنىيەمىن:

- بۇلار يۈسۈپ ئاكىلى سىزدىن ئوز گۇناھىنى تىلگىلى

ئەۋەتكەن ئولسىما ۋە ئاكىلى بىر - ئىشەرەپلەر، - دەپ جاۋاپ بەردى.

① بۇسە - سۇيىدى دىگەن مەنىدە - م

— مەندىن قايسى گۇناھنى تىلەيدىكەن؟ — سورىدى
ياقۇپ ئەيەسسەلام.

— ئەي ئاتا، ئاكام يۇسۇپكە كۆرگەن چۈشۈڭنى ئاكا-
لىرىڭغا ئېيتىمىغىن، دېگەن ئىكەنسىز، سىزنىڭ نەسەبىتىڭىزنى
ئاڭلىماي، ئاقمۇەتتە ھەسرەتلىك، ئەلەملىك، قاتتىق ئېغىرچ-
لىق ۋە نادامەتكە قالغان، شۇ چۈشۈنى ئاكىلىرىڭغا ئېيتقان
گۇناھنى تىلەيدىكەن، — دېدى بۇنىيەمىن.

ياقۇپ ئەلەيھىسسالام دەرھال ئۇنى ئەپۇ قىلدى، ئۇندىن
كېيىن مېڭىپ بېرىپ، 18 مىڭ زىيارەتچى بىلەن كېلىۋاتقان
يۇسۇپ ئەلەيھىسسالامغا قاراپ سورىدى:

— بۇلار كىملىەر؟

— يۇسۇپ ئاكام ئوزىنىڭ خاس لەشكەرلىرى بىلەن
كەپتۇ، — دېدى بۇنىيەمىن بەكمۇ خوشاللىق بىلەن.

ياقۇپ ئەلەيھىسسالام توڭدىن چۈشۈپ، يۇسۇپكە قاراپ
ھاڭدى. ئەمما يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام خۇددى شامالدىك ئۇچقۇر
بىر ئاتقا مېنىپ كېلىۋاتاتتى. شۇ چاغدا جەبرائىل ئەلەيھىس-
سالام كېلىپ:

— ئەي يۇسۇپ، بۇ قانداق ئىش؟ ئاتاڭ پىيادە كېلە
ۋاتسا، سەن ئاتلىق كىتىپ بارىسەن! — دېدى.

— ۋەسالىنىڭ خوشاللىغىدا ئۇنتۇپ قاپتىمەن، — دېدى
يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام ۋە دەررۇ ئاتتىن چۈشتى، ھەممە خەلق
پىيادە بولۇشتى. ئاتا — ئوغۇلنىڭ كورۇشۇش ۋاقتى يېتىپ كەل-
دى. بۇ ئىككى غەمدە ئىزىلىگەن، زۇلۇم بىلەن باغرى يارا
بولغانلار بىر — بىرىگە خۇددى باش باھار يىامغۇرىدەك قىم-

مەتلىك گوھەرلىرىنى چېچىشتى. بۇ ئىككى ھىجران ئوتىغا چۈ-
مۈلگەن ۋە پىراق يۈكىدە نازۇك قەددى ئىگىلىگەنلەر بىر -
بىرىگە يېپىشىپ، مۇبارەك قوللىرىنى بىر - بىرىنىڭ بويۇنلى-
رىغا سېلىپ، گاھى پىراق دەشتىدە زۇلۇم - سىتەم تارتقانلىرىغا
ھۇشلىرىدىن كەتتى، گاھى پىراق يۈكىدىن ۋە ھىجران ئەلىم-
نىڭ يالقۇنلۇق زىندان ئوتىدىن خىلاس تاپقىنىغا شادۇ -
خورام بولۇپ، نەچچە سائەتلەپ مەس بولۇپ قېلىشتى.
بۇ ھالىنى ئالەم ئالامىكىلىرى تاماشا قىلاتتى. جە براۋىل
ئەلەيھىسسالام تاۋاقلاردا نۇرلار ۋە جاۋاھىرلارنى كەلتۈرۈپ
باشلىرىدىن چاچاتتى. جەننەتنىڭ بارلىق ھور - غۇلمانلىرى جەن-
نەتنىڭ كۈڭگۈرىدىن قاراپ تاماشا قىلىشتى. ئالامىكىلىرى
ھەيرانلىق بىلەن تەپەككۈر قىلىشقان ھالدا: «ئىلاھا خۇدا -
ۋەندا، جاھاندا مۇشۇ ئاتا - ئوغۇلدەك بىر - بىرىگە مەھرى -
مۇھەببەتى زىيادە كىشى بارمىدۇ؟ دەپ سورىدى. شۇ ئان ئاللا -
تائالادىن: «ئەي ئالامىكىلەر، تېخى ئاخىر زاماندىكى دوستۇم
مۇھەممەتنىڭ ئوزىنىڭ ئاسىي ئۇمىمەتلىرىگە بۇنىڭدىن 70 مىڭ
ھەسسە ئارتۇق مۇھەببەتى بارغۇ» دەپ نېدا كەلدى. ياقۇپ
ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىززەت - ھۆرمىتى بارلىق خەلققە مەلۇم
بولدى. ئۇلار بىرلىكتە يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنىڭ چېدىرىغا كى-
رىشتى. شۇ چاغدا يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغا ئېگىچىسى
ياقۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ نىكاھىدا ئىدى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام
ياقۇپ ئەلەيھىسسالام بىلەن تاغا ئېگىچىسى تەختكە چىقاردى.
ئاتىسى تاغا ئېگىچە ۋە ئون بىر ئوغۇل بىلەن بىللە يۈسۈپ
ئەلەيھىسسالامغا سەجدە قىلدى.

— ئەي ئاتا، — دىدى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام، — گەنئاندا ئاي ۋە كۈن بىلەن ئون بىر يۈلتۈز ماڭا سەجدە قىلدى، دىگەن چۈشۈمىنىڭ تەبىرى مۇشۇ ئىكەن — دە.
ئەسلىدە مەخلۇققا سەجدە قىلىش راۋا ئەمەس، ياقۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغۇللىرى بىلەن بىللە يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامغا سەجدە قىلىشتىكى سەۋەپ نىمە؟

ئۇلارنىڭ قىلغىنى سەجدە تەھەببەت ئىدى. سەجدە 4 تۈرلۈك بولىدۇ: سەجدە ئىبادەت؛ سەجدە سەھۋە؛ سەجدە تىلا-ۋەت؛ سەجدە تەھەببەت. سەجدە ئىبادەت — ئاللا تائالادىن ئۈزگىگە راۋا ئەمەس. سەجدە سەھۋە — نامازدا سەھۋەنلىك يۈز بەرگەندە قىلىنىدۇ. سەجدە تىلاۋەت — قۇرئاندا 14 يەردە كېلىدۇ. سەجدە تەھەببەت — ھورمەت بىلدۈرۈش سەجدىسى بولۇپ، ئۇلۇغ كىشىلەرگە قىلىنىدۇ. ياقۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامغا قىلغىنى سەجدە تەھەببەت ئىدى.

ئۇندىن كېيىن ياقۇپ ئەلەيھىسسالام يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامدىن بېشىدىن ئۆتكەن ۋە قەلەرنى سوردى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام بارلىق ئەھۋالنى بىرمۇ — بىر بايان قىلدى. لېكىن، ئاكەلىرىنىڭ ئۇرغان، قۇدۇققا تاشلىغان، مانىك زىضرغا قۇل قىلىپ ساتقانلىرىنى ئاتىسىغا ئېيتىمىدى. چۈنكى، ئاكىلىرى ئۇياتىمىسۇن، ئاتامنىڭ ئاكىلىرىمدىن كوڭلى سۆزىمىسۇن، دەپ ئويلىدى. شۇندىن كېيىن ياقۇپ ئەلەيھىسسالام مېھمانلار بىلەن بىللە شەھەرگە قاراپ يولغا چىقتى. يولدا جەبرائىل ئەلەيھىسسالام كېلىپ:

— ئەي يۈسۈپ، ئاغزىڭنى ئاچقىن، دىدى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ئاغزىنى ئېچىش بىلەنلا 10 پارچە ئاق نۇر ئاغزىدىن چىقىپ كەتتى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام:

— ئەي ئاللا تائالانىڭ خەۋەرچىسى، ئاغزىمدىن چىقىپ كەتكەن نەرسە نېمە؟ — دەپ سورىدى.

— سېنىڭ ئوغۇللىرىڭ پەيغەمبەر بولاتتى، ئاتاڭغا بەزى مەتلىك قىلغانلىغىڭ سەۋبىدىن ئوغۇللىرىڭ پەيغەمبەرلىكتىن مەھرۇم بولدى، — دېدى جەبرائىل. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام كۆپ ئەپسۇسلاندى ۋە ھەسرەت — ئادامەت چەكتى، لېكىن پايدا بەرمىدى.

ئۇندىن كېيىن ئۇلار يەنە بىر ئاز يول ماڭغان ئىدى، شاھ رويان ئاتقا مېنىگەن ھالدا ئالدىدىن چىقىپ كەلدى ۋە ئاتتىن چۈشۈپ ياقۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۈزەڭگىسىنى بۇسە قىلدى.

بەزى راۋايەتلەردە ئېيتىلىشىچە، يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ئاتىسى بىلەن ئات ئۈستىدە كورۇشتى، دىيىلگەن. ئۇنىڭ ئاتى تىن چۈشمىگەنلىكىگە ئۈچ سەۋەپ بار ئىكەن:

بىرىنچىسى، ئاتىسىنى تونىمىغان؛ ئىككىنچىسى رويان شاھ بىلەن بولۇپ، ئاتتىن چۈشمەك، دېگەن؛ ئۈچىنچىسى، ياقۇپ ئەلەيھىسسالام ئۆزى ئاتتىن چۈشمىگەن دېگەن ئىكەن، دىيىلمەتتۇ.

※

شۇنداق قىلىپ ياقۇپ ئەلەيھىسسالام شەھەرگە يېتىپ كەلدى. قارىسا شەھەر كۆچىلىرى بەكمۇ پاكىزە تازىلانغان. ھەر قايسى سۇپىلاردا بۇلبۇللار سايىراپ، خۇش ئاۋاز ھاپىزىلار قارشى ئېلىش يۈزىدىن شېرىلار ئوقۇپ، سازەندىلەر نەغمە — ناۋا قىلىپ تۇراتتى.

شۇنىڭ بىلەن ئاخىرى 40 يىللىق پىراق دەردى ۋە ئىشتىياق

ئوتى بايانغا يەتتى. ئۇلار دەددە، ئەمەسە بىلەن يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنىڭ بارگاھىغا يېتىپ كەلدى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ئاتىسى بىلەن تاغا ئېگىچىسىنى تەختكە ئولتۇرغۇزدى. شۇندا ياقۇپ ئەلەيھىسسالام:

— ئەشۇ كۈنى ئاكىلىرىڭ سېنى ئېلىپ كېتىپ ساڭا نىمە ئىشلارنى قىلدى؟ — دەپ سورىدى.

— ئەي ئاتا، مەندىن بۇنى سورىمىسلا، — دېدى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام، — ئۇ ۋەقەنى مەن كىشىگە ئىزھار قىلمايدىغان بولغان. ئەمما زىنداننىڭ قاتتىقلىقىنى بايان قىلىپ بېرىپ، پويۇمغا تاقاق، قولىمغا زەنجىر، پۈتۈمغا قۇلۇپلۇق ئىشكەل سالدى. ئۈستۈمگە ئەسكى چەكمەن كەيدۈردى. بەكمۇ تارىدە ئولتۇرغۇزدى، ئۇيقۇم قاچتى. كۈزلىرىمدىن باش باھارنىڭ يام-غۇرىدەك ياشلار ئېقىپ، ئەشۇ تارچاينى ئانار گۈلىدەك قىلدى. گامى ھوشۇمدىن كېتەتتىم، گامى ھوشۇمغا كەلگەندە: «كاشكى ھوشۇ زەئىپ ھالىمدىن ئاتام خەۋەردار بولسا ئىدى، ھەزرىتى ھەق سۇبھانى ۋە تائالادىن تىلەپ، بۇنداق قاتتىق كۈنلەردىن خالاس قىلغان بولاتتى» دەپ يىغلايتتىم.

يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ تارتقان مېھنەت-مۇشەققەتلىرىنى بىرمۇ - بىر بايان قىلدى. ئۇندىن كېيىن زۇلەيخا كېلىپ ياقۇپ ئەلەيھىسسالامغا ھۆرمەت تازىمى بىجا كەلتۈردى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ئۇنى ئاتىسىغا كۆرسەتكەندىن كېيىن، ياقۇپ ئەلەيھىسسالام زۇلەيخاغا جاۋاب سالام بەردى.

ئاتىسىنى مېھمان قىلىپ بولغاندىن كېيىن، يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام پۈتۈن مىسىر خەلقىنى جامەگە يىغىۋېتىپ، ئاتىسىنى ئىززەت - ئىكرام

بىلەن ئېلىپ كىردى. مىسىر خاتىبى خۇتبە ئوقىدى. ھەممەيەلەن دۇئا ۋە دۇرۇت ئوقۇغاندىن كېيىن، يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام خەلق لىرىدىن سورىدى:

— ئەي مىسىر خەلقى، سىلەر كىسىمىلەر؟ مەن كىم بولمىن؟

— ئەي پادىشاھ، سىز بىزنىڭ پادىشاھىمىز! بىز چوڭ - كىچىك ھەممىمىز سىزنىڭ قۇلىڭىزدۇرمىز، - دەپ بىردەك ئاۋاز بىلەن ۋاقىراشتى بارلىق مىسىر ئەھلى.

— ئەي خالايىقلار، بىلىڭلار ۋە ئىسگاھ بۇلۇڭلاركى، بۇ ياشانغان پەيغەمبەر مېنىڭ بۇزۇرۇكۋارىم ئاتام بولسىدۇ، بۇ پەرزەنتلىرىنىڭ ھەممىسى مېنىڭ قېرىنداشلىرىم، بۇلارنىڭ قەدەملىرىنىڭ ھەقىقى - ھورمىتىدىن ھەممەڭلارنى ئازات قىلىدىم، ھال - مۈلكۈڭلارنىڭ ھەممىسىنى ئۈزەڭلەرگە بەردىم، - دىدى يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام.

ھەممەيەلەن خوشاللىقتا غۇلغۇلا قىلىشىپ كەتتى. مىسىر خەلقى ياقۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇنداق ئۇلۇغلىغىنى بىلىپ، شۇ ھامان ئىمان ئېيتىپ، مۇسۇلمان بولۇپ: «ئاللاھە ئىللەللا ياقۇپ ئىسرائىمىللا» - دىدى.

*

ئەتىسى رويان شاھ بارلىق مىسىر كاتتىملىرى بىلەن بىللە ياقۇپ ئەلەيھىسسالامغا سالام بەرگىلى كەلدى.

ئەسلىدە يۇسۇپ ئەلەيھىسسالام زىنداندىن چىقىپ روياننىڭ ئالدىغا كەلگەندە، رويان ئوردىسىنىڭ ئالدىغا قىزىل ئالتۇندىن بىر تۈگمەن تېشى قويىدۇرۇپ قويغان ئىدى، ئېغىرلىغى 500

پاتمان كېلەتتى. بۇ قېتىم روپان كەلگەندە، ئالدىدىراق بېرىپ كۆرۈشەي دەپ كېلمۇپتىم تاشقا پۈتلۈشۈپ كەتتى، كۆرۈشۈپ بولغاندىن كېيىن، يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ئۇ تاشنى كۆتمىدى يەنە راققا تاشلىمۇەتتى. روپان شاھ يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇنداق كۈچ - قۇدرىتىنى كۆرۈپ ھەيران قالدى. ئۇ، يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاكتىلىرىنى كۆرگەندىن كېيىن سورىدى:

— ئاكتىلىرىڭىز كۈچلۈك كىشىلەر مۇ؟

— ئىمتىھان ئېلىپ كۆرۈپ باقسىڭىز بولىدۇ، - دېدى يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام.

روپان شاھ ئۇلارنى ئوۋغا ئېلىپ چىقتى. ئوۋدا شەمئۇن بىر يولۋاسنى تىرىك تۇتۇپ ئېلىپ كەلدى. روپان بىر يولۋاسنى تاش بىلەن ئۇرۇپ ئولتۇردى. لاۋىيە ھىك پاتمان تاشنى بىر قولى بىلەن ھاۋاغا ئېتىۋېتىپ يەنە بىر قولى بىلەن تۇتۇۋالدى. شۇ تەرىقىدە ھەر بىرى بىرىدىن كارامەت كۆرسەتتى. روپان شاھ ئۇ بىرىن - تەھىمىن ئوقىدى ۋە كېلىپ يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامغا:

— ئاكتىلىرىڭىزغا ئىپتىتىمىڭ، - ئاكتا بىر يۈرت ئېلىپ بەر -

سۇن، - دېدى.

يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا ئېيتقاندا، ئۇلار ئاكتىلىرىدىن رۇخسەت ۋە دۇئا ئېلىپ، ھەر قايسى مېڭدىن كىشى بىلەن جەمئىي ئون ھىك ئەسكەرگە باشچىلىق قىلىپ رۇمغا يۈرۈش قىلدى. شام بىلەن رۇم ئارىسىدا ئون بىر قورغان بار ئىدى، ھەممىسىنى ئالدى. ئۇندىن كېيىن كېلىپ روپان شاھقا:

— يەنە قايسى تەرەپتە دۈشمىنىڭىز بولسا يىزىق قىلاي -

لى، - دېگەن ئىدى، روپان شاھ:

— ئەمدى مەن قېرىپتىمەن، ماڭا يۇرت، ۋىلايەت كېرەك
ئەمەس، ئالغان شەھەرلىرىڭلارنى ئۈزەڭلەرگە بەردىم، - دىدى.
شۇندىن كېيىن ياقۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغۇللىرى
ھەر قايسى بىردىن ھاكىم بولدى. بەنى ئىسرائىل قەۋمى
ئۇلارنىڭ ئەۋلاتلىرىدۇر.

*

زۇلەيخا يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام قىلدۇرۇپ بەرگەن بەيتىم
ئىباد ئىسلىك ئويىدا ئىبادەت قىلاتتى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام
كىرىپ شېرىن سۆزلەر بىلەن ئۇنىڭ غۇنچىلىرىنىڭ تۈگۈنچەك
لىرىنى ئاچماقچى بولسىمۇ ئىلتىپات قىلمايتتى، بىر كۈنى زۇ-
لەيخا ئىبادەتخانىسىدا تائەت قىلىۋاتاتتى، يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام
كېلىپ خېلى ئۇزاق ساقلىسىمۇ ئىبادىتى تۈگۈمىدى. ئاخىرى
بولماي ئىشكىنى بۇزۇپ كىرىپ زۇلەيخاغا يېقىنلاشتى، زۇلەيخا
قاچقان ئىدى، يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ئارقىسىدىن قولى سالىدى.
زۇلەيخاننىڭ ياقىسى يىرتىلدى. شۇ زامان بىر پەرىشتە كېلىپ
يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامغا: «ئەي يۈسۈپ، ئەمدى بىر - بىرىڭلاردا
ھەقىقىتلار قالمايدى، زۇلەيخا سىزنىڭ دەردى - پىراقىڭىزدا يا-
قىڭىزنى يىرتقان ئىدى، سىزمۇ ئۇنىڭ مۇھەببەتتە ياقىسىنى
يىرتتىڭىز» دىدى. شۇندا ھەق تائالادا دەرگاھىدىن: «ھەر كىم
ھاجىتىنى مېنىڭ دەرگاھىمغا كەلتۈرسە، زۇلەيخادەك مۇرادىنى
تاپقۇسىدۇر» دېگەن نېدا كەلدى.

*

ياقۇپ ئەلەيھىسسالام بارلىق ئەھلى - ئەۋلادى بىلەن
ياخشىلىق ۋە ئىززەت ئىچىدە راھەت - ھالاۋەت بىلەن 40 يىل

ئۇمۇر كوچۇردى، ئۇنىڭ كۈندىن - كۈنگە ئىززىتى ئېشىۋەردى. بىر كۈنى جەبرائىل ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا ۋەھىيى كەلتۈرۈپ: «ئەمدى شامغا يانغىن، بۇ مېسىر دىگەن مەملىكەت خەبىز ۋە پىرئوننىڭ ماكانىدۇر، ئۇمۇرۇڭ ئاخىرىغا يەتتى، ئەۋلات - ئەجدادىڭغا ئۇلانغىن» دېدى. بۇ گەپنى ئاڭلىغان ياقۇپ ئەلەيھىسسالام يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامدىن ئىجازەت سورىدى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ئۇنۇمىغان بولسىمۇ، ئاخىرى نائىلاج رۇخسەت بەردى. «مەنمۇ بارسام بولارمىكەن» دىگەن ئىسىدى، ياقۇپ ئەلەيھىسسالام:

— سىزنىڭ بېشىڭىزدا بىر مەملىكەتنىڭ ئىشى بار ئىكەن، لېكىن يەنە كۆرۈشمىزمۇ - يوق، خۇدا بىلىدۇ، ئوغلۇم ھەركەت قىلىڭ، پۈتۈن ئۇمۇرىڭىز مېسىردا ئىرتۇپ كەتسىۇن، بۇ، خەبىز زالىمنىڭ ئورنى، بالىنىڭ تۇپرىقى دىگەن ئاتا-ئانىنىڭ ئايىغىدا بولىدۇ، - دەپ جاۋاب بەردى.

ياقۇپ ئەلەيھىسسالامنىڭ باشقا ئوغللىرى: «ئاتىمىز مېسىردىن قايتىپ كەتكەندىن كېيىن يۈسۈپ بىزگە جازا بېرەرمۇ دەپ گۇمان قىلىپ، ئاتىلىرىغا بۇ سۆزنى ئېيتقان ئوخشايدۇ. ياقۇپ ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ سۆزىنىمۇ يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامغا يەتكۈزۈپ قويدى. ئاندىن كېيىن مەھەللە - ئەۋلادى بىلەن ۋىدالىشىپ، شام تەرەپكە راۋان بولدى. لاۋىيە، يەھۇدا، شەم - ئۇن ئاتىمىنىڭ خىزمىتىنى قىلىپ كەتتى. باشقىلىرى مېسىردا قالدى. ياقۇپ ئەلەيھىسسالام ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ قەۋر - سىنىڭ قېشىغا كېلىپ بىر نەچچە كۈن تۇرغان ئىدى، جان ئالغۇچى پەرىشتە كېلىپ ئۇنىڭ روھىنى بەدەن قەبىرىدىن پەلەك

ئالدىمىگە ئەۋەتتى. ئوغۇللىرى ھەيرانلىق بىلەن ئۇنىڭ جەسەدىنى كىمىگە نىگە ئوراپ، ئەجداتلىرىنىڭ قەۋرىسى تانلىغىغا دەپنە قىلىپ، ئۇ يەردە بىر نەچچە كۈن تۇرۇپ يەنە مەسىرىغا قايتىپ كەلدى.

*

بىر كۈنى يۇيۇپ ئەلەيھىسسالام ئاتا - بۇللىرىنىڭ قەۋرىلىرىنى زىيارەت قىلىشنى ئويلاپ، تاشقىرىغا چىقتى. بىر ئات توقۇغۇلۇق تۇرۇپتۇ. شۇ چاقتىچە بۇنداق ئاتنى ھىچكىم كۆرۈپ باقمىغان ئىدى. ئۇ ئات: «مەن نەچچە ۋاقىتتىن بېرى جەننەتتە ئىدىم، ماڭا مىنگەن، مەن سېنى ئەجداتلىرىڭنىڭ قېشىغا ئاپىراي» دىدى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ئاتقا مىنگەن ئىدى، ئۇ ئات كۆزنى يىرمۇپ ئاچقىچە ئۇنى بىر يەرگە ئېلىپ كەلدىكى، ئۇ يەردىن ياخشىراق ۋە گۈزەلرەك يەرنى تېپى ھىچكىم كۆرمىگەن بولغىنىدى! ئۇ يەردە 3 ھۈنپەر بولۇپ، بىرىدە ئىبىراھىم ئەلەيھىسسالام، بىرىدە ئىسھاق ئەلەيھىسسالام، بىرىدە ياقۇب ئەلەيھىسسالام ئولتۇرغان ئىكەن. ئۇلارغا سالام قىلغان ئىدى، ھەممىسى جاۋاپ سالام بېرىپ، ئۇنى سۇيۇپ تۇرۇپ: «ئەي ئوغلۇم، سەن قايتقىن، سېنىڭ تېخى ئۆمرۈڭ بار، سەن بېرىپ ھەممەن - ھوسۇلمانلارغا بىزنىڭ سالامىمىزنى يەتكۈزگەن» دىدى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام يەنە شۇ ئاتقا ھېنىپ ئىلگىرىكى جايغا قايتىپ كەلدى. ئۇنىڭ يۈزىگە ئىلاھى نۇر ئىزىنىغان ئىدى. ھەممە خەلق ئۇنى كۆرۈپ بەكمۇ ئەجەپلەندى. يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام شۇندىن كېيىن پادىشاھلىق تاجىنى كەيمەي، نىل ھەرىياتىنىڭ لىۋىگە جاي ناماز سېلىپ، تائەت - ئىبادەتكە مەشغۇل بولدى.

ئاللاتسا ئالغا: ئەي پەرۋەردىگارم، مېنى كاتتا يۇرتقا پا-
 دشاھ قىلدىڭ، ئىلمىي ھىكمەت بېرىپ، چۈش تەبىرىنى كارامەت
 قىلدىڭ، پەيغەمبەرلىك لىباسىنى كەيسدۇر دۇڭ. بىلدىمكى، بۇ
 ئالەمنىڭ باقاسى ① يوق ئىكەن، مېنىڭ دۇئايمىنى ئىجاۋەت
 قىلغىن، بۇ ئالەمدىن مېنى ھوسۇلمانلىق بىلىن كەتكۈزگىن.
 ئەۋلات - ئەجداتلىرىمنىڭ سوھبىتىنى كارامەت قىلغىن. دەپ
 مۇناجات قىلدى. شۇ سائەتتە جەبرائىل ئەلەيھىسسالام كېلىپ:
 «ئەي يۈسۈپ سەددىقۇللا، ئالەمنىڭ خۇداسى سىزگە سالام
 ئەۋەتتى. ئۇمىڭىزدىن 3 كۈن قالدى. ئاخىرەت ئىشلىرى بى-
 لەن شۇغۇللانغىڭىز ياخشىراق» دىدى. شۇ كۈنى كېچىدە ئۇ
 ئىسھاق ئەلەيھىسسالامنى چۈشىدە كوردى. ئىسھاق ئەلەيھىسسالام
 جەننەتكە لايىق لىباس، بېشىغا بېزەلگەن تاج كەيگەن، بېلىگە
 ئىسىل كەمەر باغلىغانمىش ۋە: «ئەي يۈسۈپ سەددىقۇللا، 3
 كۈندىن كېيىن بىز دىدار كورۇشىمىز» دەۋاتقانمىش. يۈسۈپ
 ئەلەيھىسسالام ئويغۇنۇپلا ئىبادەتكە مەشغۇل بولدى. 3 كۈندىن
 كېيىن ئولۇم پەرىشتىسى كېلىپ: «ئاتا - بوۋىلىرىڭىز سىزگە
 ئىنتىزار بولۇپ قالدى» دەپ ئۇنىڭ روھىنى ئېلىپ كېتىشكە
 تۇتۇش قىلدى. شۇ چاغدا يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام ئاكىلىرىنى چا-
 قىرتىپ كېلىپ ۋىدالاشتى. يەھۇدانى ئوز ئورنىغا پادشاھ قىلىپ
 قويدى. ئاندىن كېيىن ئېزىز چېشىنى بەردى. جەبرائىل ئەلەي-
 ھىسسالام 3 توپ ھېرىرە ئەپكىلىپ كىپىن قىلدى. زۇلەيخاننىڭ
 ئىبادەتخانىسى شەھەردىن 4 پەرسەڭ يىراقلىقتا ئىدى، ئۇنىڭغا
 خەۋەر قىلدى، زۇلەيخان يالاڭۋاش، يالاڭ ئاياق ھالدا يۈگۈ-
 رۇپ يېتىپ كەلدى ۋە يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنىڭ تاۋۇتىنى قۇ-

① باقاسى - ئەبىدىلىكى دىگەن مەنىدە - م

چاغلاق، يۈزىگە يۈزىنى سۈرتۈپ، كوزلىرىگە سۈيۈپ تاۋۇتقا
 سالدى ۋە: «نەچچە يىللار يۈسۈپ سىددىقۇللانىنىڭ پىراق دەر-
 دى، ئىشتىياق ئوتىدا يىغلاپ قارغۇ بولغان كىرىزلىرىم ئۇنىڭ
 دۇئاسى بىلەن ئېچىلغان ئىدى. يۈسۈپۈمدىن جۇدا بولغاندىن
 كېيىن، بۇ يۈزۈمنى ھىچكىم كۆرمىسۇن ئەمدى» دەپ يىغلاپ،
 نالە - زارى ھەددىدىن ئاشتى. ئۇ، ھاجەتلەرنى راۋا قىلغۇ-
 چى قازىنىڭ دەرگاھىغا مۇناجات قىلىپ: «ئىلاھ، غوجىمىز ئو-
 زەڭ، ئوزەڭگە مەلۇم، پىراق يۈكىنى كۆتىرىشكە ھاجالىم يوق،
 مېنىڭمۇ روھىمنى تېنىمدىن چىقىرىپ، يۈسۈپ سىددىقۇللانىنىڭ
 سوھبىتىگە داخىل قىلغىن» دەپ دۇئا قىلدى. ئۇنىڭ دۇئاسى
 ئىجاۋەت بولدى. چان ئالغۇچى پەرىشتە كېلىپ، ئۇنىڭ روھى-
 نىمۇ غايىپ ئالەمگە ئەۋەتتى. ئۇ، يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنىڭ
 تاۋۇتىغا قاراپ ئولتۇرغان يېرىدە ھەقتە چان تەسلىم قىلدى.
 ئىككى يىلەننىڭ نامىزى بىللە ئوقۇلۇپ، كەنئانغا ئېلىپ بېرىلىپ
 دەپن قىلىندى. ئۇلارنىڭ ئەھلى - ئەۋلادى بىر بۆلەك، پۇ-
 تۇن مىسىر خەلقى بىر بۆلەك ماتەم تۇتۇشتى.

بىلىمەك كېرەككى، ھىچبىر چان ئىگىسى ئەجەل شەرۋى-
 تىنى تېتىماي ئاھان تاپماس، ئەي يارانى ئېزىز!

يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام قىسىمىنىڭ ئەۋۋىلى مەھنەت -
 مۇشەققەت، ئوتتۇرىسى بەختۇ - دولەت. باشقا پەيغەمبەرلەر-
 نىڭ قىسىملىرىنى $x \times x \times x$ پەيغەمبەرنىڭ قىسىمى دېيىلىدۇ.
 ئەمما بۇ يۈسۈپ ئەلەيھىسسالامنىڭ قىسىمى ئەھمەتۈل قە-
 سەس ① دەپ ئاتىلىدۇ. بۇ قىسسە مانا شۇ تەرىقە قۇرئاندا
 «سۇرە يۈسۈپ» بولۇپ بايان قىلىنغاندۇر.

① ئەھمەتۈل قەسەس - قىسىملىرىنىڭ بىخىسمى دېگەن
 مەنىدە - م.

玉斯甫和祖来汗

喀什维文出版社出版

新疆新华书店发行

新疆日报社印刷厂印刷

1982年1月第一次出版

1982年9月第一次印刷

印数：1—35,000

定价0.35元

书号：M10264·8

مۇقاۋىنى ئىشلىتىش ۋە تەييارلاشقا مەسئۇلىيەت ئۈستىدىن
ئىشلىتىش ۋە تەييارلاشقا مەسئۇلىيەت ئۈستىدىن

3

统一书号: M10 264·8

定 价: 0.35元